

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΖ' - ΤΕΥΧΟΣ 3 - ΜΑΡΤΙΟΣ 2010
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἑπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱ. Συνόδου Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισακούλης
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Κατζηφότη, Βασίλειος Τζέροπος

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Ν. Κάλτζιας, Ἰασιῶν 1 – 115 21 Ἀθήνα, Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἀνακοινώσεων καὶ εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	148
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	149
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	
Θεολογική θεώρηση της οικονομικής κρίσεως	150
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου και Ἁγίου Βλασίου Ἱεροθέου,</i> Ἡ θεολογία τῶν εἰκόνων.....	153
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ,</i> Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν εἰς τὸν Διαφωτισμὸν καὶ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν	158
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου,</i> Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.....	166
<i>Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καὶ τῆς Νεότητος,</i> Ἡ Σύνοδος τῶν Ἐφήβων.....	174
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ	
<i>Θεοδώρου Δ. Παπαγεωργίου,</i> Ἴσχυς τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ ν. 3250/1924 «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3.9.1924 Ν.Δ/τος περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων.....	177
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	181
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ.....	214
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	216
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	223

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ τεύχος τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ δημοσιεύουμε τὴν ἐπίκαιρη Ἐγκύκλιο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία παρουσιάζει τὴ θεολογικὴ θεώρηση τῆς οικονομικῆς κρίσεως. Ἡ Ἐγκύκλιος αὐτὴ ἐστάλη γιὰ νὰ ἀναγνωσθεῖ τὴν Ἐ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν σὲ ὅλους τοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Στὴν ἐνότητα τῶν Ὁμιλιῶν μπορεῖτε νὰ διαβάσετε τὴν Ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, τὴν ὁποία ἀνέγνωσε κατὰ τὸν ἐπίσημο Συνοδικὸ ἑορτασμὸ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας μὲ τίτλο: «Ἡ Θεολογία τῶν Εἰκόνων».

Στὰ Συνοδικὰ Ἀνάλεκτα θὰ βρεῖτε τὶς εἰσηγήσεις τῶν Σεβ. Μητροπολιτῶν Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ καὶ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου, οἱ ὁποῖες παρουσιάσθηκαν κατὰ τὴν Ἡμερίδα ποὺ διοργάνωσε ἡ Εἰδικὴ Συνοδικὴ Ἐπιτροπὴ Παρακολουθήσεως Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων μὲ κεντρικὸ θέμα: «Ἡ Συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν στὸν Διαφωτισμὸ καὶ στὴν Ἀναγέννηση τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν».

Στὴν ἐνότητα τῶν Γνωμοδοτήσεων ὁ Εἰδικὸς Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κ. Θεόδωρος Παπαγεωργίου παρουσιάζει μίαν ἐνδιαφέρουσα νομικὴ ἀνάλυση γιὰ τὸν Νόμο περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων, τὰ ὁποῖα ἀνήκουν σὲ Ἐκκλησιαστικὰ Ν.Π.Δ.Δ.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρῶνεται μὲ τὰ ὑπηρεσιακὰ κείμενα, ὅπως ὁ Πίναξ Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν, οἱ Κανονισμοὶ καὶ οἱ Προκηρύξεις, καθὼς καὶ μὲ τὶς συνήθεις εἰδησεογραφικὰς στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καὶ τῶν Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν.

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Συμπληρωματικός Προκαταρκτικός Πίναξ Υποψηφίων προς Ἀρχιερατείαν

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 864
Ἀριθμ. Διεκπ. 481
Ἀθήνησι 10ῃ Μαρτίου 2010

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Συμπληρωματικὸν Προκαταρκτικὸν Πίνακα Κληρικῶν» προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κερτημένων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινὸς ἐκ τῶν κατωτέρω προτεινομένων, δύναται νὰ ἀσκηθῇ παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ ἔνστασις ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ προτεινόμενος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν

οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιεραγματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Καλλίνικος Γεωργᾶτος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου.
2. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάννης Καλαϊτζῆς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σιδηροκάστρου.
3. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Βησσαρίων Καραλάσκος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἐλασσῶνος.
4. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Πολύκαρπος Μπόγρης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς.
5. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Θεολόγος Ντούβαλης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης.
6. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σπυρίδων Πετεινάτος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς
Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ

Θεολογική θεώρηση τῆς οικονομικῆς κρίσεως*

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 996
Ἀριθμ. Διεκπ. 524

Ἀθήνησι 12ῃ Μαρτίου 2010

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 2894

Πρὸς
Τὸ Χριστεπώνυμο Πλήρωμα
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Τὴν περίοδο αὐτὴ γίνεται εὐρύτατος λόγος γιὰ τὴν παγκόσμια οικονομικὴ κρίση, ἡ ὁποία δυστυχῶς ἄγγιξε καὶ τὴν πατρίδα μας, ἴσως σὲ μεγαλύτερη ἔνταση, ἀπὸ διάφορα αἴτια. Καὶ αὐτὸ δημιουργεῖ συζητήσεις, προβληματισμούς καὶ κατατίθενται προτάσεις γιὰ τὴν ἔξοδο ἀπὸ αὐτὴν τὴν κρίση.

Τὸ σημαντικό ὅμως εἶναι ὅτι ἡ προσπάθεια γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς καταστάσεως αὐτῆς δημιουργεῖ ἐπιπρόσθετα προβλήματα στὸν λαὸ καὶ προκαλεῖ θλίψη καὶ μερικὲς φορὲς καὶ ἀπόγνωση. Πράγματι, οἱ χαμηλόμισθοι συνάνθρωποὶ μας προβληματίζονται ἔντονα γιὰ τὸ πῶς θὰ κατορθώσουν νὰ συντηρήσουν τὴν οἰκογένειά τους, πῶς θὰ ἀνταποκριθοῦν στὰ ποικίλα ἔξοδα γιὰ τὴν μόρφωση τῶν παιδιῶν τους, πῶς θὰ τὰ ἀποκαταστήσουν ἐπαγγελματικά.

Ὡς ποιμένες τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ βλέπουμε αὐτὲς

τὶς κοινωνικὲς πληγὲς καὶ ἀκοῦμε τὴν ἔντονη ἀνησυχία τῶν συνανθρώπων μας. Καθημερινῶς στὶς Ἱερὲς Μητροπόλεις καὶ τὶς Ἱερωρίες ἔρχονται ἄνθρωποι πονεμένοι, βασανισμένοι, πληγωμένοι, ἀπελπισμένοι καὶ ζητοῦν στήριξη ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, τὴν ὁποία θεωροῦν πνευματικὴ τους μητέρα.

Ἡ Ἐκκλησία ἐνῶ δὲν προέρχεται ἀπὸ τὸν κόσμο, ἐργάζεται στὸν κόσμο, ἐνῶ εἶναι πνευματικὴ, δρᾷ στὴν ἱστορία, νοσηματοδοτεῖ τὴν ζωὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀντιμετωπίζει τὰ βιολογικὰ προβλήματά τους, ἀφοῦ ὁ ἄνθρωπος εἶναι ψυχοσωματικὸ ὄν. Ὅμως ἡ Ἐκκλησία ἐργάζεται στὴν κοινωνία χωρὶς νὰ κάνει πολιτικὴ. Ἐλέγχει καὶ κρίνει τὴν ἁμαρτία, ἀλλὰ ἀγαπᾷ τὸν ἁμαρτωλὸ ἄνθρωπο. Ἐπειδὴ ἡ κρίση εἶναι πολυποικίλη, οἱ πολιτικοὶ ἐξετάζουν τὰ πολιτικὰ αἴτια ποὺ τὴν προκαλέσαν, ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία βλέπει τὰ θεολογικὰ αἴτια καὶ προσπαθεῖ νὰ θεραπεύσει τὰ συμπτώματα. Οἱ οικονομολόγοι ἐλέγχουν τοὺς νόμους τῆς ἀγορᾶς, ὥστε νὰ λειτουργοῦν μὲ δικαιοσύνη, ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία περιγράφει τὰ θεολογικὰ πλαίσια μέσα στὰ ὁποία θὰ κινεῖται ὁ ἄνθρωπος, θέτει πνευματικὸς στόχους, ἀλλὰ καὶ ἀπαλύνει τὶς πληγὲς τῶν ἀνθρώπων, χρησιμοποιώντας κρασί καὶ λάδι, ὑλικά ποὺ πράγματι καθαρίζουν καὶ θεραπεύουν τὶς πληγὲς, ὅπως δείχνει ἡ παραβολὴ τοῦ καλοῦ Σαμαρείτου.

Εἶναι φυσικὸ ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἔχει τὸν δικὸ της θεολογικὸ-πνευματικὸ λόγο καὶ τὴν δική της θεραπευτικὴ πράξη. Μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν προοπτικὴ βλέπει τὰ πράγματα καὶ θέλει μὲ ἀπλότητα καὶ ἀγάπη νὰ διατυπώσῃ τὸν λόγο Τῆς στοὺς πλήρωμά

* Ἀπεστάλη γιὰ νὰ ἀναγνωσθεῖ σὲ ὅλους τοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν Ε΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν.

της, Κληρικούς και λαϊκούς, για την κρίση που διερχόμαστε.

1. Ἡ Ἐκκλησία, ὅπως τὸ κάνει πάντα, ἀπευθύνει τὸν παρηγορητικό, παρακλητικό καὶ ἐλπιδοφόρο λόγο Της σὲ κάθε ἄνθρωπο πὸν ὑποφέρει καὶ πονᾷ. Ὁ Χριστὸς ὅταν πλησίαζε πονεμένους ἄνθρώπους, τὸ πρῶτο πὸν τοὺς συνιστοῦσε ἦταν τό: «θάρσει, τέκνον», «θάρσει, θύγατερ», καὶ τοὺς ζητοῦσε νὰ ἔχουν πίστη στὸν Θεό. Τὸ θάρρος καὶ ἡ αἰσιοδοξία, ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ πίστη εἶναι τὰ ἀπαραίτητα ἐφόδια στὴν ζωὴ μας. Ὅταν ὅλα τὰ πράγματα φαίνονται σκοτεινά, ὑπάρχει ἐλπίδα. Ὁ ἄνθρωπος πὸν πιστεύει στὸν Θεὸ δὲν φοβᾶται τίποτε, οὔτε καὶ αὐτὸν τὸν θάνατο. Ἡ πίστη, τὸ θάρρος, ἡ ἐλπίδα, ἡ αἰσιοδοξία, τὸ νόημα ζωῆς, ὁ ψυχικὸς καὶ πνευματικὸς πλοῦτος πρέπει νὰ εἶναι τὰ βασικά μας ἐφόδια. Μὲ αὐτὰ ὡς Ὁρθόδοξοι Ἑλληνες, ἀλλὰ καὶ μὲ φιλότιμο, ἀντιμετωπίσαμε ὅλες τὶς δυσκολίες τῆς ζωῆς μας στὸ παρελθὸν καὶ ἐξήλθαμε νικητὲς ἀπὸ τὶς διάφορες κρίσεις πὸν περάσαμε καὶ μὲ αὐτὰ καὶ πάλι θὰ νικήσουμε.

2. Αὐτὴν τὴν περίοδο πρέπει νὰ ἀναπτυχθεῖ σὲ μεγάλο βαθμὸ ἡ φιλαλληλία, ἡ φιλανθρωπία, ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ προσφορά στὸν ἀδελφὸν μας πὸν ἔχουν ἀνάγκη. Κανεὶς δὲν μπορεῖ νὰ προφασισθεῖ ὅτι δὲν τοὺς γνωρίζει. Εἶναι δίπλα μας καὶ τοὺς συναντοῦμε καθημερινά. Εἶναι ἡ χήρα γυναῖκα, πὸν ξενοδουλεῖ γιὰ νὰ μεγαλώσει τὰ παιδιὰ της· εἶναι ὁ ἀνεργὸς πατέρας, πὸν πονάει ἐπειδὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς ἀνάγκες τῆς οἰκογένειάς του· εἶναι ὁ ἀσθενὴς πὸν δὲν ἔχει ἱκανὴ ἰατροφαρμακευτικὴ περιθαλψη, εἶναι ὁ μαθητὴς, ὁ φοιτητὴς, πὸν δὲν μπορεῖ νὰ ἱκανοποιηθεῖ τὸν πόθο του νὰ σπουδάσει, ὅπως θὰ ἠθελε· εἶναι ὁ πτυχιούχος πὸν δὲν μπορεῖ νὰ ἀποκατασταθεῖ ἐπαγγελματικὰ καὶ νὰ προσφέρει στὴν κοινωνία· εἶναι ὁ συνταξιούχος πὸν στερεῖται τὰ ἀναγκαῖα γιὰ νὰ αισθανθεῖ τὴν θαλπωρὴ στὴν τρίτη ἡλικία πὸν βρῖσκεται, καὶ τόσοι ἄλλοι.

Ἔτσι, ὅσοι ἔχουν ἐπάρκεια ὑλικῶν ἀγαθῶν πρέπει νὰ προσφέρουν αὐτοπροαίρετα ὅ,τι μποροῦν περισσότερο στοὺς ἀδελφούς τους ἐν Χριστῷ πὸν ὑποφέρουν. Πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ αισθάνεται τὸν Θεὸ ὡς Πατέρα, ὅταν δὲν αισθάνεται τὸν πλησίον του ὡς ἀδελφός; Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας στὰ κηρύγματά τους, σὲ περιστάσεις παρόμοιες μὲ τὶς

δικές μας, ἤλεγξαν δριμύτατα ἐκείνους πὸν πλουτίζουν σὲ βάρος τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τοὺς προέτρεψαν μὲ δύναμη νὰ βοηθοῦν τοὺς πτωχοὺς συνανθρώπους τους. Ἄν διαβάσει κανεὶς τοὺς λόγους τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἄλλων Πατέρων ἐναντίον τῶν πλουσίων, τῶν τοκογλύφων, τῶν σκληροκαρδίων, τότε θὰ διαπιστώσει τὴν ὀξύτητα τοῦ πατερικοῦ λόγου, ἀλλὰ καὶ τὴν εὐαισθησία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Γιὰ παράδειγμα, ὁ Μέγας Βασίλειος ἐλέγχει τοὺς πλουσίους, πὸν συγκεντρώνουν ὑλικά ἀγαθὰ ἀδικώντας τὸν λαό.

3. Τὰ πάθη τῆς φιληδονίας, τῆς φιλοδοξίας, τῆς φιλαργυρίας-φιλοκτημοσύνης εἶναι ἐκεῖνα πὸν ὀδηγοῦν τοὺς ἄνθρώπους σὲ οἰκονομικὲς κρίσεις. Ἡ εὐμάρεια, ἡ εὐδαιμονία, ἡ ὑπερκατανάλωση, εἶναι τὰ γενεσιουργὰ αἷτια τῶν οἰκονομικῶν κρίσεων. Βεβαίως, εἶναι σημαντικό νὰ ζεῖ κανεὶς «ἀξιοπρεπῶς», ἀπὸ πλευρᾶς ὑλικῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ὅλα ἔχουν καὶ τὰ ὄριά τους. Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ συνδέεται στενὰ μὲ τὴν ἀσκητικότητα καὶ τὴν ὀλιγάρκεια. Καὶ οἱ Χριστιανοὶ πρέπει νὰ ζοῦν μὲ λιτότητα. Δυστυχῶς ὁμως σὲ ὑπερκατανάλωτικὲς κοινωνίες δὲν βιώνεται ἡ ἄσκηση, πὸν εἶναι ἡ βάση τῆς χριστιανικῆς ζωῆς. Λέγοντας δὲ ἄσκηση ἐννοοῦμε τὴν καλὴ χρῆση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν πὸν εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ τὴν ζωὴ καὶ ὄχι τὴν συσσώρευση καὶ τὴν ὑπερκατανάλωση αὐτῶν.

Ἐπίσης, ἐκεῖνο πὸν παρατηρεῖται στὴν σύγχρονη κοινωνία εἶναι ὅτι ὑφίσταται μεγάλη διάσταση μεταξὺ τῆς κατανάλωσης καὶ τῆς παραγωγῆς. Ὅταν μία χώρα αὐξάνει τὸν βιοτικὸ τρόπο ζωῆς, χωρὶς νὰ παράγει, εἶναι φυσικὸ νὰ ὀδεύει σὲ οἰκονομικὴ κρίση. Αὐτὸ συμβαίνει καὶ στὴν οἰκογενειακὴ καὶ τὴν προσωπικὴ μας ζωὴ. Ὅταν τὰ ἔξοδα εἶναι περισσότερα ἀπὸ τὰ ἔσοδα, ὅταν δαπανοῦμε χρηματικὰ ποσὰ σὲ εὐδαιμονιστικὲς καταστάσεις καὶ μάλιστα μὲ δανεισμένα χρήματα, τότε δημιουργοῦνται οἰκονομικὲς κρίσεις.

4. Ἡ εὐθύνη τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως ἀνήκει καὶ σὲ ὅσους κατὰ καιροὺς διαχειρίζονται τὰ κοινὰ πράγματα, ὅταν δὲν δίνουν σωστὲς κατευθύνσεις στὸν λαό, ἀλλὰ τὸν προκαλοῦν ἀκόμη περισσότερο· ὅταν δὲν διαχειρίζονται καλὰ τοὺς εἰσπραττόμενους φόρους, οἱ ὁποῖοι πρέπει νὰ

είναι ανταποδοτικοί· όταν δὲν ὀμιλοῦν τὴν ἀλήθεια, δὲν σέβονται τοὺς ἀνθρώπους πού τοὺς ἐμπιστεύθηκαν καὶ δὲν λαμβάνουν μέτρα μὲ ὑψηλὸ αἶσθημα δικαιοσύνης. Ἡ εὐθύνη τους εἶναι μεγάλη, διότι κατὰ τὸν Μέγα Βασίλειο: «τὰ τῶν ἀρχόντων κακά, συμφορὰ τοῖς ἀρχομένοις γίνονται».

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος αὐτὴν τὴν περίοδο ἀπευθύνεται σὲ ὅλους, Κληρικούς καὶ λαϊκούς, ἄρχοντες καὶ ἀρχομένους, καὶ προσφέρει μῆνυμα ἐλπίδας καὶ αἰσιοδοξίας, θάρρους καὶ πίστεως. Ἐπὶ πλεόν, παρακαλεῖ ὅλους νὰ ἀποκτήσουν τὸν τρόπο τῆς ζωῆς τῶν πρώτων Χριστιανῶν πού ζοῦσαν μὲ κοινοκτημοσύνη καὶ κοινοχρησία καὶ προσέφεραν τὸ περίσσευμά τους γιὰ τὶς ἀνάγκες τῶν ἀδελφῶν τους. Συγχρόνως, ἡ Ἱερὰ Σύνοδος προσεύχεται στὸν Θεὸ νὰ δίνη στοὺς πολιτικούς, οἱ ὁποῖοι χειρίζονται τὰ δημόσια πράγματα, ἰδίως αὐτὴν τὴν κρίσιμη περίοδο, δύναμη, ἔμπνευση, σύνεση, ἐφευρετικότητα, ἀγωνιστικότητα, ὄχι μόνον γιὰ νὰ βροῦν λύσεις καὶ νὰ ἀντιμετωπίσει ἡ Πατρίδα μας τὴν κρίση, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ βελτιώσουν καὶ νὰ ἐκσυγχρονίσουν τοὺς κοινωνικοὺς θεσμούς, ὅπως καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν μὲ περισσότερη εὐαισθησία καὶ δικαιοσύνη τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους πού εἶναι ἀναγκασμένοι νὰ σηκώνουν δυσβάσταχτα φορτία.

Εἶναι δὲ εὐνόητον ὅτι ἡ Ἐκκλησία, πού εἶναι ὁ μεγαλύτερος φιλανθρωπικὸς φορέας τῆς Πατρι-

δας μας, μὲ τὰ Ἱδρύματα πού λειτουργεῖ καὶ τὴν φιλανθρωπία πού ἀσκεῖ, θὰ συνεχίσει, ὅσον εἶναι δυνατόν, νὰ ἐργάζεται ἐντατικά γιὰ τὴν ἀνακούφιση τοῦ λαοῦ.

Εὐχόμεστε στὸν Θεό, διὰ πρεσβειῶν τῆς Παναγίας μας, νὰ μᾶς προστατεύει ἀπὸ κάθε κακὸ καὶ νὰ κατευθύνει τὰ διαβήματά μας «πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθόν».

Καλὴ Ἀνάσταση.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
 † Ὁ Λήμνου καὶ Ἀγίου Εὐστρατίου Ἱερόθεος
 † Ὁ Γουμένισσης, Ἀξιοουπόλεως καὶ Πολυκάστρου
 Δημήτριος
 † Ὁ Βεροῖας καὶ Ναούσης Παντελεήμων
 † Ὁ Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης
 Ἀνδρέας
 † Ὁ Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου Παντελεήμων
 † Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος
 † Ὁ Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱερόθεος
 † Ὁ Ἐλασσῶνος Βασίλειος
 † Ὁ Φθιώτιδος Νικόλαος
 † Ὁ Γυθείου καὶ Οἰτύλου Χρυσόστομος
 † Ὁ Δημητριάδος καὶ Ἀλμυροῦ Ἰγνάτιος
 † Ὁ Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων
 Κύριλλος

Ὁ Ἀρχιεραγματεὺς
 Ἀρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Ἡ θεολογία τῶν εἰκόνων

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου Ἱεροθέου

(Ὁμιλία κατὰ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας,
21.2.2010, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Ἀγίου Διονυσίου Ἀθηνῶν)

Σήμερα, κατὰ τὴν ἐπέτειο τῆς ἀνασηλώσεως τῶν ἱερῶν Εἰκόνων ἐφορτάζεται ἡ ἐφορτὴ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο φαίνεται ἡ σύνδεση τῆς ἱερᾶς Εἰκόνας μὲ τὴν Ἐκκλησία καί, βέβαια, μὲ τὴν Ὁρθοδοξία.

Σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ τροπάρια ποὺ ψάλαμε σήμερα στὴν ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου ἐκφράζεται ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας. «Ἡμέρα χαρμόσυνος καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλευς πεφανέρωται σήμερον». Καὶ αὐτὸ γιατί «φαιδρότης δογμάτων τῶν ἀληθεστάτων ἀστράπτει καὶ λάμπει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ κεκοσμημένη ἀνασηλώσειν εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν καὶ ἐκτυπωμάτων καὶ λάμπει». Ἐκκλησία, δόγματα καὶ εἰκόνες βρίσκονται μέσα στὸ φῶς τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ καὶ εἶναι ἡ φανέρωση τῆς ὠραιότητος τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ἔχοντας τὴν ἐντολὴ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιε-

πισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου νὰ ἐκφωνήσω τὸν πανηγυρικὸ λόγο τῆς ἡμέρας στὴν Συνοδικὴ θεία Λειτουργία, ἐνώπιον Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν καὶ τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τοῦ τόπου τούτου, αὐτὴν τὴν λαμπρὴ ἡμέρα τῆς Ὁρθοδοξίας, κατὰ τὴν ὁποία ἀστράπτει καὶ λάμπει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ μὲ τὴν φαιδρότητα τῶν δογμάτων της καὶ τὴν λάμψη τῶν ἁγίων εἰκόνων της, θὰ ἀναφερθῶ στὴν ἐνότητα μεταξὺ τῶν ἱερῶν εἰκόνων καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων.

Ἡ ἱερὰ Εἰκόνα δὲν προσφέρεται γιὰ νὰ στολίζει τίς οἰκίες οὔτε ἀκόμη καὶ τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς, ἀλλὰ γιὰ νὰ μεταδίδει χάρη στοὺς πιστοὺς ποὺ τὴν ἀσπάζονται μὲ τὴν ἀπαραίτητη εὐλάβεια καὶ τὸν σεβασμὸ καὶ ἀνάλογα, βέβαια, μὲ τὴν πνευματικὴ τους κατάστασι. Συγχρόνως, ὁμως, ἡ ἱερὰ Εἰκόνα

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος προσέστη τῆς Συνοδικῆς Θείας Λειτουργίας, στὴν ὁποία μετεῖχαν τὰ μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

είναι μία από τις θεολογικές γλώσσες της Ἐκκλησίας μας, πού μεταδίδει πολλά μηνύματα. Θα τονισθοῦν μερικά σημεία αὐτῆς τῆς γλώσσας.

Τὸ πρῶτο σημεῖο εἶναι τὸ θεολογικὸ πὺν ἀναφέρεται στὸν Θεό, τὸν Ὅποιο λατρεύουμε. Κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας εἶναι Αὐτὸς ὁ Θεάνθρωπος Χριστός. Πρόκειται γιὰ τὸ Δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, πὺν ἐνηθρώπησε, προσέλαβε τὴν ἀνθρώπινη φύση καὶ τὴν θέωσε.

Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ἀπαγορευόταν ὁ ἐξεικονισμὸς τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ ὁ Θεὸς πὺν ἐμφανιζόταν στοὺς Προφῆτες ἦταν ὁ ἄσαρκος Λόγος, ἐνῶ μετὰ τὴν ἐνανθρώπηση καὶ τὴν πρόσληψη τοῦ ἀνθρώπινου σώματος ὁ Θεὸς ἐξεικονίζεται. Αὐτὸ ἦταν τὸ μεγαλύτερο ἐπιχείρημα τῶν εἰκονοφίλων, ὅτι δηλαδή, ἐφ' ὅσον ὁ Χριστὸς προσέλαβε καὶ θέωσε τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, σημαίνει ὅτι μπορούμε νὰ Τὸν ἀγιογραφοῦμε. Ἐπίσης καὶ τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ κατέστη πηγὴ τῆς ἀκτίστου Χάριτος πὺν φωτίζει ὅσους συνδέονται μαζί Του.

Ἐπομένως, ἐδῶ φαίνεται ἡ μεγάλη θεολογικὴ ἀλήθεια, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι μία ἀπρόσωπη ἰδέα καὶ μία αἰώνια ἀξία ἢ μία παγκόσμια δύναμη, ἀλλὰ ἰδιαίτερο πρόσωπο πὺν ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ ἰδεατὸς Θεὸς εἶναι ξένος πρὸς τὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ ὁ προσωπικὸς Θεὸς ἀγαπᾷ τὸν ἄνθρωπο καὶ ἐνδιαφέρεται προσωπικὰ γι' αὐτόν.

Στὴν εἰκόνα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ φαίνεται ἡ δόξα πὺν προχέεται ἀπὸ τὴν τεθεωμένη σάρκα τοῦ Χριστοῦ, σὲ ὄλες δὲ τις εἰκόνες, ὅπου ἀγιογραφεῖται ὁ Χριστὸς, φαίνεται ἡ ἰλαρότητά Του, ἡ ἀνέκφραστη φιλανθρωπία Του, ἡ ἀγάπη Του γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Ὁ Θεὸς εἶναι γεμάτος ἀγάπη καὶ στοργή.

Στὴν εἰκόνα τῆς εἰς Ἄδου Καθόδου τοῦ Χριστοῦ ὁ ἀγιογράφος δείχνει τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ τὸ στοργικὸ Του βλέμμα γιὰ τὸν ἄνθρωπο, καθὼς ἐπίσης δείχνει τὴν τρυφερότητα μετὰ τὴν ὁποία πιάνει τὸ χέρι τοῦ Ἄδαμ καὶ τῆς Εὔας καὶ τοὺς ἐλκύει πρὸς τὰ ἄνω, δηλαδή τοὺς σώζει μετὰ τὴν πανσθενουργὸ δύναμή Του, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀνέκφραστη τρυφερότητά Του. Δὲν εἶναι Θεὸς ὀργῆς, μίσους καὶ βίας, ὅπως θέλουν μερικοὶ νὰ Τὸν παρουσιάσουν, οὔτε σαδιστῆς Πατέρας, ὅπως μερικοὶ Τὸν αἰσθάνονται ἀπὸ δικές τους ἐνοχικὲς καταστάσεις, ἀλλὰ ὁ ἰλαρὸς, ὁ φιλάνθρωπος καὶ ὁ φιλόστοργος Θεὸς πὺν ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ τὸν ἄνθρωπο καὶ φθάνει ἀκόμη καὶ μέχρι τὸν Ἄδη γιὰ νὰ τὸν συναντήσει, εἶναι ὁ ἰατρὸς πὺν θεραπεύει τὸ βαθὺ τραῦμα τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι ὁ δικαστῆς καὶ εἰσαγγελέας πὺν ἀπαγγέλλει κατηγορίες.

Τὸ δεύτερο σημεῖο εἶναι τὸ ἀνθρωπολογικὸ, ἀφοῦ ἡ ὀρθόδοξη εἰκόνα δείχνει ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι δημιουργημένος ἀπὸ τὸν Θεὸ κατὰ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα καὶ στόχος τοῦ εἶναι νὰ φθάσει ἀπὸ

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Ναυπάκτου
καὶ Ἁγίου Βλασίου
κ. Ἱερόθεος ὀμιλᾷ
κατὰ τὸν ἐπίσημο
Συνοδικὸ ἐορτασμὸ
τῆς Κυριακῆς
τῆς Ὀρθοδοξίας.*

τὸ κατ' εἰκόνα στὸ καθ' ὁμοίωση, δηλαδή τὴν θέωση.

Ἡ ἀρχαία ἑλληνικὴ φιλοσοφία ἔκανε τὴν διάκριση μεταξὺ φύσει ἀθανάτου ψυχῆς καὶ φύσει θνητοῦ σώματος. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου ἀνήκε στὸν ἀγέννητο κόσμον τῶν ιδεῶν καὶ ὁ Θεὸς τὴν τιμώρησε, μόλις κινήθηκε ἀπὸ ἐπιθυμία, μὲ τὸ νὰ περικλεισθεῖ στὸ σῶμα, τὸ ὁποῖο τελικὰ εἶναι ἡ φυλακὴ τῆς ψυχῆς. Ὅποτε, ἡ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, ὅπως δίδασκε ὁ πλατωνισμός, εἶναι ἡ ἀποδέσμευση τῆς ψυχῆς ἀπὸ τὸ σῶμα, ἡ δὲ νέκρωση τοῦ παθητικοῦ μέρους τῆς ψυχῆς ἦταν ὁ βασικὸς σκοπὸς τῶν στωικῶν καὶ τῶν πλατωνικῶν φιλοσόφων.

Ὅμως, ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων διδάσκει ὅτι ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα εἶναι δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, ὅποτε καὶ τὰ δύο ἀγιάζονται καὶ θεώνονται. Αὐτὴν τὴν μεγάλη ἀλήθεια τὴν συναντᾶμε ἀκόμη καὶ στὸν ἠσυχασμό, ὅπως τὸν ἐξέφρασε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἀφοῦ ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου διὰ τῆς προσευχῆς ἐπιστρέφει στὸ σῶμα καὶ τὸ σῶμα λαμπρύνεται ἀπὸ τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ.

Παρατηρώντας τὴν ὀρθόδοξη εἰκόνα, βλέπουμε ὅτι τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ εἰσέρχεται μέσα στὸν ἄνθρωπο καὶ ἀγιάζει τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα του. Τὸ θεῖο Φῶς δὲν φωτίζει ἔξωθεν τὸν ἄνθρωπο, ἀλλὰ τὸν ἀγιάζει ἔσωθεν, διὰ τῆς καρδίας, γι' αὐτὸ καὶ δὲν ὑπάρχουν σκιές στὶς ὀρθόδοξες εἰκόνες. Τὸ πρόσωπο τοῦ ἁγίου εἶναι φωτεινὸ, διαυγὲς καὶ φωτίζεται ἀπὸ μέσα, ὅπως φαίνεται, κυρίως, στὶς ἀγιογραφίες τοῦ Πανσελήνου στὸ Πρωτάτο τοῦ Ἁγίου Ὁρους.

Αὐτό, βέβαια, μᾶς ὑπενθυμίζει τὸν ὀρισμὸ πού δίνει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος γιὰ τὸν ἄνθρωπο ὅτι εἶναι «ζῶον ἐνταῦθα οἰκονομούμενον καὶ ἀλλαχοῦ μεθιστάμενον, καὶ πέρασ τοῦ μυστηρίου, τῇ πρὸς Θεὸν νεύσει θεούμενον». Ὁ ἄνθρωπος, δηλαδή, δὲν εἶναι ἕνα πράγμα, δὲν εἶναι ἀντικείμενο ἐκμεταλλεύσεως, ἀλλὰ δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ πού πρέπει νὰ βιώνει τὸ μυστήριον τῆς κατὰ Χάρη θεώσεως.

Τὸ τρίτο σημεῖο πού συναντᾶμε στὴν ὀρθόδοξη εἰκόνα εἶναι τὸ κοινωνικὸ τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή σὲ τί συνίσταται ἡ κοινωνία μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἕνα ἀπλὸ ἄθροισμα

ἀνθρώπων ἀπὸ ἕνα ἔθνος, ἀλλὰ ἡ συνάντηση ἀνθρώπων ὅλων τῶν κατηγοριῶν πού ἔχουν ζωντανὴ σχέση μὲ τὸν Χριστό, εἶναι οἰκουμενικὴ, πάνω ἀπὸ πατρίδες καὶ ἐθνότητες. Μέσα στὴν Ἐκκλησία λειτουργοῦν ἄλλοι νόμοι καὶ ἄλλες προϋποθέσεις.

Στὴν εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ βλέπουμε τὴν σημαντικὴ θέση πού ἔχει ἡ Παναγία, ὡς ἐκπρόσωπος τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ἀλλὰ βλέπουμε καὶ τοὺς ἀγαθοὺς Ποιμένες, ὅπως καὶ τοὺς Μάγους ἀπὸ τὴν Ἀνατολὴ πού ἦλθαν νὰ προσκυνήσουν τὸν Χριστό. Γύρω ἀπὸ τὸν νεογέννητο Χριστὸ βρίσκονται οἱ σοφοὶ μὲ τοὺς ἀγραμμάτους, οἱ Ἰουδαῖοι μὲ τοὺς Ἀνατολίτες, οἱ ἄγγελοι μὲ τοὺς ἀνθρώπους. Ὅλοι λαμβάνουν δόξα ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ ἀποτελοῦν τὴν πνευματικὴ Του οἰκογένεια. Δὲν ὑπολογίζεται ἡ καταγωγὴ καθενός, ἡ ἐθνικότητα καὶ ἡ ἡλικία του, ἀλλὰ εὐλογεῖται ὁ πόθος πού ἔχουν γιὰ τὸν Θεὸ καὶ ἡ ταπεινωσὴ τους. Οἱ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι καὶ ὅσοι στηρίζονται στὸν ὀρθολογισμό καὶ τὴν ἐξουσία τους ἀπουσιάζουν ἀπὸ τὸ μυστήριον τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως καὶ δὲν συμμετέχουν στὴν θεία δόξα.

Τὸ τέταρτο σημεῖο πού βλέπουμε στὴν ὀρθόδοξη εἰκόνα εἶναι ἡ κτισιολογία, τὸ λεγόμενο οἰκολογικό, ἀφοῦ στὶς ὀρθόδοξες εἰκόνες παρουσιάζεται μεταμορφωμένη καὶ ἀγιασμένη καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις. Δὲν εἶναι ἡ κτίσις τῆς πτώσεως καὶ τῆς φθορᾶς, ἀλλὰ ἡ κτίσις, ἡ πλημμυρισμένη ἀπὸ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ.

Στὴν εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, κοντὰ στὸ νεογέννητο Βρέφος εἶναι τὰ ἄλογα ζῶα, τὸ σπῆλαιον εἶναι φωτισμένο καὶ τὰ βουνὰ μεταμορφωμένα, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀστέρι συμμετέχει στὸ μεγάλο αὐτὸ μυστήριον. Στὴν εἰκόνα τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Χριστοῦ βλέπουμε τὴν καινὴ γῆ καὶ τὸν καινὸ οὐρανὸ, ὅπως ἀναμένουμε νὰ γίνουν στὴν μέλλουσα δόξα, ἀλλὰ καὶ ὅπως τὸ ζοῦν οἱ Ἅγιοι ἀπὸ τώρα μέσα στὸν χῶρον τῆς Ἐκκλησίας. Στὴν εἰκόνα τῆς Βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ στὸν Ἰορδάνη ποταμὸ φαίνεται ὁ ἀγιασμός τῶν ὑδάτων μὲ ὅλα ὅσα βρίσκονται μέσα στὸ νερό. Τὰ πάντα ὑπακούουν στὸν Χριστὸ καὶ δοξάζονται ἀπὸ Αὐτόν.

Τὸ οἰκολογικὸ πρόβλημα, ἡ μόλυνση τοῦ περι-

βάλλοντος, δὲν ἔχει καμμιά θέση μέσα στὴν πάμφωτη δόξα τῆς ὀρθόδοξης εἰκόνας, ἀλλὰ βρίσκεται ἔξω ἀπὸ αὐτήν. Τὸ Φῶς ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ ἀπὸ τὸν ἁγιασμένο ἄνθρωπο διαπορθεύεται καὶ στὴν ἄλογη κτίση καὶ δημιουργία, ἐνῶ ἀντίθετα τὰ πάθη τοῦ ἀνθρώπου δημιουργοῦν τὸ οικολογικὸ πρόβλημα. Στὶς εἰκόνες δὲν παρουσιάζεται ὁ στεναγμὸς καὶ ἡ ὀδύνη τῆς κτίσεως, ἀλλὰ ἡ δόξα τῆς, καὶ αὐτὸ μᾶς ὑπενθυμίζει τὸν λόγο τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «*Ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν υἰῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται... καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐλευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς εἰς τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ*» (Ρωμ. η', 19-22). Ἔτσι, μέσα στὴν ὀρθόδοξη εἰκονογραφία φαίνεται καθαρὰ ἡ διδασκαλία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῆς κτίσεως στὸ πανηγύρι τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Τὸ πέμπτο σημεῖο ποὺ παρατηροῦμε στὴν ὀρθόδοξη εἰκόνα εἶναι τὸ σκοτεινὸ στοιχεῖο. Σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς εἰκόνες, ποὺ ἀναφέρονται στὸν Χριστὸ καὶ τὸ ἔργο τῆς θείας Του οικονομίας, βλέπουμε κάποιον σπηλαιῶδες σκότος. Αὐτὸ τὸ συναντᾶμε στὴν εἰκόνα τῆς Γεννήσεως, στὴν εἰκόνα τῆς Βαπτίσεως, στὴν εἰκόνα τῆς εἰς Ἄδου καθόδου τοῦ Χριστοῦ. Τὸ σκοτεινὸ αὐτὸ σπήλαιο δὲν ὁμοιάζει καθόλου μὲ τὸ πλατωνικὸ σπήλαιο, μέσα στὸ ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι, ποὺ βρίσκονται στὸ σκοτάδι τῆς παρουσίας ζωῆς, βλέπουν ἀμυδρῶς ὡς σκιὲς τὸν κόσμον τῶν ιδεῶν ἔξω ἀπὸ αὐτό. Στὶς ὀρθόδοξες εἰκόνες βλέπουμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι ζοῦν μέσα στὸ θεῖο Φῶς, ἐνῶ τὸ σκότος ποὺ βρίσκεται στὸ βάθος εἶναι ὁ χῶρος τοῦ θανάτου.

Ὅπως τὸ φῶς ἔχει δύο ιδιότητες, τὴν φωτιστικὴ καὶ τὴν καυστικὴ, ἄλλα φωτίζει καὶ ἄλλα καίει, ἀνάλογα μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ κάθε ἀντικειμένου, ἔτσι καὶ τὸ Φῶς τοῦ Θεοῦ φωτίζει καὶ καίει, ἀνάλογα μὲ τὴν κατάστασιν τοῦ ἀνθρώπου. Ἔτσι, αὐτὸ τὸ σκοτάδι δὲν εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ ὡς σκότος καὶ πῦρ καὶ αὐτὸ βέβαια ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κατάστασιν τοῦ ἰδίου τοῦ ἀνθρώπου.

Πάντως, γεγονὸς εἶναι ὅτι, ὅπως φαίνεται στὴν εἰς Ἄδου Κάθοδο τοῦ Χριστοῦ, δηλαδὴ τὴν ὀρθόδοξη εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Χριστὸς κατεβαίνει στὸν ἄδη κάθε ἀνθρώπου, εἰσέρχεται μέσα

στὴν ἀπελπισία του καὶ στὴν χώρα τοῦ προσώπου του ὑπαρξιακοῦ θανάτου, ἀκόμη καὶ ὅταν οἱ θύρες τῆς ὑπαρξίης του εἶναι κεκλεισμένες, γιὰ νὰ δώσει τὴν δυνατότητα στὸν καθένα νὰ ἐξέλθει ἀπὸ αὐτὸ τὸ βασανιστικὸ σκοτάδι τῆς ἀπελπισίας καὶ τῆς μοναξιάς του καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσει σὲ προσωπικὴ κοινωνία μαζί Του, χωρὶς ὅμως νὰ καταργήσει τὴν προσωπικὴ του ἐλευθερία.

Τελικὰ, ἡ ὀρθόδοξη εἰκόνα, μὲ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο παρουσιάζει τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς Ἁγίους, δείχνει ὅτι ὁ Θεὸς μας εἶναι γεμάτος ἀγάπη καὶ στοργὴ γιὰ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ κατεβαίνει καὶ μέχρι τὸν ἄδη τῆς προσωπικῆς του ἀπελπισίας καὶ ἀπογνώσεως γιὰ νὰ τὸν συναντήσει· ὁ ἄνθρωπος ἔχει ὑψηλὲς προδιαγραφές καὶ σὲ ὅποια κατάσταση κι ἂν βρίσκεται μπορεῖ νὰ γεμίσει ἀπὸ Φῶς· ἡ κτίσις ἢ ὁποῖα βιάζεται ἀπὸ τὸν ἐμπαθῆ ἄνθρωπο ἀποδέχεται καὶ ἀναμένει τὴν ἀνακαινισίη τῆς· καὶ ὁ κάθε προσωπικὸς ἄδης μπορεῖ νὰ γεμίσει ἀπὸ τὴν δόξα τοῦ Φωτὸς τοῦ Θεοῦ.

Μακαριώτατε,

Οἱ ὀρθόδοξες εἰκόνες εἶναι ἓνα βαθύτατο, θεολογικὸ, ἐμπειρικὸ, δογματικὸ βιβλίον, καί, ὅταν εἰσδύει κανεὶς σὲ αὐτό, μπορεῖ νὰ ἀντιληφθεῖ ὄχι μόνον τί εἶναι ὁ Χριστιανικὸς ὀρθόδοξος Θεός, ἀλλὰ καὶ τί εἶναι ἡ Ἐκκλησία Του καὶ ποῖο εἶναι τὸ νόημα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι τὸ δοξασμένο καὶ θεωμένο Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι ὁ χῶρος τῆς συναντήσεως τῶν πάντων, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, κεκοιμημένων καὶ ζώντων, ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, Κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ξένων καὶ ἰθαγενῶν, εἶναι ὁ πνευματικὸς νυμφώνας τῆς δόξης, εἶναι τὸ κατάλυμα τῶν θείων ἐρώτων. Ἡ ὀρθόδοξη εἰκόνα δείχνει ὅτι τὴν ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου δὲν τὴν καθορίζει ἡ ὑλικὴ οικονομία, ἀλλὰ τὴν νοηματοδοτεῖ ἡ θεία οικονομία, ποὺ τοῦ δίνει ἐλπίδα καὶ προοπτικὴ.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι ἰδιοκτησία κανενὸς καὶ κανέναν δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἰδιοποιηθεῖ καὶ νὰ ἀποκλείσει κάποιους ἄλλους· εἶναι ἀνοικτὴ σὲ ὅλους τοὺς ταπεινούς, ποὺ διακρίνονται ἀπὸ τὸν τελωνικὸ στεναγμὸ, ἀλλὰ ταυτόχρονα εἶναι κλειστὴ στοὺς Φαρισαίους καὶ τοὺς ὑποκριτὲς ποὺ νομίζουν ὅτι βρίσκονται μέσα στὴν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία δὲν εἶναι χῶρος ἀνταγωνισμῶν καὶ ἀγώ-

νων επικρατήσεως μερικῶν ομάδων, ἀλλὰ εἶναι ἐνότητα προσώπων, εἶναι χώρος μαρτυρίας καὶ μαρτυρίου, σιωπῆς καὶ προσευχῆς, σταυρώσεως, ἀναστάσεως καὶ Πεντηκοστῆς. Ἡ Ἐκκλησία δὲν περιορίζεται στοὺς τοίχους καὶ τὴν ὀροφή, οὔτε ἐκφράζεται ἀπὸ ἀμεταμόρφωτους ἀνθρώπους, πὺν ἀσχολοῦνται μὲ τὸ προσκῆνιο καὶ τὸ παρασκήνιο καὶ ἔχουν ἀπλῶς γνώσεις περὶ τοῦ Θεοῦ, ὄχι ὅμως τὴν γνώση τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἡ Ἐκκλησία ἐκφράζεται ἀπὸ τοὺς ἁγίους Προφῆτες, Ἀποστόλους, Πατέρες, Ὁσίους καὶ Μάρτυρες, πὺν εἶναι ὀλοφώτεινοι, εἶναι ἡ «λιακάδα» τῆς γῆς.

Ἡ ὀρθόδοξη εἰκόνα, ὡς ἔκφραση τῶν ὀρθόδοξων δογμάτων καὶ τῆς ἐσωτερικῆς λάμπειως τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, σκορπάει ἀγάπη καὶ στοργή, γαλήνη καὶ ἡρεμία, ἐλκύει τοὺς πονεμένους καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ, προαναγγέλλει τὴν τελικὴ κυριαρχία τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, δείχνει τὸν μεταμορφωμένο κόσμον, τὴν καινὴ κτίση.

Ὁ Θεὸς φανερώθηκε ἐν σαρκί, ἡ Ἐκκλησία δοξάζεται ὡς Σῶμα Χριστοῦ, ἡ εἰκόνα εἶναι ἔκφραση τῆς μεταμορφωμένης ζωῆς καὶ τῆς ἀνακαινισμένης κτίσεως, ἡ Ὀρθοδοξία εἶναι ἡ ἐλπίδα τῶν ἀπελπισμένων, ἡ πλησμονὴ τῶν στερημένων. Ἀγάλλεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία, εὐφραίνεται μὲ τὴν δόξα τοῦ Νυμφίου τῆς, καὶ οἱ ἱερὲς εἰκόνες εἶναι τὰ στολίδια τοῦ λαμπροῦ νυμφικοῦ τῆς ἔνδοξης αὐτῆς νύμφης τοῦ Χριστοῦ.

Ὅποτε, μακάριοι ὄσοι ἀγαποῦν τὴν δόξα τοῦ Νυμφίου καὶ τῆς Νύμφης καὶ ζοῦν στὸν κεκοσμημένο νυμφῶνα τῆς δόξας, ἐνδεδυμένοι μὲ τὸν χιτῶνα τῆς εὐφροσύνης. Μακάριοι ὄσοι συμμετέχουν στὸν δεῖπνον τῆς Βασιλείας, τὸν ὀποῖο δείχνουν οἱ ἱερὲς εἰκόνες καὶ γεύονται τὴν νηφάλια μέθη τοῦ Πνεύματος, πὺν ἐξέρχεται ὡς θυμίαμα εὐοσμο ἀπὸ αὐτές. Μακάριοι ὄσοι ἀπολαμβάνουν τὴν δόξα τῆς Ὀρθοδοξίας ὄχι μία φορὰ τὸν χρόνον, ἀλλὰ κάθε μέρον, ὄσοι συμμετέχουν στὸν τρισάγιον ὕμνον τῶν ἀγγέλων καὶ τὸ ἄσμα τῶν λελυτρωμένων.

ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ

Ἡ συμβολή τῶν Ἑλλήνων Κληρικῶν εἰς τὸν Διαφωτισμὸν καὶ εἰς τὴν ἀναγέννησιν τῶν Θετικῶν Ἐπιστημῶν

*Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ,
Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Παρακολοθησέως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

(Πεντέλη, 5.11.2009)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ
Μακαριώτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἀθηνῶν καὶ πάσης
Ἑλλάδος κύριε Ἱερώνυμε,
Σεβασμιώτατοι καὶ Θεοφιλέστατοι ἐν Χριστῷ
Ἀδελφοὶ Ἱεράρχες,
Πανοσιολογιώτατοι καὶ Αἰδεσιμολογιώτατοι Πα-
τέρες,
Ἐλλογιώτατοι κύριοι καθηγητές,
Ἐντιμολογιώτατοι κύριοι Διευθυντὲς τῶν Γραφεί-
ων τῶν Ἀντιπροσωπειῶν τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπι-
τροπῆς καὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλίου στὴν
Ἑλλάδα
Ἐντιμολογιώτατε κ. Πρόεδρε τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστε-
ροσκοπεῖου Ἀθηνῶν,
Ἐντιμολογιώτατε κ. Πρόεδρε τοῦ Εὐγενιδείου
Πλανηταρίου Ἰδρύματος.

Ἡ Διεθνῆς Ἀστρονομικὴ Ἐνωση ἀνακήρυξε τὸ
διανυόμενο ἔτος 2009 ὡς παγκόσμιον ἔτος τῆς
Ἀστρονομίας μὲ κεντρικὸ θέμα: «*Τὸ Σύμπαν: Δι-
κό σας νὰ τὸ ἀνακαλύψετε*» ἐξ ἀφορμῆς τῆς συ-
μπληρώσεως 400 ἐτῶν ἀπὸ τῆς πρώτης παρατηρή-
σεως τῶν οὐρανίων σωμάτων διὰ τηλεσκοπίου
ἀπὸ τὸν μαθηματικὸν καὶ ἀστρονόμον Γαλιλαῖο.

Λαβοῦσα ἀφορμὴ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλη-
σίας τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου ἀπε-
φάσισε νὰ συγκαλέσει τὴν παροῦσα Ἡμερίδα σὲ
συνεργασία ἀφ' ἑνὸς μὲν μὲ τὸ Ἐθνικὸ Ἀστε-
ροσκοπεῖο Ἀθηνῶν καὶ τὸ Εὐγενίδειο Ἰδρυμα καὶ
ἀφ' ἑτέρου μὲ τὰ Γραφεῖα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινο-
βουλίου καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς στὴν Ἑλ-
λάδα.

Μὲ τὴν συγκαλουμένη Ἡμερίδα ἡ Ἱερὰ Σύ-
νοδος ἐπιθυμεῖ:

1) Νὰ ὑπομνήσει τὶς περὶ κόσμου διδασκαλίες
τῆς Ἐκκλησίας:

α) Ὅτι τὸ Σύμπαν εἶναι ἔργον τῆς Σοφίας καὶ τῆς
Δυνάμεως τοῦ Προανάρχου Τριαδικοῦ Θεοῦ, ἐφ'
ὅσον ὁμολογοῦμε καὶ διακηρύσσομε: *Σὺ κατ'
ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν
χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί*» (Πρὸς Ἑβραίους α' 10) καὶ *«πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τίνος,
ὃ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός*» (Πρὸς
Ἑβραίους γ' 4).

β) Ὅτι τὸ Σύμπαν ὡς λαβὸν ἀρχὴν ἔχει καὶ τέ-
λος κατὰ τὴν ἀψευδέστατην προφητεῖαν τοῦ Κυρίου
μας ὅτι *«οἱ οὐρανοὶ παρελεύσονται»* (Ματθαίου
ε' 18) καὶ τὴν διακήρυξιν τῆς θεοπνεύστου Γραφῆς
ὅτι μόνος ὁ Θεὸς παραμένει ἀναλλοίωτος καὶ ἀτε-
λεύτητος *«αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ
πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περι-
βόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ
αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν»* (Πρὸς
Ἑβραίους α' 11-12).

Ὁ ἀπόστολος Πέτρος προφητεῖ ὡς ἐξῆς τὸ τέ-
λος τοῦ σύμπαντος κόσμου: *«Οὐρανοὶ ῥοιζηδὸν
παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσούμενα λυθήσο-
νται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται»*
(Β' Πέτρου γ' 10).

γ) Ὅτι κατὰ τὴν προφητεῖαν τοῦ αὐτοῦ Ἀποστό-
λου οἱ πιστοὶ *«καινοὺς δὲ οὐρανοὺς καὶ γῆν
καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ προσδοκῶμεν,
ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ»* (Β' Πέτρου γ' 13).

δ) Ὅτι ἡ δημιουργία τοῦ Σύμπαντος εἶναι ἀπο-
κάλυψις καὶ φανέρωσις τοῦ ἀοράτου Θεοῦ ἢ συνοχὴ
καὶ ἡ συντήρησίς του μαρτυρεῖ τὸν Κτίστη καὶ Δη-
μιουργό, τὸν Κυβερνήτη καὶ Συντηρητὴ αὐτοῦ

«διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφάνερωσε. τὰ γὰρ ἀόρατα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε αἰδίου αὐτοῦ δύναμις καὶ θειότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοῦ ἀναπολογήτους» (Πρὸς Ρωμαίους 19-20).

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Νύσσης διδάσκει, ὅτι ἀπὸ τὴν μελέτη τῶν δημιουργημάτων ὁ ἄνθρωπος γνωρίζει μερικῶς τὸν Δημιουργὸν Θεόν: «Ἡ θεία φύσις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ὅ τι ποτὲ καθ' οὐσίαν ἐστὶ, πάσης ὑπέρχεται καταληπτικῆς ἐπινοίας, ἀπρόσιτος καὶ ἀπροσπέλαστος οὕσα ταῖς στοχαστικαῖς ἐπινοίαις, καὶ οὕτω τις ἀνθρώποις πρὸς τὴν τῶν ἐκλήπτων κατανόησιν ἐξεύρηται δύναμις· οὐδέ τις ἔφοδος καταληπτικῆ τῶν ἀμηχάνων ἐπενοήθη. Διὸ καὶ ἀνεξιχνίαστους τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ ὁ μέγας ὀνομάζει Ἀπόστολος, σημαίνων διὰ τοῦ λόγου τὸ ἀνεπίβητον εἶναι λογισμοῖς τὴν ὁδὸν ἐκείνην, ἢ πρὸς τὴν γνῶσιν τῆς θείας οὐσίας ἄγει· ὡς οὕτω τινὸς τῶν προωδευκότων τὸν βίον ἵχνος τι καταληπτικῆς ἐπινοίας σημαينوμένου τῇ γνῶσει τοῦ ὑπὲρ γνῶσιν πράγματος. Τοιοῦτος δὲ ὢν κατὰ τὴν φύσιν ὁ ὑπὲρ πᾶσαν φύσιν, ἄλλω λόγῳ καὶ ὁρᾶται καὶ καταλαμβάνεται ὁ ἀόρατός τε καὶ ἀπερίγραπτος. Πολλοὶ δὲ οἱ τῆς τοιαύτης κατανόησεως τρόποι. Ἔστι γὰρ καὶ διὰ τῆς ἐμφαινομένης τῷ παντὶ σοφίας, τὸν ἐν σοφίᾳ πάντα πεπονηκότα στοχαστικῶς ἰδεῖν. Καθάπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων δημιουργημάτων ὁρᾶται τρόπῳ τινι τῇ διανοίᾳ ὁ δημιουργὸς τοῦ προκειμένου κατασκευάσματος, τὴν τέχνην τῷ ἔργῳ ἐναποθέμενος. Ὅραται δὲ οὐχ ἡ φύσις τοῦ τεχνητεύσαντος, ἀλλὰ μόνον ἡ τεχνικὴ ἐπιστήμη, ἣν ὁ τεχνίτης τῇ κατασκευῇ ἐναπέθετο. Οὕτω καὶ πρὸς τὸν ἐν τῇ κτίσει βλέποντες κόσμον, ἔννοιαν οὐ τῆς οὐσίας, ἀλλὰ τῆς σοφίας τοῦ κατὰ πάντα σοφῶς πεπονηκότος ἀντυπούμεθα». (Γρηγορίου Νύσσης, Εἰς τοὺς Μακαρισμούς, λόγος στ', P.G. 44, 1268).

Δηλαδή: «Τί ἀκριβῶς εἶναι αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἡ θεία φύσις κατὰ τὴν οὐσία της, καὶ ξεπερνᾶει κάθε σκέψη γιὰ νὰ τὴν καταλάβουμε, ἐπειδὴ εἶναι ἀπρόσιτη καὶ ἀπλησίαστη γιὰ τίς στοχαστικὲς σκέψεις. Καὶ γιὰ τοὺς ἀνθρώπους δὲ βρέθηκε ἀκόμη καμιά δύναμη γιὰ τὴν κατανόηση τῶν ἀκαταλήπτων, οὔτε ἐπινοήθηκε καμιά μέθοδος γιὰ νὰ κατανόησιν αὐτὰ πὺ εἶναι ἀδύνατον νὰ κατανοη-

θοῦν. Γι' αὐτὸ κι ὁ μέγας Ἀπόστολος ἀποκαλεῖ “ἀνεξιχνίαστους τοὺς δρόμους τοῦ Θεοῦ”» (Πρὸς Ρωμαίους ια' 33), φανερόντας μ' αὐτὸ τὸ λόγο πὺς εἶναι ἀπάτητος μὲ συλλογισμοὺς ὁ δρόμος ἐκεῖνος, πὺ ὁδηγεῖ στὴ γνώση τῆς οὐσίας τοῦ Θεοῦ. Γιατί κανεῖς μέχρι τώρα ἀπὸ ὅσους ἔχουν προοδεύσει στὸν ἐνάρετο βίῳ, δὲ μᾶς φανέρωσε μὲ τρόπο καταληπτὸ κάποιο σημεῖο γιὰ τὴ γνώση τοῦ ὄντος, πὺ εἶναι πάνω ἀπὸ τὴ γνώση. Μὲ τὸ νὰ εἶναι αὐτὸ πὺ εἶναι κατὰ τὴ φύση, ὁ πάνω ἀπὸ κάθε φύση, γίνεται καταληπτός καὶ βλέπεται μὲ ἄλλην ἔννοια ὁ ἀόρατος κι ἀπερίγραπτος. Κι εἶναι πολλοὶ οἱ τρόποι αὐτῆς τῆς κατανόησης. Μπορεῖς δηλαδή καὶ μέσα ἀπὸ τὴ σοφία πὺ φαίνεται σὲ ὅλα, νὰ δεῖς μὲ τρόπο στοχαστικὸ Ἐκεῖνον πὺ δημιουργεῖ τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ. Ὅπως κατὰ κάποιο τρόπο φανερῶνεται καὶ στὰ ἀνθρώπινα δημιουργήματα νοερὰ ὁ δημιουργὸς τοῦ ἔργου, πὺ ἔχουμε μπροστὰ μας, ἀφοῦ στὸ ἔργο ἔχει ἀποθέσει τὴν τέχνη του. Ἀποκαλύπτεται δὲ ὅχι ἡ φύση τοῦ τεχνίτη, ἀλλὰ μόνον ἡ τεχνικὴ γνώση, πὺ ὁ τεχνίτης ἀποτύπωσε στὸ κατασκευάσμα. Ἔτσι κι ὅταν βλέπουμε προσεκτικὰ τὸν κόσμον μέσα στὴ δημιουργία, ἀναπαριστάνουμε μέσα στὸ νοῦ ὅχι τὴν ἔννοια τῆς οὐσίας, ἀλλὰ τῆς σοφίας Ἐκεῖνου, πὺ ἐποίησε τὰ πάντα μὲ σοφὸ τρόπο».

ε) Ὅτι ἡ δημιουργία τοῦ κόσμου ἔγινε γιὰ τὸ μυστήριο τῆς διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀποκαλύψεως καὶ φανερώσεως τοῦ Θεοῦ «ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως, ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα» (Πρὸς Κολοσσαεῖς α' 15-16).

Ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ ὁμολογητῆς ἐπισημαίνει: «Τοῦτό ἐστιν τὸ μέγα καὶ ἀπόκρυφον μυστήριον· τοῦτό ἐστιν τὸ μακάριον, δι' ὃ τὰ πάντα συνέστησαν τέλος. Τοῦτό ἐστιν ὁ τῆς ἀρχῆς τῶν ὄντων προεπινοούμενος θεῖος σκοπός, ὃν ὀρίζοντες εἶναι φαιμεν, προεπινοούμενον τέλος, οὗ ἔνεκα μὲν πάντα, αὐτὸ δὲ οὐδενὸς ἔνεκα. Πρὸς τοῦτο τὸ τέλος ἀφορῶν, τὰς τῶν ὄντων ὁ Θεὸς παρήγαγεν οὐσίας. Τοῦτο κυρίως ἐστὶ τὸ τῆς προνοίας καὶ τῶν προνοουμένων, πέρας· καθ' ὃ εἰς τὸ Θεόν, ἢ τῶν ὑπ' αὐτοῦ πεπονημένων ἐστὶν ἀνακεφαλαίωσις.

Τοῦτό ἐστι τὸ πάντας περιγράφον τοὺς αἰῶνας, καὶ τὴν ὑπεράπειρον καὶ ἀπειράκις ἀπείρως προ-

ὑπάρχουσαν τῶν αἰῶνων μεγάλην του Θεοῦ βουλήν ἐκφαίνον μυστήριον· ἧς γέγονεν ἄγγελος αὐτός ὁ κατ' οὐσίαν τοῦ Θεοῦ Λόγος γενόμενος ἄνθρωπος· καὶ αὐτόν, εἰ θέμις εἰπεῖν, τὸν ἐνδότεον πυθμένα τῆς Πατρικῆς ἀγαθότητος φανερόν καταστήσας, καὶ τὸ τέλος ἐν αὐτῷ δείξας, δι' ὃ τὴν πρὸς τὸ εἶναι σαφῶς ἀρχὴν ἔλαβον τὸ πεποιημένα. Διὰ γὰρ τὸν Χριστόν, ἦγουν τὸ κατὰ Χριστόν μυστήριον, πάντες οἱ αἰῶνες, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς τοῖς αἰῶσιν, ἐν Χριστῷ τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι καὶ τὸ τέλος εἰλήφασιν» (Μαξίμου Ὁμολογητοῦ Ἑρώτησις ξ' (ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ προεγνωσαμεν πρὸ καταβολῆς κόσμου· φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ἡμᾶς. Ὑπὸ τίνος προεγνωσμένου;) Πρὸς Θαλάσσιον τὸν Ὁσιώτατον Πρεσβύτερον καὶ Ἠγούμενον Διαφόρων Ἀπόρων τῆς θείας Γραφῆς εἰς ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις ξε' P.G. 90, 621.

Δηλαδή: «Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγάλο καὶ ἀπόκρυφο μυστήριον. Αὐτὸ εἶναι τὸ μακάριο τέλος γιὰ τὸ ὁποῖο ἔχουν γίνει ὅλα. Αὐτὸς εἶναι ὁ θεῖος σκοπὸς πὺν προεπινοήθηκε πρὶν ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν ὄντων, πὺν ὀρίζοντας τὸν μποροῦμε νὰ τὸν ποῦμε “προεπινοούμενο τέλος”, γιὰ χάρι τῷ ὁποῖου ἐγιναν τὰ πάντα καὶ αὐτὸ γιὰ χάρι κανενός. Σ' αὐτὸ τὸ τέλος ἀτενίζοντες δημιούργησε ὁ Θεὸς τίς οὐσίαι τῶν ὄντων. Αὐτὸ εἶναι κυρίως τὸ πέρας τῆς προνοίας καὶ ἐκείνων πὺν ἡ πρόνοια προνοεῖ, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο γίνεται ἡ ἐπανασυναγωγὴ στὸ Θεὸ ὄλων τῶν ποιημάτων του. Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστήριον πὺν περιλαμβάνει ὅλους τοὺς αἰῶνες καὶ φανερῶνει τὴν ὑπεράπειρη καὶ πὺν ἄπειρες φορὲς ἀπείρως προ-ὑπάρχει ἀπὸ τοὺς αἰῶνες μεγάλη βουλή τοῦ Θεοῦ, τῆς ὁποίας βουλῆς ἀγγελιοφόρος ἐγινε ὁ ἴδιος ὁ σύμφωνος μὲ τὴν οὐσία τοῦ Θεοῦ Λόγος ὅταν ἐγινε ἄνθρωπος, καὶ φανέρωσε, ἂν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ πῶ, τὸν ἴδιο τὸ βαθύτερο πυθμένα τῆς Πατρικῆς ἀγαθότητος καὶ ἔδειξε μέσα σ' αὐτόν τὸ τέλος, πὺν γιὰ χάρι του τὰ δημιουργήματα ἔλαβαν σαφῶς τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπαρξῆς τους. Γιατί γιὰ τὸ Χριστό, δηλαδή γιὰ τὸ μυστήριον κατὰ Χριστό, ὅλοι οἱ αἰῶνες καὶ ὅλα ὅσα περιέχουν ἔχουν λάβει τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέλος τοῦ εἶναι τους».

στ) Ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἐτάχθη ἀπὸ τὸν Θεὸ Δημιουργό Του φυλάσσειν τὴν δημιουργία (Γενέσεως β' 15).

ζ) Ὅτι ὅλα τὰ δημιουργήματα δοξολογοῦν τὸν Θεὸ Κτίστη καὶ Δημιουργό τους καὶ αἰνοῦν Αὐτόν, ἐκπληροῦντα τοὺς λόγους τῶν ὄντων: «Αἰνεῖτε αὐτόν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν» (Ψαλμὸς ρμ' (148) 2-4).

2) Ὅτι δὲν ὑπάρχει μεταξὺ πίστεως καὶ ἐπιστήμης σύγκρουσι ὅταν ἐκάστη μένει στὰ ὅριά της. Οὔτε ἡ πίστι ὑποτάσσεται στοὺς νόμους τοῦ φυσικοῦ κόσμου οὔτε ἡ ἐπιστήμη δύναται νὰ ἐπιλύει ὅλα τὰ προβλήματα. Ἡ μία ἀναβιβάζει τὸν ἄνθρωπο στὰ αἰῶνια καὶ τὰ ὑπερφυσικὰ ἐλευθεροῦσα αὐτόν ἀπὸ τὰ γεῶδη καὶ πρόσκαιρα. Ἡ ἄλλη οἰκονομεῖ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ καὶ αὐτὰ ὑπὸ πολλοὺς περιορισμούς.

Τὰ ὅρια τῶν δύο αὐτῶν δωρεῶν τοῦ Θεοῦ τῆς πίστεως καὶ τῆς γνώσεως ἐπεσημάνθησαν στὸ Διεθνὲς Ἐπιστημονικὸ Συνέδριον πὺν διοργάνωσε ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος στίς 4-8 Ὀκτωβρίου 2000 μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐορτασμῶν τοῦ Ἰωβηλαίου γιὰ τὴν συμπλήρωσι δύο χιλιάδων ἐτῶν ἀπὸ τὴν γέννησι τοῦ Κυρίου μᾶς Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τίς εἰσηγήσεις:

α) τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου μὲ θέμα: «Ἡ Ὁρθοδοξία πρὸ τῆς ραγδαίας ἐξελίξεως τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν (Διαπιστώσεις - προτάσεις)».

β) τοῦ Ἑλλογμωτάτου κ. Νικολαίου Ἀρτεμιάδου, Ὁμότιμου Καθηγητοῦ Μαθηματικῶν του Πανεπιστημίου Πατρῶν καὶ Προέδρου τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν μὲ θέμα: Θετικὲς ἐπιστήμες καὶ μεταφυσικὲς ἀλήθειαι, πὺν ἐτόνισε ὅτι: «...ἡ πρόοδος τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν ὄχι μόνο δὲν ὀδηγεῖ στὴν ἀμφισβήτηση μεταφυσικῶν ἀληθειῶν καὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ Θεοῦ ἀλλὰ ἀντιθέτως μᾶς φωτίζει στὸν νὰ νοιώσουμε τίς ἀλήθειαι αὐτῆς καὶ νὰ ζήσουμε ἀρμονικὰ μὲ τὴν Ὁρθόδοξο Χριστιανικὴ Πίστη».

Ὁ μακαριστὸς Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρὸς Χριστόδουλος στὸν Χαιρετισμὸ, πὺν ἀπηύθυνε πρὸς τὰ μέλη καὶ τοὺς εἰσηγητῆς τοῦ ἀναφερθέντος Συνεδρίου ἐτόνισε ὅτι: «Ἡ Ἐκκλησία ὁμῶς ἀναγνωρίζοντας μὲν τὸ γεγονός ὅτι κάθε ἀνακάλυψη ἀποτελεῖ διείσδυση στὰ μυστικὰ τῆς θεϊκῆς σοφίας εὐνοεῖ τὴν ἐπιστή-

μη. *Ἀντικρίζει ὁμως καὶ μία κοινωνία πού δέν διακρίνεται γιὰ τὴν πνευματικὴ ποιότητά της, τὴν προσήλωσή σὲ ἀρχές καὶ ἀξίες, μία κοινωνία πού ἔχει τὴν ιδιότητα νὰ γεννᾷ περισσότερα προβλήματα ἀπὸ ὅσα νὰ λύνει, πού χαρακτηρίζεται ἀπὸ παθολογικὸ ἐγωισμό καὶ ἀλαζονεία, πού στερεῖται ἀπὸ κάθε ἴχνος αἰωνίας προοπτικῆς».*

3) Ὅτι οἱ ἀστρονομικὲς πληροφορίες τῆς Βίβλου ἀπαιτοῦν ἰδιαίτερους κανόνες ἐρμηνείας καὶ κατανόησής τους ἐφ' ὅσον ἡ Ἁγία Γραφή πρωτίστως ὁμιλεῖ γιὰ τὸν Θεὸ καὶ τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ καὶ ὁδηγεῖ τὴν ψυχὴ στὴν σωτηρία.

4) Νὰ τονίσει καὶ νὰ ὑπομνήσει τὴν συμβολὴ τῶν κληρικῶν στὴν ἀνάπτυξη τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.

Ἀπὸ μία σύντομη ἔρευνα γιὰ τὴν παρούσα Ἡμερίδα συνέλεξα ἓνα πλούσιο ὕλικὸ πού κατέταξα σὲ τρεῖς ἐνότητες.

Στὴν πρώτη ἐνότητα ἐνέταξα τοὺς κληρικούς πού διέπρεψαν ὡς λόγιοι καὶ ἐδίδαξαν τὰ λεγόμενα τότε νεωτερικὰ μαθήματα ἢ ἔγραψαν ἀξιόλογα συγγράμματα.

Ἀναφέρω τὰ ὀνόματά τους κατατάσσοντάς τους χρονολογικά, κατὰ τὴν χρονολογία τῆς γεννήσεώς τους

α' Λέων ὁ Φιλόσοφος ἢ Μαθηματικὸς

Ἐγεννήθη κατὰ τὴν πρώτη δεκαετία τοῦ θ' αἰῶνος. Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης (840 μ.Χ.). Ἐδίδαξε καὶ διεύθυνε τὸν Πανεπιστήμιό τῆς Μαγναύρας.

Ἐπῆρξε ἐκ τῶν κυριωτέρων μορφῶν τῆς ἐπὶ αὐτοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως Θεοφίλου (820-842 μ.Χ.) συντελεσθείσης ἀναγεννήσεως τῶν γραμμάτων καὶ τῶν ἐπιστημῶν. Ἐδωσε μεγάλη ὠθησι στὶς θετικὲς ἐπιστῆμες.

Ἐνδιαφερόταν ἰδιαίτερος γιὰ τὴν Ἀστρονομία καὶ τὰ Μαθηματικά. Μεταξὺ τῶν ἔργων του περιλαμβάνεται καὶ πραγματεία περὶ ἐκλείψεως ἡλίου καὶ σελήνης.

β' Μιχαὴλ Ψελλὸς

Ὁ ὑπάτος τῶν φιλοσόφων τοῦ ἑνδεκάτου αἰῶνος. Ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πνευματικῶν μορφῶν τοῦ μέσου Ἑλληνισμοῦ.

Ὁ Κωνσταντῖνος Ψελλὸς γεννήθηκε στὴν Νικομήδεια τὸ 1018 μ.Χ. Διακρίθηκε ὡς σοφός, πολιτικὸς ἀνὴρ καὶ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας. Διετέ-

λεσε πρωθυπουργὸς τοῦ αὐτοκράτορος Μιχαὴλ τοῦ Παραπινάκη (1071-1078 μ.Χ.). Τὸ 1054 ἐκάρε μοναχὸς καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Μιχαὴλ.

Ἀπὸ ἐπιστολὲς του βγαίνει τὸ συμπέρασμα, ὅτι δίδασκε καὶ Γεωμετρία (τὴν ἐν γραμμαῖς θεωρίαν). Ἐγραψε καὶ φυσικὲς πραγματεῖες. Σὲ ἐπιστολὴ του ἀναφέρει, ὅτι οἱ φθορὲς καὶ οἱ γενέσεις τῆς ὕλης γίνονται ἀπὸ φυσικὰ αἷτια καὶ ὄχι ἀπὸ ἀόρατες καὶ μυστικὲς δυνάμεις. Ἀνάμεσα στὰ ἔργα του πού στηρίχθηκαν σὲ αὐτὴ τὴν ἄποψη εἶναι τὸ *“Ἐπίλυσις Φυσικῶν Ζητημάτων”*, στὸ ὁποῖο περιέχονται καὶ στοιχεῖα Μετεωρολογίας. Ἐπίσης ἀξιόλογο ἔργο τοῦ εἶναι τὸ *“Περὶ λίθων δυνάμεως”*, στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται οἱ φυσικὲς ιδιότητες τῶν ὄρυκτων. Σὲ ἐπιστολὴ του πού ἀπευθύνει στὸν Πατριάρχη Μιχαὴλ Κηρουλάριο ἀναφέρεται στὴν παρασκευὴ τοῦ χρυσοῦ. Ἐγραψε καὶ ἀστρονομικὰ ἔργα ὅπως τὸ *“Περὶ Μεγάλου Ἐνιαυτοῦ”* καὶ τὸ σωζόμενο *“Περὶ τῆς κινήσεως τοῦ χρόνου, τῶν κύκλων τοῦ Ἥλιου καὶ τῆς Σελήνης, τῆς Ἐκλείψεως Αὐτῶν καὶ τῆς τοῦ Πάσχα εὐρέσεως”*.

Ὁ Ψελλὸς ἔγραψε καὶ μικτὲς ἐργασίες. Στὴν πραγματεία τοῦ «Διδασκαλία Παντοδαπῆ» πού ἐπίσης σώζεται περιέχονται 200 θέματα ἐπιστημονικὰ τῆς ἀστρονομίας, τῆς μετεωρολογίας, τῆς κοσμολογίας, τῆς φυσικῆς, τῆς βοτανικῆς καὶ τῶν μαθηματικῶν. Στὸ ἔργο του *«Σύνταγμα εὐσύνοπτον εἰς τὰς τέσσαρας Μαθηματικὰς Ἐπιστήμας* ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἐπιστῆμες τῆς Ἀριθμητικῆς, τῆς Μουσικῆς, τῆς Γεωμετρίας καὶ τῆς Ἀστρονομίας ὑπάρχουν καὶ στοιχεῖα Μετεωρολογίας».

γ' Θεοδόσιος ὁ Κορυδαλλεύς (1563)

Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἄρτης. Γεννήθηκε στὴν Ἀθήνα περὶ τὸ 1563. Ἀριστοτελικὸς φιλόσοφος καὶ ἐπιφανέστατος διδάσκαλος καὶ συγγραφεύς.

Ἐγραψε: α) *«Ὑπομνήματα καὶ ζητήματα εἰς τὴν περὶ τοῦ οὐρανοῦ πραγμάτων»*, β) *«Γεωγραφικὰ ἢ περὶ Κόσμου καὶ τῶν μερῶν αὐτοῦ»*. Αὐτὸ τὸ σύγγραμμα φέρεται καὶ μὲ τὸ τίτλο *«Περὶ Ἀστρολογίας καὶ Σύννομις εἰσαγωγικότερα εἰς Γεωγραφίαν»*.

δ' Κορέσιος Γεώργιος.

Περίφημος Χίος λόγιος, ἰατρός, θεολόγος καὶ φιλόσοφος τοῦ β' μισοῦ τοῦ ἰστ' αἰῶνος.

Ἐδίδαξε στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Πίζης στὴν Ἰταλία. Κατὰ τὸ διάστημα τῆς καθηγεσίας του συγκρούστηκε μὲ τὸν μέγα μαθηματικὸ καὶ ἀστρονόμο τῆς ἐποχῆς Γαλιλαῖο, πού ἐδίδασκε στὸ ἴδιο Πανεπιστήμιο.

ε΄ Βησσαρίων Μακροῦς.

Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῶν Λιγκιαδῶν ἐπὶ τοῦ ὄρους Μιτσικέλι τῆς Ἡπείρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰωαννίνων. Συγκαταλέγεται στοὺς λογιώτερους κληρικούς τοῦ 17οῦ αἰῶνος διδάσκαλος καὶ συγγραφεὺς πολυγραφώτατος. Γεννήθηκε στὰ Γιάννενα τὸ 1635.

Στὰ ἀνέκδοτα ἔργα του σὲ χειρόγραφα ὑπάρχουν μαθηματικὰ καὶ ἀστρονομικὰ μελετήματα τοῦ ἀνδρός.

στ΄ Μεθόδιος Ἀνθρακίτης.

Πεπαιδευμένος κληρικός. Ἐγενήθη περὶ τὸ 1660 στὴ Καμινιά Ζαγορίου Ἡπείρου.

Ἐσπούδασε στὴ Βενετία ἐπὶ πολλὰ ἔτη μαθηματικὲς ἐπιστῆμες καὶ διεκρίθη ὡς δάσκαλος. Συνέβαλε στὴν ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμιση, ὅπου γιὰ πρώτη φορὰ εἰσήγαγε στὴν Ἑλλάδα τὶς μαθηματικὲς ἐπιστῆμες.

Ἀπὸ τὰ ἐπιστημονικὰ ἐγχειρίδια του διασώθηκε πλῆρες τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁδὸς Μαθηματικῆ».

ζ΄ Μελέτιος, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν.

Ἐγενήθη τὸ 1661 στὰ Ἰωάννινα. Ὑπῆρξε ἐκ τῶν σοφωτέρων καὶ λογιωτέρων μορφῶν τῆς ἐποχῆς του. Διακρίθηκε ὡς ἄνδρας πολυμαθέστατος καὶ συγγραφεὺς πολυγραφώτατος.

Συνέγραψε μεταξὺ ἄλλων καὶ μαθηματικὰ συγγράμματα, ὅπως τὸ «Γεωγραφία παλαιὰ τε καὶ νέα».

η΄ Χρύσανθος ὁ Νοταρᾶς.

Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, διαπρεπῆς Ἱεράρχης καὶ ἀστρονόμος. Γεννήθηκε τὸ 1663. Ὑπῆρξε πολυγραφώτατος σὲ συγγράμματα γεωγραφικοῦ, ἱστορικοῦ, μαθηματικοῦ καὶ κυρίως ἐκκλησιαστικοῦ περιεχομένου. Μεταξὺ αὐτῶν ἀναφέρουμε ἐνδεικτικὰ τὰ ἑξῆς: «Εἰσαγωγή εἰς Γεωγραφικὰ καὶ Σφαιρικὰ». «Ἱστορία καὶ περιγραφή τῆς Ἁγίας Γῆς καὶ Ἁγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ». «Πίναξ Γεωγραφικὸς τῆς τε πάλαι καὶ νέας ἀπάσης

ἐγνωσμένης Γῆς». «Ἐρμηνεία καὶ καταγραφή τοῦ τεταρτημορίου τῆς σφαιράς».

θ΄ Γεώργιος Σουγδουρῆς.

Σοφὸς κληρικός καὶ δάσκαλος πού ἔζησε καὶ ἔδρασε στὰ Γιάννενα κατὰ τὸ β΄ ἡμισυ τοῦ 17οῦ αἰῶνος.

Ἐδίδαξε στὰ Γιάννενα καὶ τὶς θετικὲς ἐπιστῆμες Φυσικὴ καὶ Μαθηματικὰ.

ι΄ Βασιλοπούλος Μπαλᾶνος.

Διαπρεπῆς κληρικός, δάσκαλος καὶ συγγραφεὺς. Γεννήθηκε τὸ 1694. Ἐδρασε κυρίως στὰ Γιάννενα. Κατέχει ὅπως ἐξέχουσα θέσι στὴ χορεία τοῦ δασκάλων τοῦ Γένους κατὰ τὴν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας. Ὑπῆρξε δεινὸς μαθηματικὸς καὶ φιλόσοφος. Ὡς δάσκαλος ὁ Μπαλᾶνος διέπρεψε κυριώτατα στὴ διδασκαλία τῶν μαθηματικῶν.

Ὁ Ἰώσηπος Μοισιόδαξ ἐκφραζόμενος ἐπαινετικῶς περὶ αὐτοῦ λέγει, ὅτι ἀνεδείχθη «ἐν πολλοῖς ἄλλοις δοκιμώτερος καὶ ἐν τοῖς μαθηματικοῖς ἀριστεύων» καὶ ὅτι «διήλθεν ἐν δυσὶ τόμοις ὅλοις περὶ τῶν στοιχείων τοῦ Εὐκλείδου, περὶ τῶν προβλημάτων τοῦ Ἀρχιμήδους, περὶ τῆς Τριγωνομετρίας, εἴτε τῆς ἐπιπέδου εἴτε τῆς σφαιρικῆς, περὶ τῶν τμήσεων τῶν κωνικῶν».

Συνέγραψε τὴν μελέτη «Ἡ ὁδὸς Μαθηματικῆ» περιέχουσα τὶς κυριώτερες πραγματεῖες τῶν μαθηματικῶν, ἧτοι Στοιχεῖα τοῦ Εὐκλείδου, Σφαιρικὸ κατὰ Θεοδοσίου, Γεωμετρία θεωρητικὴ, Τριγωνομετρία πρακτικὴ κ.λπ.

ια΄ Δωρόθεος ὁ Λέσβιος.

Κληρικός ἐκ Λέσβου. Ἐγενήθη περὶ τὸ 1700. Ἐπιφανὴς φιλόσοφος καὶ διευθυντὴς τῆς Πατριαρχικῆς Ἀκαδημίας Κωνσταντινουπόλεως.

Συνέγραψε τὸ «Περὶ τῶν ἀρχῶν τῆς περιπατητικῆς φιλοσοφίας κατὰ Νεύτωνα καὶ τῶν μηχανικῶν φυσιολόγων».

ιβ΄ Εὐγένιος Βούλγαρις.

Ἀρχιεπίσκοπος Σλαβινίου καὶ Χερσῶνος. Διαπρεπῆς κληρικός καὶ δάσκαλος τοῦ Γένους. Γεννήθηκε στὴν Κέρκυρα τὸ 1716.

Ἀναγνωρίζεται ὅτι εἶναι ἀπὸ τοὺς δραστηριωτέρους καὶ πολυγραφωτέρους τῶν δασκάλων τοῦ Γένους. Προεῖχε ἀπὸ τοὺς συγχρόνους του λογίους καὶ κατέστη τὸ κέντρο τῆς διανοητικῆς καὶ πνευ-

ματικής κινήσεως τῶν Ἑλλήνων. Ἐγραψε τὰ ἐν συνεχείᾳ ἔργα: «*Μαθηματικῶν στοιχείων αἱ πραγματεῖαι...*» «*Περὶ τοῦ συστήματος τοῦ παντός*». Στὰ ἔργα του συγκαταλέγονται καὶ οἱ μεταφράσεις: «*Φυσική*» Ἰωάννου Φρειδερίκου Βουκέρρερ. «*Ἀριθμητικὴ καὶ Γεωμετρία*» Βολφίου. «*Εἰσαγωγή εἰς τὰ ἀριθμητικά*». «*Ἀριθμητικὰ στοιχεῖα*». «*Στοιχεῖα Γεωμετρίας*».

ιγ' Ἰώσηπος Μοισιόδαξ.

Γεννήθηκε μεταξύ τῶν ἐτῶν 1725-1730 στὸ χωριὸ Τσερανβόδα Δοβρουτσᾶς τῆς Βουλγαρίας. Χειροτονήθηκε Διάκονος καὶ ἔλαβε τὸ ὄνομα Ἰώσηπος. Δάσκαλος καὶ συγγραφεὺς.

Στὸ φυλλάδιό του «*Σημειώσεις Φυσιολογικές*» ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἐρμηνεῖα –ἀπὸ ἐμπειρική καὶ ὀρθολογική σκοπιά– μετεωρολογικῶν φαινομένων, ὅπως ἐκείνων τῆς παρατετεμένης ὀμίχλης καὶ τοῦ ἐπίμαχου γιὰ τὸν 18ο αἰῶνα ζητήματος τῶν παλιρροϊῶν.

Ἄλλες ἀπόψεις του γιὰ τὴν ἐπιστήμη καὶ τὴν φυσικὴ φιλοσοφία ἀναπτύσσει στὸ ἔργο του «*θεωρία τῆς Γεωγραφίας*», ὅπου τάσσεται ὑπὲρ τῆς ἡλιοκεντρικῆς θεωρίας ἀναφέροντας ἐπιχειρήματα πρὸς στήριξί της.

Συνέγραψε καὶ μία «*Ἀριθμητικὴ*». Συνέταξε τὰ «*Στοιχεῖα Μαθηματικῶν καὶ Φυσικῆς*». Μετέφρασε τμῆμα τῶν «*Μαθηματικῶν Στοιχείων*» τοῦ Tacquet (μέχρι καὶ τὴν Τριγωνομετρία) καὶ τῶν Μαθηματικῶν του Caille (Καϊλλέ). Ἀνέκδοτο παραμένει τὸ σύγγραμμά του «*Ἐπιτομὴ Ἀστρονομίας κατὰ τοὺς Νεωτέρους*».

ιδ' Νικηφόρος Θεοτόκης.

Ἀρχιεπίσκοπος Σλαβινίου καὶ Χερσῶνος. Γεννήθηκε τὸ 1730 στὴν Κέρκυρα. Ἑλληνας κληρικός ἀπὸ τοὺς διαπρεπέστερους τῆς προεπαναστατικῆς περιόδου μὲ ἀξιοζήλευτη δασκαλικὴ καὶ συγγραφικὴ δρᾶσι.

Συνοπτικῶς τὸ συγγραφικὸ ἔργο τοῦ Θεοτόκη ἔχει ὡς ἀκολούθως: «*Στοιχεῖα Φυσικῆς ἐκ νεωτέρων συνερανοσθέντα*». «*Στοιχεῖα Μαθηματικὰ τόμοι τρεῖς*». «*Στοιχεῖα Γεωγραφίας*».

Στὰ ἀνέκδοτα ἔργα τοῦ συμπεριλαμβάνονται: «*Αριθμητικὴ*». «*Περὶ ἠλεκτρικῆς δυνάμεως*». «*Περὶ μετεώρου φυσικῆς*». «*Γεωγραφία συντομος*». «*Γεωμετρία*».

ιε' Κοσμᾶς Μπαλᾶνος.

Διαπρεπῆς κληρικός καὶ δάσκαλος. Γεννήθηκε στὰ Ἰωάννινα τὸ 1731.

Ἐξεδόθη τὸ σύγραμμά του «*Ἐκθεσις συνοπτικὴ Ἀριθμητικῆς, Ἀλγεβρας καὶ Χρονολογίας*».

ιστ' Ἰωάννης Πέζαρος.

Ἰερεὺς, διδάσκαλος καὶ οἰκονόμος τῆς Μητροπόλεως Λαρίσης. Ἐγενήθη στὸν Τύρναβο μεσοῦντος τοῦ ιη' αἰῶνος.

Ὁ φημισμένος στὴν ἐποχὴ του Λαρισσαῖος ἱερεὺς καὶ δάσκαλος δίδασκε στοὺς μαθητὲς του ἅπανα τὴν διδασκτέα ὕλη. Στὴν ἕκτη τάξι τὰ Μαθηματικὰ καὶ τὴν Φυσικὴ.

ιζ' Δωρόθεος ὁ Πρώιος.

Ἐθνομάρτυς ποὺ συγκαταλέγεται στοὺς σπουδαιότερους λόγιους Ἱεράρχες τοῦ ιθ' αἰῶνος. Μητροπολίτης Φιλαδελφείας καὶ Ἀδριανουπόλεως. Γεννήθηκε στὰ μέσα τοῦ ιη' αἰῶνος.

Ἐδίδαξε στὴ Σχολὴ τῆς Χίου καὶ διηύθυνε τὴν νέα Σχολὴ τοῦ Γένους στὴν Κωνσταντινούπολι στὴν ὁποία ἐδίδαξε Φυσικὰ, Μαθηματικὰ καὶ Γεωμετρία.

ιη' Στέφανος Δούγκας.

Κληρικός ποὺ γεννήθηκε στὸ β' μισὸ τοῦ ιη' αἰῶνος. Μετέβη στὴν Γερμανία ὅπου ἐσπούδασε φιλοσοφία καὶ μαθηματικὰ στὴν Γοτίγγη, Ἰένη καὶ Χάλη.

Συνέγραψε τὸ δίτομο ἔργο «*Στοιχεῖα Ἀριθμητικῆς καὶ Ἀλγεβρας*» Ἀνέκδοτα παραμένουν τὰ ἔργα του «*Φυσικὴ*» καὶ «*Αἰσθητικὴ*».

ιθ' Δανιὴλ Φιλιππίδης.

Λόγιος ἱερομόναχος καὶ συγγραφεὺς ποὺ θεωρεῖται μεταξύ τῶν προδρομῶν τῆς νεοελληνικῆς ἀναγεννήσεως. Γεννήθηκε τὸ 1758 στὶς Μηλιές τοῦ Πηλίου.

Ἐγραψε τὶς μελέτες: «*Γεωγραφία νεωτερικὴ*». «*Ἐπιτομὴ Ἀστρονομίας*».

Μεταφράσεις τοῦ ἔργου τοῦ Ἱερωνύμου Χαλᾶνδ «*Ἀστρονομία*». Μετέφρασε τοῦ ἔργου τοῦ Γασπάρεως.

κ' Γρηγόριος Κωνσταντᾶς

Ἐπιφανὴς λόγιος κληρικός. Γεννήθηκε στὶς Μηλιές τοῦ Πηλίου τὸ 1758. Ἐφοίτησε στὴν Ἀθωνιά-

δα, στη Σχολή της Χίου, στην Μεγάλη του Γένους Σχολή στην Αύθεντική Σχολή του Βουκουρεστίου, όπου διδάχθηκε και τα νεωτερικά μαθήματα ήτοι Γεωγραφία του Θεοδότου και τὸ ἐπίτομο μαθηματικὸ τοῦ Σεγνέρου.

Στὴν Βιέννη δίδαξε μαζί με τὸν ἐξάδελφό του Δανιὴλ Φιλιππίδη τὸν πρῶτο τόμο τῆς Γεωγραφίας στὴν καθομιλουμένη γλῶσσα. Ὑπῆρξε ἀναμφιβόλως μία ἀπὸ τὶς σπουδαιότερες πνευματικὲς καὶ ἠθικὲς φυσιογνωμίες τῆς νεώτερης ἱστορίας μας με δρᾶσι πολυμερῆ, εὐρεῖα καὶ ἀποδοτικὴ στὸ στάδιο τῶν ἐθνικῶν ἀγῶνων καὶ τῆς παιδείας, στοὺς ὁποίους πρωταγωνίστησε με ἀξιοθαύμαστη ἐπιμονὴ καὶ ἐνεργητικότητα καὶ με βαθειὰ πάντοτε ἐπίγνωση τῆς ἀποστολῆς καὶ τοῦ χρέους του.

Ἀπὸ κοινοῦ με τὸν Ἄνθιμο Γαζῆ καὶ τὸν Δανιὴλ Φιλιππίδη, με τοὺς ὁποίους ἦταν συμπολίτες καὶ στενότατοι συγγενεῖς (ἦσαν πρωτοξάδελφοι) ἀνῆλθαν στὶς ὑψηλότερες κορυφές τῆς διανοήσεως καὶ τῶν πνευματικῶν κατακτήσεων καὶ ἀπέβησαν διεθνεῖς σχεδὸν πνευματικὲς προσωπικότητες καὶ ταυτοχρόνως φλογεροὶ καὶ δημιουργικοὶ δάσκαλοι.

κα' Ἄνθιμος Γαζῆς.

Κληρικός, δάσκαλος τοῦ Γένους ἀπὸ τοὺς μεγάλωνύμους, πὺ ἐδρασαν προεπαναστικῶς καὶ κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ ἀγῶνος. Γενήθηκε στὶς Μηλιές τοῦ Πηλίου τὸ 1758.

Ὁ Γαζῆς διαπνεόταν ἀπὸ σφοδρὸ γιὰ τὴν παιδεία ἔρωτα καὶ πιστεύοντας, ὅτι ἡ πνευματικὴ ἀνάπτυξι τῶν ἀπανταχοῦ Ἑλλήνων θὰ καταστοῦσε τὸ Γένος ἱκανὸ νὰ κατευθύνει τὴν μοῖρα του, ἐπιδιώκει με τὴν ἐκδοσι βιβλίων τὴν πνευματικὴ ἀναγέννησι τῶν ὑποδοῦλων.

Ἐκδίδει τὸ 1800 τὸν «Ἄτλαντα» περιέχοντα καθολικοὺς γεωγραφικοὺς πίνακες τῆς ὑδρογείου σφαίρας. Τὸ 1801 ἐκδίδει τὸν «Πίνακα γεωγραφικὸν τῆς Εὐρώπης». Τὸ ἴδιο ἔτος ἐκδίδει τὴν Carte de la Grèce με τὸ πρόσθετο τίτλο «Πίναξ γεωγραφικὸς τῆς Ἑλλάδος με τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νέα ὀνόματα». Τὸ 1802 ἐξέδωκε τὸν «Πίνακα Γεωγραφικὸν τῆς Ἀσίας», τὴν «Σύνοψι τῶν κωνικῶν τομῶν Γονίδωνος τοῦ Γρανδῆ» καὶ τὴν «Χημικὴ Φιλοσοφία, τοῦ Φουρναρά». Τὸ 1803 τὴν «Ἐπιτομὴ τῆς Ἀστρονομίας» τοῦ Λαλάνδ καὶ «Ἀναλυτικὴ πραγματεία τῶν κωνικῶν τομῶν» τοῦ Καϊλλέ.

Τὸ 1804 πλουτίζει με σημειώσεις καὶ σχέδια τὴν «Γεωγραφίαν» τοῦ Νικηφόρου Θεοτόκη. Ἐπανεκδίδει τὸ 1807 τὴν «Γεωγραφίαν τοῦ Ἀθηνῶν Μελετίου».

κβ' Βενιαμὴν ὁ Λέσβιος.

Ἰερομόναχος ἀπὸ τοὺς ἐπιφανέστερους λογίους καὶ δασκάλους. Γεννήθηκε στὸ Πλωμάριο τῆς Λέσβου τὸ 1762.

Στὰ ἐκδοθέντα ἔργα του περιλαμβάνονται: α) «Στοιχεῖα Ἀριθμητικῆς» (Α' μέρος) β) «Γεωμετρία Εὐκλείδου, στοιχεῖα εἰς δύο τόμους». Ἔργα-ψε Φυσικὴ καὶ Ἄλγεβρα.

Στὴν δεύτερη ἐνότητα ἐνέταξα τοὺς κληρικοὺς πὺ δίδαξαν ἢ διηύθυναν τὶς διάφορες ὀνομαστὲς Σχολές τῶν δύο ἑκατονταετηρίδων (στ' καὶ ιζ')

ὅπου ἐδιδάσκοντο τὰ «νεωτερικὰ μαθήματα»,

- α. Κύριλλος Λούκαρις, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1572)
- β. Σωφρόνιος Καλλονᾶς
- γ. Βικέντιος Δαμωδὸς (1676)
- δ. Κριτίας, ὀφφικίαλος διδάσκαλος τῆς Μεγάλης Σχολῆς τοῦ Γένους καὶ Μέγας Ἐκκλησιαάρχης (1690)
- ε. Ἰάκωβος ὁ Κύπριος, διάκονος καὶ λόγιος (τέλη τοῦ ιζ' αἰῶνος)
- στ. Ἰερόθεος Δενδρινός (1697)
- ζ. Σαμουὴλ ὁ Χαντζερεῆς, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως (1700)
- η. Ἰάκωβος ὁ Ἀναστασίου (ιη' αἰῶν), ἐκ τῶν ἐπιφανῶν διδασκάλων καὶ ἱεροκηρύκων
- θ. Νικόλαος Τζερετζούλης (1703)
- ι. Γεράσιμος ὁ Χαλεπίου (1712)
- ια. Νεόφυτος ὁ Καυσοκαλυβίτης (1713)
- ιβ. Μακάριος Καλογεράς (1713)
- ιγ. Καισάριος (Κωνσταντῖνος) Δαπόντες (1714),
- ιδ. Δημήτριος Καταρτζῆς ἢ Φωτιάδης
- ιε. Μέγας Λογοθέτης, σεβασμιος πατριάρχης τῶν λογίων (1720-1725)
- ιστ. Ἀθανάσιος ὁ Πάριος (1722), ὁ «ἐν πᾶσιν προτεῦων»
- ιζ. Κυπριανός, Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας (1723) ἐκ Κύπρου
- ιη. Μακάριος ὁ Νοταράς (1731), Μητροπολίτης Κορίνθου

- ιθ. Δανιήλ Κεραμεύς (α΄ μισό τοῦ ιη΄ αἰῶνος),
 κ. Ἀντώνιος Μαρτελάος (1754)
 κα. Νεόφυτος Δούκας, πολυγλωσσώτατος λόγιος
 (1760)
 κβ. Ἐπιφάνιος ἢ Στέφανος Δημητριάδης, λόγιος
 (1760)
 κγ. Γεράσιμος ὁ Γ΄, Πατριάρχης Κωνσταντινου-
 πόλεως ὁ Κύπρος (1765)
 κδ. Ἰγνάτιος, Μητροπολίτης Οὐγγαροβλαχίας
 (Βουκουρεστίου) (1766)
 κε. Νεόφυτος Βάμβας (1770)
 κστ. Κωνσταντῖνος Οἰκονόμος, ὁ ἐξ Οἰκονόμων
 (1780)
 κζ. Θεόφιλος Καΐρης (1784)
 κη. Κοσμᾶς Φλαμιάτος (1786)
 κθ. Κωνσταντῖνος Τυπάλδος (1795), Μητρο-
 πολίτης Σταυρουπόλεως
 λ. Διονύσιος Ἐπιφαναΐδης (1802)
 λα. Ἰγνάτιος Λαμπρόπουλος (1814)
 λβ. Θεόκλητος Φαρμακίδης (1784)
 λγ. Ζωσιμᾶς Ἐσφιγμενίτης (1835).

Στὴν τρίτη ἐνότητα ἐνέταξα τοὺς φημισμένους
 λογίους αὐτῆς τῆς ἐποχῆς ποὺ εἶτε κατήγοντο ἀπὸ
 ἱερατικούς προγόνους εἶτε εἶχαν διδασκάλους
 τοὺς τοὺς λογάδες τοῦ Γένους μας εἶτε δίδαξαν
 στοὺς φημισμένες Σχολές τοῦ Γένους ποὺ λειτουρ-
 γοῦσαν μὲ εὐθύνη τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἐδιδάσκο-
 ντο οἱ νέες γνώσεις:

- α. Γεώργιος Κορέσιος
 β. Γεράσιμος ὁ Βυζάντιος (ιη΄ αἰών)
 γ. Ἰωάννης Δημητριάδης ἢ Σκλαβόπουλος (ιη΄
 αἰών)
 δ. Ἰωάννης Καρυοφύλλης (ιζ΄ αἰών)
 ε. Βασίλειος Κουταλινός (β΄ μισό ιη΄ αἰῶνος)
 ζ. Σέργιος Μακρᾶιος (1734-1740)
 η. Ἀλέξανδρος Μαυροκαδράτος (1641-1711)
 θ. Νικόλαος Μαυροκορδάτος (1670-1730)
 ι. Ἀλέξανδρος ὁ ἐκ Τυρνάβου ἢ Τύρναβος
 (1711-1761)
 ια. Παναγιώτης Κωδρικᾶς (1750-55)
 ιβ. Ἀθανάσιος Ψαλίδας (1767)
 ιγ. Κωνσταντῖνος Κούμας (1777)
 ιδ. Γεώργιος Γεννάδιος (1786)
 ιε. Ἰάκωβος ὁ Ἀργεῖος (...)
 ιστ. Σπυρίδων Ἀσάνης (...)
 Δὲν ἀγνοοῦμε, ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ λογάδες ποὺ

ἀναφέρθησαν ἀνήκαν σὲ διαφορετικὲς σχολές
 σκέψεως, ὅτι μερικοὶ λόγιοι συνεκροῦσθησαν μετὰ
 μεγάλης σφοδρότητος μὲ τοὺς ὁμοτίμους τοὺς γιὰ
 τὶς ιδέες τοὺς, ὅτι καὶ ἄλλων οἱ ιδέες ἀποδοκιμά-
 σθηκαν.

Τὸ κοινὸ χαρακτηριστικὸ ὅλων εἶναι, ὅτι προώ-
 θησαν τὶς νέες ἐπιστῆμες καὶ τὶς ἐνέταξαν στὸ
 ἐκπαιδευτικὸ σύστημα τῶν ὑποδοῦλων Ἑλλήνων
 ποὺ δὲν ἦταν ἐνιαῖο καὶ μὲ ἀναλυτικὰ προγράμμα-
 τα, ποὺ ἦταν ἀναγκαῖο ὅμως νὰ περιλαμβάνει καὶ
 τὶς νέες γνώσεις.

Εὐχαριστοῦμε τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας
 ποὺ ἀποδέχθηκε τὴν εἰσήγησι τῆς Εἰδικῆς Συνο-
 δικῆς Ἐπιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων καὶ ἐνέ-
 κρινε τὴν σύγκλησι τῆς παρουσίης Ἡμερίδος.

Εὐχαριστοῦμε ἰδιαίτερος τὸν Μακαριώτατο
 Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Ἱερώνυμο γιὰ τὴν πα-
 ρουσία του στὴν Ἡμερίδα καὶ τοὺς λοιποὺς Σεβα-
 σμιωτάτους Ἀρχιερεῖς ποὺ εὐλογοῦν μὲ τὴν πα-
 ρουσία τοὺς τὶς ἐργασίες τῆς.

Εὐχαριστοῦμε τὰ μέλη τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς
 Ἐπιτροπῆς Εὐρωπαϊκῶν Θεμάτων διὰ τὴν συμβο-
 λὴν τοὺς εἰς τὴν προετοιμασίαν τῆς παρουσίης
 Ἡμερίδος.

Εὐχαριστοῦμε τοὺς Ἐντιμολογιωτάτους Διευθυ-
 ντὲς τῶν Γραφείων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Κοινοβουλί-
 ου καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς ποὺ προθύμως
 συνεργάζονται σὲ Προγράμματα κοινοῦ ἐνδιαφέ-
 ροντος καὶ σκοποῦ μὲ τὴν Ἐπιτροπὴ μας καὶ κατ'
 ἐπέκτασι μὲ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς
 Ἑλλάδος

Εὐχαριστοῦμε τοὺς Ἐντιμωτάτους Προέδρους
 τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ
 Πλανηταρίου Εὐγενιδείου Ἰδρύματος τοὺς συν-
 διοργανωτὲς τῆς Ἡμερίδος αὐτῆς.

Εὐχαριστοῦμε ἰδιαίτερος τοὺς εἰσηγητὲς τῆς
 Ἡμερίδος, ποὺ ἀνέλαβαν, παρὰ τὸν φόρτο τῶν
 ἐργασιῶν τοὺς, νὰ παρουσιάσουν τὶς εἰσηγήσεις
 τοὺς.

Εὐχαριστοῦμε καὶ ὅλους τοὺς παρόντες ποὺ
 προσῆλθαν στὶς ἐργασίες τῆς Ἡμερίδος.

«*Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκ-
 περισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν, κατὰ τὴν δύνα-
 μιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἢ δόξα ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς
 τοῦ αἰῶνος τῶν αἰῶνων ἀμήν*» (Πρὸς Ἐφεσίους
 γ΄ 20-21).

«Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ»

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου

(Πεντέλη, 5.11.2009)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

A. Ὁ οὐρανὸς μὲ γυμνὸ ὀφθαλμὸ

Γιὰ κάποιον μυστήριο λόγο τὸ σύμπαν καὶ ἡ θεά του περικλείουν μία μοναδική μαγεία, μία ιδιαίτερη γοητεία. Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἀκόμη τραβοῦσε τὴν προσοχὴ καὶ τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων. Ἀλλὰ καὶ στὶς μέρες μας σύλλογοι ἐρασιτεχνῶν, ἐκλαϊκευμένες ἐκδόσεις, ποικίλες ἐκδηλώσεις ἔρχονται νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὴ βαθιὰ σχέση τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὰ ἄστρα, τὸ σύμπαν καὶ τὸν οὐρανό.

Καὶ μόνον ἡ ἀπλή θεά τοῦ ἑναστρου οὐρανοῦ μία ἀσέληνη νύχτα, χωρὶς περισσότερη γνώση, μαγεύει καὶ ὑποβάλλει. Στὰ ποιητικὰ καὶ πνευματικὰ κείμενα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης χρησιμοποιοῦνται ἐκφράσεις πολὺ δυνατές, προκειμένου νὰ περιγράψουν τὴν ὁμορφιά, τὴ σοφία καὶ τὸ μεγαλεῖο του: «Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα»¹ καὶ «ὅτε ἐγενήθησαν ἄστρα ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλη πάντες ἄγγελοί μου»². Τέτοιες ἐκφράσεις, πὺν βέβαια δὲν προήλθαν ἀπὸ ἐπιστημονικὴ γνώση, δὲν χρησιμοποιοῦνται γιὰ κανένα ἄλλο στοιχεῖο τῆς κτίσεως.

Σίγουρα ἡ ἀνοικτὴ θεά ἀπὸ τὴν κορυφὴ ἑνὸς βουνοῦ σὲ μία μέρα μὲ μεγάλη ὄρατότητα, ἡ πολυχρωμία τῶν λουλουδιῶν, ἡ μελωδία τῶν ἀηδονιῶν, οἱ ἐπιβλητικοὶ γεωλογικοὶ σχηματισμοί, ἀποτελοῦν φυσικὰ ἐρεθίσματα τῶν αἰσθήσεων πὺν ξεκουράζονται, ἐντυπωσιάζονται, ἀναδεικνύονται ἀγνωστες πτυχὲς τῆς ψυχῆς μὲ μοναδικὸ τρόπο, διεγεί-

ρουν τὸν νοῦ, ἐνεργοποιοῦν πολὺ εὐγενικὰ κομμάτια τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀνθρώπου.

Αὐτὸ ὅμως πὺν προκαλεῖ ἡ θεά καὶ ἡ σκέψη τοῦ οὐρανοῦ, τῶν ἄστρον, τοῦ γαλαξία, τοῦ σύμπαντος, εἶναι κάτι ἄλλο καὶ κάτι πολὺ μεγάλο καὶ ἰδιάζον γιὰ τὴν ἀνθρώπινη ἐμπειρία. Εἶναι κάτι τὸ μοναδικό.

Αὐτὸ πὺν κυριολεκτικὰ θέλγει στὴν παρατήρηση διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ εἶναι ὅτι ἐνῶ ἡ εἰκόνα τοῦ οὐρανοῦ εἶναι δίχρωμη, μαυρόασπρη, μελαγχολική, ἐντυπωσιάζει τὸ πλῆθος τῶν ἄστρον, οἱ ποικιλία τους, ἡ ἀσυμμετρία τῆς κατανομῆς τους, ἡ αἴσθησις τοῦ ἀγνωστοῦ κόσμου τους, οἱ παρατηρούμενες μεταβολὲς στὶς θέσεις τους, τὸ τρεμούλιασμα τῆς λάμψης τους, ἡ ἐπιβλητικότητα τοῦ γαλαξία, ἡ θλίψη τοῦ φεγγαριοῦ πὺν σταδιακὰ μικραίνει, ἡ ἐλπίδα τῆς σελήνης πὺν προοδευτικὰ μεγαλώνει, τὸ ξάφνιασμα τῶν διαπτόντων ἀστέρων, ὁ συνδυασμὸς τῆς ἡσυχίας μὲ τὸ ἀγνωστο, ἀφοῦ οἱ παρατηρήσεις γιὰ νὰ εἶναι καθαρές γίνονται σὲ ἐρημικὰ σημεῖα, ἡ ἀδυναμία τῆς ἀμεσης γνώσης, ἐλέγχου καὶ ψηλάφησης. Ἡ φαντασία καλπάζει, τὸ συναίσθημα πάλλεται, ἡ σκέψη προκαλεῖται, ἡ αἴσθησις τῆς μικρότητας ἐπιβάλλεται.

Πράγματι ἡ ἐμπειρία τοῦ οὐράνιου στερεώματος εἶναι μοναδική.

B. Ἡ ἀποκάλυψη τῆς τεχνολογικῆς ὄρασης

Μὲ τὸ πέρασμα τῶν χρόνων ἡ παρατήρηση τοῦ οὐρανοῦ ἐξελίχθηκε, ὁ ἀνθρωπος τὸν πλησίασε. Ἐντυπωσιακὲς κατασκευὲς ἐπινοήθηκαν γιὰ νὰ διερευνηθεῖ τὸ ἀγνωστο μεγαλεῖο τοῦ κόσμου. Τηλεσκοπία διοπτρικά, κατοπτρικά, ραδιοτηλεσκοπία τεράστια σὲ μέγεθος μᾶς πρόσφεραν τὴ δυνατότητα νὰ ἐκτείνουμε τὶς αἰσθήσεις μας, νὰ προ-

σεγγίσουμε λεπτομέρειες, να βαθύνουμε στὸν χῶρο καὶ νὰ ἐπιστρέψουμε μαζί με τὴ σκέψη καὶ τὰ μάτια μας στὸ ἀπώτερο χρονικὸ παρελθόν. Πρόσφατα ἡ ἐξέλιξη τῆς διαστημικῆς τεχνολογίας ἐπινόησε κατασκευές πὸν καταφέρνουν νὰ ψηλαφούν τὴν παρουσία ἀστρικών σωμάτων καὶ ὕλης σὲ ἄλλως ἀπρόσιτες περιοχές τοῦ ἠλεκτρομαγνητικοῦ φάσματος, ὅπως τὰ μικροκύματα, τὸ ὑπερῦθρο, τὸ ὑπεριώδες, οἱ ἀκτίνες Χ καὶ οἱ ἀκτίνες γ. Ἐκεῖ πὸν δὲν φαινόταν τίποτα ἄρχισαν νὰ δηλώνουν τὴν παρουσία τους ἀθέατες ὡς τώρα πηγές φωτὸς καὶ ἄγνωστες κοσμικὲς ὀντότητες με λιγότερο ἢ περισσότερο παράξενες ιδιότητες.

Ἡ παρατήρηση μέσῳ ἑνὸς τηλεσκοπίου ἀναδεικνύει τὶς αἰσθήσεις με μοναδικὸ τρόπο καὶ ὀδηγεῖ τὸν παρατηρητὴ σὲ αἰσθήματα καὶ σκέψεις ἄλλως ἀσύλληπτα. Βάζοντας τὸ μάτι σου στὸν προσοφθάλμιο φακὸ ἑνὸς τηλεσκοπίου ἀποκτᾶς τὴν αἴσθηση τοῦ βάθους μέσα στὸ σύμπαν, τὰ ἀστέρια δὲν εἶναι κολλημένα σὲ μία σφαιρικὴ ἐπιφάνεια ἀλλὰ κολυμποῦν ἐλεύθερα σὲ ἕναν ἀχανῆ ὠκεανὸ χῶρου, οἱ ἀποστάσεις γίνονται ἀντιληπτές, ἐμφανίζονται χρώματα, σχηματισμοί, νεφελώματα, ἀλλοιώσεις, τὰ φωτεινὰ σημεῖα ἀποκοτῶν διαστάσεις, μεγενθύνονται, καταλαμβάνουν ἐπιφάνεια, ἀναλύονται.

Γ. Ἡ ἀξία τῶν αἰσθήσεων, Περιστατικὸ στὸ Haystack

Κατὰ τὴ διάρκεια τῶν σπουδῶν μου στὴν Ἀμερική, ἕνας νεαρὸς καθηγητὴς μου, με εἰδίκευση στὴν Ραδιοαστρονομία, ἀρκετὰ ἐκφραστικὸς καὶ συναισθηματικὸς σὰν χαρακτήρας, ξετρελαμένος με τὶς ἀνακαλύψεις του, ἔχοντας σπάνιο χάρισμα νὰ μεταγγίζει τὴ γνώση καὶ τὴν ἀγάπη του, προσπαθοῦσε νὰ με πείσει νὰ ἐργασθῶ μαζί του. Γιὰ τὸν λόγο αὐτόν, ὑποστήριξε σὲ μένα, πὸν ἤμουν θεωρητικὸς, ὅτι ἡ παρατήρηση καὶ τὸ πείραμα εἶναι ἀνώτερα ἀπὸ τὴ θεωρία. Εἶναι πιὸ ἀπτά, ψηλαφητά, ἀποδεικτικά, πειστικά, δημιουργοῦν αἴσθηση ἐγγύτητας πρὸς τὴν ἀλήθεια ἰσχυρότερη. Αὐτὴ ἡ βεβαιότητα πὸν τὰ συνοδεύει, κατὰ τὴν ἄποψή του, τοὺς δίνει στοιχεῖα ὑπεροχῆς ἀπέναντι στὴ θεωρία. Αὐτὴ τοῦ φαινόταν ὅτι εἶναι ἀσαφής, ἐκτεθειμένη σὲ ἀμφισβήτηση, κάπως ἀόριστη, ἀφηρημένη, μεταβαλλόμενη.

Ἄσσοι ζήσαμε σὲ ἐρευνητικὸς χῶρους, γνωρίζουμε πόσο συνήθης εἶναι μία τέτοια διαμάχη ἀνάμεσα στοὺς ἐπιστήμονες πὸν βρῆκαν ὁ καθένας τὴν ἱκανοποίησή του, ἴσως καὶ κάποια ὀλοκλήρωσή του, σὲ διαφορετικὸ χῶρο. Ἡ μέθη τοῦ διαλόγου με τὴν ἐπιστημονικὴ γνώση, ἀνακάλυψη, κατάκτηση δημιουργεῖ σχέση καὶ βιώματα ἐρωτικοῦ ἰδιώματος. Προξενεῖ ζῆλη, τάση ἀπολυτοποίησης καὶ ὑπερβολῶν. Στὴν ἔρευνα δίνεσαι ὀλοκληρὸς καὶ ἀπολαμβάνεις τὸ πλήρες. Σὲ τυφλώνει λίγο καὶ ὁ ...φωτισμὸς σου.

Ἐγώ, ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, λίγο ψυχρά, σαφῶς μαγεμένος ἀπὸ τὴν θεωρητικὴ κλίση καὶ ὡς τότε ἐμπειρία μου, μεθυσμένος ἀπὸ τὸ δικό μου θεωρητικὸ ὄραμα, ἀσυγκίνητος ἀπὸ τὸ δικό του πάθος, μονολεκτικὰ σχεδὸν τοῦ ἀπαντοῦσα ὅτι ἡ θεωρία διαφέρει ἀπὸ τὴν παρατήρηση ὅσο ἡ σκέψη ἀπὸ τὴν αἴσθηση. Αὐτὸ τοῦ ἔλεγα. Καὶ τὸ πίστευα. Κι ἐκεῖνος δυσκολευόταν, ὄχι τόσο πὸν δὲν με ἔπειθε, ὅσο πὸν δὲν μπορούσα νὰ ἀγαπήσω ὅπως ὁ ἴδιος τὴν ἀγάπη του. Ἡ ὁμορφιά ὁμως τῆς λεπτότητάς της, ἡ ἀνωτερότητα τῆς κατανόησης ἀπὸ τὴν διαπίστωση, ἡ προϋπόθεση τῆς εὐφυΐας ὡς εἰδικῆς ἱκανότητας πὸν σπανίζει, καὶ ὄχι τῆς ὀξυωπίας ἢ τῆς προσοχῆς πὸν εἶναι πιὸ βιολογικὲς ἐπιδεξιότητες, δίνει στὴ θεωρία ἕνα σαφὲς προβάδισμα καὶ μία ἀδιαμφισβήτητη ποιοτικὴ ὑπεροχή.

Μοῦ πρότεινε νὰ περάσουμε ἕνα βράδυ στὸν Ἀστρονομικὸ σταθμὸ τοῦ Harvard καὶ τοῦ MIT, στὸ Haystack, μία προστατευόμενη περιοχή μία περίπου ὥρα βορειοδυτικὰ τῆς Βοστώνης. Συνήνεσα καὶ προγραμματίσαμε με πολὺ ἐνθουσιασμὸ νὰ πᾶμε μία ἀνέφελη καὶ πεντακάθαρη νύχτα τοῦ Νοεμβρίου, ἀφοῦ προηγουμένως κινητοποιήσαμε τοὺς ...πειραματικὸς μετεωρολόγους. Αὐτοὶ ἦταν προφανῶς πιὸ ἀναγκαῖοι ἀπὸ τοὺς θεωρητικὸς ἀστρονόμους... Ὁ Θεὸς προνόησε, ἔγινε καὶ τὸ θαῦμα, καὶ ἐπιτυχῶς προβλέψανε τὴν κατάλληλη νύχτα.

Τὴν περιμένα πολὺ αὐτὴ τὴν ὥρα. Καθὼς πηγαίναμε, διέκρινα μέσα μου ἐνθουσιασμὸ, ἀνυπομονησία, καλπασμὸ τῆς φαντασίας, προσμονὴ δυνατῆς ἐμπειρίας, ὑποψία μοναδικῆς γνωριμίας, στοιχεῖα κάπως ἰδιαίτερα. Δὲν εἶπα ὁμως τίποτα.

Φτάσαμε στὸν προορισμὸ μας. Τρία ὀπτικά τηλεσκοπία, τὸ ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα διοπτρικὰ

–δέν θυμάμαι καλά τὸ μέγεθός του–, καὶ τέσσερα ραδιοτηλεσκόπια, τὸ μεγαλύτερο διαμέτρου 37 μέτρων. Ἡ περιήγηση θὰ ξεκινούσε ἀπὸ ὀπτική παρατήρηση. Ἦταν Νοέμβριος. Ζήτησα νὰ ἐστιάσουμε τὸ τηλεσκόπιο στὸ νεφέλωμα τοῦ Ὁρίωνα. Ἦθελα πολὺ νὰ δῶ τὰ χρώματα, νὰ συγκρίνω μὲ τὶς ἐντυπωσιακὲς φωτογραφίες πού κυκλοφοροῦν, νὰ ἀφήσω τὸ μάτι μου νὰ προσαρμολογήσῃ, τὴν φαντασία μου νὰ προχωρήσῃ, νὰ παρατηρήσῃ τὶς σημειακὲς πηγὲς νὰ καταλαμβάνουν ἔκταση, νὰ δεῖ πιὸ πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ πού φαίνονται. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διψοῦσα γιὰ μεταμόρφωση τῆς φαντασίας μου σὲ πρωτόγνωρη ἐμπειρία.

Ἀνέβηκα σὲ ἕναν μικρὸ ἀναβατήρα, μία πού ὁ προσοφθάλμιος φακὸς ἦταν σὲ ὕψος 3 περίπου μέτρων. Καθὼς ἀνέβαινα συνειδητοποίησα ὅτι ἡ καρδιά μου χτυποῦσε ἔντονα. Βιαζόμουν νὰ δῶ. Ὅλα ἦταν ἔτοιμα. Ὁ θόλος ἀνοιχτός, τὸ τηλεσκόπιο ἐστιασμένο, τὸ μυστήριο τοῦ οὐρανοῦ πολὺ πιὸ κοντά μου, κι ἐγὼ μπροστὰ στὴν εὐκαιρία πού λογικὰ εἶχα ἀδικήσει μέσα καὶ ἔξω μου.

Ἦρθε ἡ ὥρα. Βάζω τὸ μάτι μου στὸν φακὸ. Θόλωσε... Εἶχα δακρύσει. Εἶχα συγκινηθεῖ... Τὸ σκούπισα καὶ ξαναδοκίμασα. Ὅπως μου εἶπαν ἀργότερα ἔμεινα 25 λεπτὰ καρφωμένος καὶ ἄφωνος. Δὲν ἤθελα νὰ ξεκολλήσω. Ἐβλεπα τὸ ἴδιο πρᾶγμα πού ὅμως, καθὼς συνήθιζε τὸ μάτι μου, αὐτὸ ἄλλαζε. Μοῦ γινόταν ὄλο καὶ πιὸ δικό μου. Σὰν νὰ πλησίαζα. Σιγά-σιγά ἄρχισα νὰ διακρίνω ἀμυδρὰ κάποια χρώματα. Ἡ ὀφθαλμικὴ ἐντύπωση εἶναι πολὺ πιὸ δυνατὴ καὶ ἀπὸ τὴν καλύτερη φωτογραφικὴ ἀποτύπωση. Εἶναι ζωντανή, πραγματικὴ αἴσθηση. Ἀντίθετα, ἡ φωτογραφία εἶναι εἰκόνα, πού μπορεῖ νὰ ἔχει μεγαλύτερη ἀκρίβεια, μειονεκτεῖ ὅμως σὲ ἀμεσότητα καὶ ζωντάνια. Τὸ μάτι ἀντιλαμβάνεται τὸν χῶρο· καθὼς παρατηρεῖς βιώνεις καὶ τὴ ροὴ τοῦ χρόνου. Αἰσθάνεσαι τὴν κίνηση, κάνεις σύγκριση· ἐκεῖ πού δὲν βλέπεις τίποτε διαπιστώνεις ὅτι ὑπάρχει κάτι, ἐκεῖ πού ἀντικρίζεις ἕνα φωτεινὸ σημεῖο, διαπιστώνεις ὅτι καταλαμβάνει ἔκταση, ἐκεῖ πού βλέπεις μία μεμονωμένη φωτεινὴ πηγὴ, διαπιστώνεις ὅτι αὐτὴ ὑπάρχει μέσα σὲ ἕνα ποικιλότατο περιβάλλον. Ἀντίθετα, ἡ φωτογραφία τὰ κάνει ὅλα ἐπίπεδα καὶ στιγμιαία, ἀβαθῆ καὶ στατικά, χωρὶς ἄμεση σύγκριση, ὄχι τόσο ἀληθινά. Ἡ φωτογραφία δίνει πληροφορίες

καὶ ἐντύπωση. Εἶναι πολύτιμη. Ἡ ζωντανὴ ὅμως παρατήρηση σὲ χορταίνει μὲ αἴσθηση. Στὴ μία περίπτωση παρατηρεῖς κάτι ἀπ' ἔξω, στὴ δεύτερη σκέπτεσαι τὸ σύμπαν ἀπὸ μέσα. Εἶσαι μέρος του. Εἶναι περιβάλλον σου. Τὸ ζεῖς.

Παρατηρήσαμε γιὰ μία ὥρα περίπου καὶ τὸν Κρόνο, συνεχίσαμε μὲ τὸν Ἄρη, ἄλλα νεφέλωματα, γαλαξίες κ.λπ. Γύρω στὶς 2 τὸ βράδυ πήγαμε στὸ μεγάλο ραδιοτηλεσκόπιο. Ἐνα πιάτο διαμέτρου ἴσης μὲ τὸ ὕψος μίας 14ωροφης πολυκατοικίας. Εἶχαν ἐστιάσει σὲ ἕνα quasar πού βρισκόταν σὲ ἀπόσταση 5,5 δισεκατομμυρίων ἐτῶν φωτός. Παίρναμε δηλαδὴ φῶς πού ἡ ἐκπομπή του εἶχε ξεκινήσει 1 δισεκατομμύριο χρόνια πρὶν νὰ δημιουργηθεῖ τὸ ἡλιακὸ μας σύστημα. Ἡ πηγὴ πού ἀνιχνεύαμε μᾶς ἔδειχνε τὴν τόσο παλιὰ ταυτότητά της. Ἐδῶ δὲν ἔβλεπε τὸ μάτι, ἀλλὰ ἀνίχνευε μία βελόνα καὶ θόλωνε ἡ σκέψη. Ἦξερα ἀπὸ τὰ μαθήματα ὅτι ὑπάρχουν τέτοιες πηγές, τὸ γυμνὸ ὅμως μάτι δὲν τις βλέπει. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν μπορεῖ κανεὶς εὐκόλα νὰ φιλοσοφήσῃ. Τὰ διαβάζεις στὸ βιβλίο καὶ ἀδυνατεῖς νὰ τὰ ἐγγράφεις στὸ στερέωμα τῶν ἐντυπώσεών σου. Γιατί τὰ βλέπεις ὄχι ὅπως εἶναι, ἀλλὰ ὅπως φαίνονται.

Τώρα ὅμως πού ἐγὼ τὰ εἶδα; Πόσο μικρὸς εἶναι τελικὰ ὁ ἄνθρωπος! Μικρὸς στὴ διάρκεια, μικρὸς στὶς διαστάσεις, μικρὸς στὴν ὅποιαδήποτε σύγκριση. Καὶ πόσο μεγάλος! Ἰκανὸς μὲ ἰδιοφυεῖς κατασκευές καὶ συλλήψεις νὰ διακρίνει τὴ μικρότητά του καὶ τὴν παλαιότητα τοῦ κόσμου του.

Ἀπὸ τότε πέρασαν σχεδὸν 30 χρόνια. Οἱ σύγχρονες τηλεσκοπικὲς συσκευές εἶναι ἀπείρως διεισδυτικότερες. Μᾶς πλησιάζουν στὰ πιὸ ἀπόμακρα σημεῖα τοῦ χώρου, στὴν πιὸ ἀρχὴ τοῦ χρόνου, στὴν κορυφὴ τῆς κοσμολογικῆς ἀλήθειας, στὸ ὄριο ὑπαρξῆς καὶ ἀνυπαρξίας· δίνουν φυσικὴ αἴσθηση στὰ πιὸ προκλητικὰ ἐρωτήματα καὶ μυστικά τῆς σκέψης, σὲ υποχρεώνουν νὰ ταλαντώνεσαι ἀνάμεσα στὸ ἀπόλυτο μηδὲν καὶ τὸ ἄπειρο, τὴν κατανόηση καὶ τὴν ἀμφισβήτηση. Ὅταν κάτι εἶναι ἀσύλληπτο, δυσκολεύεσαι νὰ τὸ πιστέψεις. Καὶ δικαιολογημένα. Διερωτᾶσαι μήπως κάπου ἔχει παρεισφρῦσει κάποιος λάθος. Εἶναι δυνατόν αὐτὸ πού ὑπάρχει καὶ τὸ βλέπεις νὰ μὴν τὸ κατανοεῖς;

Ἡ νύχτα ἐκείνη θὰ μοῦ μείνει ἀξέχαστη. Μόλις τελειώσαμε, καθίσαμε γιὰ συζήτηση. Αὐτοὶ ἦταν ὅλοι τους συνηθισμένοι. Μία ὁμάδα νέων ἐπιστημόνων. Ἀνθρώπων τῆς ...νύχτας. Τῆς ὑπέροχης αὐτῆς νύχτας. Ὅσο γιὰ μένα, ἔπρεπε νὰ ὁμολογήσω τὴν ἀλήθεια, αὐτὸ πὺν αἰσθάνθηκα. Εἶχα πραγματικὰ ἀδικήσει τοὺς παρατηρησιακοὺς. Εἶχα ὑποτιμήσει τὸ σῶμα καὶ τὶς αἰσθήσεις μου. Εἶχα ἀδικήσει τὸν ἑαυτὸ μου. Πράγματι, μπορεῖ ἡ σκέψη νὰ εἶναι μεγαλειώδης γιὰ τὴ διεισδυτικότητά της, ἀλλὰ ἡ ἀμεσότητα τῶν αἰσθήσεων ἔχει κάτι τὸ μοναδικό. Εἶναι ἄλλο πράγμα ἢ ὄραση, τὸ ἄκουσμα, ἡ ψηλάφηση, ἡ διαπίστωση.

Ἀγάπησα μὲ πρωτοφανῆ τρόπο τὶς αἰσθήσεις μου, συνειδητοποίησα τὴν ἀξία τοῦ σώματός μου, τοῦ ὑλικοῦ ὑποβάθρου μου.

Δ. Τὸ μεγαλεῖο τῆς σκέψης

Καὶ ἡ σκέψη ὅμως ἔχει τὸ μεγαλεῖο της. Ἡ θεωρητικὴ γνώση τῶν μυστικῶν τοῦ σύμπαντος κάνει τὸν ἐπιστήμονα νὰ πλησιάζει τὸ μὴ κατανοητὸ καὶ νὰ προσεγγίζει ἔννοιες ὅπως τὸ αἰώνιο, τὸ χάος, τὸ ἄπειρο, τὴν πρώτη ἀρχή, τὴν ἐξέλιξη τοῦ κόσμου, τὸ μέλλον, τὶς δυνατότητες καὶ τοὺς φραγμούς του, μὲ τρόπο πὺν δὲν μπορεῖ ἡ παρατήρηση καὶ οἱ αἰσθήσεις.

Ὅταν μὲ τὴ σκέψη σου ἀνακαλύπτεις αὐτὰ πὺν δὲν φαίνονται, ἐξηγεῖς αὐτὰ πὺν δὲν κατανοοῦνται, προβλέπεις αὐτὰ πὺν δὲν ὑποψιάζονται, τότε ἀξιολογεῖς τὴ δική της εὐρύτητα, λεπτότητα καὶ διεισδυτικότητα. Οἱ θεωρίες τῆς σχετικότητας, ἡ περιγραφή καὶ ἀνάλυση γυμῶν καὶ ἀφηρημένων φυσικῶν ἐννοιῶν ὅπως ὁ χῶρος καὶ ὁ χρόνος, οἱ προσπάθειες ἐρμηνείας τῶν πεδίων καὶ ἐνοποίησης τῶν δυνάμεων, περιγραφῆς καὶ κατανόησης τῶν χρωμάτων, τῶν εἰκόνων, τῶν φαινομένων, συσχέτισης τοῦ παρόντος μὲ τὶς αἰτίες τοῦ ἀπώτατου παρελθόντος, πρόβλεψης τῶν σταδίων ἐξέλιξης τοῦ μέλλοντος καὶ ἡ ἐπαλήθευση τῶν θεωρητικῶν προτάσεων ἀπὸ τὶς παρατηρήσεις, ὁ σχεδιασμὸς ἰδιοφυῶν συσκευῶν (τηλεσκόπια, ἀστρονομικοὶ σταθμοὶ κ.λπ.) καταδεικνύουν τὴν ἐπίσης μεγάλη ἀξία τῆς σκέψης.

Ἡ παρατήρηση δείχνει τὸν χῶρο καὶ ἀπλὰ μετράει τὸν χρόνο καὶ διαπιστώνει τὶς δυνάμεις. Ἡ θεωρία τὰ ἐξηγεῖ, τὰ ἐρμηνεύει, τὰ ἀναλύει, τὰ πε-

ριγράφει, τὰ συνδέει, τὰ προεκτείνει, τὰ προβλέπει. Ἡ ἡσυχία τῆς σκέψης εἶναι συνήθως πιὸ διαπεραστικὴ ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ ἡσυχία τοῦ ἀστρονόμου παρατηρητῆ. Τελικὰ στὴ σκέψη τοῦ ἀνθρώπου μπορεῖ νὰ κρύβεται ἓνας κόσμος ἀνάλογος ἀξίας μὲ τὸ σύμπαν. Καὶ ὁ ἄνθρωπος ὡς σῶμα, νοῦς καὶ πνεῦμα νὰ φιλοξενεῖ μέσα του ἓναν κόσμο πιὸ μεγάλο ἀπὸ τὸν ἀσύλληπτο φυσικὸ κόσμο.

Οἱ παρατηρήσεις καὶ οἱ μετρήσεις μᾶς ὀδηγοῦν σὲ ἐπιβεβαιώσεις θεωριῶν ἢ ὑποψίες συμβαινόμενων πὺν δὲν θὰ μπορούσαμε διαφορετικὰ νὰ ὑποψιαστοῦμε. Ὁ συνδυασμὸς παρατήρησης καὶ θεωρίας, ἐπιστήμης καὶ τεχνολογίας, ὀδηγεῖ σὲ συμπεράσματα ὅπως ὅτι τὸ σύμπαν εἶναι περισσότερο ἀθέατο, ἀκατανόητο, ἀμέθεκτο, ὅτι κρύβει τὰ μυστικά του μέσα στὸ ἀπρόσιτο στοιχεῖο του. Καὶ ὅτι αὐτὴ του ἡ ιδιότητα ἀποτελεῖ τὴ βαθύτερη ἀληθεία του καὶ τὴ μεγαλύτερη ὁμορφιά του. Εἶναι τόσο κόσμημα ὁ κόσμος μας! Εἶναι ὑπέροχη ἡ ἐπιστήμη μας!

Ε. Ἡ σημασία τῆς νύχτας, τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς ἐρημιᾶς

Ὅλα αὐτὰ κρύβονται πίσω ἀπὸ τὸ σκοτεινὸ, δίχρωμο, ἀμυδρὰ καὶ ἀσύμμετρα φωτισμένο οὐράνιο στερέωμα, μὲ τὸ ὁποῖο μπορεῖς νὰ διαλεχθεῖς μόνο μέσα στὴν ἐρημιὰ τῆς νύχτας, στὴν ἡσυχία τῆς μόνωσης ἢ στὴν ψύχρα τοῦ διαστήματος, μὲ συνοδὸ τὴν περιορισμένη αἴσθησή σου καὶ τὴν πεπερασμένη σκέψη σου.

Ἡ ἐρημικότητα, ἡ ἡσυχία, τὸ σκοτάδι συνήθως φοβίζονται γιὰτί μᾶς τοποθετοῦν μπροστὰ στὸ ἄγνωστο, γεννοῦν φόβους, εἶναι ἀντίθετες μὲ τὴν κοινωνικότητα, τὸν διάλογο, τὸ φῶς. Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ κρύβουν θησαυροὺς καὶ ἀφυπνίζουν ἐσωτερικὲς δυνάμεις στὸ ἀνθρώπινο πνεῦμα πὺν τίποτε ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ τὶς ἐνεργοποιήσει. «Νυκτὸς μετὰ καρδίας μου ἠδολέσχουν καὶ ἔσκαλλε τὸ πνευμά μου», λέει ἓνας ψαλμὸς³. Ἀδολεσχία σημαίνει κίνηση, πνευματικὴ ἐνασχόληση, διεισδυτικὴ διερεύνηση. Τὴ νύχτα πιὸ εὐκόλα ἢ καρδιὰ κινεῖται καὶ σκαλίζει τὸ πνεῦμα. Ἡ νύχτα φανερῶνει κόσμους πὺν κρύβει τὸ φῶς. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ ἡσυχαστὲς προτιμοῦν τὴν ἐρημιὰ καὶ τὸ σκοτάδι τῆς νύχτας προκειμένου νὰ μελετήσουν τὶς λεπτο-

μέρειες του έσωτερικού κόσμου και τους κόσμους του πνευματικού στερεώματος. «*Ἡ ἡσυχία τὰς αἰσθήσεις τὰς ἔξω νεκροῖ καὶ τὰς κινήσεις τὰς ἔσω ἐγείρει*», γράφει ὁ πατέρας τοῦ ἡσυχασμοῦ Ἀββὰς Ἰσαάκ.

Δὲν ξέρω ἂν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ κατανοήσει αὐτὸ καλύτερα ἀπὸ ἕναν ἀστρονόμο. Ὁ διάλογος μὲ τὸν κόσμο τῆς νύχτας καὶ τῆς ἐρημιᾶς ἔχει μίᾳ μοναδικότητα. Σὲ ξανοίγει σὲ κόσμους πού τίποτε ἄλλο δὲν μπορεῖ νὰ φανερώσει.

Καθὼς παρατηρεῖς καὶ συλλογίζεσαι, μαθαίνειῖς καὶ σκέπτεσαι, καθὼς συνειδητοποιεῖς τὰ ἀσύλληπτα μεγέθη τοῦ συμπαντικοῦ κόσμου, μπορεῖς νὰ νοιώσεις ταυτόχρονα ἀσύλληπτα μικρὸς –σχεδὸν τίποτα–, χρονικὰ πολὺ σημειακὸς –σχεδὸν μηδέν. Τὸ σύμπαν φαίνεται πολὺ ἀφιλόξενο, πολὺ ψυχρὸ –μόλις 2,7 K–, πολὺ σκοτεινὸ –ἐλάχιστα φωτόνια κυκλοφοροῦν στὰ ἀχανῆ περάσματά του γιὰ νὰ θυμίζουν τὴν ἀρχικὴ του ἔκρηξη–, ὑπερβολικὰ στατικό, ἄδειο –σχεδὸν ἀπόλυτα κενό. Αὐθόρμητα νοιώθεις τὴ μικρότητά σου ὡς ἀπελπισία, τὴ ματαιότητά σου ὡς ἀναπάντητη ἀπορία, τὴ μοναξιά σου ὡς ἀδιέξοδο, τὸν λόγὸ τῆς παρουσίας σου σὲ αὐτὸν τὸν ἐκπληκτικὸν κόσμον ὡς δοκιμασία, ἀμφισβητεῖς τὴν ἀξία τῆς ὑπάρξεώς σου, τὸ ἐνδεχόμενον τῆς προοπτικῆς σου, τὴν ἀληθινότητα τῶν ἐλάχιστων πού κατανοεῖς. Ὑποψιάζεσαι ὅμως ὅτι ὅλα αὐτὰ τὰ συμπεράσματα εἶναι μᾶλλον λάθος.

Ὅ,τι εἶναι μικρό, ὅ,τι δὲν φαίνεται δὲν σημαίνει πὼς εἶναι ἀμελητέο καὶ ἀσήμαντο καὶ πολὺ περισσότερο πὼς δὲν ὑπάρχει. Οἱ μαῦρες τρυπες δὲν φαίνονται, οὔτε οἱ διαστάσεις τους εἶναι σημαντικὲς στὸ ἐπίπεδο τῶν κοσμικῶν μεγεθῶν. Εἶναι ὅμως τόσο βέβαιη ἡ παρουσία τους καὶ τόσο μεγάλη ἡ σπουδαιότητά τους. Κρύβουν μέσα τους μυστικὸ πὺν δὲν κοινοποιεῖται ἀλλὰ ἐξυπονοεῖται. Μάλιστα, καθὼς μικραίνουν καὶ καταρρέουν, ἀπειρίζουν τὸ βαρυτικὸ πεδίο τους. Ἴσως καὶ στὸ σύμπαν, ὅσο πιὸ μικρὸς δείχνεις, ὅσο πιὸ ταπεινὰ νοιώθεις, τόσο περισσότερο νὰ βλέπεις, τόσο πιὸ πολὺ συναντᾷς τὴν ἀξία σου, τὴ μεγάλη ἀλήθεια αὐτοῦ τοῦ κόσμου. Τότε νοιώθεις μικρὸς, ἀλλὰ πολὺ γλυκά. Δυναμώνεις τὸ βαρυτικὸ πεδίο σου. Μέσα ἀπὸ τὴ γεωμετρικὴ μικρότητα καὶ λογικὴ συστολή σου ἀντικρίξεις τὴν τεράστια πνευματικὴ ἀξία σου, τὴ μεταμόρφωση τοῦ κόσμου σου. Τὸ

σύμπαν μπορεῖ νὰ ἔχει χαμηλὲς θερμοκρασίες, ἀλλὰ γίνεται πολὺ θερμὸ· μπορεῖ νὰ σπανίζουν τὰ φωτόνια του, γίνεται ὅμως πολὺ φωτεινὸ· μπορεῖ νὰ ἀποδεικνύει τὴ μοναξιά σου, τὸ ζεῖς ὅμως γεμάτο κίνηση καὶ παρουσία.

Τὸ γιατί ἔτσι συμπεριφέρεται ὑποχρεώνει σὲ ὑποψίες ὅτι πίσω ἀπὸ τὸ ἀθέατο σύμπαν κρύβεται ἡ ἀλήθεια πού δὲν φαίνεται, ἀλλὰ μαγεύει περισσότερο ἀπὸ ὅσο ἡ ὄρατὴ καὶ κατανοητὴ οὐσία του. Τὸ σύμπαν εἶναι κάτι περισσότερο ἀπὸ ἀθέατη ὕλη καὶ ἐνέργεια καὶ κρύβει κάτι πέραν ἀπὸ τὴν ἀδυναμία μας νὰ τὸ κατανοήσουμε, κάτι πιὸ πολὺ ἀπὸ ὅσα ὁμορφα φανερώνει, κάτι πολὺ πιὸ μεγάλο ἀπὸ τὶς ἀσύλληπτες διαστάσεις του. Ἔχει μίᾳ ἑτερότητα ἢ ὁμορφιά του.

Στ. Μυστικά τοῦ ὄρατοῦ καὶ ἀθέατου συμπαντος

1) Κυρίως ἀθέατο (96%)

Τὸ σύμπαν τελικὰ διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὶς ἐκτιμήσεις τῶν αἰσθήσεών μας. Ὁ χῶρος εἶναι καμπύλος, οἱ διαστάσεις του μποροῦν νὰ συστέλλονται καὶ νὰ πολλαπλασιάζονται, ὁ χρόνος μπορεῖ νὰ διαστέλλεται καὶ νὰ συνδέεται μὲ τὸν χῶρο, ἡ συμπεριφορὰ τους στὶς μικρὲς διαστάσεις ἢ στὶς μεγάλες ταχύτητες ἢ στὰ κοσμικὰ δεδομένα νὰ εἶναι ἐντελῶς ἀσυνήθιστη γιὰ τὶς αἰσθήσεις μας καὶ ἐντελῶς ἀσύμβατη μὲ τὴν ἀντίληψή μας.

Τελικὰ τὸ σύμπαν κρύβει καὶ τὴν ὕλη του καὶ τὰ μυστικὰ τῆς λογικῆς του. Συμπεριφέρεται σὰν νὰ θέλει μόνο νὰ ὑποψιάζει. Γιὰ ποιὸν ἄραγε λόγο τὸ θεατὸ ποσοστὸ του νὰ εἶναι μόνο 4% τῆ στιγμῆ πού ἡ σκοτεινὴ του ὕλη φτάνει τὸ 23% καὶ ἡ σκοτεινὴ ἐνέργεια τὸ 73%;

Ἡ πρώτη του ιδιότητα εἶναι ὅτι δὲν δείχνεται στὸν κόσμο τῶν αἰσθήσεων μας. Πιστοποιεῖ τὴν ἀνεπάρκειά τους. Περισσότερο κρύβεται καὶ λίγο φανερώνεται.

2) Μὴ κατανοητὸ

Τὸ σύμπαν ὅμως δὲν ἱκανοποιεῖ ἀπόλυτα καὶ τὴ σκέψη μας. Δὲν εἶναι οὔτε ἀντιληπτὸ στὶς διαστάσεις καὶ τοὺς ἀριθμούς του οὔτε κατανοητὸ στὶς ιδιότητές του οὔτε ἐρμηνευτὸ στὸ σύνολό του.

Ὅταν τὸ πλῆθος τῶν ἀστέρων τοῦ γαλαξία μας εἶναι τῆς τάξεως τοῦ 10^{11} καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν γαλα-

ξιων ανάλογος, όταν οι ηλικίες και οι χρόνοι μετρούνται σε δισεκατομμύρια χρόνια και οι αποστάσεις σε δισεκατομμύρια έτη φωτός, όταν παρὰ την παρουσία τόσης ύλης, τὸ σύμπαν στὴν οὐσία εἶναι κενό, τότε πῶς νὰ χωρέσει στὴν ἀντίληψή μας ὁ χώρος του, οἱ λόγοι καὶ τὰ αἰτία του, ἡ ἀνάγκη κατανόησης τῶν μυστικῶν του;

Ἀριθμοὶ πάνω ἀπὸ 10^{10} , δηλαδή μεγαλύτεροι ἀπὸ δέκα δισεκατομμύρια, δὲν χωροῦν στὴν ἀνθρώπινη ἀντίληψη. Στὸ σύμπαν ὅμως μιλοῦμε γιὰ μεγέθη μέχρι καὶ 10^{87} , τόσος εἶναι ὁ ὄγκος του σὲ mm^3 . Μιλοῦμε γιὰ χρόνους 10^{43} sec, αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ ἀπόμακρη στιγμή ἀπὸ τὸ σήμερα καὶ ἡ πιὸ κοντινὴ στὴν Big Bang· ἕνας χρόνος ἴσος μὲ αὐτὸν ποὺ ἀπαιτεῖται ὥστε τὸ φῶς, ποὺ καλύπτει τὴν ἀπόσταση Γῆς - Σελήνης σὲ ἕνα δευτερόλεπτο, νὰ διανύσει τὴ διάμετρο τοῦ πρωτονίου. Οὔτε τὸ μεγάλο συλλαμβάνεται οὔτε τὸ μικρὸ χωράει στὸ νοῦ μας.

Τελικά, ἡ ἀκρίβεια ὄλων αὐτῶν τῶν ἀριθμῶν εἶναι μᾶλλον ἐνδεικτικὴ, στατιστικὴ καὶ ἀσυμπωτικὴ, παρὰ ἀριθμητικὰ καὶ λογικὰ ἀποδεικτικὴ. Ἀλλὰ καὶ ὅταν συμβαίνει τὸ δεύτερο, ἡ κατανόηση αὐτῶν τῶν μεγεθῶν εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατη. Ὁ κτιστὸς κόσμος μας γνωρίζεται, ἀλλὰ δὲν κατανοεῖται.

3) Μὴ κοινωνούμενο

Ὁ κόσμος γίνεται φοβερὰ ἐλκυστικὸς, ἀλλὰ ἀποδεικνύεται τραγικὰ ἀπομονωτικὸς. Οἱ μεγάλες φυσικὲς σταθερὲς ἔχουν τιμὲς ποὺ δικαιολογοῦν τὴν ὑποχρεωτικὴ μας ὑπαρξὴ ὡς ἀνθρώπων (Ἀνθρωπικὴ Ἀρχή), ἀλλὰ καὶ τὴν ἐπίσης ὑποχρεωτικὴ μας ἀπομόνωση. Τὸ σύμπαν εἶναι τεράστιο καὶ οἱ ταχύτητες ἀνυπερβλήτα μικρὲς γιὰ νὰ ἐπικοινωνοῦμε. Ἡ ταχύτητα τοῦ φωτός, ἡ μεγαλύτερη ταχύτητα, ἡ ταχύτητα τῆς ἐπικοινωνίας μας, εἶναι ἀξεπέραστη καὶ πεπερασμένη. Μποροῦμε νὰ ἀκοῦμε –νὰ λαμβάνουμε ἐρεθίσματα– μποροῦμε νὰ μιλάμε –νὰ στέλνουμε μηνύματα–, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ διαλεχθοῦμε, ἀδυνατοῦμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε διαστρικά καὶ διαγαλαξιακά.

Ἐνῶ, κατὰ τὸν Ἀριστοτέλη, εἴμαστε κοινωνικὰ ὄντα, «ὁ ἄνθρωπος ζῶν ἐστὶ πολιτικόν»⁴, εἴμαστε καταδικασμένοι σὲ μοναξιά. Ἐνῶ, κατὰ τὸν ἴδιο Ἑλληνα ἀρχαῖο φιλόσοφο, «φύσει τοῦ εἰδέναι

ὀρέγεται ὁ ἄνθρωπος»⁵, εἴμαστε καταδικασμένοι καὶ σὲ ἄγνοια. Ἔτσι φαίνεται ἡ ἀνεπάρκεια καὶ τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας μας. Ἐνῶ ἡ κατὰστασή μας, τὰ ἐπιτεύγματα καὶ ἡ γνώση μας σὲ ἀνθρώπινη κλίμακα εἶναι ἀπίστευτα, συγκλονιστικά καὶ ἀσύλληπτα, τὴν ἴδια στιγμή, σὲ κοσμικὲς διαστάσεις πλησιάζουν τὸ τίποτα καὶ συγγενεύουν μὲ τὸ λάθος.

Εἶναι πολὺ μαγευτικὴ ἡ ἰδέα τῆς ὑπαρξὸς καὶ ἄλλων λογικῶν ὄντων στὸ σύμπαν. Καὶ φαίνεται στατιστικὰ πιθανή. Εἶναι ἐπίσης μαγευτικὴ ἡ ἰδέα τῆς μοναδικότητάς μας μέσα σὲ αὐτὸ τὸν ἀσύλληπτα ἀχανῆ κόσμο. Τελικά ὅμως τὸ ἐρώτημα εἶναι ἄνευ σημασίας. Γιατί καὶ νὰ ὑπάρχουν, δὲν μποροῦμε νὰ ἐπικοινωνήσουμε, ἀκόμη καὶ ἂν γνωρίζαμε τὴ γλῶσσα τους. Ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι ὅπως ἐμεῖς. Ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς μας εἶναι πολὺ μικρὴ γιὰ νὰ ἐπιτρέπει τὸν κοσμικὸ διάλογο. Οἱ φυσικοὶ περιορισμοὶ εἶναι τραγικὰ ἀπομονωτικοί.

4) Μὴ γνωστό (10^{500} σύμπαντα ἴσως)

Σὰν νὰ μὴν ἔφθαναν ὅλα αὐτά, τελευταῖα γίνεται λόγος γιὰ ὑπαρξὴ καὶ ἄλλων κόσμων καὶ συμπάντων ἔξω ἀπὸ τὰ δικά μας. Ὅπως ἡ μελέτη φαινομένων στὶς περιφέρειες τῶν γαλαξιών ὀδηγήσε στὴν ἀναζήτηση ὑλης καὶ ἐνέργειας πέραν τῶν ὁρατῶν, ἔτσι καὶ ἡ ἀκραία συμπεριφορὰ στὶς ἐσχάτιες τοῦ σύμπαντος καὶ τοῦ παρελθόντος χρόνου ὀδηγεῖ κάποιους σὲ ἀναζητήσεις συμπάντων πέραν τοῦ γνωστοῦ. Μάλιστα κάποιοι ὀμιλοῦν γιὰ ἀριθμοὺς τῆς τάξεως τοῦ 10^{500} καὶ παραπάνω⁶.

Τὸ σύμπαν, ἐνῶ ἐπιθυμοῦμε τόσο νὰ τὸ βλέπουμε, στὸ μεγαλύτερο ποσοστὸ του εἶναι ἀθέατο. Ἐνῶ θέλουμε νὰ τὸ κατανοοῦμε, ὑπερβαίνει τὴν ἀντιληπτικὴ μας ἰκανότητα· ἐνῶ μέσα σὲ αὐτὸ ποθοῦμε νὰ ἐκφράσουμε τὸν κοινωνικὸ μας χαρακτήρα, μᾶς τὸ ἀπαγορεύει· ἐνῶ προσπαθοῦμε νὰ τὸ γνωρίσουμε, διαρκῶς αἰφνιδιάζει τὴ σκέψη μας καὶ τῆς ξεφεύγει.

5) Μὴ τεχνολογούμενο

Τὸ σύμπαν, ἐνῶ μᾶς εἶναι τόσο ἀγαπητὸ καὶ τόσο δικό μας, δὲν μποροῦμε οὔτε νὰ τὸ ἀλλάξουμε οὔτε κάπως σὲ αὐτὸ νὰ παρέμβουμε. Αὐτὸ τὸ κάνουμε μὲ τὴν ὑλὴ, μὲ τὰ κύτταρα, μὲ τίς βιολογικὲς ιδιότητες, ἀκόμη καὶ μὲ τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ. Τὸ μι-

κρὸ καὶ τὸ ζωντανὸ τεχνολογοῦνται. Τὸ κοσμικὸ καὶ τὸ συμπαντικὸ δὲν μποροῦν μὲ κανέναν τρόπο νὰ ὑποταχθοῦν στὴν ἀνθρώπινη δύναμη καὶ ἐπιθυμία.

6) *Εἶναι κρυπτόμενο*

Ἡ φύση δείχνει πὼς, ὅσο τὴν πλησιάζουμε, ἀρέσκειται νὰ ἀποκρύπτει τὰ μυστικά της. Πλησιάζουμε στὴν ἀρχὴ τοῦ κόσμου, μόλις 10^{-43} sec ἀπὸ τὸ Big Bang, καὶ πρὶν τὴν κατακτήσουμε, καταρρέουν οἱ ἐξισώσεις μας, ἔχουμε ἀνωμαλία (singularity). «Ἡ μεγάλη Ἐκρηξη εἶναι ἡ εἰκόνα τῆς ἀγνοίας μας»⁷, ὁμολογοῦν κάποιοι μεγάλοι ταπεινοὶ ἐρευνητές. Κυνηγοῦμε τὶς ἐσχατιὲς τοῦ σύμπαντος, τὰ πιὸ ἀπόμακρα σημεῖα του, καὶ διαπιστώνουμε ὅτι, ὅσο τὶς πλησιάζουμε, αὐτὲς ἀπομακρύνονται μὲ μεγαλύτερη ταχύτητα (νόμος τοῦ Hubble). Ὅσο αὐξάνουμε τὴ γνώση μας γιὰ τὸν κόσμο, τόσο αὐτὸς ἀποκαλύπτει τὴ διογκούμενη ἀγνοσία μας. Ἡ θεωρία τῆς ἀβεβαιότητος (Uncertainty Principle) αὐτὸ ἀποδεικνύει. Προσδιορίζουμε μὲ ἀκριβεία μία ιδιότητα τῆς φύσης καὶ ὑποχρεωνόμαστε σὲ σφάλμα γιὰ τὴ συζυγῆ της. Τὸ ἴδιο καὶ στὸ σύμπαν· προχωροῦμε στὴν ἐρευνά του καὶ βρίσκουμε μαῦρες τρυπες, σκοτεινὴ ὕλη καὶ ἐνέργεια, μυστικὲς συμμετρίες, σωματῖα πὸν ἀγνοοῦμε τὰ βασικά τους στοιχεῖα, παράξενες ὀντότητες, πὸν τοὺς ἀποδίδουμε μεταφυσικὰ ὀνόματα (strange quark, Gods particle), οἱ ὁποῖες ὅμως κρύβουν τὰ πιὸ ὠραῖα μυστικά.

Στὸν ὑπέροχο καὶ ταυτόχρονα παράξενο αὐτὸν κόσμο, συνυπάρχει τὸ μικρὸ μὲ τὸ μεγάλο, τὸ ὄρατὸ μὲ τὸ ἀθέατο, τὸ κατανοητὸ μὲ τὸ ἀκατανόητο, τὸ κρυφὸ μὲ τὸ φανερό, ἡ γνώση μὲ τὴν ἀγνοσία, τὸ μεγαλεῖο μὲ τὴ μικρότητα, τὸ καλὸ μὲ τὸ κακό, ἡ ἐνότητα μὲ τὴ διαφορετικότητα. Ὑπάρχει τὸ κοινωνούμενο στοιχεῖο μὲ τὸ ἀσυμπτωτικὰ ἀναζητούμενο.

Ε. Μηνύματα ἀπὸ τὸ μὴ ὁρώμενο Σύμπαν

Τὸ σύμπαν μᾶς ὑπερβαίνει. Ἡ ἐπιθυμία τῆς κυριαρχίας μας ἐπάνω του σὲ συνδυασμὸ μὲ τὰ συντριπτικὰ μεγέθη καὶ τὴν ἀπλησίαστη λογικὴ του μπορεῖ νὰ συνθλίψει τὴ σκέψη καὶ νὰ καταθλίψει τὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ. Εἶναι τόσο εὐκόλο νὰ νοιώσεις ὑπερβολικὰ μικρὸς, λίγος καὶ μόνος καὶ αὐτὸ

νὰ μὴ τὸ ἀντέξεις. Νὰ αἰσθανθεῖς δίπλα του τίποτα.

Κάποιοι, ἐνῶ μιλοῦν γιὰ τὴ θεωρία τῶν πάντων, διακηρύσσουν ταυτόχρονα ὅτι «εἴμαστε μία ἀνακατανομὴ τοῦ τίποτα»⁸. Αὐτὸ βιώνουν. Ἐνῶ ἀναφερόμαστε σὲ θεωρίες Ὑπερσυμμετρίας, αὐτὲς πὸν μὲ βεβαιότητα σήμερα υἰοθετοῦμε ἔχουν τὰ ὀνόματα τῆς Σχετικότητας καὶ τῆς Ἀβεβαιότητος. Ἐπίσης, ἐνῶ βρίσκουμε τὰ μυστικὰ τῶν θεωριῶν μας, ἐνῶ περιγράφουμε τὴν ἀπώτερη ἀρχὴ καὶ τὸ ἐσχατο τέλος μας ἢ τὶς λεπτομέρειες τοῦ μικρόκοσμου καὶ τοῦ μακρόκοσμου μας, δὲν τὰ καταφέρνουμε καλὰ μὲ τὸ παρὸν καὶ τὴν πραγματικότητά μας. Ἐνῶ μὲ τὸ ἐργαλεῖο τοῦ πολὺ μικροῦ καὶ χρονικὰ ἀπειροστοῦ, ἀνιχνεύουμε τὰ μυστικὰ τοῦ κοσμικὰ ἀρχικοῦ καὶ τοῦ συμπαντικὰ πολὺ μεγάλου, καταφέρνουμε τὰ μικρὰ προβλήματα νὰ τὰ κάνουμε ἀνυπέρβλητα μεγάλα. Κάποιοι, λίγοι, διατείνονται ὅτι κατανοοῦν τὰ μυστικὰ τοῦ κόσμου, κανένας ὅμως ἀπὸ μᾶς δὲν τοὺς κατανοεῖ, οὔτε μπορεῖ νὰ τοὺς πιστεῦσει.

Συχνὰ οἱ σύγχρονοι ἐπιστήμονες προσπαθοῦν τὶς φιλοσοφικὲς ἐπιθυμίες τους νὰ τὶς θωρακίσουν μὲ μεταφυσικίζουσες ἐπιστημονικὲς θεωρίες, νὰ τὶς κρύψουν σὲ ἐξωσυμπαντικούς κόσμους, σὲ ἀναπόδεικτες ἐρμηνεῖς, σὲ ἀκατανόητες καὶ ἀνεξέλεγκτες ἐπιστημονικοφανεῖς ἀδολεσχίες. Μιλοῦν γιὰ ὑπερσυμμετρίες, γιὰ ὑπερχορδές, γιὰ πολυσύμπαντα, γιὰ πιθανολογικὲς φαντασιώσεις, γιὰ παραμυθένιους ἐκθέτες στὶς ποσοτικὲς τους ἐκτιμήσεις. Γι' αὐτὸ καὶ διαφωνοῦν ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης μὴ ἐπιστημονικὰ. Φαίνεται πὼς ἐνῶ ἡ αἴγλη τῆς ἐπιστήμης εἶναι μεγαλύτερη, ἡ ἔλξη τῆς φιλοσοφίας εἶναι δυνατώτερη.

Τὸ σύμπαν ἔχει μία στάθμη ὑπαρξης καὶ λογικῆς πέραν τῆς ἀνθρώπινης. Δὲν ἔχει τὸ δημιουργικὸ, οὔτε τὸ αὐτεξούσιο οὔτε καὶ τὸ ἔμφυχο στοιχεῖο τοῦ ἀνθρώπου. Δὲν ἔχει τὴν θεϊκότητα ὡς φύση του, ἀλλὰ τὴν προσφέρει ὡς ἀντανάκλασή του. Σὲ ὅλα αὐτὰ ὑπερτερεῖ ὁ ἄνθρωπος.

Φαίνεται ὅτι τὸ σύμπαν ὑπάρχει γιὰ νὰ φιλοξενήσει τὴν ἀνθρώπινη ζωὴ (Ἀνθρωπικὴ ἀρχὴ). Οἱ παγκόσμιες σταθερὲς καὶ οἱ τιμές τους, ἐκεῖ ὀδηγοῦν. Ὑπάρχει ὅμως κυρίως γιὰ νὰ ἐκτείνει τὸν ἄνθρωπο καὶ στὰ ἐσχατα ὄρια του. Μὲ τὶς ὑπερβαίνουσες τὴν ἀνθρώπινη ἰκανότητα ιδιότητές του

μπορεί να μᾶς υποψιάσει για τὴν υπερβατικότητα τοῦ κόσμου ὅσο τίποτε ἄλλο. Μπορεῖ να μᾶς υποδείξει κόσμους πέραν ἀπὸ τὸν ἑαυτό του. Ἐάν ἡ τυχειότητα ἢ καὶ ἡ ἀναγκαιότητα τῆς ὑπαρξῆς του φανοῦν ὡς λιγότερο πειστικὲς ἀπὸ τὴν ὑπαρξη, τὴ δημιουργικὴ δύναμη καὶ τὴ σοφία τοῦ Θεοῦ, τότε μπορεῖ να φανερώσει καὶ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, πού «εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν»⁹, ὡς πῶς μεθεκτὴ ἀπὸ τὸν ἑαυτό του.

Ἐάν ἡ ἀρχὴ του, ἡ αἰτία, ὁ λόγος του, ἡ ὑποβάλλουσα αἰσθητικὴ, τὸ θαυμαστὸ κάλλος του, ἡ ἀρμονία, ἡ φυσικὴ του, οἱ νόμοι του, τὸ ἀνεξερεύνητο μυστήριό του, τὸ μεγαλεῖο του δὲν μποροῦν να στηριχθοῦν στὴν τύχη ἢ να ἐρμηνευθοῦν μὲ λογικὴ πού δὲν μπορεῖ να τὰ καταλάβει, τότε ἡ ἀναζήτησις θεϊκοῦ νοῦ καὶ λόγου εἶναι μονόδρομος.

Τὸ σύμπαν βέβαια δὲν ἀποδεικνύει τὸν Θεό. Ἄπλά, τὸν ὑποδεικνύει καὶ ἴσως τὸν ἐπιδεικνύει. Ὁ Θεὸς δὲν ἀποδεικνύεται. Θεὸς πού ἀποδεικνύεται μὲ παρατηρήσεις, τηλεσκοπία, ἐξιιώσεις,

σκέψεις, θεωρίες, μεθόδους κ.λπ. ὅτι ὑπάρχει ἢ ὅτι δὲν ὑπάρχει, δὲν ὑπάρχει. Ὁ Θεὸς φανερώνεται. Τὸ σύμπαν διευκολύνει τὴ φανέρωσις τοῦ Θεοῦ. Ὑπογραμμίζει τὴν πίστιν στὸν Θεό. Κάνει τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ να φαίνεται πῶς πῶς πιθανὴ καὶ λογικὴ ἀπὸ τὴν ἀπουσία Του. Τὸ σύμπαν ὑπάρχει κυρίως γιὰ να ἐπιβεβαιώνει τὴ θεϊκὴ ὑπόψια.

Ὑπάρχει ἓνας μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ σύμπαν κόσμος μέσα μας. Καὶ ἓνας ἀκόμη μεγαλύτερος ἀπὸ τὸ σύμπαν ἔξω του ἢ μᾶλλον πέραν ἀπὸ αὐτό. Τὸ κοσμικὸ σύμπαν εἶναι ἓνα τέλειο τηλεσκόπιο πού ἐνώνει τοὺς δύο κόσμους, τὸν μεγάλο πού φιλοξενηταί μέσα μας καὶ τὸν ἀκόμη μεγαλύτερο πού κρύβεται στὸ πρὶν ἀπὸ τὴν ἀρχή, στὸ ἔξω ἀπὸ τὰ ὄρια, στὸ πέραν ἀπὸ τὰ νοούμενα. Ἐνα δῶρο τοῦ Θεοῦ γιὰ να μᾶς μεταφέρει ἀπὸ τὰ κτιστά, πεπερασμένα, χρονικὰ καὶ ἀνθρώπινα στὰ ἄκτιστα καὶ ἄπειρα, γιὰ να μᾶς βγάξει ἀπὸ τὴν πραγματικότητα τῶν ὄρατῶν καὶ ἀθεάτων καὶ να μᾶς εἰσάγει στὴν ἀλήθεια τῶν μὴ ὄρωμένων.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ψαλμ. 19,1.
2. Ἰὼβ 38,7.
3. Ψαλμ. 76,7.
4. W.D. Ross, ἐκδ. 1957. *Aristotelis Politica*. Ὁξφόρδη: Clarendon Press. Ἄνατ. 1964.
5. Ἀριστοτέλης, *Μετὰ τὰ Φυσικά*, 922α, πρώτη πρότασις.
6. Anil Ananthaswamy, *How to map the multiverse?* New Scientist, 2706, 4 May 2009, pp 35-37.
7. Ἡλιόπουλος, Γιάννης. Ἀπὸ τὸ ἀπειροστὰ μικρὸ στὸ ἀπείρως μεγάλο. *Τὰ μυστήρια τοῦ Σύμπαντος*, τ. 8. Φεβρουάριος 2008, σ. 22
8. Δημήτρης Νανόπουλος, <http://www.physics4u.gr/news/2001/nanopoulos.html>
9. Ψαλμ. 32,9.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΕΠΙ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Ἡ «Σύνοδος τῶν Ἐφήβων» εἶναι ἓνα ἐκπαιδευτικό πρόγραμμα πού ἀπευθύνεται σὲ ἀγόρια καὶ κορίτσια πού φοιτοῦν στὴν Α΄ καὶ Β΄ τάξη ὄλων τῶν ἐνιαίων λυκείων καὶ τεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐκπαιδευτηρίων (ΤΕΕ καὶ ΕΠΑΛ) καθὼς καὶ τῶν Ἑσπερινῶν λυκείων τῆς πατρίδας μας.

• *Γιὰτί ὀνομάζεται «Σύνοδος τῶν Ἐφήβων»*

Ἡ λέξη «Σύνοδος» εἶναι ἐκείνη πού δίνει τὸ βαθύτερο νόημα τῆς προσπάθειας αὐτῆς. Ὅπως εἶναι γνωστὸ στὴν ἐκκλησιαστικὴ μας παράδοση σημαίνει τὸν τρόπο πού μία ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα ἀντιμετωπίζει τὰ θεολογικά, λειτουργικά καὶ ποιμαντικά τῆς προβλήματα ἔχοντας τὴ συνείδηση ὅτι τὸ κέντρο τῆς εἶναι ὁ Κύριός μας.

Σκοπὸς τοῦ προγράμματος δὲν εἶναι ἡ προσομοίωση στὸν τρόπο λειτουργίας τῆς Ἱ. Συνόδου ἀλλὰ ἡ ἄσκηση τῆς θεολογικῆς σκέψης τῶν νέων ἀνθρώπων.

Νὰ μάθουν πὼς ἡ προσωπικὴ ἀναζήτηση, ἡ εὐαισθητοποίηση στὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμα ἡ προσωπικὴ δοκιμασία ἢ ἡ ἀντίρρηση μπορεῖ νὰ συνδεθεῖ μὲ ἀντίστοιχες θέσεις πολλῶν ἄλλων ἀνθρώπων μελῶν πού συνδέονται ὡς ἀδελφοὶ στὸ κοινὸ εὐχαριστιακὸ σῶμα

Μὲ ἄλλα λόγια στόχοι τοῦ προγράμματος αὐτοῦ εἶναι:

α. Νὰ ἀσκηθοῦν τὰ παιδιά στὸ γεγονός πού ὀνομάζεται Συνοδικότητα.

β. Ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἠθους

πού εἶναι γεγονός κοινωνίας καὶ πλέγμα διαπροσωπικῶν σχέσεων πού στοχεύει στὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ χωρὶς ἢ μεσοπρόθεσμη ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων νὰ σημαίνει συμβιβασμὸς ἢ ἀλλαγὴ στόχου.

γ. Ἡ διαμόρφωση ἑνὸς «χώρου» συνάντησης καὶ διαλόγου τῶν νέων μέσα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.

δ. Ἡ ἄσκηση τῶν νέων ἀνθρώπων στὴ διαχείριση, θεολογικῶν ἀλλὰ καὶ πρακτικῶν καθημερινῶν προβλημάτων.

ε. Ἡ ἄσκηση τῶν νέων στὴ συμμετοχὴ σὲ διοικητικὰ ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα καὶ στὴ μεθοδολογία λήψης ἀποφάσεων.

στ. Νὰ ἐνημερωθοῦν ὅσοι θὰ συμμετάσχουν τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐργάζεται, νὰ δοῦν ἀπὸ κοντὰ τὶς ὑπηρεσίες τῆς, νὰ ἀνιχνεύσουν τὴ μεγάλη προσπάθεια πού καταβάλλεται ὥστε ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ἀνταποκρίνεται στὶς προκλήσεις τῶν καιρῶν μας.

• *Τόπος συνάντησης καὶ διαλόγου*

Γνωρίζουμε πολὺ καλά ὅτι ὁ λόγος τῶν νέων ἀνθρώπων χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ἀμφισβήτηση ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξη ἐπίτευξης ὀνείρων. Εἶναι πολὺ σημαντικό γιὰ ὅλους μας ἐκκλησιαστικὸς θεσμὸς νὰ προσφέρει εὐκαιρίες συνάντησης καὶ διαλόγου ὑποστηρίζοντας ὑλικά τὴν προσπάθεια αὐτή. Εἶναι ἐπίσης γνωστὸ ὅτι οἱ νέοι μας δὲν ἔχουν εὐκαιρίες οὐσιαστικῆς ἐπικοινωνίας ἰδιαίτερα μέσα στὴ ζωὴ τῆς ἐκκλησίας.

• *Τόπος κατάθεσης ἰδεῶν καὶ προτάσεων*

Μέχρι σήμερα, ἐκτὸς ἀπὸ ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, δὲν ἔχει δοθεῖ ἡ δυνατότητα σὲ νέους ἀνθρώπους νὰ ἐκφράσουν ἐλεύθερα θέσεις ἢ ἀντιρροήσεις,

ιδέες και προτάσεις άμεσα προς την Ίεραρχία της Έκκλησίας της Ελλάδος. Θεωρούμε επομένως σημαντικό γεγονός νέοι από κάθε σημείο της πατρίδας μας, κάθε έτος να μπορούν να συζητούν και να καταγράφουν τις κρίσεις τους για τὸ παρόν, να διατυπώνουν τὸ ὄραμά τους για τὸ μέλλον και κυρίως να συνδέουν τις θέσεις αὐτὲς με τὴν πορεία τους μέσα στὴν ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα.

- *Ὁργανωτικὰ θέματα - Ἡ ἐπιλογή τῶν μελῶν τῆς «Συνόδου τῶν Ἐφήβων»*

Ἡ ἐπιλογή θὰ γίνεῖ ὕστερα ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ τῶν παιδιῶν σὲ διαγωνισμό συγγραφῆς δοκιμίου και τὴν ἀξιολόγηση τῶν κειμένων πὸν θὰ γράψουν. Θὰ πρέπει νὰ ἀκολουθηθοῦν τὰ παρακάτω βήματα:

Σὲ κάθε Ἰ. Μητρόπολη πὸν θὰ συμμετάσχει θὰ πρέπει νὰ ὀρισθεῖ ἓνας κληρικὸς ὡς σύνδεσμος τῆς Μητροπόλεως με τὴν ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ.

Οἱ σύνδεσμοι θὰ ἐνημερωθοῦν ἀπὸ τὴν Ὁργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ σχετικὰ με τοὺς στόχους τῆς προσπάθειας αὐτῆς και τὴ μέθοδο ἐργασίας τῶν παιδιῶν και θὰ τοὺς σταλεῖ ὑποστηρικτικὸ ὕλικὸ με τὴ μορφή κειμένων γενικοῦ προβληματισμοῦ πὸν προέρχονται ἀπὸ τὴν Πατερικὴ Γραμματεία και τὴ σύγχρονη θεολογικὴ βιβλιογραφία καθὼς ἐπίσης και ἀπὸ κείμενα σύγχρονων διανοουμένων.

Οἱ σύνδεσμοι κληρικοὶ θὰ ἐνημερώσουν τοὺς νέους τῶν ἐνοριῶν τῆς Μητροπόλεως τους για τὸ διαγωνισμό και τὸν τρόπο με τὸν ὁποῖο θὰ πρέπει νὰ παρουσιαστεῖ τὸ θέμα με τὸ ὁποῖο θέλουν νὰ διαγωνισθοῦν.

Οἱ συμμετέχοντες θὰ στείλουν τὰ δοκίμιά τους στὴ Γραμματεία τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστ. Ἀγωγῆς (Ἰασιῶν 1- 11521 Ἀθήνα, ὑπόψη Ἀρχιμ. Πολύκαρπου Μπόρη) μέχρι τὴν 30ῃ Ἀπριλίου 2010.

Τὰ δοκίμια τῶν μαθητῶν θὰ ἐξεταστοῦν σὲ κεντρικὸ ἐπίπεδο. Τὰ ἄριστα γραπτὰ θὰ προκριθοῦν στὸν τελικὸ γῦρο. Ἐκεῖ με κλήρωση θὰ ἀναδειχθοῦν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θὰ συγκροτήσουν τὴ «Σύνοδο τῶν Ἐφήβων».

Οἱ Μητροπόλεις θὰ ἐκπροσωπηθοῦν ἀνάλογα με τὸν ἀριθμὸ τῶν συμμετεχόντων νέων στὸ διαγωνισμό.

Ἡ ὁμάδα ἀξιολόγησης ἔχει πολὺ σημαντικό ἔργο νὰ ὑλοποιήσει. Θὰ πρέπει νὰ κάνει τὴ Σύνθεση τῶν Κειμένων με βάση τὰ γραπτὰ τῶν παιδιῶν. Δημιουργεῖται ἓνα βιβλίο πὸν περιέχει τὴν ἐπιτομὴ τῶν σκέψεων, τῶν προβληματισμῶν και τῶν προτάσεων για τὴ λύση τῶν προβλημάτων πὸν θέτουν οἱ μαθητὲς.

Οἱ ἐργασίες τῆς Συνόδου θὰ στηριχθοῦν σὲ αὐτὴ τὴν ἐπιτομὴ και οἱ προτάσεις θὰ τεθοῦν σὲ ψηφοφορία στὴν ὀλομέλεια τῆς Συνόδου.

Ὅσοι μαθητὲς κληρωθοῦν θὰ χωρισθοῦν σὲ ἐπιτροπὲς οἱ ὁποῖες θὰ πρέπει νὰ ἀντιστοιχοῦν με τὶς βασικὲς Συνοδικὲς Ἐπιτροπὲς ἀφοῦ προηγουμένως ἢ Σύνοδος συγκροτηθεῖ σὲ Σῶμα. Με αὐτὸν τὸν τρόπο θὰ συζητηθοῦν οἱ προβληματισμοὶ και οἱ ἀντίστοιχες προτάσεις πὸν θὰ ὑπάρχουν στὴν ἐπιτομὴ τῶν δοκιμίων.

Ἡ «Σύνδος τῶν Ἐφήβων» θὰ δεχθεῖ ἢ θὰ ἀπορρίψει τὶς ἐπιμέρους προτάσεις τῶν μελῶν τῆς «Συνόδου».

- *Τὸ θέμα τοῦ διαγωνισμοῦ*

Κάθε νέος πὸν ἐπιθυμεῖ νὰ συμμετάσχει μπορεῖ νὰ γράψει ἓνα δοκίμιο μέχρι 10 σελίδες Α4 τὸ ὁποῖο εἶναι ἀποτέλεσμα προσωπικοῦ προβληματισμοῦ πάνω στὸν τρόπο με τὸν ὁποῖο Ἡ Ἐκκλησία μᾶς ἀντιμετωπίζει ἢ μπορεῖ νὰ ἀντιμετωπίσει τὰ προβλήματα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου».

Σκοπὸς τοῦ δοκιμίου εἶναι νὰ προτείνει ιδέες και προτάσεις ἀντιμετώπισης προβλημάτων ὅπως:

- Ἡ ρύπανση τοῦ περιβάλλοντος,
- Ἡ περίθαλψη και ἡ ὑποστήριξη τῶν ἀδυνάτων,
- Ἡ φτώχεια,
- Ἡ μοναξιά,
- Ἡ ἐκπαίδευση τῶν νέων,
- Ἡ περιθωριοποίηση και ὁ ἀποκλεισμός,
- Ἡ ἀνεργία,
- Ἡ μετανάστευση.

Εἶναι δυνατὸ οἱ συμμετέχοντες νὰ προτείνουν ιδέες και προτάσεις για τὸ πὼς μπορεῖ νὰ προσεγγίσει ἢ Ἐκκλησία μᾶς θέματα ὅπως:

- Ἡ συμμετοχὴ τῶν νέων στὴν ἐνορία και στὶς ἄλλες ἐκκλησιαστικὲς δομές,
- Ὁ ρόλος τοῦ μοναχισμοῦ στὸν σύγχρονο κόσμο,

- Ἡ ἀξιοποίηση τῶν νέων τεχνολογιῶν στὴν διακονία τῆς,
- Ἡ Τέχνη καὶ ἡ συνάντηση τῆς πολιτιστικῆς παράδοσης μὲ τὸν σύγχρονο Πολιτισμό,
- Ἡ ἐπικοινωνία τῆς Ἐκκλησίας μας μὲ τὶς ἄλλες Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες,
- Τὸ πρόσωπο καὶ ὁ ρόλος τοῦ κληρικοῦ στὶς σύγχρονες κοινωνίες,
- Ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἀγωγή τῶν νέων,
- Τὰ ζητήματα βιοηθικῆς,
- Ἡ ἀποστολὴ καὶ ὁ τρόπος λειτουργίας τῶν ἐνοριῶν μας.

Πῶς θὰ ἀξιολογηθοῦν τὰ δοκίμια;

Τὰ δοκίμια θὰ ἀξιολογηθοῦν ἀπὸ ὁμάδα ἐκπαιδευτικῶν ὡς πρὸς τὴν πρωτοτυπία καὶ τὰ ἐπιχει-

ρήματα τῶν ιδεῶν καὶ τῶν προτάσεων ποὺ θὰ παρουσιάσουν οἱ συγγραφεῖς τους.

Πότε θὰ ὑλοποιηθεῖ;

Ἡ «Σύννοδος τῶν Ἐφήβων» θὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ χρονικὸ διάστημα 2-5 Σεπτεμβρίου στὴν Ἀθήνα.

Ἄν ἔχω ἀπορίες;

Ἐὰν παρουσιασθεῖ ἡ ἀνάγκη διευκρινίσεων τότε κάθε ἐνδιαφερόμενος μπορεῖ νὰ ἀπευθυνθεῖ:

A. Στὸν κληρικὸ σύνδεσμο τῆς Ἱ. Μητροπόλεως στὴν ὁποία ἀνήκει καὶ

B. Στὴ Γραμματεία τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος (Ἰασιῶν 1-11521 Ἀθήνα, ὑπόψη Ἀρχιμ. Πολύκαρπου Μπόγρη τηλ. 210-7272233).

ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΙΣ

Ίσχυς τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ν. 3250/1924 «Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3.9.1924 Ν.Δ/τος περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων

Τοῦ Θεοδώρου Δ. Παπαγεωργίου
Δικηγόρου LL.M- Εἰδικοῦ Νομικοῦ Συμβούλου
παρὰ τῆ Ἱερᾷ Συνόδῳ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Κατόπιν ἐγκρίσεως ὑπὸ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾷ Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς ἐκποιήσεως μοναστηριακῶν κτημάτων Ἱερᾷ Μονῆς τῆς ἐπαρχίας τῆς Ἱ. Μητροπόλεως ἐρωτᾶται ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ἐὰν ὁ κατὰ τόπον Νομάρχης διαθέτει ἐξουσίαν πρὸς ἐπὶ πλέον ἐγκρισιν τῶν ἐν λόγων συμβάσεων ἐκποιήσεως μοναστηριακῆς περιουσίας.

Εἰς τὸ ἄρθρον 2 παρ. 1, 2, 3 τοῦ ν. 3250/1924 («Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 3.9.1924 Ν.Δ/τος περὶ ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀκινήτων»), ὡς αἱ παράγραφοι 1, 2 καὶ 3 αὐτοῦ ἀντικατεστάθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου του ν. 2148/1952 καὶ ἀκολούθως ἐν μέρει ἐτροποποιήθησαν διὰ τοῦ ἄρθρου 73 παρ. 2 τοῦ Ν.Δ. 2185/1952, προεβλέφθη ὅτι:

«1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ἢ διὰ πράξεων ἐν τῇ ζωῇ καθ' οἴονδῆποτε τρόπον μεταβίβασις ἢ διανομὴ ἢ σύστασις οἴουδῆποτε ἐμπραγμάτου δικαιώματος ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ πρόσωπα καὶ Νομικὰ πρόσωπα Ἰδιωτικοῦ Δικαίου ὡς πρὸς τὴν πέραν τῶν 250 στρεμμάτων ἕκτασιν κατ' ἰδιοκτητήν.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ ἐπὶ ἀγροτικῶν κτημάτων οἰασδῆποτε ἐκτάσεως ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἐν γένει περιουσίαν καὶ τὰ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

3. Αἱ ἀπαγορεύσεις τῶν προηγουμένων παραγράφων δύνανται ν' ἀρθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Γνωμοδοτικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ δημοσιευομένης εἰς μίαν Ἐφημερίδα τῆς Πρωτευούσης τοῦ Νομοῦ ἐνθα κεῖται τὸ κτῆμα καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς μίαν Ἐφημερίδα τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους».

Ἐν ὀλίγοις, ἢ ὡς ἄνω διάταξις προέβλεψε ὅτι ἡ ἐκποίησης ἢ ἡ ἐπιβάρυνσις διὰ ἐμπραγμάτων βαρῶν τῶν μὲν ἀνηκόντων εἰς ἰδιώτας ἀγροτικῶν κτη-

μάτων κατ' ἀρχὴν ἀπαγορεύεται ἐὰν ἡ ἕκτασις τῶν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 200 στρεμμάτων, αἴρεται δὲ ἡ ἀπαγόρευσις μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας (καὶ ἀκολούθως τοῦ Νομάρχου μετὰ τὸν Ν. 3200/1955), ἀντιθέτως ἢ ἐκποίησης ἢ ἐπιβάρυνσις διὰ ἐμπραγμάτων βαρῶν ἀγροτικῶν ἀκινήτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας παντάπασιν ἀπαγορεύεται, ἤτοι ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως (ἀκόμη καὶ ἐὰν ἀφορᾷ εἰς ἀκίνητον ἐμβαδοῦ ἐνὸς τετραγωνικοῦ μέτρου), ὡσαύτως δὲ αἴρεται κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Θεωρῶ ὅτι ἡ ἀνωτέρω ἀπαγορευτικὴ ρύθμισις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ νόμου 3250/1924 ὡς πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν περιουσίαν δὲν εἶναι ἰσχυρὰ ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἰσχυρὰ κατὰ τὸ μέτρον, καθ' ὃ ἀπαγορεύει ἀπολύτως τὴν ἐκποίησην ἄνευ ἀδείας εἰδικῶς ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἐμβαδοῦ μικροτέρου τῶν 200 στρεμμάτων.

Α. Ἡ ρύθμισις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἀνωτέρω νόμου ἔχει παύσει νὰ ἰσχύῃ ὡς πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀγροτικὰ ἀκίνητα, διότι κατὰ τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ νόμου 2148/1952, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦ ἄρθρου μόνου αὐτοῦ προσέθηκε τὸ πρῶτον τὴν ἐν λόγῳ ἀπαγόρευσιν εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ν. 3250/1924, ρητῶς ἐξηγεῖται ὅτι δικαιολογητικὸς λόγος τῆς ἐν λόγῳ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξουσίας ἐκποιήσεως ἐν γένει τῆς ἀγροτικῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἦτο ἡ διασφάλισις τῆς δυνατότητος συντελέσεως τῶν προβλεφθεισῶν ἀναγκαστικῶν ἀπαλλοτριώσεων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων, εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ τότε ἰσχύοντος ἄρθρου 104 τοῦ Συντάγματος 1952, καὶ συστοίχως ἢ νόμῳ ἀποκοπῆ τῶν ἐκκλησιαστικῶν νομικῶν προσώπων ἐκ τῆς δυνατότητος τῶν πρὸς ἐκποίησην τῆς ἀγροτικῆς τῶν περιουσίας πρὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ταύτης.

Τὸ ἄρθρον 104 Συντάγματος 1952 προέβλεπε τὴν ἐντὸς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος του ἀναγκαστικῆν ἀπαλλοτριώσιν (ἢ ἐκμίσθωσιν) τῶν ἀγροτικῆς φύσεως κτημάτων τῶν νομικῶν προσώπων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὅποια θὰ ἐρρυθμίζετο διὰ πολιτειακῆς πράξεως τοῦ κοινοῦ νομοθέτου¹. Εἰς ἐκτέλεσιν τῆς ἐν λόγω συνταγματικῆς ἐπιταγῆς ἐξεδόθη τὸ ν.δ/μα' 2185/1952 «περὶ ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν» (Α' 217/15.8.1952) καὶ ἐντὸς τῆς συνταγματικῆς προθεσμίας τῶν τριῶν ἐτῶν, συνωμολογήθη εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἐν λόγω νομοθετικοῦ διατάγματος (ἄρθρα 36 καὶ 37) μεταξὺ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου καὶ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ ἀπὸ 18.9.1952 Σύμβασις, κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 26.9/8.10.1952 β.δ/τος καὶ παρεχωρήθη πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἢ ἀκίνητη ἐκκλησιαστικὴ περιουσία, ἥτις ἀναφέρεται εἰς τὸν συνημμένον τῇ Συμβάσει Πίνακα Α' παραχωρουμένων ἐκτάσεων.

Ὅθεν κατόπιν τῆς ἀναγκαστικῆς ἐξαγορᾶς ὑπὸ τοῦ Δημοσίου τῆς ἀγροτικῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας διὰ τῆς ἀπὸ 18.9.1952 Συμβάσεως καὶ κατόπιν παρόδου καὶ τῆς τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 104 Συντάγματος 1952 πρὸς διασφάλισιν τῆς λυσιτελοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁποίου εἶχε ψηφισθῆ ἢ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τοῦ ν. 3250/1924, εἶναι πρόδηλον ὅτι ἐξητηλήθη ἢ *causa* καὶ ἡ *ratio* τῆς ἐν λόγω ἐξεταζομένης διατάξεως καὶ ἔπαυσε ἐντεῦθεν νὰ ἰσχύη².

Πλὴν τῆς ὡς ἄνω διαρρήδην μνείας εἰς τὴν εἰσηγητικὴν ἔκθεσιν τοῦ νόμου 2185/1952, δὲν εἶναι ἐξ ἕτερου διόλου τυχαῖον τὸ γεγονός ὅτι ἡ διάταξις ἀπαγορεύει τὴν ἐκποίησησιν ἀγροτικῶν μόνον ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἐν ὄψει τοῦ ὅτι καὶ ἡ κατ' ἄρθρον 104 Συντάγματος 1952 ἀπαλλοτριώσις ἀνεφέρετο ἀκριβῶς μόνον εἰς τὰ ἀγροτικὰ ἀκίνητα³.

Β. Εἰς κάθε περίπτωσιν ἢ ἐν λόγω διάταξις προβλέπουσα ἀπόλυτον ἀπαγόρευσιν τῶν ἐμπραγμάτων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἀγροτικῶν ἀκινήτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας ἀντιβαίνει πρὸς τὴν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 1-2 Συντάγματος 1952, καὶ ὅπωςδήποτε δὲν συμβιβάζεται πλέον πρὸς τὴν νῦν ἰσχύουσαν διάταξιν τοῦ ἄρθρου 17 παρ. 1-2 τοῦ Συντάγματος 1975⁴ καὶ συνεπῶς ἔχει

τεθῆ ἐκποδὸν ὡς ἀντικειμένη πρὸς τὸ ἰσχὺον Σύνταγμα (λόγω τοῦ ἄρθρου 112 παρ. 1 αὐτοῦ⁵).

Καὶ τοῦτο, διότι αἱ ἐν λόγω συνταγματικαὶ διατάξεις προβλέπουν τὸν περιορισμὸν τοῦ δικαιώματος τῆς ἰδιοκτησίας μόνον διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος καὶ ἔτι πλέον τὴν στέρησιν τῆς ἰδιοκτησίας διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν καὶ μετὰ καταβολὴν πλήρους ἀποζημιώσεως.

Ἡ συνταγματικῶς συνάδουσα τῷ ἄρθρῳ 17 παρ. 1 Συντ. κατάστρωσις τῆς διατάξεως θὰ ἦτο ὅτι κατ' ἀρχὴν ἐπιτρέπεται ἢ σύναψις ἐμπραγμάτων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀγροτικῶν ἀκινήτων, κατ' ἐξαιρέσιν δὲ καὶ διὰ λόγους δημοσίου συμφέροντος, οἵτινες θὰ ἔδει ὅπως ἀναφέρονται εἰς τὴν διάταξιν, δύναται νὰ ἀπαγορευθῆ ἢ ἐν λόγω δικαιοπραξία. Ὑπὸ τὴν παροῦσαν ὁμως ἀντίρροπον διατύπωσιν ὑφίσταται οὐσιώδης περιορισμὸς τοῦ δικαιώματος ἰδιοκτησίας.

Ἀκόμη καὶ ἐὰν ἢ ἀπαγόρευσις διενεργείας ἐμπραγμάτων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἀνευ διοικητικῆς ἀδείας δὲν συνιστᾷ ἀφ' ἐαυτῆς στέρησιν τοῦ οὐσιώδους περιεχομένου τῆς ἰδιοκτησίας διὰ τὰ οἰκεία ἐκκλησιαστικὰ νομικὰ προσώπα⁶, ὅπωςδήποτε εἶναι ἀντισυνταγματικὴ ἐν ὄψει τῆς ἀπουσίας εἰς τὸ κείμενον τῆς διατάξεως οἰασδήποτε –ἔστω γενικῆς περιγραφῆς– τῶν λόγων, οἱ ὅποιοι δικαιολογοῦν τὴν μὴ χορήγησιν τῆς ἀδείας. Ἡ ὀλοτελής παράλειψις τοῦ νομοθέτου πρὸς ἀπαρίθμησιν τῶν λόγων ἀπαγορεύσεως δικαιοπραξίας τινος ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου καὶ περὶ μὴ χορηγήσεως τῆς οἰκείας διοικητικῆς ἀδείας, αὐτοθρόως σημαίνει καὶ μὴ περιορισμὸν τῆς ἀσκουμένης εὐχερείας τῆς Διοικήσεως πρὸς χορήγησιν ἢ μὴ τῆς ἐν λόγω ἀδείας. Ἐπομένως, καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ λόγου, ὑπὸ τὴν κειμένην διατύπωσιν ὁ συνταγματικῶς κατοχυρωμένος κανὼν τῆς κατ' ἀρχὴν ἐλευθερίας διαθέσεως τῆς περιουσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 17 παρ. 1 Συντ. καθίσταται διὰ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως τοῦ ν. 3250/1924 ἢ ἐξαιρέσις, ἀφοῦ δὲν προβλέπεται διόλου ποιοὶ ἐξαιρετικοὶ καὶ μόνον λόγοι δημοσίου συμφέροντος δικαιολογοῦν τὴν ἀπαγόρευσιν ἐμπραγμάτων δικαιοπραξιῶν ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων.

Μετὰ μάλιστα καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων (ὑποθ. 10/1993/405/483-484 «Ἱερὸς Μονὲς κατὰ

Ἑλλάδος» Απόφαση 9.12.1994⁷) δὲν καταλείπεται περιθώριο σκέψεως ὅτι ἀναμφηρῶς ἢ ἐν λόγῳ διάταξις προσκρούει εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἄνθρώπου (ΕΣΔΑ). Εἶναι χαρακτηριστικὸν μάλιστα ὅτι ἐν ὄψει του τότε προβληθέντος ἐπιχειρήματος τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως περὶ δῆθεν καλυτέρας ἀξιοποιήσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας καὶ περὶ δῆθεν ὑπάρξεως ἀκτημόνων πρὸς ἀποκατάστασιν, ὑποτίθεται ὅτι ἐψηφίσθη ὁ νόμος 1700/1987, ὁ ὁποῖος ἐθέσπισε (ἄρθρον 3 παρ. 1) τεκμήριον κυριότητος τῆς μοναστηριακῆς περιουσίας ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, τὸ Εὐρωπαϊκὸν Δικαστήριον κατέληξε ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει νὰ σχεδιάσῃ κοινωνικὴν πολιτικὴν ἐτέρου περιεχομένου, καὶ πάντως χωρὶς νὰ θίγῃ τὰ δικαιώματα ιδιοκτησίας τῶν Ἱερῶν Μονῶν⁸.

Γ. Τέλος, ὅπωςδήποτε προσκρούει εἰς τὴν ὑποχρέωσιν ἴσης μεταχειρίσεως καὶ προστασίας τῆς ιδιοκτησίας (ἄρθρα 4 παρ. 1, 17 παρ. 1 Συντ., 1 τοῦ 1ου Προσθ. Πρωτοκ. ΕΣΔΑ) ἢ ἄνευ ὑπάρξεως οἰοῦνδήποτε σχετικοῦ λόγου δημοσίου συμφέροντος ἄνισος μεταχειρίσις τῶν ἀγροτικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων, ἴτοι τῆς ἀπαγορεύσεως ἐμπραγμάτων συμφωνιῶν ἐπ' αὐτῶν ἄνευ ἀδείας, ἀκόμη καὶ ἐὰν τὸ ἐμβαδὸν τῶν ὑπολείπεται τῶν 200 στρεμμάτων, ἐν ᾧ διὰ τὰ ἀγροτικὰ ἀκίνητα κυριότητος ιδιωτῶν ἢ λῆψις ἀδείας ἀπαιτεῖται μόνον ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει ἢ ἑκτασίς τῶν τὰ 200 στρέμματα.

Ἡ τοιαύτη ἀνισότης δὲν δικαιολογεῖται ὑπὸ κανενὸς λόγου δημοσίου συμφέροντος, καθισταμένης συνεπῶς ἀνεφαρμόστου τῆς σχετικῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ν. 3250/1924 ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐμπραγμάτους δικαιοπραξίας ἐπὶ ἀγροτικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων μὴ ὑπερβαίνοντων κατ' ἑκτασίαν τὰ 200 στρέμματα.

Συμπερασματικῶς:

Α. Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ν. 3250/1924 ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐμπραγμάτους δι-

καιοπραξίας ἐπὶ ἀγροτικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων ἔχει παύσει νὰ ἰσχύῃ μετὰ τὴν πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ ἄρθρου 104 Συντ. 1952 πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ὁποῖου ἐθεσπίσθη.

Β. Ὅπωςδήποτε ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ν. 3250/1924 εἶναι ἀντισυνταγματικὴ (ἄρθρα 17 παρ. 1, 112 παρ. 1 Συντ.) καθ' ὅσον δὲν προβλέπει ὅτι κατ' ἐξαιρέσιν μόνον δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ ἐμπράγματοι δικαιοπραξία ἐπὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἀκινήτου καὶ δὲν προβλέπει τοὺς ἐξαιρετικούς ἐκείνους λόγους δημοσίου συμφέροντος, οἵτινες δικαιολογοῦν τοιαύτην ἀπαγόρευσιν.

Γ. Ὅπωςδήποτε εἶναι ἀνεφάρμοστη ὡς ἀντισυνταγματικὴ (λόγῳ παραβιάσεως τῆς ἀρχῆς τῆς ἰσότητος ἔναντι τῶν ἀκινήτων κυριότητος ιδιωτῶν) ἢ ἐν λόγῳ διάταξις ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐμπραγμάτους δικαιοπραξίας ἐπὶ ἀγροτικῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων μὴ ὑπερβαίνοντων κατ' ἑκτασίαν τὰ 200 στρέμματα.

Ἐν κατακλείδι, βαθυσεβάστως θεωρῶ ὅτι εἶναι φρόνιμον νὰ ζητηθῇ διὰ ἐγγράφου τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τοὺς κ.κ. Ὑπουργοὺς Οἰκονομικῶν καὶ Ἀγροτικῆς Ἀναπτύξεως καὶ Τροφίμων καὶ ἡ τυπικὴ πλέον κατάργησις τοῦ ἄρθρου 2 παρ. 2 τοῦ ν. 3250/1924 προεχόντως ὡς στερουμένου πλέον ἀντικειμένου καὶ πρὸς ἀποφυγὴν περαιτέρω –ὡς μὴ ὄφειλε προκαλουμένων– ἐμπλοκῶν εἰς τὴν διαδικασίαν ἐκποιήσεων, ἀνταλλαγῶν, δωρεῶν, ὑποθηκεύσεως ἐκκλησιαστικῶν ἀκινήτων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῶν Ἱ. Μητροπόλεων, Ἱ. Ναῶν, καὶ Ἱ. Ἐνοριῶν. Νὰ σημειωθῇ ὅτι τοιαύτη κατάργησις εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαία διὰ τὴν μὴ ἔγερσιν μελλοντικῶν ἀμφισβητήσεων περὶ τὸ κῦρος ἀναριθμῶν προγενεστέρων συμβολαιογραφικῶν συμφωνιῶν ἀπάντων τῶν ἀνωτέρω ἐκκλησιαστικῶν Ν.Π.Δ.Δ. μεταξύ των, μὲ τρίτους, ἀκόμη καὶ μὲ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, Ο.Τ.Α. καὶ λοιπὰ Ν.Π.Δ.Δ., διὰ τὰς ὁποίας (ὀρθῶς) δὲν ἐζητήθη ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 παρ. 3 τοῦ ν. 3250/1924 ἔγκρισις.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Ἄρθρον 104 παρ. 1 Συντ. 1952 : «Πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ ἀκτημόνων μικρῶν ἐπιτρέπεται ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτριώσις τῶν κατωτέρω κατηγοριῶν ἀγροτικῶν κτημάτων κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Συντάγματος, ὡς νόμος θέλει ὀρίσει».

2. Αντίθετη ή γνωμοδότησις τοῦ ΝΣΚ 141/1979 (μὲ μειοψηφίαν). Πρβλ. καὶ ΑΠ 1290/1989 (ΕΕΝ 1990, 508), ἢ ὁποῖα παρέπεμψε τὸ ζήτημα εἰς τὴν Ὀλομέλειαν τοῦ Δικαστηρίου χωρὶς τελικῶς νὰ λυθῆ λόγῳ ἀπορρίψεως τῆς ἀναίρεσεως ἔνεκα τυπικοῦ λόγου (ΑΠ (Ολ.) 57 /1990).
3. Διὰ τοῦτο καὶ θεωρεῖται ὡς ἐκτὸς συνταγματικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ ἀρθρου 104 Συντ. 1952 καὶ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ ἀρθρου 36 τοῦ ν.δ/τος 2185/1952 τὸ ἀπὸ 26.9/8.10.1952 β.δ/μα, τὸ ὁποῖον ἐκύρωσε τὴν Σύμβασιν Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, καθ' ὃ μέρος περιέλαβε δάση καὶ δασικὰς ἐκτάσεις τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας, βλ ΜΠρωτΛαρισῆς 94/2006, Αρχ. 2007, 83.
4. «1. Ἡ ἰδιοκτησία τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασία τοῦ Κράτους, τὰ δικαιώματα ὅμως πὸν ἀπορρέουν ἀπὸ αὐτὴ δὲν μποροῦν νὰ ἀσκοῦνται σὲ βάρος τοῦ γενικοῦ συμφέροντος. 2. Κανένας δὲν στερεῖται τὴν ἰδιοκτησία του, παρὰ μόνον γιὰ δημόσια ὠφέλεια πὸν ἔχει ἀποδειχθεῖ μὲ τὸν προσήκοντα τρόπο, ὅταν καὶ ὅπως νόμος ὀρίζει, καὶ πάντοτε ἀφοῦ προηγηθεῖ πλήρης ἀποζημίωσις, πὸν νὰ ἀνταποκρίνεται στὴν ἀξία τὴν ὁποῖα εἶχε τὸ ἀπαλλοτριούμενο κατὰ τὸ χρόνο τῆς συζήτησις στὸ δικαστήριον γιὰ τὸν προσωρινὸ προσδιορισμὸ τῆς ἀποζημίωσις.»
5. «1. Σὲ θέματα πὸν γιὰ τὴ ρύθμισή τους προβλέπεται ρητὰ ἀπὸ διατάξεις τοῦ Συντάγματος ἢ ἐκδοσις νόμου, οἱ κατὰ περίπτωσις νόμοι ἢ διοικητικὲς πράξεις κανονιστικοῦ χαρακτῆρα, πὸν ὑπάρχουν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τους, ἐξακολουθοῦν νὰ ἰσχύουν ὡσπὸν νὰ ἐκδοθεῖ ὁ νόμος πὸν προβλέπεται κατὰ περίπτωσις, ἐκτὸς ἂν εἶναι ἀντίθετοι πρὸς τὶς διατάξεις τοῦ Συντάγματος.»
6. Ὡς δέχεται ἡ ΑΠ (Ολ.) 37/1988, ΕΕΝ 1989, 609 ἐπόμε. μὲ μειοψηφίαν.
7. ΝοΒ 1996, 287 ἐπομ.
8. Πρβλ. Αρχμ. Κων. Ραμιώτη. Ἡ Ἐκκλησία μέσα στὴν Ἑλληνικὴ Πολιτεία. 1997, σελ. 236.

Διευκρίνιση σὲ δημοσίευμα τοῦ τεύχους Φεβρουαρίου 2010

Σχετικὰ μὲ τὴ Γνωμοδότησή του περὶ Ἑουχαστηρίων, ἢ ὁποῖα δημοσιεύθηκε στὸ προηγούμενο τεῦχος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γουμενίσσης κ. Δημήτριος μᾶς ἔστειλε τὴν ἀκόλουθη διευκρίνιση:

«Ἡ ἀναφορά μας στὶς ἠϋξημένες ἀρμοδιότητες τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἀδελφότητος Γυναικείου Ἑουχαστηρίου ὡς πρὸς τὴν ἀπόκαρση τῶν μοναζουσῶν (βλ. Δεύτερο Μέρος - Προτάσεις, 2ον) ἔγινε ἐπὶ τῆ βάσει βιβλιογραφικῆς παραπομπῆς καὶ ὄχι πρωτογενοῦς ἀρχαίου ὑλικοῦ. Ὡς μᾶς διαβεβαίωσε ἡ ἴδια ἢ Ἀδελφότητα μὲ ἐπίσημη ἐπιστο-

λή της, παραπέμπουσα στὸ ἰδρυτικὸ Π.Δ., ὅλες οἱ κουρὲς τελοῦνται ἀπαραιτήτως μὲ τὴν κυριαρχικὴ ἄδεια καὶ εὐλογία τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, μὲ τὸ ὁποῖο οἱ σχέσεις εἶναι ἄριστες.

Διευκρινίζεται ὅτι οἱ ἀναφορὲς μας ἐπωνύμως σὲ Ἑουχαστήρια δὲν ἦταν ἀξιολογικὲς. Ἀναφεροθήκαμε ἐνδεικτικὰ στὸ γεγονὸς τῆς προϋπάρξεως πρὸ τοῦ 1969/1972, ὡς καὶ πρὸ τοῦ 1977, ἀλλὰ καὶ τῆς συστάσεως μετὰ ταῦτα καὶ λειτουργίας Ἑουχαστηρίων. Μνημονευόταν ἐπίσης ἡ εἰδικὴ Συνοδικὴ ἀλληλογραφία χωρὶς νὰ εἶναι δεσμευτικὴ.

† Ὁ Γουμενίσσης Δημήτριος»

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Κανονισμός περί τροποποίησης και συμπλήρωσης του από 18.3.05 «Όργανισμού του Έκκλησιαστικού Γηροκομείου «Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος»

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παρ. 2 καὶ 59 παρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977: «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». (Φ.Ε.Κ. 146/τχ.Α' / 31.5.1977).

2. Τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 17 τοῦ ἀπὸ 18.3.2005 τοῦ Ὁργανισμοῦ Λειτουργίας τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «Ἐκκλησιαστικὸν Γηροκομεῖον Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ» (ΦΕΚ.791/τχ.Β'/10.6.2005).

3. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 145/25.8.2009 Πράξιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ ὡς ἄνω Ἰδρύματος περὶ τροποίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ὁργανισμοῦ λειτουργίας αὐτοῦ.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 624/26.8.2009 ἔγκρισιν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος.

5. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 911/26.8.2009 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου.

7. Τὴν ἀπὸ 4.2.2010 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Ἐγκρίνει τὴν ὑπ' ἀριθμ. 145/25.8.2009 Πράξιν τοῦ Δ.Σ. τοῦ συσταθέντος Ἐκκλησιαστικοῦ Γηροκομείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ, περὶ τροποποίησης καὶ συμπληρώσεως τοῦ ἀπὸ 18.3.05 «Όργανισμού του Έκκλησιαστικού Γηροκομείου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ» (Φ.Ε.Κ. 791/τχ.Β'/10.6.2005), διὰ τοῦ ἀπὸ 4.2.2010 ἐπομένου Ὁργανισμοῦ, ἔχοντος ἐφ' ἑξῆς ὡς ἀκολουθῶς:

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΥ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΧΑΛΚΙΔΟΣ
«Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ»

Ἄρθρον 1
Σύσταση- Ἐπωνυμία- Ἔδρα

1. Συνιστᾶται Ἐκκλησιαστικὸ Ἰδρυμα - Μονάδα Φροντίδος Ἡλικιωμένων (ἐφεξῆς Μ.Φ.Η.) ὑπὸ τὴν ἐπωνυμία: «Ἐκκλησιαστικὸ Γηροκομεῖο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος Ὁ Ὅσιος Ἰωάννης ὁ Ῥώσσο», ὡς ἐξηρητημένη ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, αὐτοτελοῦς διαχείρισης καὶ μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτῆρα, μὲ ἔδρα τὴ πόλιν τῆς Χαλκίδος. Θὰ στεγάζεται σὲ κτιριακὸ συγκρότημα ποῦ ἀνεγέρθηκε γιὰ τὸ λόγῳ αὐτὸ ἀπὸ τὴν Πανευβοϊκὴ Φιλίππῳχο Ἀδελφότητα, καὶ τὸ ὁποῖο παραχωρήθηκε μὲ δωρεὰ ἐν ζωῇ πρὸς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Χαλκίδος, δυνάμει τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 701/1971 συμβολαίου τῆς Συμβολαιογράφου Χαλκίδος Αικατερίνης Κοροβοῦ.

2. Ἡ δυναμικότητα τοῦ Ἰδρύματος τούτου εἶναι πενήκοντα (50) κλῖνες, ἐκ τῶν ὁποίων δεκαπέντε (15) κλῖνες γιὰ αὐτοεξυπηρετούμενα περιπατητικὰ ἄτομα καὶ τριάκοντα πέντε (35) κλῖνες γιὰ μὴ αὐτοεξυπηρετούμενα χρονίως πάσχοντα ἄτομα.

Ἄρθρον 2
Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος

Σκοπὸς τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ παροχὴ στέγης, τροφῆς, ἰατροφαρμακευτικῆς περίθαλψης καὶ πάσης φροντίδας καὶ προστασίας στοὺς ἠλικιωμένους (ἀμφοτέρων τῶν φύλων), σὲ κατάκοιτους, σὲ χρονίως πάσχοντα ἢ ἀνίκανα πρὸς ἐργασία πρόσωπα ἢ ἄτομα μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες, ὡς καὶ σὲ ἄτομα αὐτοεξυπηρετούμενα ἢ μὴ δυνάμενα νὰ αὐτοεξυπηρετηθοῦν λόγῳ ἡλικίας ἢ ἀσθενείας ἢ στερούμενα ἐγγυτέρων συγγενῶν καὶ ἡ προσφορὰ πρὸς αὐτοὺς ἀγάπης, στοργῆς, συμπαράστασης, πνευματικῆς ὑποστήριξης καὶ οἰκοδομῆς, ψυχαγωγίας, ὡς καὶ ὄλων τῶν ἀναγκαίων ὑλικῶν ἀγαθῶν. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια προστασία δύναται, ἐφόσον ζητηθεῖ καὶ κριθεῖ ἀναγκαία, νὰ ἐκδηλώνεται καὶ ὡς ἀρωγὴ κατ' οἶκον, παρεχομένη ὑπὸ μορφὴν οἰκονομικῆς ἐνισχύσεως, ἠθικῆς συμπαράστασης ἢ ἐτέρας φύσεως ὑλικῆς βοήθειας, σκοποῦσα στὴν ἐξασφάλισιν τῶν μέσων ἀξιοπρεποῦς διαβίωσης καὶ περιθάλψεως τῶν αἰτουμένων.

Άρθρον 3 Διοίκηση του Ίδρύματος

1. Το Ίδρυμα τελεί υπό την πνευματική και διοικητική έποπτεία της Ίερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος και διοικείται από επταμελές (7/μελές) Διοικητικό Συμβούλιο (στο εξής Δ.Σ.), το οποίο συγκροτούν:

α) Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Χαλκίδος ὡς πρόεδρος, ἀναπληρούμενος ἀπὸ τὸν Ἀντιπρόεδρο τοῦ Δ.Σ..

β) Ὁ ἐκάστοτε Πρωτοσύγκελλος ἢ ὁ ἐκάστοτε Γενικός Ἀρχιερατικός Ἐπίτροπος ἢ Ἐροκήρυκας ἢ ἕτερος προσοντούχος κληρικός, ὡς Ἀντιπρόεδρος, ὀριζόμενος ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην, ὁ ὁποῖος, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος τοῦ Μητροπολίτου, θὰ ἀναπληρώνει αὐτὸν καὶ θὰ προεδρεύει τοῦ Δ.Σ..

γ) Πέντε (5) μέλη ὀριζόμενα ἀπὸ τὸν Μητροπολίτην, ἐκ ὁποίων τὰ τρία (3) προτείνονται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τῆς Πανευβοϊκῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητας καὶ ἐπιλέγονται ἀπὸ πρόσωπα ποὺ εἶναι πρόθυμα καὶ ἱκανὰ νὰ συμβάλουν στὴν ἐπίτευξη καὶ εὐδωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ίδρύματος. Τὰ λοιπὰ δύο (2) μέλη δύνανται νὰ εἶναι κληρικοί ἢ λαϊκοί (ἄνδρες ἢ γυναῖκες) ποὺ κατοικοῦν στὴν περιφέρεια τῆς οἰκείας Ίερᾶς Μητροπόλεως (κατὰ προτίμηση στὴν πόλη τῆς Χαλκίδος), καὶ διακρίνονται γιὰ τὸ ἥθος, τὴν πνευματικὴν τους κατάρτιση, τὴν ὠριμότητά τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας.

2. Τὰ ὡς ἄνω πέντε (5) τακτικὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. (τῆς παραγράφου 1γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου) διορίζονται γιὰ μία διετία ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτην Χαλκίδος. Γιὰ τὴν ἴδια διετία διορίζονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη, τρία πρόσωπα ποὺ διαθέτουν τὰ προσόντα ποὺ ἀναφέρονται στὴν παράγραφο 1γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου.

3. Στὴν κρίση τοῦ Μητροπολίτου ἐναπόκειται ἡ ἀντικατάσταση κάποιου μέλους τοῦ συμβουλίου πρὸ τῆς λήξης τῆς διετοῦς θτείας αὐτοῦ, σὲ περίπτωση ἀνεπάρκειάς του ἢ κατόπιν αἰτήσεώς του, καθὼς καὶ ὁ ἐπαναδιορισμὸς κάποιου μετὰ τὴ λήξη τῆς θτείας του.

4. Μέλη τοῦ Δ.Σ. ποὺ δὲν ἀνταποκρίνονται στὰ καθήκοντά τους ἢ κωλύονται στὴν ἄσκηση αὐτῶν ἢ δὲν συμβάλουν στὴν εὐρυθμὴ, ὁμαλὴ, ἀπόσκοπη καὶ ἀποτελεσματικὴ λειτουργία τοῦ Ίδρύματος ἢ προβαίνουν σὲ ἐνέργειες ποὺ ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ίδρύματος, ἀντικαθίστανται ἀπὸ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτην.

5. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Δ.Σ. εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον. Ὡστόσο, τὸ Δ.Σ. τοῦ Ίδρύματος εἶναι δυνατόν νὰ καθορίσει μὲ Ἀπόφασή του τὴν ἀποζημίωση τῶν μελῶν του γιὰ κάθε συνεδρίαση ἢ καὶ τὴ χορήγηση ποσοῦ γιὰ ὀδοιπορικὰ καὶ λοιπὰ ἐξοδα.

6. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ίδρύματος συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ

τὴν πρώτη συνεδρίαση αὐτοῦ καὶ ἐκλέγει τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ὑπεύθυνο ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν.

7. Τὸ Δ.Σ. συνεδριάζει τακτικὰ ἀνὰ δέμηνο καὶ ἑκτακτὰ ὅταν παρίσταται ἀνάγκη ἢ ἐφόσον τὸ ζητήσουν ὁ Πρόεδρος ἢ ἐγγράφως καὶ αἰτιολογημένως τέσσερα (4) τουλάχιστον ἀπὸ τὰ μέλη αὐτοῦ. Οἱ συνεδριάσεις γίνονται κατόπιν γραπτῆς προσκλήσεως τοῦ Προέδρου, ἡ ὁποία περιλαμβάνει συνοπτικὰ τὰ πρὸς συζήτηση θέματα τῆς Ἡμερησίας Διατάξεως, καὶ ἡ ὁποία κοινοποιεῖται τρεῖς (3) τουλάχιστον ἡμέρες πρὸ τῆς καθορισμένης ἡμέρας τῆς συνεδριάσεως. Ἡ ἡμέρα ἀποστολῆς τῆς πρόσκλησης καὶ ἡ ἡμέρα τῆς συνεδριάσεως δὲν προσμετρῶνται. Ἡ πρόσκλησις τῶν μελῶν δύναται νὰ γίνει καὶ διὰ τηλεφώνου ἢ τηλεγραφῆματος ἢ τηλεμοιτυπίας ἢ καὶ δι' ἄλλου πρόσφορου μέσου, ἐφόσον ὁμως τὸ γεγονός τοῦτο ἀποδεικνύεται διὰ σχετικῆς σημειώσεως σὲ εἰδικὸ βιβλίον προσκλήσεων, ἡ ὁποία δέον ὅπως φέρει χρονολογία καὶ ὑπογραφή τοῦ προσώπου τὸ ὁποῖο πραγματοποιοῖ τὴν πρόσκληση, κατόπιν σχετικῆς ἐντολῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Προέδρου.

8. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ίδρύματος βρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται τέσσερα (4) τουλάχιστον μέλη αὐτοῦ, ἀπαρτία δὲ ὁ Πρόεδρος. Οἱ Ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωση ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψήφος τοῦ Προέδρου. Στὸ Δ.Σ. δύναται νὰ παρευρίσκεται ὡς εισηγητής, κατόπιν ἀδείας τοῦ Προέδρου, καὶ ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ίδρύματος χωρὶς δικαίωμα ψήφου, ὁ ὁποῖος καὶ ἀποχωρεῖ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐναρξη τῆς συζήτησης καὶ τῆς ψηφοφορίας.

9. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. καταχωροῦνται σὲ ἀντίστοιχο βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., ἀναγινώσκονται δὲ στὴν ἐπόμενη συνεδρίαση τοῦ Δ.Σ. καὶ ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλους ὅσοι ἔλαβαν μέρος στὴ συνεδρίαση τοῦ καθορισμένου συμβουλίου. Γιὰ τὶς ἀποφάσεις αὐτὲς κρατοῦνται πρακτικὰ ἀπὸ τὸν γραμματέα, τὰ ὁποῖα μονογράφουν τὰ παριστάμενα μέλη στὴ συνεδρίαση.

Άρθρον 4 Ἀρμοδιότητες τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ίδρύματος

Τὸ Δ.Σ. διοικεῖ τὸ Ίδρυμα (Μ.Φ.Η.) καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσία αὐτοῦ, σύμφωνα μὲ τοὺς κείμενους νόμους καὶ τοὺς ἐκάστοτε ἐκκλησιαστικοὺς κανονισμοὺς καὶ κανονιστικὰ διατάξεις. Εἰδικότερα:

α) Ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν αἰτήσεων εἰσαγωγῆς σὲ τὸ Ίδρυμα καὶ ὀρίζει τὶς τυχόν οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ εἰσαγόμενου προσώπου (τροφεία) ἢ τὴν παροχὴν χρηματικῶν βοηθημάτων σὲ αὐτό.

β) Καταρτίζει τὸν προϋπολογισμό καθὼς καὶ τὸν ἀπολογισμό καὶ ἰσολογισμό, τοῦ Ίδρύματος, τοὺς ὁποίους ἐν συνεχείᾳ τοὺς ὑποβάλλει πρὸς ἔγκριση σὲ τὸν Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

γ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν πρόσληψη, μὲ σύμβαση ἰδιωτι-

κοῦ δικαίου, τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ στίς νομίμως συσταθεῖσες θέσεις. Καθορίζει τήν ἀντιμισθία στή πηλασία τῆς κειμένης νομοθεσίας καί ἀπολύει τὸ προσωπικό.

δ) Ἐπιβάλλει σέ αὐτὸ τὰ ἀναγκαῖα ἐκάστοτε πειθαρχικά μέτρα.

ε) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἐπένδυση καί τὴν ἐπωφελέστερη τοποθέτηση τῶν κεφαλαίων τοῦ Ἰδρύματος, τὴν γενικότερη ἀξιοποίηση τῆς ἀκίνητης περιουσίας του, καθὼς καί τὴν ἐκποίηση ἢ ὑποθήκευση περιουσιακῶν του στοιχείων, τὴν ἐκμίσθωση ἀκινήτων του. Ἀποδέχεται δωρεές, κληρονομίες κ.λπ.. Ἐγείρει ἀγωγές ἢ συμβιβάζεται ἢ παραιτεῖται ἀπ' αὐτῶν.

στ) Ἀποφασίζει καί ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμό τοῦ Ἰδρύματος κάθε προμήθεια, ἐπιλαμβάνεται γιὰ τὴν διάθεση τῶν πόρων αὐτοῦ κατὰ τίς διατάξεις τῆς κειμένης νομοθεσίας.

ζ) Προβαίνει σὲ σύναψη συμβάσεων μὲ ταμεῖα ἢ κρατικούς φορεῖς.

η) Μελετᾷ, ὑποδεικνύει καί λαμβάνει μέτρα γιὰ τὴ βελτίωση καί ἀριότερη ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, ὡς καί τὴν αὔξηση τῶν πόρων αὐτοῦ, καθὼς καί γιὰ τὴ συντήρηση καί ἐπέκταση τῶν ἐγκαταστάσεών του, ὅποτε παραστῆ ἀνάγκη.

θ) Δύναται νὰ διορίζει ἐπιτροπὲς γιὰ εἰδικὲς περιπτώσεις καθορίζοντας καί τὸν κύκλο τῶν ἀρμοδιοτήτων των ἢ νὰ ἀναθέτει σὲ μέλος τοῦ διάφορες ἀποστολὲς καί διεκπεραιώσεις.

ι) Καταρτίζει, ἐπεξεργάζεται καί ὑποβάλλει πρὸς ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιο τὸν ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ Λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος καί ἀποφασίζει γιὰ τὴν τροποποίησίν του.

ια) Χαρακτηρίζει τοὺς εὐεργέτες καί δωρητὲς τοῦ Ἰδρύματος.

ιβ) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴν ὁμαλὴ καί ἀπρόσκοπη λειτουργία, ὡς καί τὴν ἀναβάθμιση τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τῶν Μελῶν τοῦ Δ.Σ.

Α'. Ἀρμοδιότητες τοῦ Προέδρου:

Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Χαλκίδος, ὡς Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἔχει ὅλες τίς ἀρμοδιότητες ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ιδιότητά του αὐτὴ καί συγκεκριμένα:

α) Ἐκπροσωπεῖ τὸ Ἰδρυμα ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς, διοικητικῆς ἢ δικαστικῆς ἀρχῆς, ὡς καί ἐνώπιον παντὸς νομικοῦ ἢ φυσικοῦ προσώπου καί ὀργανισμοῦ, πράττων καί ἐνεργῶν τὰ δέοντα γιὰ τὴν προώθηση τῶν εὐαγῶν σκοπῶν καί ὑποθέσεων τοῦ Ἰδρύματος. Μὲ εἰδικὴ ἀπόφασή του τὸ Δ.Σ., καί γιὰ συγκεκριμένη ἐκάστοτε ὑπόθεση, δύναται νὰ ἀναθέτει ἐγγράφως καί σὲ ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. τὴν ἐκπροσώπησή του.

β) Καλεῖ στίς συνεδριάσεις τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ., κατὰ τὰ εἰδικότερα ἀναφερόμενα στὸ ἄρθρο 3 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καί διευθύνει τίς συζητήσεις.

γ) Ὑπογράφει ὅλα τὰ ἐξερχόμενα ἔγγραφα καί ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ. (πρακτικά, ἐπιστολές, ἀποδοχὲς διαθηκῶν, κληροδοτημάτων, ἀπολογισμοῦ, προϋπολογισμοῦ, προσλήψεις καί ἀπολύσεις προσωπικοῦ, διακηρύξεις δημοπρασιῶν, ἐκποιήσεις, πωλητήρια, ἀγορὲς καί γενικότερα κάθε δικαιοπραξία). Ἐνημερώνεται γιὰ ὅλα τὰ εἰσερχόμενα ἔγγραφα, καθὼς καί γιὰ τὴν ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Ἐκδίδει καί συνυπογράφει μὲ τὸν ὑπεύθυνο ἐπὶ τῶν οικονομικῶν κάθε χρηματικὸ ἔνταλμα. Ἔχει τὴ γενικὴ ἐποπτεία στὴ σύνταξη τῶν ἀπολογισμῶν - ἰσολογισμῶν καί προϋπολογισμῶν τοῦ Ἰδρύματος, ποὺ συντάσσονται μὲ εὐθύνη τοῦ ὑπεύθυνου ἐπὶ τῶν οικονομικῶν του Δ.Σ..

ε) Γενικότερα, μεριμνᾷ γιὰ τὴν πιστὴ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ καί τῶν Ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ..

Β'. Ἀρμοδιότητες τοῦ Ἀντιπροέδρου:

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος ἐπικουρεῖ τὸν Πρόεδρο στὸ ἔργο του καί ἀναπληρώνει αὐτὸν σὲ ὅλα του τὰ καθήκοντα σὲ περίπτωση κωλύματος ἢ ἀδυναμίας του. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Ἰδρύματος δύναται νὰ ἀναθέτει στὸν Ἀντιπρόεδρο αὐτοῦ, μὲ ἔγγραφη ἐντολή του, ὅποιαδήποτε ἀπὸ τίς ἀναφερόμενες στὸ ἄρθρο 5Α' τοῦ παρόντος ἀρμοδιότητες.

Γ'. Ἀρμοδιότητες Γραμματέως:

1. Ὁ Γραμματέας ἔχει τὴν ἐποπτεία διεκπεραίωσης ὅλης τῆς γραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τὰ βιβλία τῶν πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ., καί φροντίζει γιὰ τὴν ἔγκαιρη σύνταξή τους, ὡς καί τὴν ὑπογραφὴ τῶν Πρακτικῶν, τὰ ὁποῖα ἀναγινώσκονται σὲ κάθε συνεδρίαση πρὸ τῆς ὑπογραφῆς τῶν. Συνεργάζεται καί ἐλέγχει τὸν προσλαμβανόμενον ἔμμισθο γραμματέα γιὰ τὴν ὀρθὴ τήρηση τῶν βιβλίων τοῦ Ἰδρύματος (πλὴν τῶν διαχειριστικῶν). Ὑπογράφει δὲ μετὰ τοῦ Προέδρου τὰ ἔγγραφα.

2. Τὸν Γραμματέα, σὲ περίπτωση ἀπουσίας ἢ κωλύματος του, ἀναπληρώνει ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ., ὀριζόμενο ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ..

Δ'. Ἀρμοδιότητες Ὑπευθύνου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν:

1. Ὁ Ὑπεύθυνος ἐπὶ τῶν οικονομικῶν πρέπει, κατὰ προτίμηση, νὰ ἔχει γνώσεις λογιστικῆς ἢ οικονομικῆς καί νὰ διακρίνεται γιὰ τὴν ἀποδεδειγμένη τιμιότητα, τὸ ἥθος, καί τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν Ἐκκλησία.

2. Ἔχει τὴν εὐθύνη καί τὴν ἐποπτεία ἐπὶ πάντων τῶν οικονομικῶν καί διαχειριστικῶν θεμάτων. Προσυπογράφει, μετὰ τοῦ Προέδρου, τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καί τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῶν. Τηρεῖ, σὲ συνεργασία μὲ τὸν ὑπεύθυνο Λογιστηρίου, τὰ διαχειριστικὰ βιβλία τοῦ Ἰδρύματος. Συντάσσει τοὺς ἀπολογισμοὺς, ἰσολογισμοὺς καί προϋπολογισμοὺς αὐτοῦ. Μεριμνᾷ, μὲ εἰσρηγῆσεις

του πρὸς τὸ Δ.Σ., γιὰ τὴν ὠφελιμότερη τοποθέτηση τῶν πλεονασμάτων τοῦ Ἰδρύματος. Φροντίζει γιὰ τὴν ἐξασφάλιση τῶν ἀπαραιτήτων μέσων, μὲ σκοπὸ τὴν καλύτερη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος. Καταθέτει τὰ χρήματα τοῦ Ἰδρύματος σὲ μία ἀπὸ τὶς Τράπεζες ποὺ λειτουργοῦν στὴν πόλη τῆς Χαλκίδας, κατόπιν σχετικῆς γραπτῆς ἐντολῆς τοῦ Προέδρου. Πραγματοποιεῖ ἀναλήψεις ἀπὸ τὴν Τράπεζα, κατόπιν ἐγγράφου ἐντολῆς τοῦ Προέδρου, μετὰ τοῦ ὁποῦ προσηγοράφει τὰ συνοδευόντα δικαιολογητικὰ δαπανῶν. Ἐνεργεῖ διαγωνισμούς, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ Προέδρου, καὶ σχετικῆς πρὸς τοῦτο ὑποδείξεως, γιὰ τὴν προμήθεια ὑλικῶν, καὶ τροφίμων, μὲ σκοπὸ τὴν γενικότερη ἐξασφάλιση καλύτερης ποιότητας καὶ τιμῆς. Φυλάσσει, σὲ ἀσφαλῆς μέρος, μετὰ τοῦ Διευθυντοῦ ἢ τοῦ Ὑποδιευθυντοῦ (ἀναπληρωτοῦ Διευθυντοῦ) τοῦ Ἰδρύματος, ἅπαντα τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάλματα πληρωμῶν.

3. Σὲ περίπτωση προσωρινῆς ἀπουσίας, κωλύματος ἢ ἀδυναμίας νὰ ἀσκήσει τὰ καθήκοντά του ὁ ὑπεύθυνος ἐπὶ τῶν οικονομικῶν, ὀρίζεται ἀπὸ τὸν Πρόεδρο ἄλλο μέλος τοῦ Δ.Σ. γιὰ ἀναπλήρωσή του, τὸ ὁποῖο καὶ συνεργάζεται μὲ τὸν ὑπεύθυνο τοῦ Λογιστηρίου. Σὲ κάθε περίπτωση ἢ εὐθύνη τῆς οικονομικῆς διαχείρισης, ἐξακολουθεῖ νὰ βαρύνει τὸν ἴδιο τὸν ὑπεύθυνο ἐπὶ τῶν οικονομικῶν μέχρι τὴν ἀντικατάστασή του.

Ε'. Ἀρμοδιότητες μελῶν:

Τὰ μέλη λαμβάνουν μέρος στὶς συνεδριάσεις τοῦ Δ.Σ., κατόπιν προσκλήσεως ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Ἰδρύματος. Ἀποφασίζουν δὲ κατὰ τὴν κρίση τους, ἐπὶ τῶν συζητούμενων θεμάτων, μὲ γνώμονα πάντοτε τὴν καλύτερη λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπίσης, λαμβάνουν μέρος σὲ ἐπιτροπές, κατὰ περίπτωσιν, ὀριζόμενες ἀπὸ τὸν Πρόεδρο τοῦ Δ.Σ..

ἄρθρον 6

Σῶμα Συνδρομητῶν

1. Γιὰ τὴν οικονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ Ἰδρύματος συνιστᾶται Σῶμα Συνδρομητῶν (ἐφεξῆς Σ.Σ.), τοῦ ὁποῦ τὴν εὐθύνη, μὲ τὴν ιδιότητα τοῦ Προέδρου, ἀναλαμβάνει ἓνα μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ὀριζόμενο ἀπὸ αὐτό.

2. Μέλη τοῦ Σ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος ἐγγράφονται προαιρετικὰ φιλόανθρωποι, εὐσεβεῖς χριστιανοί, οἱ ὁποῖοι καταβάλλουν μηνιαία συνδρομὴ, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας καθορίζεται ἀπὸ τὸ ἐγγραφόμενο μέλος. Σκοπὸς τοῦ Σ.Σ. εἶναι ἡ τακτικὴ οικονομικὴ ἐνίσχυση τοῦ Ἰδρύματος.

3. Τὸ Σ.Σ. διευθύνεται ἀπὸ δικό του πενταμελὲς (5/μέλῃς) συμβούλιο, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ διορισμένου ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος μέλους. Ὁ πρόεδρος τοῦ Σ.Σ. συνεργάζεται στενὰ μὲ τὸν Πρόεδρο καὶ τὸ Διευθυντὴ τοῦ Ἰδρύματος. Τηρεῖ τὸ Βιβλίον συνδρομητῶν - δωρητῶν. Ἐκδίδει νομίμως ἀποδείξεις εἰσπράξεων καὶ παραδίδει τὰ συγκεντρούμενα ποσὰ στὸν Ταμία, ἀπὸ τὸν ὁποῖο

λαμβάνει νόμιμη θεωρημένη ἀπόδειξη. Ἀποδίδει δὲ λογαριασμὸ στὸ Δ.Σ. καὶ τὸ ὁποῖο ἐνημερώνει σχετικά.

ἄρθρον 7

Προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος

1. Τὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὁποῖο βρίσκεται ὑπὸ τὴν ἐποπτεία τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ὄντας ὑπόλογο σὲ αὐτό, διακρίνεται σὲ ἐθελοντικὸ καὶ ἔμμισθο.

2. Στὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ συγκαταλέγονται ἄνδρες ἢ γυναῖκες, διακρινόμενοι γιὰ τὸ ἦθος, τὴν κατάρτιση καὶ τὴν ὠριμότητά τους, τὶς ἐξειδικευμένες γνώσεις, τὶς ἐμπειρίες τους καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τους γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, μὲ τὴ θέλησή τους δὲ καὶ ἄνευ ἀμοιβῆς παρέχουν τὶς ὑπηρεσίες τους στὸ Ἰδρυμα, πρὸς ἐκπλήρωση καὶ ἐφαρμογὴ τῆς περὶ ἀγάπης καινῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τὸ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ ὑπακούει καὶ συμμορφώνεται πρὸς τὶς ὑποδείξεις τοῦ Διευθυντοῦ καὶ συνεργάζεται μὲ πνεῦμα ἀγάπης καὶ ὑπακοῆς μὲ τὸ ἔμμισθο προσωπικὸ.

3. Στὸ ἄμισθο καὶ ἐθελοντικὸ προσωπικὸ ἀνήκει καὶ ὁ ἱερέας - πνευματικὸς τοῦ Ἰδρύματος, ὁ ὁποῖος διορίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, μὲ ἀποκλειστικὸ ἔργο τὴν τέλεση ἱερατικῶν πράξεων καὶ τὴν παροχὴ ἀγάπης, στοργῆς καὶ πνευματικῆς στήριξης πρὸς τοὺς τροφίμους τοὺς ὁποῖους καὶ ἐξομολογεῖ, κατόπιν θελήσεως καὶ προσκλήσεως των.

4. Τὸ ἔμμισθο προσωπικὸ προσλαμβάνεται, ἀπασχολεῖται, ἀμείβεται καὶ παύεται μὲ ἀποφάσεις τοῦ Δ.Σ.

5. Τὸ προσωπικὸ ἔμμισθο καὶ ἄμισθο (ἐθελοντικὸ) διακρίνεται περαιτέρω σὲ Διοικητικὸ, Ἱατρικὸ Νοσηλευτικὸ, Εἰδικῶν Καθηκόντων καὶ Βοηθητικὸ, τακτοποιεῖται δὲ στὶς κατωτέρω συνιστώμενες θέσεις:

Α'. Διοικητικὸ προσωπικὸ:

Μία (1) θέση Διευθυντοῦ, Κατηγορίας Π.Ε. ἢ Τ.Ε..

Μία (1) θέση Ὑποδιευθυντοῦ, Κατηγορίας Π.Ε. ἢ Τ.Ε. ἢ Δ.Ε..

Μία (1) θέση Ὑπευθύνου Λογιστηρίου, Κατηγορίας Τ.Ε..

Μία (1) θέση Γραμματέα, Κατηγορίας Τ.Ε. ἢ Δ.Ε..

Μία (1) θέση Γραφέως, Κατηγορίας Δ.Ε..

Β'. Ἱατρικὸ-Νοσηλευτικὸ προσωπικὸ:

Μία (1) θέση Ἱατροῦ, ὁ ὁποῖος εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ θέματα ὑγειονομικῆς φύσεως μὲ δίωρη καθημερινὴ ἀπασχόληση.

Μία (1) θέση Προϊσταμένου/ης Νοσηλευτοῦ/ρίας, Κατηγορίας Π.Ε. ἢ Τ.Ε., μὲ διετῆ τουλάχιστον νοσηλευτικὴ πείρα.

Ὅκτώ (8) θέσεις Νοσηλευτῶν/τριῶν ἢ βοηθῶν, Κατηγορίας Τ.Ε. ἢ Δ.Ε..

Ἐξ (6) θέσεις Κοινωνικῶν Φροντιστῶν.

Γ' Ειδικό Προσωπικό:

Μία (1) θέση Φυσιοθεραπευτού - Γυμναστοῦ/τρίας, Κατηγορίας Τ.Ε., δίωρης καθημερινής άπασχόλησης.

Μία (1) θέση Ψυχολόγου, Κατηγορίας Π.Ε. ή Τ.Ε..

Μία (1) θέση Κοινωνικοῦ Λειτουργοῦ ή Ψυχολόγου, με ελάχιστη δίωρη άπασχόληση τρεῖς φορές την εβδομάδα.

Δ' Βοηθητικό Προσωπικό:

Μία (1) θέση μαγείρου.

Τρεῖς (3) θέσεις βοηθών μαγείρου.

Τρεῖς (3) θέσεις τραπεζοκόμων, Κατηγορίας Υ.Ε..

Τέσσερις (4) θέσεις καθαριστριών, Κατηγορίας Υ.Ε.

Μία (1) θέση πλύντριας - σιδερώτριας.

Μία (1) θέση άποθηκαρίου - Διαχειριστοῦ.

Μία (1) θέση συντηρητοῦ, Κατηγορίας Τ.Ε. ή Δ.Ε..

Μία (1) θέση κλητήρα ή θυρωροῦ, Κατηγορίας Υ.Ε..

Μία (1) θέση όδηγοῦ, Κατηγορίας Δ.Ε. ή Υ.Ε..

6. Στόν έσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας τοῦ Ἰδρύματος προσδιορίζονται τὰ προσόντα, οἱ άρμοδιότητες και οἱ άποχρεώσεις τών εργαζομένων άνά κατηγορία και ειδικότητα, αναφέρονται δε ταῦτα, καθως και τὸ ωράριο εργασίας στη Σύμβαση Ἐργασίας, ή όποία συνομοηογείται μεταξύ του Ἰδρύματος και τοῦ εργαζομένου.

7. Με Ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. καθορίζονται, άνάλογο με τις άνάγκες τοῦ Ἰδρύματος, οἱ όργανικές θέσεις, τὸ ὕψος τών μισθών και ήμερομισθίων τοῦ προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, καθως και τὸ τηρούμενο ωράριο εργασίας. Σε περίπτωση δημιουργίας και ήλλης όργανικής θέσης, επιπλέον τών προβλεπόμενων στόν παρόντα Ὅργανισμό, τὰ προσόντα, οἱ άρμοδιότητες, οἱ άποχρεώσεις, ὁ μισθός και τὸ ωράριο εργασίας τοῦ εργαζομένου, καθορίζονται με άπόφαση τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

8. Ἡ πλήρωση τών θέσεων γίνεται σύμφωνα με τις άνάγκες τοῦ Ἰδρύματος σε συνδυασμό με τις οικονομικές δυνατότητές του.

9. Τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος άσκει τὸν έλεγχο και την έποπτεία στο πάσης φύσεως προσωπικό του Ἰδρύματος, είτε δια τοῦ Διευθυντοῦ του είτε δι' έντεταλημένου μέλους του, κατά τὰ όριζόμενα στόν έσωτερικό Κανονισμό.

ἄρθρον 8

Τρόφιμοι τοῦ Ἰδρύματος

1. Στο Ἰδρυμα εισάγονται, κατόπιν αιτήσεώς τους, ήλικιωμένα άτομα, ήγκαταληλειμμένα ή άπροστάτευτα, αὐτοεξυπηρετούμενα ή μη δυνάμενα να αὐτοεξυπηρετηθοῦν, άρρενα ή θήηια, άποδεδειγμένα άναξιοπαθοῦντα ή ήγκαταληλειμμένα, άδιακρίτως όριού ήλικίας, τὰ όποία χρήζουν φροντίδας και συμπαράστασης, την όποία άδυνατοῦν να την προσφέρουν συγγενικά τους πρόσωπα, ὕστερα άπό πιστοποίηση της καταστάσεώς τους.

2. Οἱ ὑποψήφιοι πρὸς εισαγωγή τρόφιμοι δέν πρέπει να πάσχουν άπό άνίατο ή μεταδοτικό νόσημα ή άπό ψυχικές παθήσεις. Ἡ εισαγωγή στο Ἰδρυμα πραγματοποιείται με Ἀπόφαση τοῦ Δ.Σ. και σχετικής ήγκρίσεως της αιτήσεως τοῦ ένδιαφερομένου, κατόπιν αιτιολογημένης εισηγήσεως τοῦ Διευθυντοῦ, ὁ όποίος συγκεντρώνει και ὅλα τὰ άπαιτούμενα δικαιολογητικά.

3. Δικαιολογητικά εισαγωγής είναι:

α) Αἴτηση εισαγωγής ὑπογεγραμμένη άπό τὸν ἴδιο τὸν ένδιαφερόμενο ή σε περίπτωση άδυναμίας του, ή όποία πιστοποιείται ιατρικά άπό τὸν πλησιέστερο συγγενή αὐτοῦ ή σε περίπτωση μη ύπάρξεως συγγενών, άπό την κοινωνική ήιουργό της Κοινωνικής Πρόνοιας.

β) Συγκατάθεση ένὸς εκ τών πλησιεστέρων συγγενών του αιτοῦντος με Ἐπεύθυνη Δήλωση τοῦ ν. 1599/1986, ὅπως ισχύει κάθε φορά.

γ) Πιστοποιητικό ὑγείας άπό δημόσιο νοσοκομείο δι δέν πάσχει άπό μολυσματικό, μεταδοτικό ή ψυχικό νόσημα.

δ) Πιστοποιητικό γεννήσεως ή έπικυρωμένη φωτοτυπία της ταυτότητάς του.

ε) Συστατική έπιστολή τοῦ ιερέως της Ἐνορίας τοῦ αιτοῦντος στην όποία να καταγράφεται ή κατάσταση αὐτοῦ.

στ) Σύντομο βιογραφικό σημείωμα της οικογενειακής κατάστασης τοῦ ένδιαφερομένου, καθως και της οικονομικής του κατάστασης, με Ἐπεύθυνη Δήλωση και αντίγραφο τών φορολογικών δηλώσεων τών τελευταίων τριών έτών.

ζ) Ἰατρικό ιστορικό άπό τὸν προσωπικό ιατρό τοῦ αιτοῦντος, στο όποίο θα παρέχονται πληροφορίες για την κατάσταση της ὑγείας του, τών φαρμάκων που λαμβάνει και όποιες ήλλες άπαραίτητες, κατά την κρίση του, πληροφορίες και θα βεβαιώνεται ότι ὁ αιτών δέν πάσχει άπό ψυχοκινητικές διεγέρσεις, καθιστάμενος άνήσυχος και άκατάλληλος για συμβίωση.

η) Ἐπεύθυνη Δήλωση τοῦ ὑποψηφίου περι άποδοχής συνεισφορής ποσοστοῦ της συντάξεώς του ή μέρους τών εισοδημάτων του ή άκινήτου περιουσίας του πρὸς τὸ Ἰδρυμα, στην περίπτωση που ὁ τρόφιμος έχει τή δυνατότητα αὐτή. Τὸ ποσὸ της συνεισφορής καθορίζεται με άπόφαση τοῦ Δ.Σ., κατά την ήγκριση της αιτήσεώς του και άφοῦ συνεκτιμηθοῦν ὅλα τὰ προσωπικά στοιχεία τοῦ αιτοῦντος.

θ) Ὅλα τὰ προαναφερθέντα έγγραφα φυλάσσονται άπόρρητα στο φάκελο τοῦ τροφίμου, με άπόλυτη εὐθύνη τοῦ Διευθυντοῦ και χρησιμοποιοῦνται αὐστηρά για τις άνάγκες τοῦ Ἰδρύματος.

Άρθρον 9

Πόροι του Ίδρύματος

Πόροι του Ίδρύματος είναι:

α) Οί εκάστοτε επιχορηγήσεις προς τὸ Γηροκομείον ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἀπὸ Ἐκκλησιαστικὰ ἢ ἄλλα νομικὰ ἢ φυσικὰ πρόσωπα, καθὼς καὶ ἀπὸ κονδύλια τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης.

β) Κληρονομίες, κληροδοσίες, δωρεές ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου Χαλκίδος καὶ κάθε ἀφιέρωμα ὑπὲρ αὐτοῦ.

γ) Εἰσφορὲς Δήμων, Κοινοτήτων ἢ ἄλλων Ὄργανισμῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν εἰδικὰ συμβεβλημένων μὲ τὸ Ἴδρυμα.

δ) Δωρεές χρημάτων ὑπὲρ τοῦ Γηροκομείου ὑπὸ ἰδιωτῶν.

ε) Προϊὸν ἐράνων, ποὺ διενεργοῦνται νόμιμα, κατόπιν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ. ὑπὲρ τῶν εὐαγῶν σκοπῶν τοῦ Γηροκομείου.

στ) Τὸ προϊὸν τῶν τακτικῶν συνδρομῶν τοῦ Σώματος Συνδρομητῶν.

θ) Τὰ ποσὰ ποὺ συνεισφέρουν οἱ τρόφιμοι ἢ εἰσφορὲς καὶ προσφορὲς αὐτῶν.

ι) Κάθε ἄλλη πρόσοδος, σύμφωνη μὲ τὸ ὀρθόδοξο χριστιανικὸ πνεῦμα, ποὺ προέρχεται ἀπὸ κάθε εἶδους δραστηριότητες τοῦ Ίδρύματος καὶ ἀπὸ κάθε νόμιμη πηγὴ ποὺ δὲν κατονομάζεται ρητὰ στὸν παρόντα Ὄργανισμὸν.

Άρθρον 10

Διάθεση τῶν πόρων

Οἱ πόροι διατίθενται γιὰ τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τοῦ Ίδρύματος, τὴν κάλυψη τῶν πάσης φύσεως ἐξόδων του καὶ τῶν δαπανῶν τοῦ μισθοδοτούμενου προσωπικοῦ, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἐνίσχυση τοῦ φιλοanthρωπικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

Άρθρον 11

Προϋπολογισμὸς τοῦ Ίδρύματος

1. Τὸ οικονομικὸ ἔτος ἀρχεῖ τὴν 1η Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους καὶ λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

2. Ὁ προϋπολογισμὸς ψηφίζεται ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τοῦ Ίδρύματος τὸ ἀργότερον ἐντὸς τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, καὶ ὑποβάλλεται γιὰ ἔγκριση στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον.

3. Μεταγενέστερες τροποποιήσεις τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτρέπονται, πρέπει ὅμως νὰ τηρηθεῖ ἡ διαδικασία τῆς προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρον 12

Ἀπολογισμὸς τοῦ Ίδρύματος

1. Μέσα στὸ δεύτερον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου συντάσσεται ὁ ἀπολογισμὸς τῶν πραγματοποιηθέντων ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ λήξαντος οικονομικοῦ

ἔτους, ὁ ὁποῖος ὑποβάλλεται ἀπὸ τὸν ὑπεύθυνον ἐπὶ τῶν οικονομικῶν τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου στὸ Δ.Σ. γιὰ ψήφισιν.

2. Ὁ Ἀπολογισμὸς ἀναγράφει σὲ ἰδιαίτηρ στήλην:

α) Τὰ προϋπολογισθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

β) Τὰ πραγματοποιηθέντα ἔσοδα καὶ ἔξοδα.

γ) Τὶς διαφορὰς μεταξὺ τούτων.

δ) Τὸ ταμειακὸ ὑπόλοιπον, τὸ ὁποῖον προκύπτει.

3. Μὲ τὸν ἀπολογισμὸν συντάσσεται γενικὸς ἰσολογισμὸς, στὸν ὁποῖον ἀναγράφονται ἀναλογικὰ τὰ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Ίδρύματος, τὰ ὁποῖα ὑπάρχουν κατὰ τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους.

4. Ὁ ἀπολογισμὸς καὶ ὁ γενικὸς ἰσολογισμὸς ὑποβάλλονται ἐντὸς τοῦ δευτέρου δεκαπενθημέρου τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον γιὰ ἔγκρισιν.

Άρθρον 13

Τηρούμενα Βιβλία

Στὸ Ἴδρυμα τηροῦνται τὰ παρακάτω διαχειριστικὰ βιβλία καὶ στοιχεῖα, θεωρημένα γιὰ κάθε νόμιμη χρῆση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Χαλκίδος, ἦτοι:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου Εἰσερχομένων καὶ Ἐξερχομένων ἐγγράφων.

2. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ..

3. Βιβλίον Κτηματολογίου.

4. Βιβλίον Ὑλικῶν καὶ Ἀποθήκων.

5. Μητρώον περιθαλιπομένων στὸ ὁποῖον θὰ περιέχονται τὰ παρακάτω στοιχεῖα τοῦ τροφίμου: βιογραφικὸν, ἱστορικὸν ὑγείας, περιουσιακὰ στοιχεῖα, οἰκογενειακὴ κατάσταση, κληρονόμοι, διαθήκες, διευθύνσεις ἐγγυτέρων συγγενῶν, ταμεῖον ἀσφαλίσεως, ἀποδεικτικὰ συντάξεως, βιβλιᾶριον ἀσθενείας, τραπέζης, κληιδία, πληρηξούσια, δικηγόροι. (Τὰ ὡς ἄνω φυλάσσονται ἀπόρρητα στὸν προσωπικὸν φάκελον ἐνὸς ἐκάστου τροφίμου καὶ προορίζονται αὐστηρὰ καὶ μόνον γιὰ τὶς ἀνάγκας τοῦ Ίδρύματος καὶ τὴν ἐπίτευξιν τῆς ἀποστολῆς του).

6. Μητρώον προσωπικοῦ τηρούμενον κατὰ κατηγορίαν προσωπικοῦ μὲ κάθε στοιχεῖον καὶ μεταβολήν.

7. Βιβλίον Εἰσφορῶν στὸ Ἴδρυμα (κατὰ μῆνα ἢ ἔκτακτα).

8. Βιβλίον Συνδρομητῶν.

9. Βιβλίον Ταμείου.

10. Τριπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ Ἐντάληματα Πληρωμῶν.

11. Τριπλότυπες ἀποδείξεις Εἰσπραξης (συνδρομῶν δωρεῶν).

12. Τριπλότυπες ἀποδείξεις Πληρωμῆς.

13. Βιβλίον μισθοδοσίας προσωπικοῦ.

14. Βιβλίον ἐξόδων περιθαλιπομένων.

15. Βιβλίο άδειών προσωπικού.

Κατά την κρίση του Δ.Σ. μερικά από τα βιβλία αυτά μπορούν να παραλείπονται και άλλα να προστίθενται.

Άρθρον 14

Ευεργέτες του Ίδρύματος

1. Μεγάλοι Ευεργέτες, Ευεργέτες και Δωρητές είναι όσοι έχουν χαρακτηριστεί μέχρι σήμερα και όσοι χαρακτηριστούν με Απόφασεις του Δ.Σ. του Ίδρύματος, το οποίο και καθορίζει το ύψος της δωρεάς, το αναπροσαρμόζει όποτε το κρίνει απαραίτητο, προκειμένου να καταταχθούν οι προσφέροντες στις προαναφερόμενες κατηγορίες (Μεγάλοι Ευεργέτες, Ευεργέτες, Δωρητές).

2. Δωρητές ή Ευεργέτες μπορούν να ανακηρύσσονται από το Δ.Σ. του Ίδρύματος και πρόσωπα, τα οποία εισφέρουν στο Ίδρυμα άλλες εξαιρετικές υπηρεσίες προς επίτευξη των σκοπών αυτού.

3. Η απόφαση χαρακτηρισμού, καταγράφεται στο ειδικό βιβλίο πρακτικών και επιδίδεται στον ενδιαφερόμενο σε έπαινο και ανάμνηση. Τα ονόματα δε αυτών αναγράφονται στα δίπτυχα του Ίερού Ναού του Ίδρύματος.

4. Με απόφαση του Δ.Σ. ορίζεται μία ημέρα ετήσιως, κατά την οποία τελείται το μνημόσυνο των Ευεργετών και Δωρητών του Ίδρύματος.

Άρθρον 15

Σφραγίδα του Ίδρύματος

Το Ίδρυμα έχει σφραγίδα κυκλική, με δύο όμοκεντρους κύκλους, στο μεσοδιάστημα των οποίων αναγράφεται η φράση: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟ Ι.Μ. ΧΑΛΚΙΔΟΣ Ο ΟΣΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΡΩΣΣΟΣ». Στο κέντρο απεικονίζεται η μορφή του Όσιου Ιωάννου του Ρώσου.

Άρθρον 16

Η 27η Ιουλίου εκάστου έτους, ημέρα έορτης του Αγίου Παντελεήμονος, κατά την οποία πανηγυρίζει και ο ίδρυματικός Ίερός Ναός, θεσπίζεται ως επίσημη έορτη του Ίδρύματος.

Άρθρον 17

Τροποποίηση του Ίδρυματικού

Ο παρών Ίδρυματικός Κανονισμός τροποποιείται από τη Διαρκή Ίερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, κατόπιν αιτιολογημένης απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ίδρύματος, που λαμβάνεται σε άπартία και έγκρίνεται από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο. Δημοσιεύεται δε όπως και ο παρών Ίδρυματικός Κανονισμός.

Άρθρον 18

Κατάργηση του Ίδρύματος

1. Το παρόν Ίδρυμα καταργείται από την Διαρκή Ίερά

Σύνοδο της Εκκλησίας της Ελλάδος, ύστερα από όμοφωνη απόφαση και παρουσία όλων των μελών του Δ.Σ. του Γηροκομείου και έγκριση, σύμφωνη γνώμη, του Μητροπολίτου, όταν δεν εκπληρώνει τις εκκλησιολογικές αυτού προϋποθέσεις και την αποστολή του ή όταν παρεκκλίνει του σκοπού του και καταστεί αδύνατη ή λειτούργια του.

2. Η περιουσία του Ίδρύματος, πλην του ακινήτου και του οικοπέδου αυτού (δωρηθέντος το 1971 από τη Φιλόπτωχο Πανευβοϊκή Αδελφότητα), περιέρχεται αυτοδίκαια στο νομικό πρόσωπο της Ίερας Μητροπόλεως Χαλκίδος, δυνάμενο να διαθέσει αυτή για όποιονδήποτε παρεμφερή σκοπό.

Άρθρον 19

Έσωτερικός Κανονισμός

Με έσωτερικό Κανονισμό που καταρτίζεται από το Δ.Σ. του Ίδρύματος δύναται να καθοριστούν λεπτομερώς τα σχετικά με τη λειτουργία αυτού και ειδικότερα όσα άφορούν στα προσόντα, τα καθήκοντα του προσωπικού, τον πειθαρχικό έλεγχο, τον έλεγχο των δαπανών και την γενικότερη διαχείριση του χρηματικού, τον καθορισμό όριου ηλικίας και καταστάσεως υγείας των εισαγομένων, την ιατρική παρακολούθηση και περίθαλψη των εισαγομένων, τον καθορισμό των πειθαρχικών παραπτωμάτων των εισαγομένων και του προσωπικού, τη διαδικασία βεβαίωσης και έπιβολής των αναγκαίων κυρώσεων και ό,τι άλλο κριθεί άπάραιττο για τη λειτουργία του.

Άρθρον 20

Κάθε θέμα που δεν προβλέπεται από τον παρόντα Ίδρυματικό Κανονισμό ρυθμίζεται με Απόφαση του Δ.Σ. του Ίδρύματος, και έγκρίνεται από το Μητροπολιτικό Συμβούλιο.

Άρθρον 21

Ίσχυς του Ίδρυματικού

Η ισχύς του παρόντος Ίδρυματικού Κανονισμού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στο επίσημο Δελτίο της Εκκλησίας της Ελλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» και στην Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρον 22

Κάλυψη δαπάνων

Άπό τις διατάξεις του παρόντος Ίδρυματικού Κανονισμού προκαλείται δαπάνη μόνον σε βάρος του προϋπολογισμού του Ίδρύματος, εξηρητημένης υπηρεσίας του Νομικού Προσώπου της Ίερας Μητροπόλεως Χαλκίδος, το ύψος της οποίας δεν δύναται να προσδιορισθεί.

Αθήναι, 4 Φεβρουαρίου 2010

† Ο Άθηνών ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος

Ο Άρχιγραμματεής

Άρχιμ. Κύριλλος Μισιακούλης

Κανονισμὸς ἐσωτερικῆς λειτουργίας καὶ δράσεως τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου Κερκύρας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗ ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ
ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ, ΑΓΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν Μοναχῶν Εὐφημίας Κόκκοβα, Καθηγουμένης, Κερκύρας Βλάχου, Θεοδώρας Κουφογιάννη, Διονυσίας Ζαχαριάδου, Σεραφειμίας Ρουβᾶ, συνελθὼν εἰς συνεδρίαν σήμερον τὴν 28ην Μαρτίου 2009, ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 π.μ. προκειμένου νὰ ἀποφασίσῃ διὰ τὴν μερικὴν ἀναμόρφωσιν τοῦ ἰσχύοντος Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πρὸς καλυτέραν λειτουργίαν αὐτῆς, μετὰ σχετικὴν συζήτησιν ἐγκρίνει τὸν τροποποιηθέντα Ἐσωτερικὸν Κανονισμὸν ἔχοντα ὡς ἀκολουθῶς:

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος

Κανονισμὸς
ἐσωτερικῆς λειτουργίας καὶ δράσεως τῆς Μοναστικῆς
Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς
Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου
Κερκύρας.

Κεφάλαιον Α΄
Γενικαὶ Διατάξεις

Ἄρθρον 1
Σύστασις

Ἰδρυτικὴ πρᾶξις, διὰ τῆς ὁποίας συνεστήθη ἡ Ἱερὰ Μονὴ Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ, εἶναι τὸ ὑπ' ἀριθ. 370/14.5.1979 Προεδρικὸν Διάταγμα, τὸ δημοσιευθὲν εἰς τὸ Πρῶτον τεύχος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 115/22.5.1979 φ.ε.κ. Δι' αὐτοῦ τὸ Ἱερὸν Μετόχιον Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαστρίτης Κερκύρας μετατρέπεται εἰς ὁμώνυμον Γυναικείαν Κοινοβιακὴν Ἱερὰν Μονήν.

Ἄρθρον 2
Ἡ Κανονικὴ Ὑπόστασις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἀνήκει εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας, Παξῶν

καὶ Διαποντίων Νήσων, ὁ ὁποῖος μνημονεύεται εἰς ἀπάσας τὰς ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ τελετὰς κατὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν τάξιν. Ἀσκεῖ τὰ ἀκόλουθα πνευματικὰ δικαιώματα:

α΄. Ἐποπεύει, παρακολουθεῖ τὴν ἐν γένει πνευματικὴν ζωὴν καὶ ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ἀσκεῖ πάσας τὰς ἐκ τῶν ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους προβλεπομένας δικαιοδοσίας.

β΄. Ἐγκρίνει καὶ ἐπευλογεῖ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἀναδειχθείσης ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἀδελφῆς ὡς Καθηγουμένης καὶ τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων.

γ΄. Μεριμᾷ διὰ τὰς ἰατρειτικὰς ἀνάγκας τῆς Ἀδελφότητος καὶ διορίζει προτάσει αὐτῆς τὸν κατάλληλον Ἐφημέριον καὶ τὸν Πνευματικὸν τῆς Ἱ. Μονῆς.

δ΄. Ἐγκρίνει καὶ τελεῖ τὴν κουρὰν τῶν προτεινομένων ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου πρὸς ρασσευχὴν ἀδελφῶν.

ε΄. Μεριμᾷ διὰ τὴν διαφύλαξιν τῆς ἱερότητος ὄλων τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπὸ θορύβους ἀπρεπεῖς, διασκεδάσεις καὶ ἄλλας τοιαύτας ἐκδηλώσεις ἀντιτιθεμένας εἰς τὴν βασικὴν ἀρχὴν τῆς Ἡσυχαστικῆς Κοινοβιακῆς ζωῆς.

στ΄. Χορηγεῖ ἔγγραφον ἄδειαν εἰς τὴν Καθηγουμένην, προκειμένου αὕτη ν' ἀπουσιάσῃ ἐκ τῆς Ἱ. Μονῆς πέραν τοῦ δεκαημέρου.

ζ΄. Ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τῆς Ἱ. Μονῆς.

η΄. Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Ὁλομελείας τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

θ΄. Ἐνημεροῦται προφορικῶς ἢ γραπτῶς ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης περὶ τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ συμβαινόντων.

ί΄. Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον εἰς τὰς τυχόν παρεκτρεπομένας Μοναχάς, ἢ αὐτοδικαίως ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον δι' ἐνδεχομένας σοβαρὰς παρεκτροπὰς Μοναχῶν, ἀνεξαρτήτως οἰασθῆποτε προτάσεως, προκειμένου νὰ διασφαλίσῃ τὸ κύρος τῆς Μονῆς καὶ τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας, συμφῶνως πρὸς τοὺς ἱεροὺς κανόνες.

Ἄρθρον 3
Σκοπὸς

Κατὰ τὸν Ἅγιον Μάξιμον «Μοναχὸς ἐστὶν ὁ τῶν ὑλικῶν πραγμάτων τὸν νοῦν ἀποχωρίσας καὶ δι' ἔγκρα-

τείας και αγάπης και ψαλμωδίας και προσευχής προσκαρτερῶν τῷ Θεῷ». Εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀποβλέπει ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξίν του χρησιμοποιεῖ πάντα τὰ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀσκητικῆς Παραδόσεως προβαλλόμενα μέσα, ἥτοι τὴν θείαν λατρείαν, τὴν εἰς τὰ κελήια καὶ τὰ διακονήματα ἄσκησιν διὰ τῆς ἀδιαλείπτου προσοχῆς ἐπὶ τῆς καρδίας, τὴν σιωπὴν, τὴν εὐχὴν, τὴν μελέτην, τὴν ἀγάπην, τὴν χριστομίμητον ὑπακοήν, ὥστε δι' αὐτῶν νὰ ἀνακαινίζεται διαρκῶς ἐκάστη ἀδελφὴ καὶ νὰ γίνηται «εὐθετος εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν» καὶ συγχρόνως νὰ ἀποβαίη φωτειοδὴς καὶ νὰ ἀντανakηῆ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους τὰς ἐλλήμψεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπ' ἀγαθῶ τοῦ Σώματος τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ.

Κεφάλαιον Β'
Ἑσωτερικὴ Ζωὴ τῆς Ἀδελφότητος

Ἄρθρον 4
Ὅροι εἰσοδοῦ εἰς τὴν Μονὴν

Διὰ νὰ γίνῃ δεκτὴ ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς δόκιμος νέα ἀδελφὴ ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι:

α'. Ἰκανὸς χρόνος ἐπικοινωνίας μετὰ τῆς Καθηγουμένης, τῶν ἀδελφῶν καὶ τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς πρὸ τῆς εἰσόδου εἰς τὴν Μονὴν ὡς δοκίμου.

β'. Ἐγγραφὸς αἰτήσεις τῆς ὑποψηφίας διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῆς εἰς τὸ Μοναχολόγιον τῆς Μονῆς, ὑποβαλλομένη μετὰ παρέλευσιν ἑξαμήνου τουλάχιστον παραμονῆς εἰς αὐτήν. Τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα θεωρεῖται ἀπαραίτητον ἀφ' ἑνὸς μὲν διὰ νὰ γνωρίσῃ ἡ ὑποψηφία καλυπτερόν τὴν μοναχικὴν ζωὴν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ νὰ διαπιστωθῇ ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἡ πρὸς ὑπακοὴν διάθεσις τῆς. Πρὸ τῆς αἰτήσεώς τῆς ἡ δόκιμος λαμβάνει γνῶσιν τοῦ Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ τῆς Μονῆς καὶ ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ σεβασθῇ καθ' ὅλην τὴν ἐγκαταβίωσίν τῆς τὰς διατάξεις του.

γ'. Ἡ εἴσοδος δοκίμου ἀδελφῆς εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν γίνεται κατόπιν συνεννοήσεως τῆς Καθηγουμένης, τοῦ Πνευματικοῦ καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου. Ἡ πρόσληψις γνωστοποιεῖται εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην.

Ἄρθρον 5
Δόκιμοι ἀδελφαί

α'. Ἡ γενομένη δεκτὴ ὡς δόκιμος ἀδελφὴ καὶ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐγγραφείσα εἰς τὸ Μοναχολόγιον δοκιμάζεται ἐπὶ τρία (3) συναπτὰ ἔτη, τὰ ὁποῖα δύναται ν' αὐξήσῃ ἢ νὰ μειώσῃ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, προτάσει τῆς Καθηγουμένης, ἀναλόγως τῆς ἐπιδόσεως τῆς δοκίμου εἰς τὰς πνευματικὰς ἀπαιτήσεις καὶ ἀσκήσεις τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς.

β'. Ἡ ἐγγραφείσα εἰς τὸ Μοναχολόγιον παραδίδει πάντα τὰ ἑαυτῆς ὑπάρχοντα πρὸς φύλαξιν παρὰ τῆς Ἀδελφότητος οὕτως ὥστε, ἐὰν πρὸ τῆς ρασσευχῆς τῆς ἠθέληεν ἀπέλθῃ ἢ ἀποβληθῇ ἀπὸ τὴν Ἱ. Μονὴν, νὰ μὴν ἔχη οὐδεμίαν οικονομικὴν ἀξίωσιν πέραν τῶν ὄσων ἐκείνη κατέθεσεν εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα.

γ'. Δόκιμος μοναχὴ, ἐὰν ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἱερὰν Μονὴν, γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ, ἐφ' ὅσον συμφωνήσῃ πρὸς τοῦτο ἡ Καθηγουμένη, ὁ Πνευματικὸς καὶ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

δ'. Κατὰ τὴν κανονικὴν δοκιμασίαν ἐρευνᾶται ἡ ἐπιμονὴ τῆς δοκίμου εἰς τὴν ἄσκησιν καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα ὑπερνήκσεως τῶν ἰογισμῶν, ἡ προσαρμογὴ εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ὁμοψυχίας καὶ αγάπης, «ἐὰν πρὸς πᾶσαν ταπεινοφροσύνην ἀνεπαισχύντως διάκειται»¹, ὡς καὶ ἡ σταθερὰ διάθεσις διὰ τὸ «ποιεῖν πᾶν πρᾶγμα κατὰ κέλευσιν τοῦ Ἀββᾶ καὶ οὐ κατὰ τὸ ἴδιον θέλημα»².

ε'. Μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω δοκιμασίαν ἡ δόκιμος μοναχὴ, προτάσει τῆς Καθηγουμένης καὶ τοῦ Πνευματικοῦ, ἀποφάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐγκρίσει δὲ καὶ εὐλογίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας προχειρίζεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς ρασσοφόρον.

στ'. Αἱ δόκιμοι μοναχαί, μὴ οὔσαι μέλη τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, δὲν παρίστανται εἰς τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις αὐτῆς καί, ἐὰν ἀδείᾳ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου παραστοῦν, δὲν ἔχουν δικαίωμα ψήφου. Ἡ δόκιμος καθίσταται μέλος τῆς Ἀδελφότητος μόνον διὰ τῆς ρασσευχῆς.

ζ'. Ρασσοφόρος ἢ Μεγαλόσχημος μοναχὴ προερχομένη ἐξ ἄλλης Ἀδελφότητος κατὰ κανόνα δὲν γίνεται δεκτὴ, εἰς ἐξαιρέτους ὁμως περιπτώσεις, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κερκύρας καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Μονῆς, δύναται νὰ γίνῃ δεκτὴ.

Ἄρθρον 6
Καθήκοντα καὶ ὑποχρεώσεις τῶν ἀδελφῶν

α'. Ἄπασαι αἱ ἀδελφαί, μοναχαὶ καὶ δόκιμοι, ὑποχρεοῦνται νὰ ζοῦν συμφῶνως πρὸς τὰς περὶ Μοναχισμοῦ διατάξεις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἥτοι ἐν εὐσεβείᾳ καὶ σωφροσύνῃ, ἐν φόβῳ Θεοῦ, ἐν ἡσυχίᾳ καὶ ἐγκρατείᾳ, ἐν ὑπακοῇ καὶ φιλαδελφίᾳ, ἐν ἀγάπῃ καὶ ἐνότητι, «ἵνα ὧσιν ἕν», ἐπιδιδόμεναι εἰς τὴν διηνεκὴν προσευχὴν καὶ τὰς διαφόρους ἄλλης πνευματικὰς ἀσκήσεις.

β'. Ἡ δύναμις ἡ ὁποία συγκροτεῖ καὶ συνέχει τὸ Κοινόβιον εἶναι ἡ εὐλογία τῆς Καθηγουμένης. Αὕτη καταργεῖ τὸ ἴδιον θέλημα καὶ διασφαλίζει τὴν ἐνότητα. Ἄπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἀγωνίζονται ὅπως εἶναι «σύμψυχοι τὸ ἐν φρονούντες» μετὰ τῆς Καθηγουμένης, ἡ γνώμη τῆς ὁποίας εἶναι ἡ συνισταμένη τῆς συνειδήσεως τῆς Ἀδελφότητος.

Αἱ ἀδελφαὶ οὐδὲν ἀποφασίζουν, λέγουν, ὑπόσχονται, πράττουσιν, λαμβάνουσι ἢ προσφέρουσι ἄνευ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

Ἡ σχέσις τῶν ὑποτακτικῶν πρὸς τὴν Γερόντισσαν, ἥτις ἀναζητεῖ εἰς τὴν καρδίαν τῆς τὴν φωνὴν τοῦ Θεοῦ, ἔχει ἱερὸν χαρακτῆρα καὶ εἶναι σχέσις «θεοειδοῦς» ἐμπιστοσύνης.

γ'. Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσιν νὰ ἀσκοῦν τὴν πρὸς ἀλλήλους ἀγάπην κατὰ τρόπον Εὐαγγελικὸν καὶ κατὰ τὴν εὐρύτητα τὴν ὁποίαν ἀποδίδει εἰς αὐτὴν ὁ Ἀπόστολος Παῦλος εἰς τὸ ἰγ' κεφάλαιον τῆς πρὸς Κορινθίους α' Ἐπιστολῆς του, ἀποκλειομένης παντελῶς τῆς μερικῆς φιλίας. Κατὰ τὰς ἀσκητικὰς διατάξεις τοῦ Μεγάλου Βασιλείου «οὐ κρὴ ἑταιρείαις δύο ἢ τριῶν ἀδελφῶν ἐν συστήματι ἀσκητικῶ γενέσθαι... οὐ γὰρ ἀγάπη τοῦτο, ἀλλὰ διαίρεσις καὶ στάσις ἐστὶ καὶ κακίας τῶν συνιόντων κατηγορία»³. Εἶναι δὲ παντελῶς ξένον πρὸς τὴν Μοναχικὴν πολιτείαν ἀδελφὴ νὰ σχολιάζῃ τι μετὰ δύο ἢ τριῶν ἀδελφῶν εἰς βᾶρος τῶν ὑπολοίπων.

Ἀποκλείεται ἀπὸ τὰς σχέσεις τῶν ἀδελφῶν πᾶσα φιλονικία, καθ' ὅσον πᾶσα ἀμφισβήτησις ἀναφέρεται πρὸς ἡμᾶς εἰς τὴν Καθηγουμένην. Οὐδεμία ἀδελφὴ ἐπιπλήττει ἢ παρατηρεῖ ἢ διορθώνει ἀλλήλην ἐκτὸς τῆς Καθηγουμένης ἢ τῆς ἀναπληρούσης αὐτὴν κατὰ τὴν ἀπουσίαν τῆς. Ἡ ὑπεύθυνος διακονήματος, ἐπίσης, δύναται νὰ διορθώσῃ πρὸς ἀποφυγὴν σφάλματος.

Παραβαίνει τὸν νόμον τῆς ἀγάπης, τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ δὲν ἔχει πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν τρόπον ζωῆς τοῦ Θεανθρώπου, τῆς Θεοτόκου, τῶν Ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐκείνη ἢ ὁποία μὲ ἐπίπληξιν ἢ ἀστεϊσμόν, ὀργὴν ἢ ἀντιλογίαν ὑψηλῆς ἀδελφῆν εὕρισκομένην ἐν ταραχῇ. Αἱ σχέσεις τῶν ἀδελφῶν διέπονται ἀπὸ τὴν λεπτότητα, τὴν εὐλάβειαν καὶ τὸν σεβασμόν.

δ'. Ἰδιαίτερα σημασία δίδεται εἰς τὴν ἐν ἐλευθερίᾳ τήρησιν τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς κοπῆς τοῦ θελήματος. «Πραγματοποιῶν τὴν ἀπάρνησιν τῆς ἰδίας θελήσεως καὶ κρίσεως χάριν τῆς διαμονῆς ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ὑπερβαίνει πᾶσαν ἀνθρωπίνην σοφίαν, ὁ μοναχὸς κατ' οὐσίαν οὐδενὸς ἀλλοῦ ἀποτάσσεται, εἰ μὴ μόνον τοῦ ἐμπαθοῦς ἐγκεντρικοῦ θελήματος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀσθενοῦς μικρᾶς αὐτοῦ διανοίας»⁴. Αἱ ἀδελφαὶ ἔχουσαι πρὸ ὀφθαλμῶν τὸ παράδειγμα τοῦ Κυρίου, καθὼς καὶ τὸ τοῦ μεγάλου Γέροντος Βαρσανουφίου «κράτει δὲ τὴν ὑπακοὴν τὴν ἀναφέρουσαν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ὁμοίους τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ ποιοῦσαν τοὺς κτωμένους αὐτὴν»⁵ καὶ τὸ «αὕτη ἐστὶν ὑπακοή, τὸ μὴ ἔχειν ἐξουσίαν ἑαυτοῦ»⁶, ὑπακούουσιν ἄνευ ἀντιλογίας εἰς τὴν Καθηγουμένην, τύπον ἐχούσης τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ὡς καὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου. Αὐτονόητον ὅτι ἡ ὑπακοὴ καὶ ἡ κοπὴ τοῦ ἰδίου θελήματος δέον ὅπως χαρακτηρίζουν καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους σχέσεις, κατὰ τὸν ὕψιστον στόχον τῆς μοναχικῆς ζωῆς, τὸ Τριαδικὸν πρότυπον⁷.

ε'. Ἐκάστη ἀδελφὴ ὀφείλει νὰ ἐξαγορευῆται τοὺς λο-

γισμούς τῆς εἰς τὴν Καθηγουμένην, ἢ ὁποία ὁσάκις κρίνει ἀπαραίτητον παραπέμψει εἰς τὸν Πνευματικόν. Κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον «πᾶν ἀμάρτημα δεῖ τῷ προεσῶτι ἢ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἡμαρτηκότος ἢ παρὰ τῶν συνεγνωκότων ἀναφέρεσθαι»⁸. Ἡ κρύπτουσα ἐπομένως διαλογισμούς ἢ πράξεις ἢ ἐπιθυμίας ἢ προθέσεις ἰδικὰς τῆς ἢ δυσανασχετοῦσα, ἐπειδὴ ἀλλήλη τὴν ἀπεκάλυψεν, εἶναι ἐχθρὸς τοῦ ἑαυτοῦ τῆς, διότι «κακία σιωπηθεῖσα νόσος ὑπουλὸς ἐστὶν ἐν τῇ ψυχῇ». Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἀπόκρυψιν ξένος κακίας, ἢ ὁποία σείει, ἔστω καὶ ἀνεπιγνώστως, τὰ θεμέλια τοῦ κοινοβίου. Κατὰ τοὺς ἁγίους Πατέρας ἡ ἀποκρύπτουσα εἶναι ἀδελφοκτόνος.

στ'. Αἱ ἀδελφαὶ προσφωνοῦν τὴν Καθηγουμένην διὰ τῆς ὀσιακῆς ἐπωνυμίας «Γερόντισσα», μετὰ τῶν δὲ προσφωνοῦνται μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «ἀδελφὴ» καὶ τὸ ὄνομα ἐκάστης.

ζ'. Ἡ ἡμέρα τῆς Μοναχῆς κατανέμεται εἰς τὴν προσευχὴν, τὴν μελέτην, τὸ διακόνημα καὶ τὴν ἀνάπαυσιν, χωρὶς νὰ εἶναι αὐστηρῶς καθορισμένα τὰ χρονικὰ ὅρια αὐτῶν καὶ κοινὰ δι' ὅλης. Τὸ προσωπικὸν πρόγραμμα ἐκάστης διευθετεῖται ἀπὸ τὴν Ἱγουμεμένην μὲ σύνεσιν, οὕτως ὥστε νὰ ὑποβηθῆται ἢ ἐν ἐλευθερίᾳ ἀνάπτυξις τῆς προσωπικῆς ζωῆς ἐκάστης, ρυθμίζεται δὲ ἀναλόγως πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐνότητος, τὰς προσωπικὰς ἀνάγκας τῆς ἀδελφῆς, τὴν ἡλικίαν, τὰ ἔτη μοναστικῆς ζωῆς, τὴν ὑγείαν, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν, τὴν μόρφωσιν.

η'. Αἱ ἀδελφαὶ προσέρχονται ἀνελλιπῶς καὶ ἐγκαίρως εἰς τὰς Ἱερὰς Ἀκολουθίας τοῦ Κοινοβίου καὶ δὲν ἀποχωροῦν πρὸ τοῦ τέλους παρεκτὸς σοβαροῦ λόγου καὶ κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

θ'. Αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσιν νὰ ἀποσύρῳνται –κατὰ τὸ δυνατόν– ἐγκαίρως εἰς τὰ κελιά των τὸ ἑσπέρασ, πρὸς ἀνάπαυσιν καὶ ἐπιτέθεισιν τῆς ἀτομικῆς ἀγρυπνίας των, τοῦ Μοναχικοῦ δηλαδὴ Κανόνος προσευχῆς καὶ μελέτης, ὅστις καθορίζεται μὲ σύνεσιν ὑπὸ τῆς Γεροντίσεως δι' ἐκάστην ἀδελφὴν. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἀτομικὸς Κανὼν τελεῖται ὑπὸ τῆς ἀδελφῆς πρὸ τοῦ μεσονυκτίου, φροντίζει αὐτὴ νὰ ἐγείρηται ὀλίγην ὥραν πρὸ τῆς ἐνάργεως τῆς ἀκολουθίας ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ πρὸς πνευματικὴν προετοιμασίαν δι' αὐτὴν διὰ προσευχῆς.

ι'. Αἱ ἀδελφαὶ μετέχουσιν εἰς τὰς νηστείας τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας καὶ ἀπέχουσιν τῆς κρεωφαγίας. Τρῶγουσιν ἐν σιωπῇ εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν δις τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὴν περίοδον τῆς νηστείας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς Παναγίας ἅπαξ τῆς ἡμέρας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ φαγτοῦ γίνεται ὑπὸ ἀδελφῆς ὀριζομένης ἀπὸ τὴν Καθηγουμένην ἀνάγνωσις Συναξαρίου ἢ ἀλλῶν πατερικῶν κειμένων.

Μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης δύναται μία ἀδελφὴ νὰ ἀπουσιάσῃ διὰ λόγους ἀσθενείας ἢ ἀναγκαίου διακονήματος ἀπὸ τὴν κοινὴν Τράπεζαν.

Ἡ διαίτα τῶν ἀδελφῶν ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, ἡ ὁποία ἀντιμετωπίζει καταλλήλως καὶ μὲ τὴν δέουσαν εὐαισθησίαν καὶ κατανόησιν περιπτώσεις ἀσθενῶν ἀδελφῶν.

Ἡ αὐτόβουλιος μετάθεσις τοῦ γεύματος ἀποτελεῖ ἰδιορρυθμίαν καὶ καταφρόνησιν τοῦ κοινοῦ σώματος, τῆς κοινῆς ἀναγνώσεως ἢ διδαχῆς.

ια'. Ἄπασαι αἱ ἀδελφαὶ ἀσκοῦν τὸ ἀνατιθέμενον εἰς αὐτὰς διακόνημα, οὐδὲν δὲ διακόνημα εἶναι ἰσόβιον ἢ ἀναπόσπαστον. Μὲ εἰσήγησιν τῆς Καθηγουμένης καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου τὰ διακονήματα ἀλλιάσσουν τὴν 31ην Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους. Ἡ ἡμερομηνία αὕτη δύναται νὰ μετατεθῆ, ἐὰν τὸ ἐπιβάλλουν ἔκτακτοι ἀνάγκαι τῆς Ἀδελφότητος. Εἶναι δυνατόν ὅμως εἰς τινα τούτων νὰ παραμείνουν αἱ ἀδελφαὶ περισσότερα ἔτη.

Εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας, ἀδυναμίας ἢ ἀγνοίας δύναται τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον, μετὰ ἀπὸ εἰσήγησιν τῆς Καθηγουμένης, νὰ ἀλλιάξῃ τὸ διακόνημα τῆς ἀδελφῆς εἰς οἰονδήποτε χρόνον. Ἄρνησις ἀδελφῆς εἰς ἐκτέλεσιν ἀνατιθέμενου διακονήματος, ἀδικαιολόγητος κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης, σημαίνει ἀνυπακοὴν καὶ παράβασιν βασικῆς ἀρχῆς τῆς Μοναχικῆς Πολιτείας.

Κατὰ τὴν ἐργασίαν ἐπικρατεῖ ὁ κανὼν ὅτι οὐδεὶς ὀφείλει νὰ ἀφήνῃ τὰ ἔργα του εἰς ἄλλον, νὰ παραιτῆται ἀπὸ τὰ βαρύτερα, νὰ πράττῃ ἔργον ὑπὲρ ἢ παρὰ τὸ διατεταγμένον, νὰ ἐργάζεται μὲ ἔπαρσιν ἢ γογγυσμόν. Ἄπασαι δὲ αἱ ἀδελφαὶ ὀφείλουσιν νὰ φροντίζουσιν διὰ τὰ ὑπ' αὐτῶν χρησιμοποιούμενα ἐργαλεῖα ἢ σκεύη «ὡς τῷ Θεῷ ἀνακειμένων».

Ἡ ἐργασία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει παραμένει εἰς τὰ ὅρια τῆς θεωτικῆς ὁδοῦ τοῦ Μοναχισμοῦ, ἐὰν παρεκκλίνῃ τῆς ταπεινῆς προσφορᾶς πρὸς τὴν Ἀδελφότητα καὶ τὸν Πρῶον καὶ Ταπεινὸν Κύριον, ἐκπίπτουσα εἰς ἀγκώδη δραστηριότητα καὶ τρόπους κτήσεων.

ιβ'. Βάσει τῆς θεμελιακῆς ἀρχῆς τῆς ἀκτημοσύνης ἡ ἀδελφὴ δὲν ἔχει τίποτε ἰδικόν της καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύναται νὰ δωρίζῃ τι εἰς ἄλλον ἀδελφὴν ἢ συγγενικὰ πρόσωπα ἢ πτωχοὺς. Δῶρα, χρήματα ἢ εὐλογία προερχόμενα ἀπὸ συγγενικὰ ἢ γνωστὰ πρόσωπα παραδίδονται εἰς τὸ Κοινόβιον διὰ τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ.

Ἡ μοναχὴ ἀπὸ τῆς προσελεύσεώς της ὡς δοκίμου εἰς τὴν Μονὴν ἀποξενοῦται τῶν ἰδίων χρημάτων καὶ πραγμάτων, ἀπὸ δὲ τῆς κατατάξεώς της εἰς τὴν Ἀδελφότητα διὰ τῆς κούρας τῆς ρασσευκῆς ἢ κυριότης καὶ ἡ διαχείρισις τῆς ἀκινήτου περιουσίας καὶ τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἐνδέχεται νὰ ἔχῃ, περιέρχεται εἰς τὴν Μονήν⁹.

ιγ'. Εἰς ὅλην τὴν Μονὴν ἐπικρατεῖ ἀτμόσφαιρα ἡσυχίας καὶ γαλήνης. Ὅμιλία κοσμικαὶ ἢ γέλωτες ἀπρεπεῖς, φωναὶ καὶ ὁ,τιδήποτε ἄλλο διαταράσσει τὴν μοναστηριακὴν ἡσυχίαν καὶ τάξιν δὲν ἐπιτρέπονται.

Ἡ ἀναστροφή τῶν ἀδελφῶν χαρακτηρίζεται ἀπὸ λεπτότητα καὶ εὐγένεια. Οὐδέποτε αἱ συζητήσεις στρέφονται εἰς ἀναπολήσεις τοῦ παρελθόντος βίου ἢ γενικῶς περὶ τὰ κοσμικά, οὔτε ἔχει χαρακτῆρα ἐκφράσεως παραπόνων ἢ ἀσκόπου φιλυαρίας ἢ σχολιασμῶν ἢ κριτικῆς τῶν ἐνεργειῶν ἢ τῶν ἐπιλογῶν τῆς Γεροντίσεως.

ιδ'. Ἐπισκέψεις ἀδελφῶν εἰς κελίγια ἄλλων ἀδελφῶν δὲν ἐπιτρέπονται. Ἐξαιροῦνται περιπτώσεις πολυχρωνίων ἀσθενειῶν ἀδελφῶν.

ιε'. Αἱ ἀδελφαὶ δέχονται τοὺς οἰκείους των εἰς τὴν Μονὴν μετὰ μοναχικῆς συνειδήσεως καὶ ἤθους. Ἡ ἐπικοινωνία των μετὰ συγγενικῶν προσώπων ἢ ἄλλων ἐπισκεπτῶν ἐπιτρέπεται μόνον κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης καὶ δι' ὠρισμένον χρόνον. Τὰ τῆς φιλοξενίας ἐπιμελεῖται ἡ ἀρχοντάρισσα.

Πλὴν τῶν ἐντεταθμένων διὰ τὴν ἐπικοινωνίαν μετὰ τῶν προσκυνητῶν ἢ φιλοξενουμένων, αἱ ὑπόλοιποι ἀδελφαὶ δὲν συνάπτουν οὔτε καλλιηγοῦν ἐπικοινωνίαν μὲ αὐτοὺς, χάριν τῆς καθαρᾶς προσεδρίας τῷ Κυρίῳ. Οὐδὲν πρόσχημα ἱεραποστολῆς ἢ κοινωνικότητος καταργεῖ τὸ ἐν οὐ ἔστι χρεῖα καὶ τὸ ἥθος τῆς μετανοίας.

ισ'. Οὐδεμία μοναχὴ ἐξέρχεται τῆς Μονῆς ἄνευ ἀδείας καὶ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης. Ἐὰν παραστῆ ἀνάγκη ἐξέρχονται δύο ἀδελφαὶ ὀριζόμεναι ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης. Αἱ ἐν λόγῳ μοναχαί, ἐξερχόμεναι τῆς Μονῆς μετὰ τὴν συνειδήσιν ὅτι διακονοῦν τὴν Ἀδελφότητα, ὀφείλουσιν νὰ συμπεριφέρωνται κοσμίως καί, ἄνευ ἀσκόπου καθυστερήσεως, νὰ ἐπιστρέφουσιν εἰς τὴν Μονήν.

Οὐδέποτε διανυκτερεύουσιν ἐκτὸς τῆς Μονῆς οὔτε ἐπισκέπονται οἰκίας συγγενῶν καὶ γνωρίμων ἢ ἄλλους τόπους ἄνευ εὐλογίας. Ἀποφεύγουν τὰς περιττὰς συναντήσεις καὶ προσπαθοῦν νὰ τηροῦν σιωπήν. Ὅταν δὲ ἐπιστρέφουσιν ὀφείλουσιν νὰ ἀναφέρουσιν εἰς τὴν Καθηγουμένην λεπτομερῶς τὰς ἐνεργείας των.

ιζ'. Αἱ ἀδελφαὶ κατὰ κανόνα δὲν παρακολουθοῦν ἐξόδιον συγγενοῦς. Ἐξαιρέσεις δύναται νὰ ἰσχύσῃ κατὰ τὴν κρίσιν, ἐντολήν ἢ εὐλογίαν τῆς Γεροντίσεως.

Ἄρθρον 7

Ἀποχώρησις ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α'. Ἀδελφὴ ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δύναται νὰ λάβῃ μεθ' ἑαυτῆς τὰ προσωπικὰ αὐτῆς εἶδη.

β'. Ἐὰν ἀδελφὴ εἰσερχομένη εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν ἔχῃ βιβλίον καταθέσεων καὶ διαθέσῃ χρήματα διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱ. Μονῆς, ἀποχωροῦσα ὀριστικῶς δὲν δύναται νὰ διεκδικήσῃ ταῦτα. Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον ὅμως δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ ἐν ποσὸν ἀνάλογον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν δυνατότητα τῆς Ἱ. Μονῆς.

γ'. Μετὰ τὴν ρασσευκὴν ἢ ἀκίνητος περιουσία τῆς ἀδελφῆς περιέρχεται εἰς τὴν Ἱ. Μονὴν κατὰ τὸν Νόμον,

ὡς διευτώθη ἐν τῷ 6ῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἰβ'. Ἐὰν συμβῆ μοναχὴ τις κεκαρμένη νὰ ζητήσῃ ἀπολυτήριον καὶ εἶχε περιουσίαν, ἀφίεται εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου νὰ ἐπιστραφῇ ἢ ὄχι εἰς τὴν ἀποχωροῦσαν τμήμα αὐτῆς.

δ'. Ἐὰν ἀδελφὴ οἰκειοθελῶς ἀποχωρήσῃ τῆς Ἰ. Μονῆς, δὲν γίνεται ἐκ νέου δεκτὴ εἰς αὐτὴν εἰ μὴ μόνον ἐφ' ἅσας μετὰ ἀπὸ εἰλικρινῆ μετάνοιαν καὶ ἐφ' ὅσον τοῦτο ἤθελεν ἐγκρίνει ἢ πληροψηφία τῶν 3/5 τῶν μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 8

Πειθαρχικὸς ἔλεγχος - Ποιναι

Δι' ἀπλῆς παραβάσεως πειθαρχικὸν ἔλεγχον ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν ἀσκεῖ ἡ Καθηγουμένη. Διὰ σοβαρώτερα παραπτώματα τὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Καθηγουμένης. Εἰς ἔτι βαρύτερα παραπτώματα ἐπισύροντα ποινὴν ὀριστικῆς ἀποβολῆς ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τὸν ἔλεγχον ἀσκεῖ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Αἱ συνήθεις ἐπιβαλλόμεναι ποιναι εἶναι αἱ ἀκόλουθοι:

α'. Παραίνεσις καὶ νουθεσία ἢ ἐπιτίμναις τῆς παρεκτραπέσης ἀδελφῆς κατ' ἰδίαν ἢ ἐνώπιον τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος.

β'. Ἐκπτώσις ἀπὸ τοῦ ἀξιώματος τῆς Ἡγουμενοσυμβουλίου μετὰ τρεῖς ἀδικαιολογήτους ἀπουσίας αὐτῆς ἐκ τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

γ'. Προσωρινὴ ἀπομάκρυνσις τῆς ἀδελφῆς ἐπὶ ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα εἰς ἄλλην Μονὴν κατόπιν συνεννοήσεως μετὰ τοῦ οἰκείου Ἐπισκόπου.

δ'. Ὀριστικὴ ἀποβολὴ τῆς ἀδελφῆς ἐκ τῆς Ἰ. Μονῆς, εἰς περίπτωσιν σοβαρᾶς παρεκτροπῆς, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

ε'. Βαρύτεραν τῶν ἀνωτέρω ποινὴν δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ μόνον ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας καὶ Παξῶν, βάσει τοῦ Νόμου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

Κεφάλαιον Γ'

Διοίκησις - Ὄργανα αὐτῆς

ἄρθρον 9

Ἡ Καθηγουμένη

Ἡ Καθηγουμένη εἶναι αἰρετὴ καὶ ἀσκεῖ τὸ ἀξίωμα ἰσοβίως. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν ἀποδειχθῇ ἀνεπαρκὴς ἢ παραβίαση καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὸν Κανονισμόν τῆς Ἀδελφότητος καὶ συνεχίξῃ ἐκτρεπομένη καὶ μετὰ ἀπὸ ἔγγραφον σύστασιν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ὀλομέλειας τῆς Ἀδελφότητος ἀφ' ἑτέρου,

τότε τὸ θέμα ἀναφέρεται ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς τὸν Μητροπολίτην, ὅστις καὶ κατόπιν ἐξετάσεως τοῦ θέματος κηρύσσει τὴν θέσιν τῆς Καθηγουμένης ἐν χρεΐα.

ἄρθρον 10

Ἡ ἐκλογὴ τῆς Καθηγουμένης

α'. Ὅταν ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης λόγῳ παραιτήσεως ἢ θανάτου ἢ ἀναπηρίας ἢ ἀνεπαρκείας σωματικῆς ἢ πνευματικῆς ἢ παρεκτροπῆς κηρυχθῇ ἐν χρεΐα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον καλεῖ τὴν Ὀλομέλειαν τῆς Ἀδελφότητος εἰς Συνέλευσιν διὰ τὴν ἐκλογὴν νέας Καθηγουμένης.

β'. Ὄργανον προετοιμασίας καὶ διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν εἶναι ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων καὶ τῆς ἀρχαιοτέρας τῇ τάξει κούρας ἀδελφῆς. Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ γνωστοποιεῖ τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ὥραν τῶν ἐκλογῶν ἐξ ἡμέρας ἐνωρίτερον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μεσημβρινῆς Τραπεζῆς, ἀναρτᾷ δὲ τὴν γνωστοποίησιν εἰς τὴν εἴσοδον τῆς Τραπεζῆς.

γ'. Δικαίωμα ψήφου καὶ ἐκλογῆς ἔχουν ἅσασαι αἱ ἀδελφαί, Ρασοφόροι καὶ Μεγαλόσχημοι, ἀσκέτως χρόνου προσελεύσεως εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν.

δ'. Ἡ ἐκλογὴ διενεργεῖται ἐν τῷ Ἰ. Ναῷ ἀμέσως μετὰ τὴν πρωινήν ἀκολουθίαν, διὰ μουσικῆς ψηφοφορίας καὶ διὰ ψηφοδελτίου ἐσφραγισμένου διὰ τῆς σφραγίδος τῆς Ἰ. Μονῆς, εἰς τὸ ὁποῖον ἔχουν ἀναγραφῆ ἅπαντα τὰ ὀνόματα τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐχουσῶν δικαίωμα ψήφου.

ε'. Καθηγουμένη ἐκλέγεται ἡ λαβοῦσα τὰ 2/3 τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων τῶν ἀδελφῶν αἱ ὁποῖαι ἐψηφίσαν. Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν οὐδεμία τῶν ὑποψηφίων συγκεντρώσῃ τὰ 2/3, ἡ ἐκλογὴ ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς τῆς Συνελεύσεως. Καθηγουμένη δὲ ἐκλέγεται ἐκείνη ἡ ὁποία ἔλαβε τὸ ἡμισυ τῶν ἐγκύρων ψηφοδελτίων καὶ ἐν ἐπιπλέον.

Τὸ ἐν λόγῳ Πρακτικὸν ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν αἱ ὁποῖαι ἐψηφίσαν, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ κοινοποιεῖται ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν εἰς τὸν Μητροπολίτην Κερκύρας καὶ Παξῶν, ὅστις παρακαλεῖται νὰ δώσῃ τὴν εὐλογίαν του καὶ νὰ προβῇ εἰς τὴν χειροθεσίαν καὶ καταστασιν τῆς Καθηγουμένης.

ἄρθρον 11

Δικαιοδοσίαι καὶ Καθήκοντα τῆς Καθηγουμένης

Ἡ Καθηγουμένη ὡς οὖσα ἡ πνευματικὴ μήτηρ τῆς Ἀδελφότητος ἀσκεῖ πᾶσαν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐφ' ὅλων τῶν ἀδελφῶν. Παρακολουθεῖ ἀγρύπνως καὶ ἐποπτεύει τὴν ζωὴν ἐκάστης τούτων ὡς καὶ τὴν ἐν γένει λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Καθοδηγεῖ, βοηθεῖ, διαφωτίζει, ἐλέγχει, στηρίζει, ἐπι-

τιμᾶ, παρακαλεῖ, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, ἐν ἀπλό-
τητι καὶ ἀγάπῃ Χριστοῦ, ρυθμίζουσα τὴν ἐν φόβῳ Θεοῦ,
εὐσεβείᾳ καὶ ὑπακοῇ ἐγκαταβίωσιν τῶν ἀδελφῶν.

Ἐπιμελεῖται τῆς ἀκριβοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ Ἑσωτερικοῦ
Κανονισμοῦ δίδουσα αὕτη πρώτη τὸ παράδειγμα.

Ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτρέπουν ἡ ὑγεία καὶ οἱ ποιμαντικὲς
ὑποχρεώσεις τῆς προσέρχεται ἐγκαίρως εἰς τὰς Ἱερὰς
Ἀκοιουθίας, τὴν κοινὴν Τράπεζαν, ἐξελέγχει πᾶσαν τὴν
ζωὴν τῆς Ἀδελφότητος, τὴν ὑπηρεσίαν ὡς καὶ τὴν ἀλ-
ληλογραφίαν τῶν ἀδελφῶν, ρυθμίζει τὸ διαιτολόγιον
καὶ γενικῶς οὐδὲν λαμβάνει χώραν ἐν τῇ Ἰ. Μονῇ ἀνευ
γνώσεως καὶ ἀδείας αὐτῆς.

Ἐπαγρυπνεῖ διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν τῶν παρ αὐτῆς
καὶ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἀνατιθεμένων εἰς ἐκά-
στην τῶν ἀδελφῶν διακονημάτων.

Ὅριζει τὴν κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἰκανοτέραν ἐκ τῶν
ἀδελφῶν, διὰ τὴν ἀντικαθιστᾶ αὐτήν, ὅταν αὕτη ἀπου-
σιάζῃ ἐκ τῆς Ἰ. Μονῆς ἢ ὅταν ἀσθενῇ ἢ ὅταν ἀποσύρῃται
διὰ τὴν ἀφροσύνην.

Συγκαλεῖ τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον εἰς συνεδρίασιν
καὶ τὴν Ὀλομέλειαν τῆς Ἀδελφότητος εἰς Συνάξεις καὶ
εἰσηγείται τὰ πρὸς συζητήσιν θέματα.

Προτείνει, κατόπιν συνεργασίας τῆς μετὰ τοῦ Πνευμα-
τικοῦ, εἰς τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τὰς πρὸς ρασσευχὴν
ἢ μεγαλοσχημίαν ὠρίμους πνευματικῶς ἀδελφάς.

Ἡ Καθηγουμένη ἢ ἡ ἀναπληρώτρια τῆς δέχονται τοὺς
ἐπισκέπτας τῆς Μονῆς καὶ καθορίζουν τὰ τῆς φιλοξενίας.

Ἀποφασίζει τὴν ἐπίσκεψιν ἀσθενοῦς ἀδελφῆς εἰς
ιατρὸν καὶ τὴν συνοδεύει ἢ ὀρίζει ἀλλήλην ἀδελφὴν ὡς
συνοδόν.

Δέχεται ἐκάστην ὑποψηφίαν, συζητεῖ μετ' αὐτῆς, ἐξετά-
ζει τὸ βᾶσιμον καὶ σταθερὸν τῆς ἀποφάσεώς τῆς ἄκο-
λουθήσῃ τὸν μονήρη βίον, ἐκθέτει εἰς αὐτήν τοὺς κανο-
νισμοὺς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Γνωστοποιεῖ τὴν ἀπόφασιν τῆς
ὑποψηφίας εἰς τὴν Ἀδελφότητα.

Ἐπογράφει πᾶν ἔγγραφον ἐξερχόμενον ἐκ τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς μὲ τὸν τύπον «Ἡ Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς... καὶ αἱ σὺν ἐμοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφαί», τὰ Πρα-
κτικὰ καὶ τὰ διηλότυπα εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν.

Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐνώπιον παντὸς Δικα-
στηρίου καὶ πάσης Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Φορο-
λογικῆς Ἀρχῆς καὶ παντὸς Ὄργανισμοῦ, κωλυομένης δὲ
ταύτης ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐν μέλῳ τοῦ
Ἠγουμενοσυμβουλίου ὀριζόμενον δι' ἀποφάσεως
αὐτοῦ.

ἄρθρον 12

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον ἀποτελεῖται ἀπὸ τρία μέλη,
ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα ψήφου εἶναι
μικρότερος τῶν 15, καὶ ἀπὸ πέντε μέλη ὅταν ὁ ἀριθμὸς

τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα ψήφου εἶναι ἀνώτερος τῶν 15.
Ἐν τῶν μελῶν τούτων εἶναι ἡ Καθηγουμένη.

Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον μετὰ τῆς Καθηγουμένης
ἀποτελεῖ τὸ ἐκτελεστικὸν ὄργανον τῆς Ἰ. Μονῆς.

Τὰ μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου εἶναι αἰρετὰ, ἡ δὲ
θτεία τῶν ὀκταετῆς.

Δύο ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ὀριζο-
νται ὡς Ἐπίτροποι δι' ἕν ἔτος. Ἡ μία ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς
Καθηγουμένης καὶ ἡ δευτέρα ὑπὸ τῶν Συμβούλων. Οἱ
Ἐπίτροποι δέον ὅπως ἐναλλάσσονται. Πρὸς τὸν σκοπὸν
αὐτὸν τῆ προνοίᾳ τῆς Καθηγουμένης, προετοιμάζονται
ὄχι μόνον πρόσωπα τοῦ ἐκλεγέντος Ἠγουμενοσυ-
μβουλίου, ἀλλὰ ἐν γένει καὶ πρόσωπα ἰκανά, τὰ ὁποῖα
διακρίνονται διὰ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας, τῆς ὑπακοῆς καὶ
τῆς διακρίσεως καὶ κυρίως ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἀπο-
δοχῆς τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐὰν δι' οἰονδήποτε λόγον χρεύσῃ ἡ θέσις τῆς Καθη-
γουμένης ἅμα τῆ ἐκλογῇ νέας τοιαύτης δὲν διακόπτεται
ἡ θτεία τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου οὔτε τῶν Ἐπιτρό-
πων.

ἄρθρον 13

Ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

α'. Μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, τὰ
ὑφιστάμενα μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, πλὴν τῆς
Καθηγουμένης, ὑποβάλλουν τὴν παραίτησιν τῶν, προ-
κειμένου νὰ ἐκλεγῇ νέον Ἠγουμενοσυμβούλιον.

β'. Διὰ τὴν οἶονεὶ πρώτην σύστασιν τοῦ Ἠγουμε-
νοσυμβουλίου τὰ δύο (2) ἐκ τῶν τεσσάρων (4) μελῶν
ἐκλέγονται ἀπὸ τὰ ἔχοντα δικαίωμα ψήφου μέλη τῆς
Ἀδελφότητος.

γ'. Τὰ λοιπὰ δύο (2) μέλη ἐκλέγονται ὑπὸ τοῦ προκύ-
ψαντος ὡς ἄνω τριμελοῦς Ἠγουμενοσυμβουλίου, ὑπο-
δεικνυόμενα ἕν (1) ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης καὶ ἕν (1) ὑπὸ
τῶν μελῶν.

Μετὰ τὴν πρώτην ταύτην σύστασιν τοῦ Ἠγου-
μενοσυμβουλίου, ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν αὐτοῦ εἶναι δυ-
νατὸν νὰ αὐξηθῇ ἢ νὰ μειωθῇ ὑπ' αὐτοῦ, ἐν ὀλομελείᾳ
τῶν πέντε (5) μελῶν, τῆ εἰσηγήσει τῆς Καθηγουμένης.

δ'. Ἡ πρώτη ἐκλογὴ τῶν δύο (2) μελῶν τοῦ Ἠγουμε-
νοσυμβουλίου ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος γίνεται ὡς ἑξῆς:

Ἡ Καθηγουμένη ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπι-
τροπῆς, ἀποτελουμένης ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ τέως Ἠγουμε-
νοσυμβουλίου, ἀνακοινώνει εἰς τὰς ἀδελφὰς τὴν ἡμέραν
τῶν ἐκλογῶν ἐπὶ τὰς ἡμέρας ἐνωρίτερον κατὰ τὴν ὥραν
τῆς μεσημβρινῆς Τραπέζης. Πρὸ τῆς ἡμέρας τῶν ἐκλο-
γῶν ἡ Καθηγουμένη μετὰ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς
καταρτίζει τὴν κατάστασιν τῶν ὀνομάτων τῶν ἀδελφῶν,
αἱ ὁποῖα ἔχουν δικαίωμα ψήφου, καὶ ἰσάριθμα ψηφο-
δέλτια. Εἰς ἕκαστον ψηφοδέλτιον ἀναγράφονται τὰ ὀνό-
ματα τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα ψήφου ἀδελφῶν καὶ τίθε-

ται ή σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἀδελφαί διατελέσσασι μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἔχουν δικαίωμα ἐπανεκλογῆς.

ε'. Ἡ ἐν λόγῳ ἐκλογή γίνεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μετὰ τὸ πέρας τῆς πρωινής ἀκολουθίας, αἱ δὲ ἀδελφαί ὑποχρεοῦνται νὰ παραμείνουν ἐντὸς τοῦ Ἱ. Ναοῦ μέχρι πέρας τῶν ἐκλογῶν.

Αἱ ἀδελφαί προσέρχονται κατὰ τὰ πρεσβεῖα τῆς κουρᾶς εἰς τὴν Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν καὶ λαμβάνουν ἐν ψηφοδέλιον. Ἀποσύρονται εἰς ἐν ἄκρον τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ θέτουν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ παραπλεύρως τῶν δύο ἢ τεσσάρων ἐκ τῶν ἀναγραφομένων ὀνομάτων, ρίπτουν τὸ ψηφοδέλιον ἐντὸς κλειστοῦ κυτίου καὶ ὑπογράφουν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν κατάστασιν.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀνοίγει τὴν ψηφοδόχον καὶ καταμετρᾷ τὰ ἔγκυρα ψηφοδέλτια καὶ τοὺς σταυροὺς προτιμήσεως εἰς ἕκαστον ψηφοδέλιον. Μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἐκλέγονται ἐκεῖνοι, αἱ ὁποῖα ἔχουν τὰς περισσότερας ψήφους.

Εἰς περίπτωσιν κατὰ τὴν ὁποίαν ὑπάρχει ἰσοψηφία, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ καταρτίζει ἀμέσως νέα ψηφοδέλτια μετὰ τὰ ὀνόματα τῶν ἰσοψηφίων ἀδελφῶν καὶ συνεχίζει ἄνευ διακοπῆς τὰς ἐκλογάς.

Μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσιν τῶν ἐκλογῶν ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ συντάσσει Πρακτικὸν ἐκλογῆς τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, τὸ ὁποῖον προσυπογράφουν ἅπασαι αἱ ἀδελφαί. Ἀντίγραφον τούτου μερίμνη τῆς Καθηγουμένης ἀποστέλλεται εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην καὶ ἐξαίτεται ἡ σχετικὴ ἔγκρισις.

στ'. Ἐκτοτε εἰς περίπτωσιν παραιτήσεως μέλους τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ καθ' οἷονδήποτε τρόπον ἀπερχομένου, ἐκλογή νέου μέλους, εἰς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ, γίνεται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου κατὰ πλειοψηφίαν, τῶν ἐκλογῶν διενεργουμένων ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀπομακρύνσεως ἢ παραιτήσεώς του. Ἡ τοιαύτη ἐκλογή γίνεται εἰς τὸν χρόνον συνεδριάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ζ. Μετὰ τὴν λήξιν τῆς θτείας, τὰ μέλη τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ὑποβάλλουν τὰς παραιτήσεις αὐτῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου, πλὴν τῶν κατὰ τὴν περίοδον ἐκείνην μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὁποῖα παραμένουν εἰσέτι δι' ἐν τρίμηνον ἢ ἑξάμηνον εἰς τὴν θέσιν των διὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἐκλογῶν, κατὰ τὰ ὀριζόμενα εἰς τὴν παράγραφον γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου, μεθ' ὧς ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποβάλλουν τὴν παραιτήσιν αὐτῶν. Ἡ ἐκλογή γίνεται εἰς τὸν χρόνον τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

Ἄρθρον 14

Δικαιοδοσίαι Ἡγουμενοσυμβουλίου.

α'. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εἶναι τὸ συμβουλευτικὸν

ὄργανον τῆς Καθηγουμένης καὶ ἀσχολεῖται μετὰ τὴν ὄλην ζωὴν καὶ δραστηριότητα τῆς ἀδελφότητος, κυρίως δὲ ἐπιλαμβάνεται τῶν διοικητικῶν, οικονομικῶν, πειρυσιακῶν, διαχειριστικῶν ζητημάτων τῆς Μονῆς καὶ τῶν σχέσεων αὐτῆς μετὰ τρίτων προσώπων, φυσικῶν καὶ Νομικῶν.

β'. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμόν καὶ Ἀπολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὑποβάλλει τοῦτον εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Κερκύρας πρὸς ἔγκρισιν, κατὰ τὰ ὀριζόμενα καὶ ἰσχύοντα περὶ προϋπολογισμοῦ καὶ ἀπολογισμοῦ τῶν Ἐνοριῶν.

γ'. Διὰ τὴν διενέργειαν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν ἐκλέγει ἐν μέλος τοῦ ὡς Ταμίαν, ἥτις προσυπογράφει μετὰ τῆς Καθηγουμένης τὰ σχετικὰ γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ πληρωμῆς καὶ τηρεῖ τὰ βιβλία τὰ σχέσιν ἔχοντα μετὰ τὴν ταμειακὴν διαχείρισιν.

δ'. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ὀφείλει ὅπως ἕνα μῆνα τοῦλάχιστον πρὸ τῆς εἰς ρασοευχὴν κουρᾶς τῆς δοκίμου γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτὴν δι' ἐγγράφου καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ ὅτι μετὰ τὴν κουρὰν αὐτῆς ἅπασα ἡ τυχὸν περιουσία αὐτῆς θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

ε'. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖ προτάσει τῆς Καθηγουμένης τὰς Γενικὰς Συνελεύσεις τῆς Ἀδελφότητος.

στ'. Συνέρχεται εἰς συνεδριάσεις μετὰ πρόσκλησιν τῆς Καθηγουμένης, ὡσάκις παρίσταται ἀνάγκη διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ προκυπτόντων ζητημάτων, ἔγκρισιν ἐκτάκτων δαπανῶν, ἀγοραπωλησιῶν καὶ λοιπῶν πράξεων χρυζουσῶν ἰδιαίτερας ἐγκρίσεως.

ζ. Αἱ συνεδριάσεις λαμβάνουν χώραν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Τὰ τηρούμενα Πρακτικὰ καταχωροῦνται εἰς τὸ εἰδικὸν πρὸς τοῦτο βιβλίον Πρακτικῶν καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τε τῆς Καθηγουμένης καὶ τῶν Συμβούλων.

η'. Ἡ γραφικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐν γένει δύναται νὰ ἀνατίθεται εἰς μίαν τῶν Συμβούλων, ἥτις ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως καὶ τηρεῖ τὰ σχετικὰ βιβλία.

θ'. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἅπαντα τὰ μέλη αὐτοῦ ὀφείλουν ὅπως συμπεριφέρωνται ἐναντι ἀλλήλων μετὰ ἀπόλυτον σεβασμόν, μετὰ σεμνοπρέπειαν καὶ πνευματικὴν ὑποταγὴν πρὸς τὴν Καθηγουμένην. Αἱ τυχὸν διαφωνοῦσαι ἐκφέρουν τὴν γνώμην των μετὰ σεμνότητα ἀξιοῦσαι εἰς τινὰς περιπτώσεις, ὅπως ἐγγράφηται ἡ γνώμη των εἰς τὰ Πρακτικά.

Ἄρθρον 15

Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος

α'. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Ἀδελφότητος θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίῳ, ἐφ' ὅσον εἶναι παρόντα τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος.

β'. Συγκαλείται παρὰ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου πρό-
τάσει τῆς Καθηγουμένης:

βα'. Πρὸς ἐνημέρωσιν τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος
διὰ τὸ ἀνατιθέμενον εἰς ἐκάστην ἀδελφὴν διακό-
νημα, εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου.

ββ'. Πρὸς ἐκλογήν Καθηγουμένης καὶ Ἱγουμε-
νοσυμβουλίου.

βγ'. Ὅταν τοῦτο κρίνεται σκόπιμον, διὰ νὰ ζητηθῇ
συμβουλευτικῶς ἡ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος ἐπι-
οιουδήποτε ζητήματος.

Ἡ Καθηγουμένη δύναται νὰ συγκαλῆ τὴν ἀδελφότη-
τα, τακτικῶς ἢ ἐκτάκτως, εἰς Συνάξεις φιλαδέλφου ἀνα-
στροφῆς καὶ πνευματικῆς οἰκοδομῆς.

ἄρθρον 16 Τηρούμενα Βιβλία.

α'. Ἡ Ταμία τηρεῖ τὸ Κτηματολόγιον καὶ τὸ Βιβλίον Τα-
μείου.

β'. Ἡ Γραμματεὺς τηρεῖ τὰ ἀκόλουθα Βιβλία: 1. Βιβλίον
Πρακτικῶν τῶν Συνεδριάσεων τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ
Ἱγουμενοσυμβουλίου, 2. Δοκιμολόγιον καὶ Μοναχο-
λόγιον, ἥτοι Μητρώων τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, 3.
Βιβλίον Πρωτοκόλλου, ὡς καὶ τὸ Ἀρχεῖον τῆς Ἱ. Μονῆς
καὶ 4. Βιβλίον ἱερῶν λειψάνων, ἰ. εἰκόνων, ἰ. σκευῶν, κει-
μηλίων καὶ τιμαλφῶν.

ἄρθρον 17 Ἡ Σφραγίς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλικὴ καὶ φέρει εἰς
τὸ κέντρον παράστασιν τῆς εἰκόνας τῆς Μεταμορφώσεως
τοῦ Κυρίου καὶ πέριξ αὐτῆς τὴν ἐπιγραφὴν «Ἱερὰ Μονὴ
Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ». Εἰς ἐξωτερικὸν δὲ
κύκλον τὴν ἐπιγραφὴν «Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας,
Παξῶν καὶ Διαποντίων Νήσων». Τὰ ἔγγραφα θεω-
ροῦνται ἔγκυρα ὅταν φέρουν τὴν σφραγίδα τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς καὶ τὴν ὑπογραφὴν τῆς Καθηγουμένης ἢ τῆς
Ἀναπληρωτρίας αὐτῆς.

Κεφάλαιον Δ'

ἄρθρον 18 Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱ. Μονῆς

α'. Ὁ Πνευματικὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διορίζεται ὑπὸ τοῦ
Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κερκύρας κατόπιν ἀπο-
φάσεως τῆς Καθηγουμένης καὶ τοῦ Ἱγουμενοσυμβου-
λίου.

β'. Ὁ Πνευματικὸς διαμένει ἐκτὸς τοῦ οἰκήματος τῶν
ἀδελφῶν, διαιτᾶται δὲ κατ' ἰδίαν καὶ μόνον εἰς ἐκτάκτους
περιπτώσεις, ὡς αἱ μεγάλα τῆς Χριστιανοσύνης ἑορταί,
παρακάθηται εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν μετὰ τῶν ἀδελ-
φῶν.

γ'. Ὁ Πνευματικὸς ἐξομολογεῖ, συνεργάζεται μετὰ τῆς
Καθηγουμένης διὰ πᾶν θέμα ἀνακύπτον ἐντὸς τῆς Ἀδελ-
φότητος καί, ἐὰν τὸ ἀπαιτοῦν αἱ ἀνάγκαι τῶν ἀδελφῶν,
τελεῖ συνάξεις συγκαλουμένας ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης,
κατὰ τὰς ὁποίας συμβουλεύει τὰς ἀδελφὰς διὰ τὴν καθυ-
τέραν πνευματικὴν ἐπίδοσιν καὶ πρόοδον.

Κεφάλαιον Ε'

ἄρθρον 19 Ἡ Φιλοξενία τῶν Προσκυνητῶν

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἀκολουθοῦσα τὴν παράδοσιν τῆς Ἐκ-
κλησίας καὶ τὴν ἐν τῇ Μοναστικῇ Αὐτῆς ζωῇ τηρουμένην
τακτικὴν παρέχει ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων τῆς φι-
λοξενίαν εἰς πρόσωπα πνευματικά, ὑπὸ τὰς ἀκολουθούσους
προϋποθέσεις:

α'. Ἄγνωστα πρόσωπα δὲν φιλοξενοῦνται εἰς τὴν Ἱ.
Μονήν.

β'. Ἀπαγορεύεται ἡ διανυκτέρευσις-φιλοξενία ἀνδρῶν
ἐντὸς τοῦ περιβόλου τῆς Μονῆς.

γ'. Αἱ φιλοξενοῦμεναι δέον ὅπως παρακολουθοῦν τὰς
Ἱερὰς Ἀκολουθίας καὶ συμμετέχουν εἰς τὰς ἐργασίας τῆς
Ἀδελφότητος, ἐφ' ὅσον τὸ δεῦτερον τοῦτο θεωρεῖται
σκόπιμον.

δ'. Αἱ φιλοξενοῦμεναι, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν
στενῶν συγγενῶν τῶν ἀδελφῶν, οὐδέποτε εἰσέρχονται
εἰς τὰ κελλία τῶν ἀδελφῶν καὶ κατὰ τὸ δυνατόν, οὔτε εἰς
τὰ ἐργαστήρια.

ε'. Αἱ φιλοξενοῦμεναι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ δώσουν
εἰς τὴν Καθηγουμένην ἢ τὴν ὑπεύθυνον τοῦ ξενῶνος
ἀδελφὴν, ὅταν τοῦτο θεωρῆται ἀπαραίτητον, τὰ στοιχεῖα
ταυτότητός των.

στ'. Αἱ φιλοξενοῦμεναι καὶ οἱ προσκυνῆται ὀφείλουν
νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ Ἱερὰ Μονὴ εἶναι τόπος προσευχῆς,
προσκυνήματος καὶ ἁγιασμοῦ. Διὰ τοῦτο ὀφείλουν νὰ
φέρουν σεμνὴν ἀμφίεσιν καὶ νὰ μὴ χρησιμοποιοῦν μου-
σικὰ ὄργανα καὶ ἄσματα, νὰ μὴ θορυβοῦν καὶ νὰ μὴ φω-
νασκοῦν ἀπρεπῶς.

Κεφάλαιον ΣΤ' Οἰκονομικά

ἄρθρον 20 Πρόσοδοι τῆς Ἱ. Μονῆς

Ἡ Ἔσοδα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι:

α'. Τὰ ἐκ πωλήσεως κηροῦ προερχόμενα.

β'. Τὰ ἐκ τῆς καθλιεργείας τῶν ἐλαιοδένδρων αὐτῆς.

γ'. Τὰ ἐκ πωλήσεως τῶν ἐργοχείρων τῶν ἀδελφῶν.

δ'. Αἱ πάσης φύσεως δωρεαί.

ε'. Πᾶν ἄλλο ἔσοδον προερχόμενον ἐκ χρηστῆς καὶ
νομίμου πηγῆς.

ἄρθρον 21
Διάθεσις τῶν Πόρων.

Αἱ ἐκ τῶν ἀνωτέρω πηγῶν προερχόμεναι πρόσοδοι χρησιμοποιοῦνται:

- α'. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.
 - β'. Διὰ τὴν συντήρησιν τῶν Ἱερῶν Ναῶν καὶ τῶν λοιπῶν οἰκοδομημάτων.
 - γ'. Διὰ τὴν προσθήκην νέων ἐγκαταστάσεων.
 - δ'. Διὰ τὴν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων τῆς Ἱ. Μονῆς.
 - ε'. Διὰ τὴν φιλοξενίαν καὶ
 - στ'. Διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς καὶ διὰ τὸ φιλανθρωπικὸν καὶ κοινωνικὸν ἔργον τῆς Μητροπόλεως.
- Πᾶσα δαπάνη μὴ προβλεπομένη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

ἄρθρον 22
Περιουσία τῆς Ἱ. Μονῆς

Περιουσία τῆς Ἱ. Μονῆς θεωρεῖται:

- α'. Ἡ ἐλαιόφυτος καὶ μὴ ἔκτασις γῆς ἢ περιλαμβανομένη εἰς τὸ Κτηματολόγιον τῆς Ἱ. Μονῆς.
 - β'. Τὰ τυχὸν ἀνήκοντα εἰς ἀδελφὰς ἀκίνητα καὶ μετὰ τὴν κουρὰν περιελθόντα εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν κατὰ τὸν Νόμον ὡς καὶ τὰ ἐκ δωρεῶν τοιαῦτα.
- Τὰ οὕτω περιερχόμενα εἰς τὴν κυριότητα τῆς Μονῆς ἀκίνητα δύνανται, ἐὰν δὲν ὀρίζη ἄλλῃς ὁ δωρητής, νὰ ἐκποιηθοῦν κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Κεφάλαιον Ζ'
Διάφοροι ἐπὶ μέρους Διατάξεις

ἄρθρον 23

Καθ' ὅλας τὰς Δεσποτικὰς καὶ Θεομητορικὰς ἑορτὰς ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς μνήμας μεγάλων Ἀγίων, ἦτοι Ἀποστόλων, Ἱεραρχῶν, Μεγαλομαρτύρων καὶ Ὁσίων τελεῖται ὀλονύκτιος ἀγρυπνία, κατὰ τὰς δυνατότητας βεβαίως τῆς Ἀδελφότητος.

ἄρθρον 24.

Ἐντὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς δὲν τελοῦνται γάμοι καὶ βαπτίσεις.

ἄρθρον 25.

Ἡ εἴσοδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παραμένει ἀνοικτὴ κατὰ τὰς ὥρας τὰς ὁποίας ὀρίζει ἡ Ἀδελφότης ἀναλόγως τῶν ἐποχῶν.

Καθ' ἐκάστην Δευτέραν ἢ ἐξώθυρα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς παραμένει κλειστὴ διὰ νὰ ἔχουν τὴν δυνατότητα αἱ ἀδελφοὶ νὰ ἐπιδίδωνται μὲ περισσοτέραν ἄνεσιν καὶ ἡσυχίαν εἰς τὰ πνευματικὰ τῶν καθήκοντα.

Ὡσαύτως παραμένει κλειστὴ ἢ ἐξώθυρα κατὰ τὸ πρῶτον τριήμερον τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

ἄρθρον 26

Τροποποιήσις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

Ἐὰν παραστῇ ἀνάγκη τροποποιήσεως, συμπληρώσεως ἢ καὶ καταργήσεως ἄρθρου ἢ ἄρθρων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀποφασίζει τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον, κατόπιν ἡτιολογημένης εἰσηγήσεως τῆς Καθηγουμένης, ἐφ' ὅσον συμφωνήσουν πρὸς τοῦτο τὰ 4/5 τῶν μελῶν αὐτοῦ, πλὴν τῶν θεμελιωδῶν ἄρθρων ἀφορώντων εἰς τὴν σύστασιν, τὴν κανονικὴν ὑπόστασιν, τὸν σκοπὸν, τὸν κοινοβιακὸν τρόπον ζωῆς, τὴν ἐκλογὴν Καθηγουμένης, διὰ τὴν τροποποίησιν τῶν ὁποίων ἀπαιτεῖται ἡ σύμφωνος γνώμη τῶν 4/5 τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Μεθ' ὃ ἡ συνεδρία ἐλύθη.

Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον

Ἡ Καθηγουμένη

Μοναχὴ Εὐφημία Κόκκοβα

Τὰ μέλη

Μοναχὴ Κερκύρα Βλάχου

Μοναχὴ Θεοδώρα Κουφογιάννη

Μοναχὴ Σεραφεῖμία Ρουβᾶ

Μοναχὴ Διονυσία Ζαχαριάδου

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Μ. Βασιλείου, *Ὅροι κατὰ πλάτος*, Ἐρώτ. ι', ΕΠΕ τ. 8, σελ. 244, στ. 8.
2. Ἀββᾶ Βαρσανουφίου, ἀπόκρ. σν'.
3. Βῆ. Μ. Βασιλείου, *Ἀσκητικαὶ διατάξεις*, ΕΠΕ 9, σελ. 530.
4. Βῆ. Σωφρονίου Σαχάρωφ, *Ἀσκησις καὶ θεωρία*, ἐκδ. Ἱ. Μονῆς Τιμίου Προδρόμου, Ἔσσεξ Ἀγγλίας, σελ. 52.
5. Βῆ. ὁ.π., ἀπόκρ. σνα'.
6. Βῆ. ὁ.π., ἀπόκρ. σνγ'.
7. Βῆ. γενικῶς περὶ ὑπακοῆς καὶ ἐκκοπῆς τοῦ θελήματος: Ἀνατ. Ὁρθόδ. Μοναχισμός, τ. β', σσ. 324-437 καὶ 607-665.
8. Βῆ. Μ. Βασιλείου, *Ὅροι κατὰ πλάτος*, ἐρώτ. μστ', σελ. 380.
9. «... Μετὰ γάρ τοι τὸ μονάσαι, τῶν προσόντων αὐτοῖς ἀπάντων τὸ μοναστήριον ἔχει τὴν κυριότητα καὶ οὐδὲν περὶ τῶν οἰκείων φροντίζειν, ἢ διατίθεσθαι, τούτοις παρακεχώρηται»⁹ (Καν. στ' Πρωτοδ).

Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Αἱμυαλῶν Δημητσάνης,
τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΩΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΙΜΥΑΛΩΝ ΔΗΜΗΤΣΑΝΗΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρ. 39 παρ. 4 τοῦ Νόμου 590/77 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» προβαίνομεν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ παρόντος «Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου Αἱμυαλῶν Δημητσάνης, ἡ ὁποία εἶναι ἀνδρῶα καὶ λειτουργεῖ κατὰ τὸ κοινοβιακὸν σύστημα.

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ τελεῖ, κατὰ τὰ ὀριζόμενα διὰ τοῦ ἄρθρ. 39 παρ. 6 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νόμος 590/77), ὑπὸ τὴν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.

Ἡ Ἱερὰ Μονή, ὡς πρὸς τὰς νομικὰς αὐτῆς σχέσεις, εἶναι Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου καὶ θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καὶ λειτουργίᾳ ἀκόμη καὶ ἂν ἀπομείνῃ εἰς ἀδελφός. Καὶ τούτου ὅμως ἀποθανόντος, ἡ Ἱερὰ Μονὴ δὲν θεωρεῖται διαλελυμένη, ἀλλ' ὡς τελούσα ἐν διακοπαῖς, ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐπίβλεψιν καὶ παρακολούθησιν τοῦ Μητροπολίτου Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.

Ἄρθρον 1
Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς μέσῳ τῆς μοναχικῆς πολιτείας, ὅπως διέγραψαν αὐτὴν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καὶ κατωχύρωσαν ἐκκλησιαστικῶς αἱ Ἅγιοι Σύνοδοι διὰ τῶν Ἱερῶν αὐτῶν Κανόνων, καὶ τὰ μοναστηριακὰ Τυπικά.

Ἄρθρον 2
Αἱ Δικαιοδοσίαι τοῦ Μητροπολίτου

α'. Ὁ κυριάρχης Μητροπολίτης μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις, ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις ὀρίζει, ἐν τε τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς, ἐφ' ὅσον τὰ Μετόχια αὐτῆς κείνται ἐντὸς τῆς Μητροπολιτικῆς δικαιοδοσίας Αὐτοῦ.

β'. Ἀσκεῖ τὴν ἀνωτάτην πνευματικὴν ἐποπτείαν ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ παρακολουθεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τοῦ παρόντος «Κανονισμοῦ».

γ'. Ἐπικυροῖ τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐκάστοτε νέου Ἡγουμέ-

νου καὶ τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων, χειροθετεῖ καὶ ἐνθρονίζει τὸν Ἡγούμενον.

δ'. Παρέχει τὴν κανονικὴν Αὐτοῦ ἐγκρίσιν καὶ εὐλογίαν, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, διὰ τὴν κούραν τῶν νέων μοναχῶν.

ε'. Τελεῖ τὰς χειροτονίας τῶν κληρικῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, πρὸς κάλυψιν τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

στ'. Ἐγκρίνει τὴν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου χορηγομένην εἰς τοὺς ἀδελφούς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν.

ζ'. Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οἰκονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἐγκρίνει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμὸν καὶ ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

η'. Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀσκεῖ πειθαρχικὸν ἔλεγχον κατὰ παντὸς παρεκτρεπομένου ἀδελφοῦ. Εἰς περίπτωσιν σκανδάλου παρεμβάινει αὐτοδικαίως.

θ'. Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἀποφασιζομένας ἐκάστοτε τροποποιήσεις τοῦ παρόντος «Κανονισμοῦ».

Ἄρθρον 3

Τὰ Ἱερά Ὑποτάκτα Διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

α'. Ὁ Ἡγούμενος.

β'. Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον.

γ'. Ἡ Σύναξις (Ὁλομέλεια) τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 4

1. Ὁ Ἡγούμενος.

α'. Ὁ Ἡγούμενος εἶναι ὁ πνευματικὸς πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἔχει μόνος τὴν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

β'. Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις, ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις ὀρίζει, ἐν τε τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς.

γ'. Καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἐγκαταβιοῦν τουλάχιστον πέντε ἀδελφοί. Ὁ οὕτως καταστάς Ἡγούμενος εἶναι ἰσόβιος, ἐπιφυλάσσομένων τῶν περὶ δικαστηρίων διατάξεων τοῦ νόμου 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἄλλως διορίζεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου εἰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὁ διορισμὸς ἰσχύει καθ' ὅσον χρόνον οἱ ἐγκαταβιοῦντες μοναχοὶ εἶναι λιγό-

τεροι τῶν πέντε (5). Συμπληρουμένου τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ εγκαταβιούντων γίνεται ἐκλογή.

δ'. Προϊσταται τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

ε'. Συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

στ'. Προεδρεύει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

ζ'. Ἐποπεύει τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

η'. Προτείνει εἰς τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων, τὴν κουρὰν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο, καὶ τὴν χειροτονίαν τῶν ὑπ' αὐτοῦ κρινομένων ὡς καταλήλων, πρὸς κάλυψιν τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ'. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ πάσης ἀλλῆλης ἀρχῆς καὶ παντὸς ἐν γένει φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου· κωλυόμενος δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀναπληροῦται ὑπὸ ἀδελφοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἢ ὑπὸ νομικοῦ συνηγόρου (δικηγόρου), ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς ἀναπληρώσεως ταύτης (νομικοῦ συμβούλου) ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

ί'. Ὑπογράφει πάντα τὰ ἔγγραφα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ια'. Χορηγεῖ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς ἀδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν.

ιβ'. Ὅριζει τὸ διαιτολόγιον τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὰ διακονήματα τῶν ἀδελφῶν, καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν νοσηλείαν αὐτῶν.

ιγ'. Δύνатаι νὰ ἀπουσιάσῃ εὐλογία καὶ ἀδεία τοῦ Μητροπολίτου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διὰ σοβαροὺς λόγους ὑγείας καὶ διὰ τὴν ἐπίβλυσιν συγκεκριμένων προβλημάτων αὐτῆς, περὶ τῶν ὁποίων καὶ καθιστᾷ ἐνήμερον τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον. Σπανίως δύνатаι νὰ ἀπουσιάσῃ δι' ἄλλοιους λόγους, ἀλλὰ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν 2/3ων τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

ιδ'. Ὅριζει τὸν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ. Τοιοῦτου μὴ ὀριζομένου, ὡς ἀντικαταστάτης ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὸ ἀρχαιότερον τῆ τάξει μέλος τῆς Ἀδελφότητος, ὡς τοῦτο ἐμφαίνεται ἐκ τῆς σειρᾶς ἀναγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ.

2. Ἡ Γεροντία.

Εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, ὁ Ἡγούμενος ἔχει περὶ αὐτὸν συμβουλευτικὸν σῶμα, τὴν Γεροντίαν, μέλη τῆς ὁποίας εἶναι οἱ κατ' ἀρχαιότητα δύο πρῶτοι ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μετὰ τῶν ὁποίων συζητεῖ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ σοβαρότερα θέματα.

3. Ἡ χρεία τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου.

Ἡ θέσις τοῦ Ἡγουμένου χρεύει:

α'. Ἐνεκα θανάτου.

β'. Ἐνεκα παραιτήσεως διὰ λόγους ὑγείας, δεκτῆς γε-

νομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3ων τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῆ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου .

γ'. Ἐνεκα παύσεως αὐτοῦ, εἰς περίπτωσιν ἀμετακλήτου καταδίκης αὐτοῦ διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐκ δόλου τελοῦμενον, καὶ ἔνεκα παύσεως ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου προτάσει τῆς πλειοψηφίας τῆς Ἀδελφότητος, τῆς προτάσεως αὐτῆς κρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τῆς κειμένης νομοθεσίας.

4. Ἡ ἐκλογή Ἡγουμένου.

α'. Μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον κένωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, ὡς τοποτηρητῆς ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὸ ἀρχαιότερον τῆ τάξει μέλος τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ τοποτηρητῆς ἀμέσως ἀναφέρει γραπτῶς εἰς τὸν Μητροπολίτην τὴν τε χρείαν τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου καὶ τὴν πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς. Ἀκολουθῶν τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ρυθμίζει τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἡγουμένου, καί, ἐντὸς ἐπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρεύσεως τῆς θέσεως, ἀναγγέλλει γραπτῶς τὴν ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς.

β'. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως τοῦ Ἡγουμένου, εἰς ἴλιαν δὲ ἐκτάκτους περιπτώσεις οὐχὶ πέραν τῆς εικοστῆς.

γ'. Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ρυθμίζει ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπή, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ δύο ἀδελφῶν, τοῦ μετὰ τὸν τοποτηρητὴν ἀρχαιότερου καὶ τοῦ νεωτέρου ὄλων τῆ τάξει. Ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως.

δ'. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπαντες οἱ κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ τῆς Ἀδελφότητος. Εἰς περίπτωσιν ἐκλογῆς ὡς Ἡγουμένου Μοναχοῦ μὴ δυναμένου νὰ ἀποκτήσῃ τὴν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ, τότε ὁ ἐκλεγείς Ἡγούμενος Μοναχὸς παραιτεῖται ἐντὸς τριμήνου.

ε'. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουν ἅπαντες οἱ ἔχοντες μοναχικὴν κουρὰν καὶ μονίμως ἐγκαταβιούντες εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

στ'. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

ζ'. Ἡ Ἀδελφότης εὐρίσκειται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5 ὡν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω ἀπαρτίας, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετὰ τριήμερον, ἐὰν παρίστανται τὸ ἥμισυ τῶν ἀδελφῶν πλέον ἐνός.

η'. Ὁ συγκεντρώσας τὴν πλειοψηφίαν τῶν παρόντων ἐκλέγεται Ἡγούμενος. Ἐν οὐδεὶς λάβῃ τὴν πλειοψηφίαν ταύτην, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται αὐθωρεῖ, ἕως τρεῖς φορές. Ἐν καὶ πάλιν οὐδεὶς λάβῃ τὴν πλειοψηφίαν, ἐκ τῶν τελευταίων ἰσοψηφισάντων ἐκλέγεται Ἡγούμενος ὁ ἀρχαιότερος τῆ τάξει. Ἀκολουθῶν ὁ τοποτηρητῆς ἀναγγέλλει τὸ ἀποτελέσμα τῆς ἐκλογῆς.

θ'. Τυχὸν ἐνστάσεις υποβάλλονται εὐθὺς ἀμέσως μετὰ

τὴν ὡς ἄνω ἀναγγελίαν, καὶ γίνονται δεκταὶ συγκεντρώουσαι τὸ 1/3ον τῶν παρόντων ἀδελφῶν.

Ἄν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ καὶ δὲν συντρέχουν ἄλλοι ῥήγοι, διεξάγεται εὐθὺς νέα ψηφοφορία.

ι'. Τὴν ἐκλογὴν ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέσις ἐν τῷ Καθολικῷ μετὰ τὴν ὁποῖαν ὁ ἐκλεγείς Ἠγούμενος ἀναλαμβάνει ἐγκύρωσι τὴν ἀσκῆσιν τῶν καθηκόντων του, εἶναι δὲ ἰσόβιος.

ια'. Περαιτωθείσης τῆς ἐκλογῆς συντάσσεται πρακτικόν, ὃπερ ὑπογράφεται παρὰ πάντων τῶν ψηφισάντων ἀδελφῶν καὶ ὑποβάλλεται ἐντὸς τριημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην ὅστις ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ὀρίζει τὴν ἡμέραν ἐγκαταστάσεως (ἐνθρονίσεως) τοῦ Ἠγουμένου καθ' ἣν ὁ οἰκεῖος Ἱεράρχης δίδει τῷ Ἠγουμένῳ τὰ διακριτικὰ τοῦ ἀξιώματος αὐτοῦ (ἡγουμενικὴν ράβδον καὶ ἡγουμενικὸν μανδύαν).

ιβ'. Ἐπὶ παντὸς ἀπροβλήπτου, κατὰ τὴν ὄλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας, ἀποφασίζει τελεσιδικῶς κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

ἄρθρον 5

1. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον.

α'. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελές. Ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Ἠγουμένου καὶ δύο μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἐκλεγομένων ἀνὰ πενταετίαν διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

β'. Ἡ ἐκλογὴ διεξάγεται ἐντὸς τῆς τελευταίας ἑβδομάδος πρὸ τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου Ἠγουμενοσυμβουλίου. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μετὰ τῆς χρείας τῆς θέσεως τοῦ Ἠγουμένου, παρατείνεται ἡ θητεία αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἠγουμένου.

γ'. Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ρυθμίζει ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τοῦ Ἠγουμένου καὶ δύο ἀδελφῶν, τοῦ μετὰ τὸν Ἠγούμενον ἀρχαιότερου καὶ τοῦ νεωτέρου ὄλων τῆ τάξεως. Ἐν ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως.

δ'. Ἐκαστος τῶν ἐκλογέων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ψηφοδελτίου ἀναγράφει καὶ τὰ δύο ὀνόματα μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ε'. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἔχουν ἅπαντες οἱ ἀδελφοί, οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Μοναχολογίῳ καὶ μονίμως ἐγκαταβιοῦντες, τῆς ἐπανεκλογῆς αὐτῶν ἐπιτρεπομένης ἀπεριόριστως.

στ'. Ἐπὶ ἰσοψηφίας προκρίνεται ὁ ἀρχαιότερος τῆ τάξεως.

ζ'. Ὡς πρὸς τὰ διαδικαστικὰ θέματα ἀκολουθεῖται ἡ τάξις, ἡ τηρουμένη εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἠγουμένου.

η'. Ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς, ὁ Ἠγούμενος ἀναφέρει ἐγγράφως εἰς τὸν Μητροπολίτην τὰ μέλη τοῦ ἀναδεικθέντος Ἠγουμενοσυμβουλίου.

θ'. Ὁ γραμματεὺς καὶ ὁ ταμίας ὀρίζονται ὑπὸ τοῦ Ἠγουμένου, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ι'. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν.

2. Ἡ κένωσις θέσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

α'. Κενοῦται θέσις τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἕνεκα θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως μέλους τινος αὐτῆς.

β'. Μέλος τι τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου παύεται ὅταν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογητῶς ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς συνεδρίας αὐτοῦ, ἢ παρακωλύῃ τὴν λειτουργίαν αὐτοῦ.

γ'. Ἡ ἀποδοχὴ τῆς παραιτήσεως ἢ ἡ παύσις μέλους τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου κρίνεται ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τῇ εἰσηγήσει τοῦ Ἠγουμένου καὶ γίνεται δεκτὴ ἂν ἐξασφαλίσῃ τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Συνάξεως.

δ'. Κενομένης, δι' οἰονδήποτε ῥήγον, θέσεως τινος Ἠγουμενοσυμβουλίου, διαρκούσης τῆς θητείας αὐτοῦ, διενεργεῖται κανονικὴ ἐκλογὴ Ἠγουμενοσυμβουλίου, τῆς ἐκλογῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

3. Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

α'. Τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος

β'. Ἀποφασίζει περὶ τῆς κουρᾶς καὶ τῆς χειροτονίας τῶν ἀδελφῶν.

γ'. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προῦπολογισμόν καὶ ἀπολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὑποβάλλει αὐτοὺς πρὸς ἔγκρισιν τῆς νομιμότητος εἰς τὸν Μητροπολίτην .

δ'. Ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεὰς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγορὰς καὶ πωλήσεις ἀκινήτων οἰασθήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει περὶ τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων, τῇ ἐγκρίσει πάντοτε τοῦ Μητροπολίτου, διαχειρίζεται πᾶσαν κινήτην καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μεριμνᾷ διὰ τὴν προμήθειαν πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐφοδίων. Ἐν γένει δὲ ἐνεργεῖ καὶ φροντίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, συντελοῦν εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ ἱεροῦ Κοινοβίου. Προσέτι μεριμνᾷ δι' ὅσας τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν.

ἄρθρον 6

Τὰ τηρούμενα Βιβλία.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, μερίμνη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, τηροῦνται τὰ κάτωθι βιβλία:

α'. Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

β'. Βιβλίον καταχωρήσεως εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων («Πρωτόκολλον»).

γ'. Δοκιμολόγιον.

δ'. Μοναχολόγιον.

ε'. Κτηματολόγιον: α) Βιβλίον ἀκινήτου περιουσίας β) Βιβλίον κινήτης περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

στ'. Βιβλίον Ταμείου.

ζ. Καθολικὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

η'. Βιβλίον Ἱερῶν Λειψάνων, Ἱερῶν Κειμηλίων, Ἱερῶν Σκευῶν, Ἱερῶν εἰκόνων καὶ τιμηφῶν.

Ἄρθρον 7 Ἡ Σφραγίς

Ἡ σφραγίς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν εἰκόνα τοῦ Γεννεσίου τῆς Θεοτόκου, κύκλῳ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἱερὰ Μονὴ τῶν Αἰμυαλῶν Τὸ Γεννέσιον τῆς Θεοτόκου», καὶ εἰς ἐξωτερικὸν κύκλον τὴν ἐπιγραφὴν: «Ἱερὰ Μητρόπολις Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως».

Ἄρθρον 8 Ἡ Συγκρότησις τῆς Ἀδελφότητος

α'. Ἡ Ἀδελφότης συγκροτεῖται ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ ἐγγεγραμμένων καὶ ἐγκαταβιοῦντων ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἀδελφῶν.

β'. Ἡ σειρά ἀρχαιότητος τῶν ἀδελφῶν καθορίζεται ἐκ τῆς προτεραιότητος ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ.

γ'. Ἀδελφὸς μὴ ἐγκαταβιῶν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν καὶ μὴ προσφέρων οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν εἰς αὐτὴν δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ὑποψηφιότητος διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἱγουμένου ἢ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, οὔτε δικαίωμα ψήφου.

Ἄρθρον 9 Ἡ Κοινοβίασις ἐν τῇ Ἀδελφότητι

Διὰ νὰ γίνῃ τις μέλος τῆς Ἀδελφότητος ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι:

α'. Ἐγγραφὸς αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου.

β'. Νόμιμος ἡλικία.

γ'. Κανονικὴ δοκιμασία.

δ'. Διάθεσις ὁλοκλήρου τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου προσωπικῆς περιουσίας τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸ τῆς κούρας του, ὥστε νὰ ἀποδεσμευθῇ οὗτος ἐξ αὐτῆς.

ε'. Πρότασις τοῦ Ἱγουμένου καὶ ἀποδοχὴ ταύτης ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

στ'. Ἐνημέρωσις τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

Ἄρθρον 10 Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος:

α'. Ἀπαρτίζεται ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ αὐτῆς ἐγγεγραμμένων καὶ μονίμως ἐγκαταβιοῦντων ἀδελφῶν.

β'. Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, ἐκτὸς

τῶν ἐν τῷ παρόντι «Ἑσωτερικῷ Κανονισμῷ» ἄλλως προβλεπομένων περιστάσεων, τακτικῶς μὲν τὴν 10ην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἐκτάκτως δὲ πρὸς ἀντιμετώπισιν λίαν σοβαρῶν θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ'. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5ων μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω ἀπαρτίας, ἡ Σύναξις συνέρχεται πάλιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἐφ' ὅσον παρίσταται τὸ ἡμισυ σὺν ἐνὸς τῶν ἀδελφῶν.

δ'. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐκτὸς τῶν περιστάσεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι «Ἑσωτερικῷ Κανονισμῷ».

ε'. Τῶν Συνάξεων τηροῦνται πρακτικὰ ὑπογραφόμενα ὑπὸ πάντων τῶν παρόντων ἀδελφῶν.

στ'. Ἡ Σύναξις δικαιούται ὅπως προτείνῃ εἰς τὸν Μητροπολίτην τὴν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας πειθαρχικοῦ ἐλέγχου τοῦ Ἱγουμένου καὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, δι' εἰδικῶς αἰτιολογημένης ἀποφάσεως, ἡ ὁποία θὰ διατυπῶνῃ συγκεκριμένη κατηγορία δι' ἐκκλησιαστικὸν ἢ ποινικὸν ἀδίκημα καὶ μὲ πλειοψηφία τῶν 4/5.

Ἄρθρον 11 Οἱ Προσκυνταί

α'. Ἡ Ἱερὰ Μονὴ δύναται νὰ φιλοξενήσῃ μικρὸν ἀριθμὸν προσκυντῶν, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ἱγουμένου.

β'. Δὲν φιλοξενοῦνται ἀνήλικα παιδιά καὶ γυναῖκες, ἀλλὰ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος αὐτῶν, ἵνα προσκυνήσωσιν μόνον, κατὰ τὸ σύντομον χρονικὸν διάστημα, τὸ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ προγράμματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ'. Γενικῶς τὰ τῆς εἰσόδου τῶν προσκυντῶν ἐπαφίεται εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Ἱγουμένου.

Ἄρθρον 12 Ἡ ἑδαφικὴ περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἐπανιδρυθείσης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (ΦΕΚ 120/Α/16-6-2006) ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καταγράφεται:

α'. εἰς τὰ βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Δημητσάνης (Ψωφίδος), εἰς τὸν τόμον καὶ μὲ αὐξοῦντα ἀριθμὸν .

β'. Τὰ Μετόχια τῆς, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν ἀπλᾶ ἐξαρτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἔχοντα μετ' αὐτῆς ἐνιαίαν νομικὴν ὑπόστασιν, εἶναι:

1. Τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ζυγοβιστίου.
2. Παναγίας τοῦ Δράμαλη-Δημητσάνης.
3. Ἁγίου Ἀθανασίου Κλίνιτσας (ἐκκλ. ἐρειπωθεῖσα).
4. Ἁγίου Χριστοφόρου (ἐκκλ. ἐρειπωθεῖσα).
5. Ἁγίου Εὐσταθίου Λυκαίου.

Ἡ ὡς ἄνω περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, καὶ οἰαδήποτε

ἄλλη ἢ θελε περιέλθει εἰς τὴν κυριότητα αὐτῆς, εἴτε διὰ δωρεᾶς εἴτε δι' ἀγορᾶς, εἶναι ἀναπαλλητορίωτος εἰς τὸ δι-
νκεές.

ἄρθρον 13
Αἱ πρόσοδοι

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προέρχονται:

- α'. Ἐκ τοῦ κηροῦ τῆς Ἐκκλησίας.
- β'. Ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τῶν ἀδελφῶν.
- γ'. Ἐκ πάσης φύσεως δωρεῶν, κληρονομιῶν, κ.τ.λ.
- δ'. Ἐκ προσόδων ἐκ τῆς κινητῆς καὶ ἀκινήτου περιου-
σίας τῆς Μονῆς.
- ε'. Ἐκ πάσης χρηστῆς καὶ νομίμου πηγῆς.

ἄρθρον 14
Ἡ διάθεσις τῶν προσόδων

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

- α'. Διὰ πάσης φύσεως ἀνάγκας τῶν ἀδελφῶν.
- β'. Διὰ τὴν συντήρησιν καὶ ἐπέκτασιν τῶν κτιριακῶν
ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ'. Διὰ τὴν προμήθειαν καὶ συντήρησιν πάντων τῶν
συντελούντων εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς, μάλιστα δὲ τῆς θείας λατρείας.

δ'. Δι' ἐλεημοσύνην καὶ ἄλλας ἐκδηλώσεις ἀγάπης.

Διὰ πᾶσαν δαπάνην μὴ προβλεπομένην μεταξὺ τῶν ἀ-
νωτέρω ἀποφασίζει τὸ Ἱεγουμενοσυμβούλιον.

Ὁ παρῶν «Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς» ἀνεγνώσθη ἐνώ-
πιον τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Ἄπαντες οἱ ἀδελ-
φοὶ ἦσαν παρόντες, ἀπεδέχθησαν ἅπαντα τὰ ἄρθρα αὐ-
τοῦ καὶ ὑπεσχέθησαν τὴν τήρησιν αὐτῶν.

Ὁ παρῶν «Ἐσωτερικὸς Κανονισμὸς» ὑποβάλλεται εἰς
τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Γόρτυνος καὶ Μεγα-
λοπόλεως κ. Ἱερεμίαν πρὸς ἐγκρισιν καὶ ἡ ἰσχὺς του
ἄρχειται ἀπὸ τῆς δημοσιευσεως του εἰς τὸ ἐπίσημον Δελ-
τίον «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ὁ Ἱγούμενος
Ἄρχιμ. Δαμασκηνὸς Παγανὸς

Οἱ Σύμβουλοι
Ἱερομ. Ἰωσήφ Ἀγγελίδης
Μοναχὸς Γαβριὴλ Μανιάκας.

Κανονισμὸς ἐσωτερικῆς λειτουργίας καὶ δράσεως τῆς Μοναχικῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου (Μακρυνοῦ) Μεγάρων

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΓΑΡΩΝ ΚΑΙ ΣΑΛΑΜΙΝΟΣ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ
(ΜΑΚΡΥΝΟΥ) - ΜΕΓΑΡΑ

ΠΡΑΞΙΣ 856η

Τὸ Ἰγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου (Μακρυνοῦ) ἀποτελούμενον ἐκ τῶν: Μακρίνης Σάλτα, Καθηγουμένης, Θεοκτίστης Κικίδου, μοναχῆς, Θεοδώρας Μέξια, μοναχῆς, Θεοδοῦλης Σταμέλλου, μοναχῆς, Γοργονίας Κουλικούρδη, μοναχῆς συνῆλθε σήμερον, τὴν 7ην Ἰανουαρίου 2009, ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 9ην πρωινήν, ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐν ὁλομελείᾳ εὐρισκόμενον.

Ἡ Καθηγουμένη ἀνακοινεῖ ὅτι ὁ συνταγεῖς ἐν ἔτει 1980 Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἔχει βασικὰς ἐλλείψεις ἐπὶ θεμάτων ἐκ τῶν ὑστέρων προκυψάντων, ἅτινα τότε δὲν εἶχον προβλεφθῆ. Διὰ τοῦτο συγκαλεῖ τὴν Ἱερὰν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος, ἥτις ἐν ἀπαρτίᾳ συνεληθοῦσα, συνεπλήρωσε τὰ ἐλλείποντα διὰ τῆς προσθήκης ἄρθρων τινῶν καὶ τῆς διορθώσεως τῶν ὑπαρχόντων, ὥστε ὁ Κανονισμὸς νὰ ρυθμίξη τὰς νέας συνθήκας τῆς αὐξηθείσης Ἀδελφότητος.

Ἦθεν, ὁ, ὑπὸ τοῦ Ἰγουμενοσυμβουλίου ὡς κατωτέρω κατὰ νομοθετικὴν ἐξουσιοδότησιν τοῦ ἁρθροῦ 39, παρ. 4 τοῦ Ν. 590/77, διαμορφωθεὶς νέος Ἑσωτερικὸς Κανονισμὸς δέον ὅπως ὑποβληθῆ εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, τῇ μερίμνῃ δὲ αὐτοῦ νὰ δημοσιευθῆ διὰ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε εἰς τὸ ἐξῆς νὰ ἐφαρμόζηται ἀναλόγως τῶν ἐκάστοτε ἀναγκῶν. Τὸ κείμενον τοῦ οὕτως διαμορφωθέντος Κανονισμοῦ ἔχει ὡς ἀκοιούθως:

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ
ΤΗΣ ΜΟΝΑΧΙΚΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΗΣ ΜΟΝΗΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ (ΜΑΚΡΥΝΟΥ) ΜΕΓΑΡΩΝ
ΕΙΣ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΚΑΙ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄
ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Ἄρθρον 1
Σύστασις

α΄ Ἡ, διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 141116 π.ἔ, 135461 π.ἔ, 126169 π.ἔ. Ἀποφάσεων τοῦ Ἰπουργοῦ Ἐθνικῆς Παι-

δείας καὶ Ἐρσκευμάτων, τῶν δημοσιευθεισῶν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. Β΄ Φ.Ε.Κ. 98/28.3.1961, ἀνασταθεῖσα εἰς Γυναικείαν Κοινοβιακὴν, Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου (Μακρυνοῦ) ἀποτελεῖ συνέχειαν τῆς πάσαι ποτὲ διαλαμπάσης ἀνδρῶς, καὶ ἐπὶ Ὁθωνος διαλυθείσης, ἐν ἔτει 1833, Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου· τυγχάνει δὲ Νομικὸν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ ἁρθροῦ 1, παραγρ. 4 τοῦ Νόμου 590/1977.

β΄ Ἡ Ἱερὰ Μονὴ εἶναι πνευματικὸν Ἴδρυμα προσευχῆς καὶ διακονίας, εἰς ὃ ἐγκαταβιοῖ Ὁρθόδοξος Χριστιανικὴ Ἀδελφότης ἀγάμων γυναικῶν, ἀφιερωμένων εἰς τὸν Θεὸν καὶ ὑπεσχημένων νὰ διέλθωσι τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ἀγνεΐᾳ, ἀκτημοσύνῃ καὶ ὑπακοῇ πρὸς τὴν Καθηγουμένην καὶ τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.

γ΄ Ἀνώτατος ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἐγκαταβιοσῶν μοναχῶν, λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν καὶ τῶν κτηριακῶν ἐγκαταστάσεων αὐτῆς, ὀρίζεται τὸ ἑκατὸν (100) περίπου, τῶν δὲ ἀλλοδαπῶν τὸ ἐν δέκατον πέμπτον (1/15) τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μοναχῶν τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 2

Κανονικαὶ δικαιοδοσίαι τοῦ Σεβασμιωτάτου
Μητροπολίτου Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει τὰς μονίμους ἐγκαταστάσεις αὐτῆς δυτικῶς τῆς πόλεως τῶν Μεγάρων, καὶ εἰς ἀπόστασιν 22 χιλιομέτρων ἀπ' αὐτῆς· ὑπάγεται δὲ διοικητικῶς καὶ δικαστικῶς εἰς τὸν Νομὸν Ἀττικῆς, ἐκκλησιαστικῶς δὲ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας, τελιοῦσα ὑπὸ τὴν πνευματικὴν ἐποπτεῖαν τοῦ ἐπιχωρίου Ἀρχιερέως, συμφώνως πρὸς τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Ν. 590/1977, ΦΕΚ 146/31.5.1977, Τεύχος Α΄, Ἀριθμ. 39).

Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας ἔχει καὶ ἀσκεῖ συμφώνως πρὸς τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας καὶ τὸν Καταστατικὸν Χάρτην τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὰ ἐξῆς Κανονικὰ δικαιώματα καὶ τὰς κατωτέρω δικαιοδοσίας.

α) Μνημονεύεται ἐν ἀπάσαις ταῖς Ἱεραῖς Ἀκολουθίαις τὸ κανονικὸν ὄνομα αὐτοῦ ὡς ὀρίζει ἡ τάξις τῆς κατ' Ἀνατολὰς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καὶ τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς.

β) Χειροθετεῖ τὴν ἐκλεγείσαν Καθηγουμένην ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐγκαθιδρύει αὐτὴν δι' εἰδικῆς Ἐκκλησιαστικῆς τελετῆς ἐν τῷ Καθολικῷ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ) Ἐγκρίνει τὰς Κουρὰς τῶν δοκίμων Μοναχῶν καὶ παρέχει τὴν εὐλογίαὶν του διὰ τὴν χειροθεσίαν τῶν Ρασοφόρων καὶ Μεγαλοσχήμων ἀδελφῶν.

δ) Παρέχει ἄδειαν ἀπουσίας εἰς τὴν Ἡγουμένην καὶ ἐγκρίνει τὴν πέραν τῶν τριάκοντα (30) ἡμερῶν ἄδειαν εἰς τὰς Μοναχάς.

ε) Ἀνακρίνει τὰ κανονικὰ παραπτώματα τῶν Μοναχῶν κατόπιν παρακλήσεως τῆς Ἡγουμένης καὶ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, ἐὰν αὐτὰ δὲν θεραπεύονται διὰ τῶν πνευματικῶν παρεμβάσεων τῆς Ἡγουμένης.

στ) Θεωρεῖ τὰ τηρούμενα παρὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου Βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ζ) Ἐλέγχει τὴν νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (Προϋπολογισμόν, Ἀπολογισμόν).

η) Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Ὀλομελείας τῆς Ἀδελφότητος τροποποιήσεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

θ) Μεριμνᾷ διὰ τὴν κατὰ τοὺς Ἱεροὺς Κανόνας λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ἄρθρον 3

Σκοπὸς τῆς μοναστικῆς Ἀδελφότητος

Σκοπὸς τῆς ἐγκαταβιούσης εἰς τὴν Ἱερὰν ταύτην Μοῆν μοναστικῆς Ἀδελφότητος εἶναι:

α' Ἡ ὑπὸ τῶν ἀφωσιωμένων εἰς τὸν Θεὸν μοναχῶν αὐτῆς ἀδιάλειπτος τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ δοξολογία, διὰ τὴ τῆς λατρευτικῆς ζωῆς καὶ τῆς Χριστομιμῆτου βιοτῆς.

β' Ἡ διὰ κοινοβιακοῦ τε ἀγνοῦ καὶ ἀνεπιλήπτου βίου τῶν ἐν αὐτῇ διαβιουσῶν μοναχῶν, διακονία τοῦ Θεοῦ.

γ' Ἡ διὰ τῆς τηρήσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν περὶ μοναχικῆς Πολιτείας ἱερῶν Κανόνων καὶ Παραδόσεων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν βίωσις τοῦ μοναχικοῦ πνεύματος, ἐν ἀσκήσει, ἱεραῖς ἀδολοσχίαις καὶ ἐργασίαις, πρὸς δόξαν Θεοῦ.

δ' Ἡ πνευματικὴ ἐξύψωσις καὶ ἐν Χριστῷ τελείωσις τῶν μοναζουσῶν, διὰ τῆς νεκρώσεως τῶν παθῶν καὶ τῆς ἐπιτεύξεως τῶν θεοειδῶν ἀρετῶν.

ε' Ἡ ὑπὸ τῶν ἀσκουμένων μοναχῶν βίωσις τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μυστικῆς ζωῆς, τῆς γεννώσης τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἔνωσιν μετὰ τοῦ Θεοῦ, τὴν θέωσιν, διὰ τῆς ἐν ἀγάπῃ κοινωνίας.

Ἡ ἐπίτευξις τῶν ἀνωτέρω πραγματοποιεῖται διὰ τοῦ πνευματικοῦ καταρτισμοῦ τῶν μοναζουσῶν, αἵτινες ἀτενίζουσαι διηλεκτικῶς εἰς τὸ Θεῖον Πρόσωπον τοῦ Κυρίου, οὐδὲν ἄλλο μέλημα ἔχουσιν εἰ μὴ τὸ ὁμοιωθῆναι Αὐτῷ. Διὰ τοῦτο καὶ ἀποξενούμεναι παντὸς ὑλικοῦ πράγματος ἐπιθυμοῦσι τηρεῖν τὸ ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου λεγόμενον: « Ἴδιον γὰρ τοῦτο τῆς ἀγγελικῆς ἐστὶ φύσεως... μηδὲ πρὸς ἄλλο τι κήληος μετεωρίζεσθαι, ἀλλ' εἰς τὸ Θεῖον Πρόσωπον διηλεκτικῶς ἀτενίζειν».

ἄρθρον 4

Μέσα καὶ τρόποι ἐπιτεύξεως τοῦ σκοποῦ

Διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀναγραφομένου σκοποῦ, ἐκάστη μοναχὴ ὀφείλει:

α' Νὰ τηρῇ τοὺς Πατερικοὺς θεσμοὺς τοῦ Μοναχισμοῦ, τὸν ἐσωτερικὸν Κανονισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ τὴν Εὐαγγελικὴν ὑπόδειξιν: «Εἰ θέλεις τέλειος εἶναι, ὑπάγε πώλησόν σου τὰ ὑπάρχοντα καὶ δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι» (Ματθ. ιθ', 21), ἥτις ἀφορᾷ εἰς τὰς τρεῖς βασικὰς μοναχικὰς ὑποσχέσεις τε καὶ ἀρετὰς, τὴν παρθενίαν, τὴν ἀκτημοσύνην καὶ τὴν ὑπακοήν.

β' Νὰ παρακολουθῇ ἀπαραιτήτως καὶ ἐνεργῶς ὅλας τὰς τελουμένας ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος ἱερᾶς Ἀκολουθίας καὶ νὰ μὴ καθυστερῇ ἢ ἀπουσιάζῃ ἐξ αὐτῶν προφάσει ἐργασίας· καθ' ὅσον ἡ προσευχὴ εἶναι τὸ ἔργον τῆς μοναχικῆς, ἡ δὲ ἐργασία τὸ πάρεργον. Ἐάν, ὅμως, συντρέχῃ εὐλόγος αἰτία (ὅπως ἀσθένεια ἢ ἐπείγουσα διακονία), εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπουσιάσῃ, κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

γ' Νὰ μετέχῃ ἐν ἐπιγνώσει εἰς τὸ Μυστήριον τῆς Θείας Εὐχαριστίας καὶ –κατόπιν τῆς δεούσης προετοιμασίας– νὰ μεταλαμβάνῃ τακτικῶς τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων Πατέρων. Διότι ὡς λέγει ὁ ἱερὸς Χρυσόστομος: «Τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ἀζῖως λαμβανόμενον, ἐλαύνει μὲν δαίμονας καὶ πόρρωθεν ἡμῶν ποιεῖ, καλεῖ δὲ ἀγγέλους πρὸς ἡμᾶς καὶ τὸν Δεσπότην τῶν Ἀγγέλων». Ὁ δὲ ἀββάς Ἀπολλῶς τονίζει: «Δεῖ, εἰ δυνατόν, τοὺς μοναχοὺς καθ' ἐκάστην ἡμέραν τῶν μυστηρίων κοινωνεῖν...».

δ' Νὰ προσέρχεται τακτικῶς εἰς τὸ μυστήριον τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως ἐν αὐτομμεψίᾳ, μετανοίᾳ καὶ ταπεινώσει.

ε' Νὰ μετέχῃ ἀνελλιπῶς εἰς τὰς Συνάξεις τῆς Ἀδελφότητος, κατὰ τὰς ὁποίας ἀναπτύσσονται –ὑπὸ τοῦ Πνευματικοῦ Πατρὸς ἢ ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης– θέματα ἀφορῶντα εἰς τὸν πνευματικὸν καταρτισμὸν τῶν μοναχῶν, πρὸς τελείωσιν αὐτῶν. Κατὰ τὰς Συνάξεις, αἱ ὁποῖαι λαμβάνουσι χώραν ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος, συνήθως τὸ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς, διαμειβεται καὶ διαλογικὴ συζήτησις πρὸς ἐπίλυσιν τυχόν ἀποριῶν καὶ προβληματισμῶν, ἀφορῶντων εἰς τὸν καθημερινὸν ἀγῶνα τῆς μοναχικῆς ζωῆς.

στ' Νὰ ἀποδίδῃ τὸν δέοντα σεβασμὸν εἰς τὴν Καθηγουμένην, ἥτις ποιμαίνει τὴν Ἀδελφότητα καὶ ἀποτελεῖ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καθ' ὅσον πᾶσαι αἱ ἀδελφαί, αἱ ὁποῖαι ζῶσιν ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ κοινοβιακῶς, ἀποτελοῦσιν ἐν σώμα με μίαν κεφαλὴν, εἰς τὴν ὁποῖαν καὶ ὀφείλουσι τὴν κατὰ Θεὸν ὑπακοήν.

ζ' Νὰ ὑπακούῃ εἰς τὰς ἀποφάσεις καὶ ἐντολὰς τῆς Καθηγουμένης καὶ πάσης τῆς Ἀδελφότητος. Ἐάν δὲ ἐχῇ

σοβαρόν τινα λόγον ἀντιρρήσεως, νὰ ἐκφράζη τὰς ἀντιρρήσεις αὐτῆς εἰς τὴν Καθηγουμένην κατ' ἰδίαν, μετὰ κοσμιότητος καὶ συστολής, ὡς οἱ Πατέρες ὀρίζουσιν· ἄλλως νὰ σιωπῇ καὶ νὰ ὑπακούη μετ' ἐμπιστοσύνης, πιστεύουσα ὅτι διὰ τῆς ὑπακοῆς ὁμοιοῦται πρὸς τὸν Χριστὸν καὶ θησαυρίζει θησαυροὺς ἐν Οὐρανῷ.

Κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον: «Ἡ δὲ ἀληθὴς καὶ τελεία ὑπακοὴ τῶν ὑποκειμένων πρὸς τὸν Καθηγούμενον ἐν τούτῳ δείκνυται, ἐν τῷ μὴ μόνον τῶν ἀτόπων κατὰ τὴν συμβουλήν τοῦ προεστῶτος ἀπέχεσθαι, ἀλλὰ καὶ μὴδὲ αὐτὰ τὰ ἐπαίνεται χωρὶς τῆς ἐκείνου γνώμης ποιεῖν». (Μ. Βασίλειος, Λόγος ἀσκητικός). Καὶ ἀληθαχοῦ: «Ἐὰν δὲ τινες ἐπιμένωσι τῇ ἀπειθείᾳ, ἴλαθρα μὲν καταμεμφόμενοι, μὴ δημοσιεύοντες δὲ τὴν ῥήπην, ὡς καὶ διακρίσεως αἴτιοι τῇ Ἀδελφότητι καὶ τὴν πρὸς τὰς ἐντολὰς πληροφορίαν διασαλεύοντες καὶ δυσπειθείας καὶ παρακοῆς διδάσκαλοι, ἐκβαλλήσθωσαν τῆς Ἀδελφότητος. Διότι μικρὰ ζύμη ὄλην τὸ φύραμα ζυμοῖ». Ὅθεν, ὁ ὅρος τῆς ὑπακοῆς, ὡς θεμελιώδης ἐν τῇ μοναχικῇ Πολιτείᾳ, δέον ὅπως τηρῆται ἀνυπερθέτως.

ἡ' Νὰ παρευρίσκηται ἐγκαίρως εἰς τὴν κοινὴν Τράπεζαν, ἐν ἣ σιτίζονται ἅπασαι αἱ μοναχαί. Νὰ μὴ ἀπουσιάζη ἐξ αὐτῆς ἄνευ ἀποχρῶντος λόγου καὶ ἄνευ εὐλογίας. Νὰ ἐσθίῃ τὰ παρατιθέμενα ἐν τῇ κοινῇ Τραπέζῃ μετ' εὐχαριστίας καὶ συστολής. Νὰ τηρῇ σιωπὴν κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἐστιάσεων καὶ νὰ παρακολουθῇ μετὰ προσοχῆς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ θεοῦ λόγου ἐκ τῆς Ἀγίας Γραφῆς εἴτε ἐκ τῶν βίων τῶν Ἀγίων εἴτε ἐκ τῶν Πατερικῶν καὶ ἀσκητικῶν κειμένων. (Ἡ ἐν τῇ Τραπέζῃ ἀνάγνωσις γίνεται ἀπ' ἄμβωνος ὑπὸ τινος ἀδελφῆς, διαδοχικῶς ἐναλλοσσομένης ἐκάστην ἑβδομάδα). Ἡ ἐρμηνεία τῶν Ἀποστολικῶν καὶ Εὐαγγελικῶν περικοπῶν, κατὰ τὰς Κυριακὰς ἡμέρας, ἀναγινώσκειται ἐκ τῶν Πατερικῶν Κυριακοδρομιῶν.

θ' Νὰ ἀκολουθῇ τὴν δίκαιαν τῶν μοναζουσῶν, ἥτις ρυθμίζεται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, τηροῦσα τὰς διαταγμένας νηστείας καὶ ἔχουσα κατὰ νοῦν τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου ἀναφερόμενον εἰς τὰς «Κατηχήσεις»: «Νηστεία τὸν νοσητὸν ζῶφον καὶ τὸ ἐπικείμενον τῇ ψυχῇ κάλυμμα τῆς ἁμαρτίας κατὰ μικρὸν ἐκλεπτύνει καὶ ἀπελαύνει, καθάπερ τὴν ὀμίχλην ὁ ἥλιος. Νηστεία τὸν πνευματικὸν ἀέρα νοερῶς ἡμῖν καθορᾶν ἐμποιεῖ, ἐν ᾧ οὐκ ἀνατέλλει, ἀλλ' ἀεὶ ἴλαμπει ὁ ἄδυτος Ἥλιος, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν».

Γενικῶς αἱ μοναχαὶ δὲν κρεοφαγοῦν, κατὰ τὴν μοναχικὴν παράδοσιν. Ἡ περίπτωσις ἀσθενοῦς ἀδελφῆς ρυθμίζεται καταλληλῶς ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, μετὰ τῆς δεούσης εὐαισθησίας καὶ κατανοήσεως, ἐν συνεννοήσει μετὰ τῆς ἰατροῦ καὶ τῆς οἰκονόμου.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ ἔτους καὶ κατὰ τὰς εἰδικὰς περιόδους νηστείας (Τεσσαρακοστῆς Χριστουγέννων, Μεγάλῃς Τεσσαρακοστῆς, Μεγάλῃς Ἑβδομάδος, Ἀγίων

Ἀποστόλων, Δεκαπενταυγούστου), ἀκολουθεῖται ὁ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Ἐκκλησίας καθοριζόμενος τύπος νηστείας.

ί' Νὰ διακονῇ προθύμως τὴν Ἀδελφότητα προσευχομένη ἐν ὑπακοῇ καὶ ἡσυχίᾳ, καθήλπεργουσα ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης τὴν ταπεινοφροσύνην. Ἡ ὑπὸ ἀσθενείας κωλυομένη ὅπως διακονήσῃ, νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὴν Καθηγουμένην, ἵνα ἀπαληλαγῇ τοῦ ἀνατεθέντος εἰς αὐτὴν διακονήματος. Πᾶσαι αἱ μοναχαὶ ἐργάζονται τὸ κατὰ δύναμιν καὶ ἀνιδιοτελῶς, κατὰ τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ· αἱ τυχόν δὲ πρόσοδοι ἐκ τῶν ἐργασιῶν ἢ ἄλλων ἐργασιῶν ἀνήκουν πάσῃ τῇ Ἀδελφότητι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς συνοδικῶς.

ια' Νὰ βιώνῃ πάντοτε ὡς ἀκτῆμων, κατὰ τὴν ἐν τῇ κουργᾷ μοναχικῇ ὑπόσχεσιν αὐτῆς. Πρὸς τοῦτο δὲν συγχωρεῖται ὅπως ἔχη ἴδιον ταμεῖον οὐδὲ δύναται νὰ διαχειρίζεται τὴν τυχόν ὑπάρχουσαν περιουσίαν αὐτῆς. Τοῦτο σαφῶς δηλοῖ καὶ ὁ Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ ἐν τῷ Ἄθῳ: «Ἰδιόκτητα δὲ πράγματα καὶ πεκουῖλια ἢ νομίσματα ἢ νομῖα, ἄνευ τῆς τοῦ Καθηγουμένου βουλής καὶ γνώμης κεκτηθῆναι τινὶ τῶν ἀδελφῶν οὐκ ἔξεστι· τοῦτο γὰρ παντελῶς ἀπηγόρευται παρὰ τοῖς θεοῖς ἡμῶν Πατράσι καὶ τῷ Μεγάλῳ Βασίλειῳ». Καὶ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ὁ Στουδίτης ἐν τῇ διαθήκῃ αὐτοῦ: «Οὐ θησαυρίσης χρυσίον ἐν τῇ Μονῇ σου». Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, εἰς τὸν ΙΖ' λόγον αὐτοῦ (Περὶ ἀκτημοσύνης), συμπληροῖ: «Ὁ καταφρονήσας ὑἱὸς, ἐλυτρώθη δικαιολογίας καὶ ἀντιλογίας, ὁ δὲ φιλοκτῆμων ὑπὲρ ραφίδος ἕως θανάτου πυκτεῖται».

Ἰθ' Ὅθεν, ἡ κατατασσομένη εἰς τὴν Ἀδελφότητα μοναχὴ ὀφείλει νὰ ἀποξενωθῇ ἀμέσως τῶν ἰδίων χρημάτων· τὴν δὲ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς θα διαχειρίζεται τῇ βουλή τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ μόνον μέχρι τῆς κουργᾶς αὐτῆς. Ἄμα δὲ τῇ κουργᾷ, ἐκάστη μοναχὴ ἀποξενοῦται τελείως πάσης περιουσίας· ἐπειδὴ, κατὰ τὸν Ἅγιον Θεόδωρον: «πάντα ἐν τῇ Ἀδελφότητι κοινὰ εἶναι καὶ ἀμέριστα καὶ μηδὲν κατὰ μέρος τοῦ καθ' ἕκαστον εἰς ἐξουθέντησιν, μέχρι καὶ ραφίδος».

Ἰθ' Ἐπίσης, ἡ μοναχὴ δὲν δύναται νὰ προσφέρῃ ἐλεημοσύνας οὔτε νὰ δίδῃ ἢ νὰ λαμβάνῃ δῶρα ἄνευ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

ιβ' Νὰ διαφυλάττῃ τὴν ἐνότητα τῆς Ἀδελφότητος ἀδιασάλευτον, ἔχουσα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν κατὰ νοῦν τὴν προσευχὴν τοῦ Χριστοῦ «ἵνα πάντες ἐν ὧσιν», καθὼς καὶ τὴν παρακαταθήκην Αὐτοῦ πρὸς τοὺς Μαθητὰς Του: «Ἐν τούτῳ γινώσκονται πάντες ὅτι ἐμοὶ μαθηταὶ ἐστε, ἐὰν ἀγάπην ἔχητε ἐν ἀλλήλοις».

ιγ' Νὰ ἔχη ἴσπην τὴν ἀγάπην πρὸς ὅλας τὰς ἀδελφὰς ἀδιακρίτως, σεβομένη ἐν τῷ προσώπῳ ἐκάστης τὴν κερυμμένην εἰκόνα τοῦ Θεοῦ· καὶ μὴ ἔχη μερικὴν ἀγάπην πρὸς καμμίαν ἀδελφὴν καὶ νὰ μὴ συνέρχηται μεθ' ἐτέ-

ρων ἀδελφῶν, συζητοῦσα εἰς βάρους ἄλλων. Διότι ἡ μοναχὴ εἶναι ξένη ἀπὸ πατριασμόν, ὡς τονίζει ὁ Μέγας Βασίλειος εἰς τὰς ἀσκητικὰς αὐτοῦ διατάξεις: «οὐ χρὴ ἐταίρειας δύο ἢ τριῶν ἀδελφῶν ἐν συστήματι ἀσκητικῶ γενέσθαι... οὐ γὰρ ἀγάπη τοῦτο, ἀλλὰ διαίρεσις καὶ στάσις ἐστὶ καὶ κακίας τῶν συνιόντων κατηγορία».

ιδ' Νὰ μὴ εἰσέρχεται εἰς τὸ κελλίον ἁλλῆς ἀδελφῆς, παρ' ἐκτὸς ἀσθενείας, πρὸς περιποίησην τῆς ἀσθενοῦς καὶ κατόπιν εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

Νὰ διατηρῆ τὸ ἑαυτῆς κελλίον ἀπέριπτον, καθαρὸν καὶ τακτικόν, παρέχον τὴν εἰκόνα ἱεροῦ ναοῦ, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ χώρον προσευχῆς καὶ πνευματικῆς μελέτης.

ιε' Νὰ περιφρουρῆ ἐν εὐπρεπείᾳ ἀγάπῃ ἐκάστην ἀδελφὴν ὡς ἑαυτήν. Ἐὰν δὲ ἀντιληφθῆ ἄλλην τινὰ ἀδελφὴν, καὶ δὴ καὶ μικροτέραν ἑαυτῆς, παραβιάζουσαν τὸν Κανονισμόν, νὰ ἀναφέρῃ τοῦτο ἀπαθῶς εἰς τὴν Καθηγουμένην, ἐν πνεύματι φιλαδελφίας καὶ διακρίσεως, ἵνα αὕτη προβῆ εἰς νοθεσίαν καὶ διόρθωσιν τῆς ἀδυνατοῦ ἀδελφῆς. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἡ μὴ ἀναφέρουσα τὴν παράβασιν, ὡς μὴ ἐμποδίζουσα τὸ κακόν, ὑπέχει εὐθύνην σοβαρὰν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς Ἀδελφότητος.

ιστ' Νὰ μὴ παρρησιάζεται ἐνώπιον τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν προσκυνητῶν –ιδίως παρούσης τῆς Καθηγουμένης– καὶ νὰ μὴ ξαναγῆ τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Μονῆς, εἰ μὴ μόνον κατόπιν ἐντολῆς.

ιζ' Νὰ δέχεται τοὺς συγγενεῖς αὐτῆς εἰς τὴν Μονὴν μετὰ μοναχικοῦ φρονήματος καὶ πνευματικῆς συνέσεως, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ τῆς φιλοξενίας αὐτῶν ἀναλαμβάνει ἡ ἐντεταλμένη μοναχὴ, ἡ ἀρχοντάρισσα, καὶ ὅτι ἡ φιλοξενία τῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸ 24ωρον, ἐκτὸς εἰδικῶν περιπτώσεων, δι' ἃς ἀποφαίνεται ἡ Καθηγουμένη.

ιη' Νὰ μὴ ἐξέρχεται τῆς Μονῆς αὐτοβούλως, ἄνευ εὐλογίας. Ἐὰν δὲ παραστῆ ἀδήριτος ἀνάγκη ἐξόδου, νὰ ἐξέρχεται μόνον τῇ ἐγκρίσει τῆς Καθηγουμένης, συνοδευομένη πάντοτε καὶ ὑπὸ ἐτέρας μοναχῆς, ὡσαύτως ὀριζομένης ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης. Αἱ ἐν λόγῳ μοναχαὶ ἐξερχόμεναι τῆς Μονῆς δεόν ὅπως ἔχωσι τὴν συνείδησιν ὅτι διακονοῦσι καὶ ἀντιπροσωπεύουσι τὴν Ἀδελφότητα. Ὁφείλουσιν ὄθεν νὰ συμπεριφέρωνται μετ' ἰσαγγέλιου κοσμιότητος, ἀποφεύγουσαι τὰς περιττὰς συντυχίας καὶ κοσμικὰς διατριβάς, περισκέπουσαι ἑαυτὰς διὰ προσευχῆς καὶ ἐπιλόγου σιωπῆς. Ἐπίσης ὀφείλουσι νὰ μὴ διανυκτερεύωσιν ἐκτὸς τῆς Μονῆς καὶ νὰ μὴ ἐπισκέπτονται τόπους ἢ οἰκίας –μηδὲ τῶν συγγενικῶν ἐξαιρουμένων– ἄνευ εὐλογίας. (Δι' ἔξοδον ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου).

Ἴμα τῇ ἐπιστροφῇ αὐτῶν, αἱ μοναχαὶ δεόν ὅπως ἀναφέρωσιν ἀμέσως καὶ λεπτομερῶς πάσας τὰς ἐνεργείας καὶ τοὺς λογισμοὺς αὐτῶν εἰς τὴν Καθηγουμένην.

ιβ' Νὰ μὴ ἀλληλογραφῆ καθ' οἰονδήποτε τρόπον μετὰ

τινος μηδὲ νὰ τηλεφωνῆ ἄνευ εὐλογίας τῆς Καθηγουμένης.

κ' Καθ' ὁμόφωνον ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, νὰ μὴν παρακολουθῆ ἐξόδιον συγγενοῦς.

Ἄρθρον 5

Ὅροι εἰσόδου εἰς τὴν Μονὴν

α' Εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν ἐγκαταβιώνουν Ὁρθόδοξοι Χριστιαναί, ἐπιποθοῦσαι τὴν εἰς Θεὸν τελείαν ἀφιέρωσιν ἑαυτῶν.

β' Ἐκάστη ἀδελφὴ προσερχομένη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν πρὸς δοκιμασίαν, δεόν ὅπως ἄγῃ τοὐλάχιστον τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς. Διὰ ὑποψηφίαν ἀδελφὴν ἄνω τῶν 35 ἐτῶν ἀπαιτεῖται ἐγκρίσις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

γ' Μοναχὴ, προερχομένη ἐξ ἐτέρας Ἀδελφότητος, γίνεται δεκτὴ κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

δ' Ἡ πρὸς δοκιμὴν προσερχομένη εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν νεάνις, παραμένει ἐπὶ μακρὸν χρονικὸν διάστημα ἐν κοσμικῇ περιβολῇ, μέχρις ὅτου παγιωθῆ ἡ ἐπιθυμία αὐτῆς διὰ τὸν μονήρη βίον, γνωρίσῃ τὸ πνεῦμα καὶ τὸν τρόπον ζωῆς τῆς Ἀδελφότητος καὶ γνωσθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν γίνῃ ἀποδεκτὴ.

ε' Ἐφ' ὅσον ἡ δόκιμος ἀποφασίσῃ νὰ γίνῃ μέλος τῆς Ἀδελφότητος, ὑποβάλλῃ τὴν σχετικὴν αἴτησιν ὅπως γίνῃ δεκτὴ, ἀναλαμβάνουσα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑποταχθῆ διὰ βίου τόσον εἰς τὰς ἐντολὰς τῆς Καθηγουμένης καὶ τῆς Ἀδελφότητος ὅσον καὶ εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

στ' Ἡ δόκιμος μοναχὴ γίνεται ρασοφόρος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου, διὰ ἀποφάσεως τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ κατόπιν δοκιμασίας, ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει τὸ 21ον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτῆς. Εἰς ἐξαιρέτους περιπτώσεις (ἀσθενείας κ.λπ.), περὶ ὧν προβλέπει ὁ Ἐ' Κανὼν τῆς Πρωτοδευτέρας Συνόδου, ὁ χρόνος τῆς δοκιμασίας δύναται νὰ συντμηθῇ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ἄρθρον 6

α' Ἡ διοίκησις τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀσκεῖται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

β' Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἐκπροσωπεῖται ἐνώπιον πάσης ἐκκλησιαστικῆς ἢ πολιτειακῆς, δικαστικῆς, διοικητικῆς ἢ ἁλλῆς οἰασδῆποτε ἀρχῆς παρὰ τοῦ ἐκάστοτε Ἡγουμενοσυμβουλίου, τὸ ὁποῖον ἐπιλαμβάνεται καὶ τῶν διοικητικῶν, οικονομικῶν, περιουσιακῶν, διαχειριστικῶν ζητη-

μάτων του Κοινοβίου, καθώς και τών σχέσεων αυτού μετὰ τρίτων φυσικῶν ἢ νομικῶν προσώπων.

ἄρθρον 7 Ἡ Καθηγουμένη

α' Ἡ ἄπαξ ἐκλεγείσα Καθηγουμένη τυγχάνει ἰσόβιος καὶ ἀποτελεῖ τὴν κεφαλὴν τοῦ σώματος τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὸ πρῶτον μέλος τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, οὗ καὶ προεδρεύει. Ἐπίσης ἡ Καθηγουμένη προΐσταται τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, ἣν καὶ διευθύνει.

β' Ὡς πρὸς τὴν διοίκεισιν, ἡ Καθηγουμένη βοηθεῖται ὑπὸ τῶν Συμβούλων. Ὁμοῦ ὑπογράφουν τὸν Προϋπολογισμὸν καὶ Ἀπολογισμὸν τῆς Μονῆς, ὡς καὶ τὰ Πρακτικὰ τῶν Συνάξεων. Ἡ Καθηγουμένη ἀποσφραγίζει καὶ ὑπογράφει τὴν ἀλληλογραφίαν τῆς Μονῆς, ἐνεργεῖ δὲ πᾶσαν ἀγοραπωλησίαν, ἀποφασισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐγκριθεῖσαν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

γ' Διὰ τὰ ἔκτακτα ἢ σοβαρὰ θέματα καὶ τὰς ἀντιξοότητες, τὰς ἀφορώσας εἰς τὴν μοναστικὴν Ἀδελφότητα, ἡ Καθηγουμένη συγκαλεῖ τὴν Ἱερὰν Σύναξιν, ἡ ὁποία συσκέπτεται μετ' αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει περὶ τοῦ πρακτέου.

δ' Ἡ Καθηγουμένη, ὡς πνευματικὴ Μήτηρ τῆς Μοναστικῆς κοινότητος, ἀσκοῦσα τὴν πνευματικὴν ἐπιστάσιν ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν, δέον ὅπως ἀποτελεῖ ὑπογραμμὸν Ὁρθοδόξου ἠθους· διακρίνεται δὲ διὰ τὴν πίστιν αὐτῆς καὶ τὴν ὀρθὴν γνῶσιν τῶν δογμάτων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, διὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν τῆς φρόνημα, τὴν πατερικὴν τῆς μόρφωσιν, τὴν διοικητικὴν τῆς ἰκανότητα καὶ τὸν ἔνθεον ζῆλον αὐτῆς ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ μοναχικοῦ θεσμοῦ.

Προσέτι, δέον ὅπως διακρίνεται ἐπ' ἀρετῇ, φρονήσει καὶ κατὰ Χριστὸν παιδεῖα καὶ κοσμηταὶ ὑπὸ ἐξόχων πνευματικῶν χαρισμάτων, ἐξαιρέτως δὲ ὑπὸ τῶν ἀρετῶν τῆς ταπεινοφροσύνης καὶ διακρίσεως, τῆς ἀγάπης καὶ μακροθυμίας, τῆς αὐτοθυσίας καὶ ἀνιδιοτελείας, τῆς ἀνδρείας καὶ ὑπομονῆς, ἵνα δι' αὐτῶν διακονῇ καὶ ἐργάζεται τὴν σωτηρίαν ἐκάστης ἀδελφῆς καὶ πάσης τῆς Ἀδελφότητος.

ε' Ἡ Καθηγουμένη, ὡς ἡ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ θεσπισθεῖσα Ποδηγέτις ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, δεσπόζει τῆς Ἀδελφότητος. Προΐσταται τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν καὶ μνημονεύεται ἐν αὐταῖς.

στ' Ὡς πνευματικὴ Μήτηρ, ἡ Καθηγουμένη κέκτηται ἀπόλυτον πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ πασῶν τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀσκεῖ ταύτην μετὰ μητρικῆς ἀγάπης. Ὡς ὑπεύθυνος ψυχῶν, παρακολουθεῖ πάσας ἀγρύπνωσ, ἐποπτεύουσα τὴν τε διαβίωσιν ἐκάστης ἐξ αὐτῶν καὶ τὴν ὄλην λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὑπὸ πνευματικὴν ἐποψιν· ἥτοι τὴν ἀνελλιπῆ τέλεισιν τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν ἐν τῷ ἱ. Ναῷ καὶ τὴν παρὰ τῶν ἀδελφῶν ἀκριβῆ

ἐκπλήρωσιν τῶν μοναχικῶν αὐτῶν ὑποχρεώσεων, παρέχουσα ἑαυτὴν ὑπόδειγμα πρὸς μίμησην. Ἐμψυχώνει, βοηθεῖ, στηρίζει, παρακαλεῖ τὰς ἀδελφάς, ὑποδεικνύει σφάλματα, ἐλέγχει εὐκαίρως-ἀκαίρως, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, κατ' ἰδίαν ἢ δημοσίᾳ· συμβουλεύει καὶ ἐπιτιμᾷ καὶ τὰς παραμελοῦσας τὰ ἑαυτῶν καθήκοντα μοναχάς.

ζ' Πρὸς ἀρτιωτέραν κατάρτισιν τῆς Ἀδελφότητος, ἡ Καθηγουμένη δέχεται κατ' ἰδίαν τὴν ἐξαγγελίαν τῶν λογισμῶν ἐκάστης μοναχῆς, τακτικῶς ἢ καὶ ἐκτάκτως ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, συζητεῖ μετ' αὐτῆς καὶ πληροφορεῖται τὰς πνευματικὰς ἀνσυχίας τῆς, τονώνει τὴν ἀγωνιστικὴν τῆς διάθεσιν καὶ φανεροῖ τὰς κεκρυμμένας παγίδας τοῦ ἀντικειμένου.

η' Ἡ Καθηγουμένη, αἴρουσα τὸ βάρος τῆς καθ' ὅλου εὐθύνης διὰ τὴν πνευματικὴν ἐξύψωσιν τῶν μοναζουσῶν, ἔχει τὴν ἀπόλυτον ἀρμοδιότητα ὅπως ρυθμίζει ἐν μητρικῇ ἀγάπῃ καὶ διακρίσει τὸν τρόπον ζωῆς ἐκάστης ἀδελφῆς, ἥτοι νὰ ἐπιβάλλῃ ἢ νὰ λύσῃ νηστείαν καὶ ἐπιτίμιον, νὰ ἐπιτρέψῃ ἢ νὰ ἀπαγορεύσῃ οἰανδήποτε πρᾶξιν ἀσκήσεως, νὰ ἐπιτρέψῃ ἢ ὄχι τὴν συμμετοχὴν τῆς μοναχῆς εἰς τὴν Θείαν Μετάληψιν.

Πάντα ταῦτα ἐνεργεῖ μετὰ φόβου Θεοῦ, μετὰ πνεύματος σοφίας καὶ συνέσεως, μετὰ συγκαταβάσεως καὶ ἡρεμίας, διαφυλάττουσα τὴν εἰρήνην τῆς Ἀδελφότητος, ἵνα πρυτανεύῃ ἐν αὐτῇ ἢ ἐν Χριστῷ ἀγάπῃ.

θ' Ἡ Καθηγουμένη ὀφείλει νὰ ἐμπνέῃ, νὰ καθοδηγῇ διὰ λόγου καὶ ἔργου, νὰ προλαμβάνῃ ἐπικειμένην ἀταξίαν σιωπηλῶς καὶ πρᾶεως, νὰ ἀνέχεται μακροθύμως τῶν ἐξ ἀπειρίας καταλιμπανουσῶν τι ἐκ τῶν καθηκόντων αὐτῶν, νὰ ἐπιπλήτῃ μετὰ πραότητος.

ι' Κατὰ τὸν Μέγαν Βασίλειον ἡ Καθηγουμένη χρεωστεῖ «συναθλεῖν τοῖς ἰσχυροῖς, τῶν ἀδυνάτων βασιτάειν τὰ ἀσθενήματα καὶ πάντα ποιεῖν καὶ λέγειν, τὰ δυνάμενα πρὸς καταρτισμὸν τῶν συνιόντων». Πρέπει νὰ εἶναι ἡ ἰδία ὑπογραμμὸς εἰς ὅλην τὰς μοναχὰς καὶ νὰ ἀποτελεῖ δι' αὐτὰς κέντρον ἐνότητος, «ὡς τὸ τοῦ Σωτῆρος ὑπέχουσα πρόσωπον» (Μ.Βασιλείου), συσφίγγουσα ἀρρήκτως τοὺς ἐν Χριστῷ δεσμούς τῆς Ἀδελφότητος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

ια' Ἡ Καθηγουμένη ὀφείλει μετὰ φόβου Θεοῦ νὰ διασφαλίσῃ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῆς κοινοβιακῆς ζωῆς, ἀποβλήπουσα εἰς τὸ πνευματικὸν συμφέρον ἐκάστης μοναχῆς, καθὼς καὶ εἰς τὴν εὐταξίαν καὶ τὴν ἰσορροπίαν τοῦ Κοινοβίου. Ἡ Καθηγουμένη ἔχει καθῆκον ὅπως εἰσέρχεται εἰς τὰ κελῆλια τῶν μοναχῶν, ἵνα ἐπιβλέπῃ τὴν ἐπιμέλειαν αὐτῶν εἰς τὰ πνευματικὰ τῶν καθήκοντα, ἀλλὰ καὶ τὴν τάξιν καὶ τὴν εὐπρέπειαν τῶν κελιῶν.

ιβ' Νὰ κατανέμῃ, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, πάντα τὰ διακονήματα ταῖς ἀδελφαῖς, «καθ' ὃ ἐκάστη ἐπιτηδείως ἔχει».

ιγ' Νὰ ὀρίζη, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς, μίαν ἐκ τῶν ἀδελφῶν, ὅπως τὴν ἀναπληροῖ, ὅταν ἀπουσιάζη ἢ ἀσθενῇ, ἥτις θὰ ἐνεργῇ αὐτοβούλως μόνον εἰς ἐπειγούσας ἀνάγκας τῆς πρακτικῆς ζωῆς.

ιδ' Νὰ προσδιορίζη, ἐν συμφωνίᾳ μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ τῆς Μονῆς, τὸν χρόνον τῆς ρασοφορίας τῆς δοκίμου καὶ τῆς κουρᾶς τῶν ρασοφόρων, ἐκλήγουσα καὶ τὸ μοναχικὸν ὄνομα τῶν ἀδελφῶν.

ιε' Ἡ Καθηγουμένη, ὡς φιλόστοργος θεραπῶν οὐχὶ μόνον τῶν ψυχῶν ἀλλὰ καὶ τῶν σωμάτων τῶν ἀδελφῶν, προνοεῖ διὰ τὴν ὑγείαν αὐτῶν καὶ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἀναλαμβάνει τὴν εὐθύνην, διευθετοῦσα τὰ τῆς νοσηλείας τῆς ἀσθενοῦς, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς τυχὸν ὑπαρχούσης ἰατροῦ μοναχῆς τῆς Ἀδελφότητος – ἥτις καὶ θὰ συνοδεύῃ τὴν ἀσθενῆ εἰς τὸ νοσηλευτήριον – ἢ ἀλλοῦ ἰατροῦ. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ μοναχὴ νὰ ρυθμίζῃ αὐτοβούλως τὰ τῆς ὑγείας αὐτῆς.

ιστ' Ἡ Καθηγουμένη δέχεται ἐκάστην ὑποψηφίαν μοναχὴν, συζητεῖ μετ' αὐτῆς, ἐξετάζει τὸ βᾶσιμον καὶ σταθερὸν τῆς ἀποφάσεώς τῆς, ἐκθέτει εἰς αὐτὴν τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Μονῆς· κατόπιν γνωστοποιεῖ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ὑποψηφίας εἰς τὴν Ἀδελφότητα, ὅπως ἀποφασίσῃ ἐὰν αὕτη θὰ γίνῃ δεκτὴ ἢ ὄχι ἐν τῷ Κοινοβίῳ.

ιζ' Ἡ Καθηγουμένη ὑποδέχεται τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Μονῆς, ἀποφαίνεται διὰ τὰ τῆς φιλοξενίας, ἐνῶ ἡ εἰς τὴν διακονίαν τῶν ξένων ἐπιτετραμμένη ἀδελφὴ ὑπακούει προθύμως εἰς τὰς ὑποδείξεις τῆς Καθηγουμένης καὶ διακονεῖ μετ' εὐγενείας καὶ προσηθείας.

Ἐν κατακλιεῖδι, ἡ Καθηγουμένη, ὡς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ λαβοῦσα τὸ ἀξίωμα καὶ τὴν διακονίαν, ἔχει τὴν δικαίαν ἀξίωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ὀφειλὴν, ὅπως ἀπαιτῆ μετὰ πρᾶότητος, ταπεινοφροσύνης, ἀλλοῦ καὶ κύρους, τὴν ἀπόλυτον ὑπακοὴν τῶν μοναζουσῶν εἰς τοὺς Κανονισμοὺς τῆς Μονῆς καὶ τὴν πιστὴν τήρησιν αὐτῶν, πρὸς πνευματικὴν τελείωσιν τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 8

Τρόπος ἐκλογῆς τῆς Καθηγουμένης

α' Ἡ Καθηγουμένη ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Μοναστικῆς Ἀδελφότητος διὰ μυστικῆς ψηφοφορίας.

β' Ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης χρεύει ἕνεκα θανάτου, παραιτήσεως ἢ ἐκπτώσεως. Ἡ παραιτήσις τῆς Καθηγουμένης γίνεται ἀποδεκτὴ διὰ πλειοψηφίας τῶν 4/5 τῆς Ἀδελφότητος.

Μετὰ τὴν χρεΐαν, χρέη Καθηγουμένης ἐκτελεῖ προσωρινῶς ἡ Σύμβουλος ἢ ἔχουσα τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς. Αὕτη ὑποχρεοῦται, ἐντὸς ἑπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρεΐας, νὰ συγκαλέσῃ τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον, ἵνα ἀνακοινώσῃ ἐγγράφως εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην:

Τὴν χρεΐαν τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης.

Τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἐκλογῆς νέας Καθηγουμένης

ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ ἡμερομηνία τῶν ἐκλογῶν – κατ' ἐντολὴν τῆς Κτιτορίσεως καὶ πρώτης Καθηγουμένης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς – δὲν ἀφίσταται πέραν τῶν δέκα (10) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρεΐας τῆς θέσεως τῆς Καθηγουμένης.

Ὁ οἰκεῖος Μητροπολίτης, ἐγκρίνων τὴν ἡμερομηνίαν τῶν ἐκλογῶν, παρέχει ἐγγράφως τὴν εὐλογίαὶν αὐτοῦ διὰ τὰ περαιτέρω.

γ' Ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης χρεύει ἕνεκα ἐκπτώσεως:

1) Ὅταν ἡ Καθηγουμένη, ἠθελημένως ἢ καὶ ἐξ ἀμελείας, παραχαράτῃ ἢ παραβιάζῃ τὰ θέσμια τοῦ μοναχικοῦ βίου ἢ ἀθετῇ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος Ἑσωτερικοῦ Κανονισμοῦ καί, παρὰ τὰς ἀπαξ καὶ πολλοὺς, μετὰ τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ, γενομένης ὑπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν συστάσεις, ἐμμένῃ εἰς τὴν παρεκτροπὴν.

2) Εἰς περίπτωσιν ἀνεπαρκείας τῆς Καθηγουμένης, ἕνεκα βαρείας ἀσθενείας ἢ βαθέος γήρατος, ὅταν ἐξ αὐτῶν παρακληθῆται ἡ ἀσκῆσις τῶν καθηκόντων τῆς.

3) Δι' ἐξόχως σοβαροῦς λόγους, ὡς ἡ πτώσις εἰς αἵρεσιν ἢ εἰς βάρεια ἠθικὰ καὶ κανονικὰ παραπτώματα.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐπιλαμβάνεται τοῦ θέματος καὶ συγκαλεῖ τὴν Ἱερὰν Συνάξιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἡ τυχὸν ἀπόφασίς τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως περὶ ἐκπτώσεως τῆς Καθηγουμένης, διὰ τὰς ἀνωτέρω αἰτίας, λαμβάνεται διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀνακοινοῦται δι' ἐγγράφου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ἵνα ἐπιληφθῇ τῶν περαιτέρω· πρέπει δὲ νὰ εἶναι προσηκόντως αἰτιολογημένη.

δ' Ὅργανον διὰ τὴν προετοιμασίαν τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν Καθηγουμένης, εἶναι ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη:

1) Ἐκ τῆς πρώτης, κατὰ τὴν τάξιν κουρᾶς, ἀδελφῆς. (Εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας, αὕτη ἀντικαθίσταται ἐκ τῆς δευτέρας τῆς τάξεως, κ.ο.κ.)

2) Ἐκ τῆς ἐχούσης τὰ πρεσβεῖα Ἡγουμενοσυμβούλου. (Πάλιν, εἰς περίπτωσιν ἀδυναμίας αὐτῆς, ἀντικαθίσταται ἐκ τῆς δευτέρας τῆς τάξεως, κ.ο.κ.)

3) Ἐκ τῆς νεωτέρας, κατὰ τὴν τάξιν κουρᾶς, μοναχῆς, ἥτις καὶ ἐκτελεῖ χρέη γραμματέως τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς.

ε' Δικαίωμα ψήφου κέκτνται ἅπασαι αἱ Μεγαλόσχημοι καὶ Μικρόσχημοι ἀδελφαί, αἱ μονίμως ἐγκαταβιοῦσαι, τοῦλάχιστον ἐπὶ ἑπταετίαν, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

Ἐκλόγιμοι διὰ τὸ διακόνημα τῆς Καθηγουμένης τυχάνουν ἅπασαι αἱ ἀδελφαί αἱ μονίμως ἐγκαταβιοῦσαι, ἐπὶ δέκα τοῦλάχιστον ἔτη, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν. Ἐπίσης, αἱ διακρινόμεναι διὰ τὴν βαθεῖαν εὐλάβειαν, τὴν προσήλωσιν εἰς τοὺς μοναχικοὺς Κανόνας, τὸ γνήσιον ὀρθόδοξον καὶ ἐκκλησιαστικὸν φρόνημα, τὴν πολυπειρίαν τῶν

πνευματικῶν ἀναβάσεων καὶ ἀσκητικῶν ἐπιτεύξεων, τὰς διοικητικὰς ἰκανότητες, τὸ χάρισμα τοῦ ποιμαίνειν ψυχὰς, ἰατροῦν πάθη καὶ στηρίζειν τοὺς κλονιζομένους, ὡς καὶ τοῦ διαφυλάττειν καὶ τηρεῖν τὴν μοναστικὴν τάξιν ἐν τῷ Κοινοβίῳ.

ζ Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἡμέραν ἐκλογῆς τῆς Καθηγουμέννης, ἡ Ἀδελφότης συνάγεται εἰς τὸ Καθολικὸν καί, μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, αἱ ἔχουσαι δικαίωμα ψήφου παραμένουν ἐν τῷ Νάρθηκι. Διαπιστωθεὶς τῆς ἀπαρτίας, ἥτοι τῆς παρουσίας τῶν 4/5 ἢ τοῦλάχιστον τοῦ ἡμίσεως σὺν ἓνα, τῶν ψηφοφόρων, κηλείονται αἱ θύραι τοῦ Ἱ.Ναοῦ καὶ ἄρχεται ἡ διαδικασία τῆς ἐκλογῆς, μηδενὸς ἄλλου παρευρισκομένου, πλὴν τῶν ψηφοφόρων μοναχῶν.

η' Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἔχει συντάξει, ἐκ τοῦ Μοναχολογίου, πίνακα ὀνομάτων τῶν μοναχῶν, τῶν ἔχουσῶν τὸ δικαίωμα ἐκλεγέσθαι διὰ τὴν θέσιν τῆς Καθηγουμέννης, καὶ ἔχει τυπώσει ἀριθμὸν ψηφοδελητίων, ἐσφραγισμένων τῇ σφραγίδι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀνάλογον τῶν ἔχουσῶν τὸ δικαίωμα ἐκλέγειν.

Ἡ Ἐκαστὸν ψηφοδέλτιον τίθεται ἐντὸς φακέλλου, ὡσαύτως ἐσφραγισμένου, καὶ παραδίδεται εἰς ἐκάστην ψηφοφόρον μοναχὴν, κατὰ τὰ πρεσβεῖα κουρᾶς, ἥτις ἀποσυρομένη εἰς τινα θέσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ σημειοῖ διὰ σταυροῦ τὸ ὄνομα τῆς μοναχῆς, ἣν προκρίνει διὰ τὴν θέσιν τῆς Καθηγουμέννης. Κατόπιν, τὸ ψηφοδέλτιον τίθεται ὑπὸ τῆς ψηφίσασης ἐντὸς τοῦ ἐσφραγισμένου φακέλλου, καὶ ὑπ' αὐτῆς κλείεται καὶ ρίπτεται εἰς τὴν προηλεγμένην καὶ ἐσφραγισμένην ψηφοδόχον (κιβώτιόν τι). Ἐν συνεχείᾳ ἡ ψηφίσασα ὑπογράφει εἰς τὸν σχετικὸν πίνακα τῶν ψηφοφόρων. Ψηφοδέλτιον φέρον περισσοτέρους τοῦ ἐνὸς σταυροῦς, θεωρεῖται ἄκυρον.

Ἄπαναι αἱ ψηφοφόροι ὑποχρεοῦνται νὰ παραμείνωσιν ἐντὸς τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, μέχρις τῆς ἀποπερατώσεως τῆς ἐκλογικῆς διαδικασίας καὶ τῆς ἀνακοινώσεως τοῦ ἀποτελέσματος.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ψηφοφορίας, ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποσφραγίζει τὴν ψηφοδόχον καὶ προβαίνει εἰς τὴν καταμέτρησιν τῶν ψήφων, ἐνώπιον ὄλων τῶν ψηφοφόρων.

Τὸ διακόνημα τῆς Καθηγουμέννης ἀνατίθεται εἰς τὴν λαβοῦσαν τὴν πλειοψηφίαν τῶν ἐγκύρων ψήφων. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας, ἐπαναλαμβάνεται αὐτοστιγμὴ ἢ ἐκλογικὴ διαδικασία, μὲ ὑποψηφίας μόνον τὰς ἰσοψηφίους μοναχὰς. Εἰς τυχὸν νέαν ἰσοψηφίαν, ἡ ἀπόφασις λαμβάνεται, κατόπιν ἐπικλήσεως τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ ἐνώπιον ὄλων τῶν ψηφοφόρων, διὰ κλήρου. Εἰς τὴν κληρωτίδα τίθεται, ἐντὸς κλειστοῦ φακέλλου, τὸ ὄνομα ἐκάστης τῶν ἰσοψηφισσῶν μοναχῶν καὶ ἡ κλήρωσις τελεῖται ἀπὸ τὴν νεωτέραν, κατὰ τὴν τάξιν κουρᾶς, μοναχῆν.

Ἐνστάσεις κατὰ τοῦ κύρους τῆς ἐκλογῆς δύνανται νὰ υποβληθοῦν εὐθὺς ἀμέσως καὶ μόνον ὑπὸ τῶν μετασχουσῶν εἰς τὴν ψηφοφορίαν μοναζουσῶν. Αἱ ἐνστάσεις ἐξετάζονται ὑπὸ τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς, ἥτις ἀποφαίνεται διὰ τὴν ἐγκυρότητα ἢ μὴ τῆς ψηφοφορίας.

θ' Μετὰ τὴν ἐκλογὴν ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέσις εἰς τὸ Καθολικὸν καὶ ἡ ἐκλεγείσα Καθηγουμένη ἀναλαμβάνει ἐγκύρως καὶ παραχρῆμα τὴν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων αὐτῆς.

ι' Κατόπιν, συντάσσεται τὸ Πρακτικὸν τῶν ἐκλογῶν καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ πασῶν τῶν ψηφοφόρων· ἀντίγραφον αὐτοῦ ὑποβάλλεται εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην ἐντὸς τριημέρου, τὸ ἀργότερον.

ια' Ἡ Ἐνθρόνισις τῆς νέας Καθηγουμέννης, εἰς περίπτωσιν κενώσεως τῆς Ἡγουμενικῆς θέσεως ἕνεκα θανάτου, ἐπιτελεῖται ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μετὰ τὴν τέλεισιν τοῦ τεσσαρακονθημέρου Μνημοσύνου τῆς ἐκδημοσίας. Εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις, ἡ ἡμέρα τῆς Ἐνθρόνισεως ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ ἐπιχωρίου Μητροπολίτου μετὰ γνώμην τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου.

ἄρθρον 9

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

α' Αἱ Σύμβουλοι ἐκλέγονται ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως ἐκάστην τετραετίαν καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ εἶναι ἐπανεκλήξιμα.

β' Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἀπαρτίζεται ἀπὸ τρία (3) μέλη, ἐφ' ὅσον ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα ψήφου μοναχῶν εἶναι μικρότερος τῶν δέκα πέντε (15), καὶ ἀπὸ πέντε (5) μέλη, ὅταν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἔχουσῶν δικαίωμα ψήφου μοναχῶν εἶναι ἀνώτερος τῶν δέκα πέντε (15), ἐκ τῶν ὁποίων τὸ πρῶτον μέλος εἶναι ἡ Καθηγουμένη, ἥτις μετὰ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀποτελεῖ τὸ ἐκτελεστικὸν καὶ διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ' Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου λαμβάνονται εἰς τὰς τακτικὰς Συνεδρίας αὐτοῦ κατὰ πλειοψηφίαν. Ἐπὶ ἰσοψηφίας ὑπερισχέει ἡ ψήφος τῆς Καθηγουμέννης.

Ἡ παρουσία τῶν Συμβούλων εἰς τὰς συνεδριάσεις εἶναι ὑποχρεωτική, παρεκτὸς εὐλόγου αἰτίας ἀπουσίας, λόγῳ ἀσθενείας ἢ διακονίας ἐκτὸς Μονῆς.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5 τῶν μελῶν αὐτοῦ.

δ' Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον ἐκτελεῖ τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, διεξάγει τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν, διαχειριστικὴν καὶ ταμειακὴν ὑπηρεσίαν τῆς Ἱ. Μονῆς, φροντίζει διὰ τὰς προμηθείας καὶ τὴν συντήρησιν αὐτῆς, ἐποπτεύει τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῶν ἐργασιῶν αὐτῆς, μεριμνᾷ διὰ τὴν συντήρησιν τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ διὰ τὴν ἐκμετάλληυσιν τῶν κτημάτων αὐτῆς.

ε΄ Συντάσσει τὸν ἐτήσιον Προϋπολογισμὸν καὶ τὸν υποβάλλει εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, κατὰ μῆνα Νοέμβριον ἐκάστου ἔτους.

στ΄ Παρακολουθεῖ τὰς εἰσπράξεις τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ ἐγκρίνει τὰς εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν περιλαμβανομένας δαπάνας.

ζ΄ Διὰ τὴν οἰκονομικὴν εὐταξίαν τῆς Μονῆς καὶ τὴν διενέργειαν εἰσπράξεων καὶ πληρωμῶν, ἡ Καθηγουμένη βοηθεῖται ὑπὸ ὠρισμένους Συμβούλους ἀδελφῆς, ἡ ὁποία ἐκλέγεται ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ κρατεῖ τὸ Ταμεῖον. Ἡ Ταμίας προσυπογράφει μετὰ τῆς Καθηγουμένης τὰ σχετικὰ γραμμάτια εἰσπράξεως καὶ τὰ ἐντάλλματα πληρωμῆς καὶ τηρεῖ τὸ βιβλίον τοῦ Ταμείου. Κατὰ τὸ πρῶτον δεκαπενθήμερον τοῦ Ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους συντάσσει τὸν Ἀπολογισμὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ παρελθόντος ἔτους, τὸν ὁποῖον υποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν.

η΄ Ἡ Ταμίας δὲν ἐνεργεῖ αὐτοβούλως, ἀλλὰ μετὰ φόβου Θεοῦ διαχειρίζεται τὰ χρήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ὡς ἱερά, κατὰ τὴν βουλήν τῆς Καθηγουμένης, τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἀδελφότητος. Ἔχει ἀπλῶς τὴν ἐκτελεστικὴν καὶ διαχειριστικὴν ἀρμοδιότητα ἐπὶ τοῦ κοινοῦ Ταμείου, διδοῦσα ἀναφορὰν εἰς τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον.

θ΄ Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον συνεδριάζει συγκαλούμενον ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης ἅπαξ τοῦ μηνός –καὶ ὡσὰκις παρίσταται ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη– διὰ τὴν λήψιν ἀποφάσεων ἐπὶ προκυπόντων ζητημάτων, διὰ τὴν ἔγκρισιν ἐκτάκτων δαπανῶν, ἀγοραπωλησιῶν καὶ λοιπῶν πράξεων χρηζουσῶν ἰδιαιτέρας ἐγκρίσεως. Αἱ συνεδριάσεις λαμβάνουν χώραν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Τὰ τηρούμενα Πρακτικὰ καταχωροῦνται εἰς τὸ εἰδικὸν πρὸς τοῦτο βιβλίον τῶν Πρακτικῶν καὶ προσυπογράφονται ὑπὸ τε τῆς Καθηγουμένης καὶ τῶν Συμβούλων.

ι΄ Ἡ γραφικὴ ὑπηρεσία τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ ἐν γένει τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἀνατίθεται εἰς μίαν τῶν Συμβούλων, ἥτις ἐκτελεῖ χρέη Γραμματέως. Ἐὰν μετὰ τῶν Συμβούλων δὲν ὑπάρχη πρόσωπον κατάλληλον διὰ Γραμματεὺς, τὸ διακόνημα δύναται νὰ ἀνατεθῇ καὶ εἰς μίαν τῶν μοναχῶν, ὀριζομένην ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου. Ἡ οὕτως ὀρισθεῖσα ἀδελφὴ παρίσταται εἰς τὰς συνεδριάσεις τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἄνευ δικαιώματος ψήφου.

ια΄ Τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον ὀφείλει ὅπως, τοῦλάχιστον ἓνα μῆνα πρὸ τῆς μοναχικῆς κουρᾶς ἐκάστης δοκίμου, γνωστοποιήσῃ εἰς αὐτὴν δι' ἐγγράφου, καταχωριζομένου ἐν τῷ Πρωτοκόλλῳ, ὅτι μετὰ τὴν κουρὰν αὐτῆς ἅπασα ἡ τυχὸν περιουσία τῆς θὰ ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

ιβ΄ Ἐπίσης, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, ἀποφασίζει τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τῆς Ἀδελφότη-

τος δοκίμου, ρασοφόρου, ἀκόμη καὶ Μεγαλοσχήμου μοναχῆς, ὑποπεσοῦσης εἰς σοβαρὸν παράπτωμα καὶ παραμενοῦσης ἀμετανοήτου.

ἄρθρον 10

Τρόπος ἐκλογῆς τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου

α΄ Ὁ τρόπος ἐκλογῆς τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου εἶναι ὁμοῖος τοῦ τῆς Καθηγουμένης, ἤτοι ἡ μυστικὴ ψηφοφορία.

β΄ Τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου ἐπιμελεῖται ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελουμένη ἐκ τῆς Καθηγουμένης, τῆς ἀρχαιοτέρας καὶ τῆς νεωτέρας τῆ τάξεως κουρᾶς ἀδελφῆς.

γ΄ Δικαίωμα ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι κέκτονται ἅπασαι αἱ κεκαρμέναι ἀδελφαί, αἱ ἐγκαταβιοῦσαι μονίμως εἰς τὴν Ἱερὰν Μονήν.

δ΄ Εἰς τὸ ψηφοδέλτιον, τίθεται τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ μόνον εἰς τέσσαρα –ἡ δύο– ὀνόματα μοναχῶν, ἀναλόγως τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τοῦ Κοινοβίου· ἄλλως τὸ ψηφοδέλτιον εἶναι ἄκυρον.

ε΄ Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἰσχύουν τὰ ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς Καθηγουμένης ὀριζόμενα.

στ΄ Αἱ δύο πρῶται ἐπιλαχοῦσαι ἐκλέγονται ὡς ἀναπληρωματικὰ μέλη τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου καὶ μετὰ τὸν αὐτὸν χρόνον θτείας.

ζ΄ Τὰ Πρακτικὰ τῶν ἐκλογῶν υποβάλλονται ἐντὸς πενθημέρου εἰς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ὅπως παράσχη ἐγγράφως τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ.

η΄ Ἱγουμενοσύμβουλοι ἐκλέγονται πρόσωπα συνετὰ, πεπειραμένα εἰς τὴν κοινοβιακὴν ζωὴν, καὶ ἐμφαίνοντα τὸ πνεῦμα τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὴν ἐν γένει παράδοσιν αὐτῆς. Αἱ Σύμβουλοι δέον ὅπως διακρίνωνται διὰ τὴν πνευματικότητα αὐτῶν, διὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν καὶ μοναχικὸν τῶν φρόνημα καὶ τὴν ἀγάπην αὐτῶν πρὸς τὴν Ἀδελφότητα· διὰ τὴν ταπεινώσιν, τὴν ἀκριβείαν καὶ τὴν συνέπειαν τῶν εἰς τοὺς Κανόνες τοῦ μοναχικοῦ βίου· προσέτι, διὰ τὰ διοικητικὰ αὐτῶν προσόντα, διὰ τὴν ἔνθερον δραστηριότητα ὑπὲρ τῆς προαγωγῆς τοῦ Κοινοβίου, διὰ τὴν εὐθυκρίσιν καὶ τὴν διακριτικὴν ἀξιολόγησιν τῶν κοσμικῶν ἀξιωμάτων καὶ ἐπιτευγμάτων. Πρὸ πάντων δέ, ἐκλέγονται πρόσωπα δυνάμενα νὰ συνεργασθοῦν ἐν ταπεινώσει καὶ ἀγάπῃ μετὰ τῆς Καθηγουμένης καὶ νὰ συμβάλουν εἰς τὴν εὐρυθμοτέραν λειτουργίαν καὶ πρόοδον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ΄ Ἡ θέσις Ἱγουμενοσυμβούλου κενοῦται δι' οὓς λόγους χρεῖται καὶ ἡ θέσις τῆς Καθηγουμένης. Ἡ ἀντικατάστασις Συμβούλου λόγῳ θανάτου ἢ ἀνεπαρκείας ἢ ἀπαιτήσεως καὶ ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, δι' οἰονδήποτε σοβαρὸν λόγον, γίνεται κατὰ σειρὰν τῶν ἐπιλαχουσῶν, εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν Συμβούλων.

ἄρθρον 11 Ἡ Ἱερὰ Σύναξις

α' Ἡ Ἱερὰ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος ἀποτελεῖ τὸ ἀνώτατον διοικητικὸν ὄργανον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ἀπαρτίζεται ἐξ ὀθλων τῶν ἐγγεγραμμένων ἐν τῷ Μοναχολογίῳ Μοναχῶν.

β' Ἡ Ἱερὰ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις:

Διὰ τὰ ἀποφασίζη ἐπὶ θεμάτων, ἅτινα, βάσει τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ἀνήκουν εἰς τὴν ἀρμοδιότητα αὐτῆς.

2) Πρὸς ἐνημέρωσιν τῆς Ἀδελφότητος διὰ σημαντικὰ Ἐκκλησιαστικὰ ἢ Ἐθνικὰ ζήτηματα.

3) Εἰς περίπτωσιν σπουδαίου καὶ ἰσὺς σοβαροῦ θέματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὅπως ζήτηθῃ ἢ ἐπὶ αὐτοῦ γνώμη τῆς Ἀδελφότητος, ὡς προανεφέρθη.

4) Πρὸς ἐρμηνείαν ἀσαφῶν, ἐνδεχομένως, διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἢ καὶ τροποποιήσιν αὐτοῦ διὰ τῆς προσθήκης νέων ἀρθρων.

γ' Ἡ Ἱερὰ Σύναξις εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρουσῶν τῶν 4/5 τῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ ἐγγεγραμμένων Ἀδελφῶν.

δ' Αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν. Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας, διπλασιάζεται ἡ ψήφος τῆς Καθηγουμένης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΙΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ἄρθρον 12

Ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ τῆς Ἀδελφότητος

α' Ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ, ὁ ἀναλαμβάνων τὴν διακονίαν τοῦ Μυστηρίου τῆς μετανοίας καὶ ἐξομολογήσεως τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, τῆ ἐγκρίσει τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

β' Ὁ Πνευματικὸς τυχάνει τοῦ σεβασμοῦ καὶ τῆς ὑπακοῆς τῶν ἀδελφῶν, εὐρισκόμενος ἐν ἀγαστῇ συνεργασίᾳ καὶ ταυτότητι πνεύματος μετὰ τῆς Καθηγουμένης, στηρίζων ταύτην ποδηγετοῦσαν τὴν Ἀδελφότητα.

γ' Ὁ Πνευματικὸς Πατὴρ δεόν εἶναι Πνευματέμφορος, διακρινόμενος διὰ τὴν ὀρθὴν πίστιν εἰς τὰ Δόγματα καὶ τὴν Παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν καὶ φιλομόναχον φρόνημα καὶ τὸ αὐστηρὸν ἦθος αὐτοῦ. Δέον ὅπως εἶναι Πρόσωπον ἀξιοσέβαστον, σοβαρὸν, πεπειραμένον, διακριτικὸν, κεκοσμημένον διὰ τῆς ἀγάπης, ταπεινώσεως καὶ μακροθυμίας.

δ' Ὁ Πνευματικὸς δεόν ὅπως ἔχη σαφῆ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ διακονία τοῦ Πνευματικοῦ εἶναι διάφορος τῆς διακονίας τῆς Καθηγουμένης. Ἐνῶ δρᾷ δι' ἀπολήτου κύρους, ὡς θεόδοτον ἔχων τὴν ἐξουσίαν τοῦ δεσμεῖν καὶ

ἴλυν, ἀναμιγνύεται οὐδόλως εἰς τὴν διοίκησιν τῆς Μονῆς. Καθοδηγεῖ, ὑποδεικνύει, συμβουλεύει, νουθετεῖ, ἀναλίσκεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἔργον τοῦ Μυστηρίου τῆς Μετανοίας καὶ Ἱερᾶς ἐξομολογήσεως.

ε' Ὁ Πνευματικὸς, ἐν τῇ ἐπιτελείᾳ τοῦ λειτουργήματος αὐτοῦ, ἔχει τὴν δικαιοδοσίαν νὰ ἐπιτιμᾷ πατρικῶς, νὰ ἐλέγχει πράξεις καὶ λογισμοὺς, νὰ ἀποκαλύπτῃ πάθη, νὰ θεραπεύῃ τραύματα, νὰ ἐνθαρρύνῃ καὶ νὰ παραμυθῇ· νὰ προτρέπῃ πρὸς πνευματικούς ἀγῶνας διὰ τὴν κάθαρσιν καὶ τὴν τελείωσιν τῶν μοναχῶν. Κατὰ τὸν Ἅγιον Γρηγόριον τὸν Παλαμᾶν: «Αὐτοῖς ἐδόθη ἴλυν καὶ δεσμεῖν ψυχάς...ταύτην γὰρ τὴν χάριν καὶ τὴν δύναμιν ἔλαβον παρὰ Χριστοῦ· διὸ καὶ ὑπακούσεις αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀντιλέξεις αὐτοῖς, ἵνα μὴ προξενήσῃς ἀπώλειαν τῇ σεαυτοῦ ψυχῇ... Διὰ τοῦτο καὶ συμβουλεύουσαι καὶ ἐπάκουσον διὰ τέλους τοῖς σοῖς ἐν Πνεύματι Πατρᾶσιν, ἵνα σωθῇ σου ἡ ψυχὴ, καὶ κληρονόμος γένη τῶν αἰώνιων καὶ ἀκηράτων ἀγαθῶν».

στ' Ἄπασαι αἱ μοναχαὶ ὑποχρεοῦνται νὰ προσέρχωνται τακτικῶς, ἐν μετανοίᾳ καὶ εἰλικρινείᾳ, εἰς τὸ Μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως, ὡς ὀρίζει ἡ Καθηγουμένη. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς μοναχὰς ἢ ἐξομολόγησις εἰς ἕτερον Πνευματικόν, εἰ μὴ μόνον εἰς τὸν ἐκλεγέντα ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης καὶ πάσης τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως.

ἄρθρον 13

Ὁ ἐφημερεύων ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἱερεὺς

Ὁ ἐφημερεύων ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ἱερεὺς ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης τῆ συναινέσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως, τῆ ἐγκρίσει δὲ τοῦ οἰκείου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 14

Ἡμερήσιον πρόγραμμα

Τὸ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τηρούμενον ἡμερήσιον πρόγραμμα καὶ ἡ ἐσωτερικὴ πνευματικὴ πορεία τῆς Ἀδελφότητος βασίζεται εἰς τοὺς Κανόνες τῶν Πατέρων τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, καὶ δὴ καὶ τοῦ Μεγάλου ἀσκητικοῦ Πατρὸς Βασιλείου, τοῦ Ὁσίου Παχωμίου, τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, τοῦ Ὁσίου Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ καὶ ἄλλων.

Τὸ 24ωρον κατανέμεται εἰς τέσσαρα περίπου ἐξάωρα-προσευχῆς, μελέτης, διακονίας καὶ ἀναπαύσεως. Τὸ καθημερινὸν πρόγραμμα ἔχει ὡς ἀκολουθίας:

Ἐγερσις: 3:00 π. μ.

Ἐπιτελεῖσις μοναχικοῦ Κανόνος ἐν τοῖς κελήσις ἕως 4:00 π. μ.

Ἐκκλησιαστικὴ Ἀκολουθία: 4:00 π.μ. (Μεσονυκτικόν, Ὁρθρος, Θεία Λειτουργία).

Μελέτη μετὰ τὸ πέρας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας διὰ μίαν ὥραν.

Πρόγευμα.

Διακονία-έργασία ἕως τὰς 13 μ.μ.

Διακοπή μεσημβρινή μέχρι τὰς 15 μ.μ.

Γεῦμα: 15 μ.μ.

Ἔργασια: 16-18 μ.μ., πλὴν Παρασκευῆς καὶ Σαββάτου.

Ἐσπερινός - Ἀπόδειπνον: 18:00 μ.μ.

Μελέτη καὶ προσευχή ἐν τοῖς κελήθιοις.

Ἀνάλησις προγράμματος

Εὐχή - Ἐκκλησιαστικαὶ Ἀκολουθίαι

Κατὰ τὸν Ἅγιον Ἰσαὰκ τὸ Σύρον, «Πᾶσα προσευχή, ἐν ἧ μὴ μοχθήσῃ τὸ σῶμα καὶ θλιβῆ ἔν αὐτῇ ἢ καρδία, ἔκτρωμα λογιζέται. Χωρὶς γὰρ ψυχῆς ἔστιν ἐκείνη ἢ προσευχή».

Ἐκάστη μοναχὴ, ἅμα τῇ κρούσει τοῦ ταλάντου, ἐπισυνάγουσα τὸν νοῦν ἐν τῇ καρδίᾳ, ἐπιδίδεται ἐπὶ μίαν ὥραν εἰς τὴν εὐχὴν διὰ κομβοσκοινίου ἐν τῷ κελήθῳ αὐτῆς, ἕως οὗτου σημάνῃ τὸ σήμαντρον διὰ τὴν Σύναξιν ἐν τῷ Ναῷ.

Αἱ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καθημεριναὶ Ἀκολουθίαι ἀρχίζουσι εἰς τὰς 4 τὸ πρωί, διεξάγονται δὲ κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς Ἐκκλησίας: Μεσονυκτικόν, Ἐξάψαλμος, Ψαλτήρια, Κανόνες Παρακλητικῆς καὶ ἑορταζομένων Ἁγίων, Θεία Λειτουργία. Τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς δὲν τελεῖται Θεία Λειτουργία, εἰς τὴν Ἀκολουθίαν ἐπισυνάπτονται αἱ Ὑμνοί. Κατὰ τὰς ἡμέρας, καθ' ἃς τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία, αἱ Ὑμνοὶ ἀναγινώσκονται εἰς τὰς τεταγμένας ὥρας.

Εἰς τὰς 11 π.μ. ψάλλεται καθ' ἑκάστην, ὑφ' ὄλων τῶν Ἀδελφῶν, ὁ Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς διακονίας.

Ἐκάστη μοναχὴ, ἔχουσα κατὰ νοῦν τὸ τοῦ Ἁγίου Συμεῶν τοῦ Νέου Θεολόγου: «Στήθι ἐν τῷ Ναῷ, ὡς μετὰ Ἀγγέλων ἐν τῷ οὐρανῷ σύντρομος...» καὶ τὸ τοῦ Ἀββᾶ Φιλήμονος: «Νόμιζε δὲ σεαυτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστάναι καὶ μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων τῷ Θεῷ ἀπαντήσαι καὶ Αὐτὸν ὑποδέξασθαι ἐν τῇ καρδίᾳ», ἴσταται εὐλαβῶς ἐν τῷ Ναῷ, κατὰ τὴν Θείαν Λατρείαν, διαφυλάττει τελείαν σιωπὴν καὶ προσπαθεῖ νὰ προσεύχηται ἀμετεωρίστως, ἐν καθαρῷ νοῖ καὶ καρδίᾳ. Αἱ μοναχαὶ ἅπασαι συμμετέχουσι ἐν τῷ Ναῷ μέχρι τῆς Ἀπολύσεως.

Ὁ καθημερινὸς μοναχικὸς Κανὼν, συμφώνως τῇ παραδόσει τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τῶν Πατερικῶν Διατάξεων ὀρίζεται ὡς ἑξῆς:

α' Δοκίμου: Κομβοσκοινία τέσσαρα, μετάνοια τέσσεράκοντα.

β' Ρασοφόρου: Κομβοσκοινία ἕξι, μετάνοια ἐξήκοντα.

γ' Μικροσχῆμου: Κομβοσκοινία δέκα, μετάνοια ἑκατόν.

δ' Μεγαλοσχῆμου: Κομβοσκοινία δώδεκα, μετάνοια ἑκατὸν εἴκοσι.

Ἡ Καθηγουμένη δύναται, διὰ λόγους ἀσθενείας ἢ ἀδυναμίας, νὰ μετριάσῃ τὸν Κανὼνα ἀδελφῆς, ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Πνευματικοῦ. Ὡσαύτως, τῇ εὐλογίᾳ τῆς Καθηγουμένης δύναται ἡ μοναχὴ νὰ αὐξάνῃ τὸν Κανὼνα τῆς, ἀπέχουσα ὁμως τῆς ὑπερβολῆς.

Μελέτη - Νῆψις

Ὁ Ἅγιος Ἐφραίμ ὁ Σϋρος, ὁμιλῶν περὶ τῆς σπουδαίου ὄψους τῆς μελέτης, λέγει: «Ὅν τρόπον γὰρ ἐν καύματι ἀνδρὶ ὀδοιπόρῳ ποτήριον ψυχροῦ ὕδατος προσηνές, οὕτω θεῖοι λόγοι δροσίζουσι ψυχὴν». Ὡς ἐκ τούτου, αἱ ἀτομικαὶ ὠραι πνευματικῆς μελέτης δεόν ὅπως ἀνέρχονται περίπου εἰς ἕξι, ἀναλόγως τῶν ἐφέσεων ἐκάστης μοναχῆς. Ἡ ἡμέρα Κυριακὴ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὴν Θείαν Λατρείαν, τὴν πνευματικὴν μελέτην καὶ τὴν νῆψιν.

Ἄμα τῇ λήξει τῆς καθ' ἡμέραν πρωινῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας, εἶναι καθιερωμένον ὅπως ἐκάστη μοναχὴ, ἐν τῷ κελήθῳ αὐτῆς, ἐντρυφᾷ εἰς τοὺς θησαυροὺς τῆς Ἁγίας Γραφῆς καὶ τῶν Πατερικῶν κειμένων, εὐχομένη καὶ νήφουσα. «Ὅταν ἀναστῆς πρωίας καθ' ἑκάστην ἡμέραν, πρὸ τοῦ ἐργάσῃ τὸ ἐργόχειρόν σου, μελέτησον εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ», λέγει ὁ Ἀββᾶς Ἡσαΐας. Καὶ ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος: «Πνευματικὸς λειμὼν καὶ παράδεισος τρυφῆς ἢ τῶν θείων Γραφῶν ἔστιν ἀνάγνωσις, παράδεισος δὲ τρυφῆς ἐκείνου τοῦ παραδείσου βελτίων».

Σημειοῦται ὅτι ἡ Καθηγουμένη τελεῖ ἐν γνώσει τῶν ἀναγνωσμάτων ἐκάστης μοναχῆς καὶ καθορίζει τὴν ἀπαραίτητον μελέτην τῶν ἀδελφῶν. Ἐκτὸς τῆς ἀτομικῆς, ὑπάρχουν καὶ ὠραι κοινῆς μελέτης, ἐν τῇ Τραπεζῇ, ἐν ταῖς Συναξεσι καὶ ἐν τῷ Ἐργαστηρίῳ, ἐνθα ἀδελφὴ τις ἀναγινώσκει καὶ αἱ λοιπαὶ ἀκροῶνται.

Διακονήματα

Τὰ διακονήματα ρυθμίζονται καὶ κατανέμονται εἰς τὰς ἀδελφὰς ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης, ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κοινοβίου καὶ τῶν ψυχοσωματικῶν δυνάμεων ἐκάστης.

Τὰ διακονήματα διακρίνονται εἰς μόνιμα καὶ ἐναλλασσόμενα (κατ' ἔτος ἢ καθ' ἑβδομάδα).

Τὰ ἐναλλασσόμενα κατ' ἔτος, κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Καθηγουμένης, διακονήματα εἶναι τῆς Γενικῆς Ἐκκλησιαστικῆς, τῆς Τυπικαρίσεως, τῆς Οἰκονόμου, τῆς Σκευοφύλακος, τῆς Βιβλιοθηκαρίου, τῆς Ἀρτοποιοῦ, τῆς Γενικῆς Ἀρχονταρίσεως, τῆς Δοχειαρίσεως, κ.λ.

Τὰ ἐναλλασσόμενα, κατὰ τὸν κανονισμὸν τῶν Καππαδοκικῶν Κοινοβίων, καθ' ἑβδομάδα διακονήματα εἶναι: τῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἀναγνώσεως εἰς τὴν Τράπεζαν, τοῦ Νοσοκομείου, τοῦ Μαγειρείου, τῆς Τραπεζῆς, τοῦ Ἀρχονταρίου, κ.λ.π.

Αἱ μοναχαὶ ἀναλαμβάνουν ἐκ περιτροπῆς τὰ ἐναλλασσόμενα διακονήματα. Ἡ ἀλλαγὴ τῶν διακονημάτων γίνεται ἕκαστον Σάββατον, τὸ βράδυ: Μετὰ τὸ Ἀπόδειπ-

νον, ή παραλαμβάνουσα διακόνημα άδελφή βάληλει με-
τάνοιαν εις την Καθηγουμένην και λαμβάνει την ευλό-
γιάν της, ενώ ή περατώσασα την διακονίαν της βάληλει
ώσαύτως μετάνοιαν, ζητούσα συγχώρησιν δια τας τυχόν
παραλείψεις, και παραδίδει τὸ ἔργον εις την διάδοχον
αὐτῆς.

Ἐκάστη μοναχή, ἅμα τῇ ἐντάξει αὐτῆς εις την Ἀδελφότη-
τητα, βαλοῦσα μετάνοιαν εις την Καθηγουμένην ἀνα-
λαμβάνει τὸ μόνιμον διακόνημα αὐτῆς -τῆς ἀγιογραφίας,
τῆς κεντητικῆς, ἱεροραπτικῆς κ.λπ.

Ἡ διακονία οὐδόθως αἰτιολογεῖ την ἀπουσίαν τῆς μο-
ναχῆς ἀπὸ τὰς κοινὰς ἰατρειτικὰς Συνάξεις ἐν τῷ Ναῶ,
μηδὲ τῆς Μαγειρίσσης ἐξαιρουμένης.

«Μέγα τὸ τῆς διακονίας ἔργον και βασιλείας πρόξε-
νον», ἰλέγει ὁ Μέγας Βασιλείος. Ὅθεν ή μοναχή ὀφείλει
νὰ ἐπιμελήται τὸ ἔργον αὐτῆς μετὰ πάσης σπουδῆς και
προθυμίας, ἔχουσα την πεποίθησιν ὅτι τὸ διακόνημα
εἶναι θεόδοτον. Ἀναλαμβάνουσα λοιπὸν τοῦτο ἐργάζε-
ται διὰ τὸν Θεὸν και ὄχι διὰ τοὺς ἀνθρώπους, ὡς ἀναφέ-
ρει ὁ αὐτὸς Πατήρ: «Ποίει τὰ ἔργα τῆς διακονίας σου
εὐσχημα και ἐπιμελῆ, ὡς τῷ Χριστῷ διακονῶν».

Πᾶν ἔργον, ἔστω και τὸ μικρότερον, ή μοναχή ἐπιτελεῖ
κατόπιν ευλόγιας· ἄνευ δὲ συγχωρήσεως ή ευλόγιας τῆς
Καθηγουμένης, δὲν δύναται, λόγῳ δυσκολίας ή ἀπαρε-
σκείας, νὰ ἀλλήλαξη τὸ διακόνημα αὐτῆς.

Εἰς την διακονίαν ή μοναχή δέον ὅπως ἐργάζεται μετὰ
ζήλου, προσευχομένη ἐν σιγῇ και φόβῳ Θεοῦ. Δὲν πα-
ραιτεῖται τῆς διακονίας αὐτῆς, εἰ μὴ μόνον ἐὰν λάβῃ
ἐντολήν ὑπὸ τῆς Καθηγουμένης δι' ἄλληλην τινα ἐργασίαν.
Ἐν τῇ διακονίᾳ δὲν καταλείπει εἰς ἄλληλην τὸ ἔργον αὐτῆς
οὔτε παραιτεῖται τῶν βαρύτερων ὑπηρεσιῶν· δὲν πράττει
ἔργον παρὰ ή ὑπὲρ τὸ διατεταγμένον οὔτε ἐργάζεται μετ'
ἐπάρσεως ή γογγυσμοῦ. Ὅφείλει δὲ νὰ ἐπιμελήται τῶν
πεπιστευμένων αὐτῇ ἐργασιῶν, ὡς τῷ Θεῷ ἀνακειμέ-
νων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ

ἄρθρον 15

Ἡ περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ καθ' ὅλου περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ή σήμερα
ὑφισταμένη και ή ἐν τῷ μέλλοντι κτηνησομένη καθ'
οἰονδήποτε τρόπον, ὑπηρετεῖ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἱερᾶς
Μονῆς και τοὺς φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς αὐτῆς. Οἱ πό-
ροι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἐνδεικτικῶς καθορίζονται ὡς ἀκο-
λούθως:

α' Αἰ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἰς χρῆμα,
εἶδος ή κτήματα ὑφιστάμεναι ή κτηνησόμεναι εἰσφοραὶ
και αἰ ἐκ τούτων πηγάζουσαι πρόσοδοι, κατὰ τὰς διατά-
ξεις τοῦ Ν. Γ.Υ.Ι.Δ/1909, ἄρθρον 18.

β' Τὰ ὑπὸ τῶν νομικῶν ή εὐσεβῶν φυσικῶν προσώ-

πων ἀφιερούμενα εἰς την Ἱερὰν Μονὴν χρηματικὰ ποσά,
εἶδη, ἀκίνητα ή κινητὰ, αἰ ἐπικαρπία και αἰ οἰασδήποτε
μορφῆς παροχαί, ὡς και αἰ ἐκ τούτων πηγάζουσαι πρό-
σοδοι.

γ' Δωρεαί, κληρονομία και κληροδοσία εὐσεβῶν φυ-
σικῶν προσώπων ὑπὲρ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

δ' Συνδρομαὶ εὐσεβῶν καθ' οἰονδήποτε τρόπον παρε-
χόμεναι εἰς την Ἱερὰν Μονήν.

ε' Πᾶσα πρόσοδος ἐκ τῶν Ἱερῶν Ναῶν προερχομένη
εἴτε ἐκ προσκυνήματος εἴτε ἐξ ἱεροτελεστιῶν εἴτε ἐξ
ἄλλης αἰτίας.

στ' Τὰ ἐκ τῶν ἐκδόσεων προερχόμενα ἔσοδα.

ζ' Τὰ ἐκ τῆς Ἐκθέσεως και τῶν ἐργοχειρῶν τῶν
ἀδελφῶν προερχόμενα ἔσοδα.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω πόρων τὸ Ἱγουμενοσυμβούλιον δύ-
ναται νὰ ἀποφασίξη περὶ τοῦ διατεθησομένου μέρους
διὰ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς.

ἄρθρον 16

Τὰ τηρούμενα βιβλία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Τὰ ἐν τῇ Γραμματείᾳ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τηρούμενα βι-
βλία, εἶναι τὰ ἀκόλουθα:

1) Τὸ βιβλίον Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων Ἱγου-
μενοσυμβουλίου και τῆς γενικῆς Συνελεύσεως.

2) Τὸ Κτηματολόγιον, εἰς ὃ ἀναγράφεται ἅπαντα ἐν γέ-
νει ή ἀκίνητος περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

3) Τὸ Μοναχολόγιον, ἐν ᾧ ἐγγράφεται τὸ ὄνομα και
ἐπώνυμον ἐκάστης μοναχῆς, ή πατρὶς, ή ἡλικία, τὸ ἔτος
τῆς ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ προσελεύσεως, ὁ χρόνος τῆς
κουρᾶς κ.λ.

3α) Τὸ Δοκιμολόγιον.

4) Τὸ Πρωτόκολλον τῶν εἰσερχομένων και ἐξερχομέ-
νων ἐγγράφων.

5) Τὸ βιβλίον τῆς ἐν γένει μοναστηριακῆς Ἀποσκευῆς,
εἰς ὃ γίνεται καταγραφή πάντων τῶν ἱερῶν ή κοινῶν
σκευῶν και κειμηλίων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

6) Τὸ βιβλίον Ταμείου.

7) Τὸ Καθολικὸν βιβλίον ἐσόδων και ἐξόδων.

ἄρθρον 17

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ Ἱερὰ Μονὴ ἔχει ἰδίαν σφραγίδα, κυκλικήν, φέρου-
σαν ἐν τῷ μέσῳ την τιμίαν Κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Προδρόμου ἐπὶ πίνακι και κύκλῳ τὸν τίτλον «Ἱερὰ
Μονὴ Ἁγ. Ἰωάννου Μακρυνοῦ».

ἄρθρον 18

Νομικὸς Σύμβουλος - Πληρεξούσιος Δικηγόρος

Διὰ την παροχὴν συμβουλῶν, γνωμοδοτήσεων, ἀντι-
μετώπισιν θεμάτων και ζητημάτων νομικῆς μορφῆς και
τὴν υπεράσπισιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ὑφίσταται κατάλλη-

λος καὶ εἰδικὸς δικηγόρος· δύναται δὲ νὰ διορισθῆ καὶ μόνιμος νομικὸς σύμβουλος, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου, κατόπιν προτάσεως τῆς Καθηγουμένης καὶ σχετικῆς ἐγκρίσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου.

ἄρθρον 19

Διὰ πᾶσαν περίπτωσιν μὴ περιληφθεῖσαν εἰς τὸν παρόντα Κανονισμόν καὶ διὰ τυχὸν ἄλλας λεπτομερείας, ἀφορώσας εἰς τὴν ἐν γένει ζωὴν τοῦ Κοινοβίου καὶ λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐφαρμόζονται τὰ ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Βασιλείου ἀντιστοίχως ἀναγραφόμενα εἰς τοὺς Ὅρους κατ' ἐπιτομὴν καὶ κατὰ πλάτος, ρυθμιζόμενα ὑπὸ τοῦ Ἱγουμενοσυμβουλίου.

Τυχὸν παράβασις ἢ παραβίασις τῶν διὰ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ θεσπιζομένων καὶ τῶν ἐν γένει κρατούντων

Κανόνων ἐν τῷ μοναχικῷ βίῳ, ἐπιτιμᾶται ὡσαύτως διὰ τῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Πατρὸς Μεγάλου Βασιλείου προβλεπομένων ἐπιτιμίων.

ἄρθρον 20

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ἄρχει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τοῦ ἐπισήμου Δελτίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία».

Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου 2009

Ἡ Ἱγουμενὴ
Μοναχὴ Μακρίνα Σάλλα
Αἱ Σύμβουλοι
Μοναχὴ Θεοκτίστη Κικίδου
Μοναχὴ Θεοδώρα Μέξια
Μοναχὴ Θεοδούλη Σταμέλου
Μοναχὴ Γοργονία Κουηλικούρδη

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Νικολάου Σβορωνάτων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 18ῃ Ἰανουαρίου 2010

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Κοιμήσεως Θεοτόκου Δαμουλιανάτων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῆ 15ῃ Μαρτίου 2010

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θηβῶν καὶ Λεβαδείας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Ἀθανασίου Ἱερματός Θηβῶν,

Ἀναλήψεως Κυρίου Ἱερῶν Ἀσπρῶν Σπιτιῶν,
Ἁγίου Δημητρίου Θεσπιῶν Θηβῶν,
Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου
(Κοντίτο) Θηβῶν,

Μεταμορφώσεως Σωτῆρος Σωληναρίου Λεβαδείας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Λεβαδίᾳ τῆ 1ῃ Μαρτίου 2010

† Ὁ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Πολυανῆς καὶ Κιθικισίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Δημητρίου Δαφνοχωρίου,

Ἱερώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ἱερῶν Ἀνω Ποταμιᾶς,

Ἁγίας Τριάδος Σεβαστοῦ,

Ἁγίου Δημητρίου Ἁγίας Κυριακῆς,

Ἁγίου Γεωργίου Ἀκρίτα,

Προφήτου Ἡλίου Δοϊράνης,

Ἁγίου Παντελεήμονος Κορυφῆς,

Ἁγίου Δημητρίου Κρητικῶν,

Ἁγίου Δημητρίου Δορκάδας,

Ἱεραπολιτείας τοῦ Κυρίου Θεοδοσίων,

Προφήτου Ἡλίου Ριζανῶν,

Ἁγίου Γεωργίου Στεφανιῶν

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Κεντρικοῦ,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσίευσως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κιθικίᾳ τῆ 4ῃ Μαρτίου 2010

† Ὁ Πολυανῆς καὶ Κιθικισίου ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἱγίων 12 Ἀποστόλων Ν. Ἀρτάκης (γ', δ', ε' θέσεις),
 Ἱγίας Παρασκευῆς Πολιτικῶν (β' θέσις),
 Ἱγίου Ἀθανασίου Γαλατσάδων,
 Τιμίου Προδρόμου Γαλατσῶνας,
 Ἱγίας Παρασκευῆς Καστανιωτίσσης,
 Φανερωμένης Σκοπέλου,
 Ἱγίας Τριάδος Βλαχιάς,
 Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου Βασιλικῆ (β' θέσις),
 Ἱγίου Ἰωάννου Σταυροῦ,
 Ἱγίας Παρασκευῆς Σέττας,
 Προφήτου Ἡλίου Κοτσικίων,
 Ἱγίου Δημητρίου Κούτουρη,
 Ἱγίας Τριάδος Κερασιάς,
 Ἱγίου Παντελεήμονος Καμματριάδων,
 Ἱγίου Ἰωάννου Κοτσικιάς,
 Ἱγίων Ἀναργύρων Ἀγριοβοτάνου,
 Ἱγίου Νεκταρίου Χαλκίδος (β' θέσις),
 Ἱγίας Παρασκευῆς Αὐγαριάς,

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀμαρύνθου (β' θέσις),
 καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χαλκίδι τῇ 15ῃ Μαρτίου 2010

† Ὁ Χαλκίδος ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

**Ἱερὰ Μητρόπολις
Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἱγίου Βασιλείου Συκεῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 8ῃ Φεβρουαρίου 2010

† Ὁ Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κίτρους καὶ Κατερίνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἀρθρῶν 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἱγίου Δημητρίου Πιερίας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Κατερίνῃ τῇ 8ῃ Μαρτίου 2010

† Ὁ Κίτρους καὶ Κατερίνης ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 9.3.2010

Συνήλθε τὴν Τρίτη, 9 Μαρτίου 2010, στὴν πρώτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἀνεγνώσθη τὸ ἀπὸ 23ης Φεβρουαρίου 2010 Γράμμα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, μὲ τὸ ὁποῖο ἐκφράζει τὴν εὐχαριστίαν του πρὸς τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, γιὰ τὴν συμπαράσταση τῆς Ἐκκλησίας μας γιὰ τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα ἀντιμετωπίζει τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο καὶ ἡ Ὁμογένεια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε:

– Τὸν Συμπληρωματικὸ Προκαταρκτικὸ Πίνακα Κληρικῶν Ὑποψηφίων γιὰ τὴν ἐγγραφή τους στὸν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία ἐκλογίμων.

– Τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Κοινοβιακῆς Μονῆς Παντοκράτορος Σωτῆρος Χριστοῦ Ἀγίου Ἀθανασίου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.

– Τὸν Ἐσωτερικὸ Κανονισμὸ τῆς Ἱερᾶς Ἀνδρώας Κοινοβιακῆς Μονῆς Γενεσίου Θεοτόκου Αἱμυαλῶν Δημητσάνης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γόρτυνος καὶ Μεγαλοπόλεως.

– Τὸν κατάλογο τῶν δικαιούχων τοῦ ἐπιδόματος γιὰ τὸ τρίτο τέκνο στὴ Θράκη, γιὰ τὸ δῆμινο Ἰανουαρίου - Φεβρουαρίου 2010. Οἱ οἰκογένειες πού θὰ λάβουν τὸ ἐπίδομα εἶναι 825 καὶ τὸ ποσὸ ἀνέρχεται στὰ 173.262,00 €.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ πραγματοποιηθεῖ, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, σύσκεψη τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν σὶς

Ἐπαρχίες τους Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα, τὴν Πέμπτη 11 Μαρτίου 2010 καὶ ὥρα 6.00 μ.μ., στὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ συζήτηση αὐτὴ θὰ ἔχει ὡς θέμα τὴν λειτουργία τῶν σχολείων αὐτῶν καὶ τὴν ἀντιμετώπιση προβλημάτων πού ἀντιμετωπίζουν.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 10.3.2010

Συνήλθε τὴν Τετάρτη, 10 Μαρτίου 2010, στὴν δευτέρη Συνεδρία Της ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος ἐνημέρωσε τὴν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο γιὰ τὴν συνάντηση μὲ τὴν Ὑπουργὸ Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης καὶ Θρησκευμάτων, κ. Ἄννα Διαμαντοπούλου, καὶ μετέφερε τὴν ἀπόφυσ τοῦ Ὑπουργείου σχετικὰ μὲ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση, γιὰ τὴν λήψη ἐπιβεβλημένων μέτρων μὲ σκοπὸ τὴν καλύτερη λειτουργία τους ἐντὸς τῶν συγχρόνων δεδομένων. Τὸ θέμα θὰ συζητηθεῖ στὴν αὐριανὴ συνάντηση μὲ τοὺς Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες, σὶς περιφέρειες τῶν ὁποίων λειτουργοῦν Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα, καὶ ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος θὰ λάβει τὴν τελικὴν ἀπόφασιν.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἀποστείλει παραινεντικὴ καὶ ἐπιστηρικτικὴ Ἐγκύκλιον, ἡ ὁποία θὰ ἀπευθύνεται στὸν πιστὸ Λαὸ καὶ θὰ ἀναγνωσθεῖ σὲ ὅλους τοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς τὴν ἘΚυριακὴ τῶν Νηστειῶν, σχετικὰ μὲ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς παγκόσμιας κοινωνικῆς καὶ οικονομικῆς κρίσης, ἡ ὁποία δημιουργεῖ ἐπιπρόσθετα προβλήματα καὶ προκαλεῖ πόνο στὸ Λαό.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὶς προτάσεις τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος κ. Βαρθολομαίου ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἰλίου, Ἀχαρνῶν καὶ Πετρούπολεως καὶ Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου ὡς Τοποτηρητοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κηφισίας, Ἀμαρουσίου καὶ Ὠρωποῦ, πού σχετίζονται μὲ τὴν διοργάνωση καὶ λειτουργία τῶν ἀρτισυστάτων Ἱερῶν Μητροπόλεων.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐξετάσασα τὴν ἐκλογή τοῦ νέου Ἡγουμενοσυμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπάκτου καὶ Ἀγίου Βλασίου, ἀπεφάσισε τὴν μὴ ἔγκριση τῆς ἐκλογῆς, ὡς μὴ νομίμου καὶ κανονικῆς.

Τέλος ἡ Δ.Ι.Σ. συζήτησε καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 11.3.2010

Συνῆλθε τὴν Πέμπτη, 11 Μαρτίου 2010, στὴν τρίτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε ἀπὸ τὴν ἔκθεση, πού υπέβαλε ἡ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, σχετικὰ μὲ τὸ ἔργο της κατὰ τὸ τελευταῖο δίμηνο.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμος, ἐνημέρωσε τοὺς Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς γιὰ τὴν δευτέρη ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας ὕψους 17 τόνων πρὸς τὴν σεισμόπληκτη Ἀιτή. Ἡ ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια, τῆς ὁποίας τὴν εὐθύνη εἶχε ἡ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη», περιλαμβάνει 4.620 κιλά ζυμαρικά, 4.780 κιλά ρύζι, 2.940 κουτιά γάλακτος, 1.640 κιλά κονσέρβες, 3 τόνους ἀλεύρι, καὶ 1.800 κιλά ζάχαρη. Ἡ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» βρίσκεται σὲ συνεχῆ ἐπικοινωνία μὲ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Μεξικοῦ, τὴν Κυβέρνηση τῆς Ἀιτῆς καὶ τοὺς «Γιατροὺς τοῦ Κόσμου», ἐξετάζοντας καὶ νέους τρόπους παρέμβασης γιὰ τὴν ἀνακούφιση τῶν πληγέντων.

Μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνέκρινε τὴν ἀνέγερση δύο Σχολείων στὴν χώρα τῆς Ἀιτῆς, μὲ χρήματα τὰ ὁποῖα προήλθαν ἀπὸ τὴν δυσκοφορία πού διενήργησε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος στοὺς Ἱεροὺς Ναοὺς της.

Τέλος ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ Ἱερὰς Μητροπόλεις τοῦ ἔξωτερικοῦ καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 12.3.2010

Συνῆλθε τὴν Παρασκευὴ, 12 Μαρτίου 2010, στὴν τετάρτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἐνημερώθηκε σχετικὰ μὲ τὴν συνάντηση ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε τὴν Πέμπτη 11 Μαρτίου 2010 καὶ ὥρα 6 μ.μ. ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καὶ μὲ τὴν συμμετοχὴ τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν, οἱ ὁποῖοι ἔχουν στὶς Ἐπαρχίες τους Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα. Μετὰ τὴν πολὺωρη αὐτὴ συνάντηση καὶ τὶς τοποθετήσεις τῶν παρισταμένων Σεβασμιωτῶν Ἀρχιερέων συγκεκριμενοποιήθηκαν οἱ Προτάσεις, οἱ ὁποῖες καὶ ὑπεβλήθησαν στὴν σημερινὴ Συνεδρία τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου.

Μετὰ ἀπὸ τὴν μελέτη τῶν Προτάσεων, τὴν τοποθέτηση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καὶ τὶς τοποθετήσεις τῶν Σεβασμιωτῶν Συνοδικῶν, ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος ἀπεφάσισε νὰ ἀποσταλεῖ ἡ τελικὴ πρόταση στὸ Ὑπουργεῖο Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης καὶ Θρησκευμάτων, ὥστε οἱ ἐκεῖ ὑπηρεσιακοὶ παράγοντες νὰ λάβουν ὑπόψιν τοὺς τὶς θέσεις τῆς Ἐκκλησίας, γύρω ἀπὸ τὰ θέματα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδεύσεως.

Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

*Ἡ Ποιμαντική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας
στά Νοσηλευτικά Ἴδρύματα*

Πραγματοποιήθηκε τὴν 1η Μαρτίου 2010, ἡμέρα Δευτέρα, μὲ μεγάλη ἐπιτυχία, στὸ Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, τὸ Δ΄ Πανελλήνιο Συνέδριο γιὰ τοὺς Κληρικούς τῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πού ὑπηρετοῦν στὰ Νοσηλευτικά Ἴδρύματα τῆς Χώρας μὲ θέμα:

*«Ἡ ποιμαντική διακονία τῆς Ἐκκλησίας
στά νοσηλευτικά ἴδρύματα».*

Τὸ ὡς ἄνω Συνέδριο πραγματοποιήθηκε κατόπιν σχετικῆς ἐγκρίσεως καὶ εὐλογίας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ ὕστερα ἀπὸ σχετικὴ πρόταση πρὸς αὐτὴν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων. Τὸ Συνέδριο παρακολούθησαν 120 καὶ πλέον Κληρικοὶ ἀπὸ 55 Ἱερᾶς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐκίνησε στὶς 9.30 π.μ. μὲ προσευχὴ καὶ μὲ τὴν παρουσία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Ὁ Μακαριώτατος στὴ συνέχεια ἀπύθυνε σχετικὸ χαιρετισμὸ καθὼς, καὶ τὶς εὐχαριστίες του πρὸς τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέο, Πρόεδρο τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων, τὰ Μέλη αὐτῆς καὶ τὸν Πανοσιολογώτατο Γραμματέα Ἀρχιμανδρίτη Σπυρίδωνα Κατραμάδο, καθὼς ἐπίσης καὶ τὸν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Θεσσαλονικῶν κ. Ἰωάννη, Ἠγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, ὡς καὶ τὸν Ἐλλογιμώτατο κ. Μάριο Μπέγζο, Γενικὸ Διευθυντὴ τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου γιὰ τὴν ἀνταπόκρισή τους στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ γιὰ τὴν θερμὴ φιλοξενία τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὴν προσφορὰ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καὶ Καταστάσεων κάνοντας παράλληλα τὴν διάκριση μεταξὺ τῆς Ποιμαντικῆς Μέριμνας, πού εἶναι

ἔργο τοῦ κάθε Ἀρχιερέως, καὶ τοῦ συμβουλευτικοῦ ἔργου πού προωθεῖται ἀπὸ τὴν ὡς ἄνω Ἐπιτροπὴ καὶ γενικότερα ἀπὸ τὸν Ἐπιτελικὸ Ὄργανισμὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπίσης τόνισε ὅτι: «Ἡ παρουσία μου στὸ Συνέδριο αὐτὸ δὲν εἶναι ἀπλῶς καθῆκον καὶ ὑποχρέωση, ἀλλὰ προέρχεται ἀπὸ τὸ προσωπικὸ μου ἐνδιαφέρον καὶ τὴν ἰδιαίτερη ἀγάπη μου γιὰ τὸ ἀντικείμενο μὲ τὸ ὁποῖο θὰ ἀσχοληθεῖ. Ἔχω ἰδιαίτερες εὐαισθησίες γι' ἀνθρώπους πού ὑποφέρουν καὶ πονοῦν, κυρίως τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς γέροντες καὶ εὐελπιστῶ ὅτι τὸ Συνέδριο αὐτὸ θὰ εἶναι ἡ ἀρχὴ πολλῶν διεργασιῶν» καὶ εὐχήθηκε καλὴ ἐπιτυχία γιὰ τὴν ἔκβαση καὶ τὴν εὐδόωση τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνεδρίου.

Ἀκολούθως, τὸν λόγο ἔλαβε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέος, ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ τὸν ρόλο τοῦ Προέδρου καὶ Συντονιστῆ τοῦ Συνεδρίου.

Ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμο γιὰ τὴν παρουσία του καὶ τὴν συμπαράστασή του στὴν πραγματοποίηση τοῦ Συνεδρίου ἀλλὰ καὶ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ἡ ὁποία ἀποφάσισε τὴν ὀργάνωση τοῦ παρόντος Συνεδρίου, παρουσίασε τὸ πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου καὶ τοὺς ὁμιλητές.

Τόνισε τὴν σπουδαιότητα τῆς ποιμαντικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας στὰ νοσηλευτικά ἴδρύματα καὶ κατέληξε λέγοντας ὅτι: «Τὸ παρὸν Συνέδριο δὲν προτίθεται σὲ καμία περίπτωση νὰ ὑποκαταστήσει τὸ ἔργο τῶν κατὰ τόπους Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν οἱ ὁποῖοι εἶναι καὶ οἱ κύριοι καὶ ἀποκλειστικοὶ ὑπεύθυνοι γιὰ τὴν ὅλη ποιμαντικὴ διακονία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ νὰ προσφέρει τὶς γενικὲς ποιμαντικὲς ἀρχὲς τοῦ ἔργου αὐτοῦ» ἀπύθυνε δέ, εὐχαριστίες καὶ ἐγκάρδιο χαιρετισμὸ στοὺς παρευρισκομένους κληρικοὺς τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εὐχαριστώντας τους γιὰ τὴν ἀνταπόκριση καὶ παρουσία τους.

Κατόπιν, ἀκολούθησε ἡ Α΄ Συνεδρία μὲ πρώτη τὴν εἰσήγηση τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου κ. Νεκταρίου Μπλιώνη μὲ θέμα: «Ἡ Λατρευτικὴ Ζωὴ εἰς τὰ Νοσηλευτικά Ἴδρύματα - Διαχείριση καὶ Διοίκηση τῶν Ἱ. Ναῶν τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων». Κατὰ τὴν διάρκειά τῆς εἰ-

σήγησής του υπογράμμισε ότι «...οί Ίεροί Ναοί στεροϋνται νομικῆς προσωπικότητας καὶ εἶναι ἱδρυματικοὶ μὲ συνέπεια ἢ διαχείριση καὶ ἢ διοίκηση αὐτῶν νὰ ἀνήκει στὴ διοίκηση τοῦ Νοσοκομείου, γεγονός τὸ ὁποῖο δημιουργεῖ κάποια λειτουργικά προβλήματα στὸ λατρευτικὸ ἔργο τοῦ ἑφημερίου τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ τὸ κέντρο τῆς διακονίας του στὸ νοσοκομεῖο». Ἐπίσης τόνισε ὅτι: «Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 καὶ τὰς κατ' ἐξουσιοδότησιν αὐτοῦ κανονιστικὰς διατάξεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος αὐτοὶ οἱ Ἱ.Ναοὶ τῶν Νοσοκομείων ἀκολουθοῦν τὸ Νομικὸ Πρόσωπο πὸ ἔχει καὶ ἡ κυριότητα τοῦ Ἱ. Ναοῦ. Ἔτσι ἡ διαχείρισις καὶ ἡ διοικήσις τοῦ Ἱ. Ναοῦ ἀνήκει στὴν Διοίκησιν τοῦ Νοσοκομείου. Τὴν διαχείρισιν τὴν ἀναθέτει ἡ Διοίκησις τοῦ Νοσοκομείου στὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἀποτελουμένην ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Ἐφημερίου τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἑτέρων τριῶν (3) μελῶν ἀπὸ ὑπαλλήλους τοῦ Νοσοκομείου. Ἔργον τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι νὰ ἐπιμελεῖται «τῆς εὐκοσμίας καὶ τῆς εὐπρεπείας αὐτοῦ καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς».

Στὴ συνέχεια, ἀκολούθησε ἡ δευτέρη εἰσήγησις τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Βασιλείου Κοντογιάννη μὲ θέμα: «Ἡ ἀξιολόγησις τῶν ἐθελοντῶν καὶ τῶν συνεργατῶν τῶν κληρικῶν τῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων». Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰσηγήσεώς του ἀνέπτυξε ἀρχικὰ τὸν τρόπο τῆς κατὰ πάντα ἐπιτυχοῦς ποιμαντικῆς τῆς διακονίας μὲ τοὺς ἐθελοντὲς τῆς προσπάθειάς του καὶ υπογράμμισε ὅτι: «...Ἐπὶ ἀνάγκη ἀναζητήσεως καὶ ἀξιοποιήσεως ἐθελοντῶν συνεργατῶν τοῦ νοσοκομειακοῦ ἑφημερίου. Ἡ ἐπιτυχία τῆς προσπάθειας αὐτῆς προϋποθέτει τὴ συστηματικὴ ἀξιολόγησις, ἀξιοποίηση καὶ ἐποπτεία τους...» Στὸ τέλος τῆς Εἰσηγήσεώς του ὁ Μακαριώτατος τὸν ἐπαίνεσε γιὰ τὸ σημαντικό ἔργο του πὸ σεμνὰ καὶ ἀθόρυβα ἐπιτελεῖ.

Ἀκολούθησαν ἀπαντήσεις ἀπὸ τοὺς κ.κ. εἰσηγητὲς τῆς πρώτης συνεδρίας στὰ πολλὰ καὶ οὐσιαστικὰ ἐρωτήματα πὸ ἐτέθησαν ἀπὸ τοὺς Σύνεδρους, καθὼς καὶ ὀλιγόλεπτο διάλειμμα.

Ἀκολούθησε ἡ Β' Συνεδρία κατὰ τὴν ὁποία ἔλαβε χώρα ἡ εἰσήγησις τοῦ Αἰδεσιμολογιωτάτου Πρωτοπρεσβυτέρου Δρος Ἀδαμαντίου Αὐγου-

σίδην μὲ θέμα: «Παρὸν καὶ Μέλλον τῆς Ποιμαντικῆς Διακονίας τῶν Νοσηλευτηρίων» Στὴν εἰσήγησις αὐτὴ μεταξὺ τῶν ἄλλων, τόνισθηκε ὅτι: «...Ἐπὶ ἀνάγκη:

α) ἱδρύσεως ὀργανωμένης ὑπηρεσίας νοσοκομειακῆς ποιμαντικῆς διακονίας καὶ διασυνδέσεως τῆς μὲ τὶς παραπλήσιες ἐνορίες,

β) θεσμικῆς ἐξασφαλίσεως λατρευτικῶν χώρων καὶ γραφείων τῆς ὑπηρεσίας,

γ) θεσμοθετήσεως ἠθικῶν καὶ οἰκονομικῶν κινήτρων γιὰ τοὺς νοσοκομειακοὺς ἑφημερίους,

δ) ὀργάνωσις ἀναγνωρισμένης ἐκπαιδεύσεως, καὶ

ε) ὀρισμοῦ ὀμάδας ἐργασίας γιὰ τὴν διαμόρφωσις τελικῆς προτάσεως πρὸς ἀξιοποίηση ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Σύνοδο».

Τὸ Συνέδριον ὀλοκλήρωσε τὶς ἐργασίες του μὲ τρεῖς (3) ὀμάδες ἐργασίας, Ἐπεύθυνον συντονιστὲς αὐτῶν ἦσαν οἱ: 1) Ἐλλογιμώτατος κ. Ἀλέξανδρος Σταυρόπουλος, 2) Ἐλλογιμωτάτη κ. Καλλιόπη Σπινέλη, καὶ 3) Ἐλλογιμώτατος κ. Πέτρος Σταθόπουλος. Οἱ ὀμάδες αὐτὲς ἐπεξεργάστηκαν τὸ θέμα: «Ἡ Ποιμαντικὴ Διακονία τῶν Κληρικῶν καὶ πὼς αὐτὴ μέχρι σήμερον γίνεται». Οἱ τέσσερις (4) βασικοὶ ἄξονες ἐργασίας τῶν ἦσαν:

Α) Ποιὰ τὰ προβλήματα καὶ οἱ δυσκολίες πὸ ἀντιμετωπίζουσι οἱ Κληρικοὶ στὸ ἔργο τους στὰ Νοσηλευτικὰ Ἱδρύματα.

Β) Ποιὲς λύσεις προτείνουσι γιὰ τὰ προβλήματα αὐτά.

Γ) Ποιὲς μορφὲς συμπαραστάσεως ἔχουσι οἱ Κληρικοὶ τῶν Νοσηλευτικῶν Ἱδρυμάτων καὶ τί ἐπιθυμοῦν ἀπὸ 1) τὸν Μητροπολίτη τους, 2) τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, 3) τὴν Διοίκησιν τοῦ Νοσοκομείου.

Δ) Ἡ ἐργασία σὲ χώρους ὅπου ὑπάρχει ἔντονον τὸ στοιχεῖο τοῦ πόνου, τῆς θλίψεως καὶ τοῦ πένθους εἶναι λογικὸ νὰ δημιουργεῖ καὶ συναισθηματικὴ ἀρνητικὴ φόρτισις καὶ διάθεσις τῆς ποιμαντικῆς ἐργασίας στοὺς Κληρικοὺς. Ἀπὸ πᾶσι ἀντλοῦν συναισθηματικὴ καὶ λοιπὴ συμπαράστασις;

Οἱ ὀμάδες αὐτὲς συζήτησαν διεξοδικὰ ὅλα τὰ ἐπιμέρους πρακτικὰ ζητήματα τῆς ποιμαντικῆς διακονίας στὰ Νοσηλευτικὰ ἱδρύματα καὶ κατέθεσαν τὰ συμπεράσματα τῶν ἐργασιῶν τους διαπιστώνοντας τὴν ἄμεση ἀνάγκη ἀλλαγῆς τοῦ ὄλου

θεσμικοῦ πλαισίου λειτουργίας καὶ διακονίας τόσο τῶν Κληρικῶν - Ἐφημερίων τῶν Νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων, ὅσο καὶ τῶν Ἱ. Ναῶν τῆς εὐθύνης των.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐργασιῶν τῶν ὁμάδων αὐτῶν θὰ ἐπεξεργασεῖ τριμελὴς ἐπιτροπὴ ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς ὑπεύθυνους συντονιστές τους δηλαδή: 1) Ἐλλογιμώτατο κ. Ἀλέξανδρο Σταυρόπουλο, 2) Ἐλλογιμωτάτη κ. Καλλιόπη Σπινέλη, καὶ 3) Ἐλλογιμώτατο κ. Πέτρο Σταθόπουλο καὶ στὴ συνέχεια θὰ κατατεθοῦν διὰ τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς στὴν Ἱερὰ Σύνοδο.

Ἀπόφαση τοῦ Δευτεροβάθμιου δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστηρίου

Συνῆλθεν τὴν Τρίτην 2αν Μαρτίου 2010 καὶ ὥραν 10.00 τὸ Δευτεροβάθμιον δι' Ἀρχιερεῖς Δικαστήριον, σύμφωνα μὲ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», διὰ νὰ ἐξετάσῃ τὴν ὑποβληθεῖσαν Ἐφεσιν τοῦ τέως Μητροπολίτου Ἀττικῆς κ. Παντελεήμονος Μπεζενίτη, τὴν ὁποίαν ἀπέρριψεν ὡς ἀπαράδεκτον ἐπειδὴ ἡ πρωτοβάθμιος Ἀπόφασις δὲν ὑπόκειται εἰς Ἐφεσιν, ἀλλὰ καὶ διότι ἐὰν ἤθελε κριθῆ ὅτι ὑπόκειται, αὕτη ἠσκήθη ἐκπροσθέσμως.

Ἑόρτιος Ἐκδήλωση γιὰ τὴν Ἑβδομάδα Ἱερατικῶν Κλήσεων

Τὸ Σάββατο 6.3.2010 πραγματοποιήθηκε στὴ Ριζάρειο Ἐκκλησιαστικὴ Σχολὴ στὸ Χαλάνδρι ἐορταστικὴ ἐκδήλωση μὲ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ ἐορτασμοῦ τῆς Ἑβδομάδος τῶν Ἱερατικῶν Κλήσεων (Γ' Ἑβδομάδα Νηστειῶν, 1 ἕως 7 Μαρτίου 2010). Ἐτελέσθη ἡ Θεία Λειτουργία στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Σχολῆς παρουσίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, τῶν μελῶν τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐκπαιδύσεως καὶ ἀντιπροσωπείας Καθηγητῶν καὶ Ἱεροσπουδαστῶν ἀπὸ ὅλα τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Σχολεῖα. Ὁ Μακαριώτατος ὁμίλησε πρὸς τοὺς Ἱεροσπουδαστὰς καὶ βράβευσε ἐκείνους πὸς πρῶτευσαν (βραβεῖο προόδου καὶ χρηματικὸ βραβεῖο). Στὴ συνέχεια παρετέθη γεῦ-

μα ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τῆς Ριζαρείου πρὸς ὅλους ὅσοι ἔλαβαν μέρος στὴν ἐορταστικὴ ἐκδήλωση.

Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν

Ἐπίσκεψη τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς στὸν Μακαριώτατο

Συνάντηση μὲ τὸν Πρόεδρο τῆς Βουλῆς κ. Φίλιππο Πετσάλνικο εἶχε τὸ πρωὶ τῆς Παρασκευῆς 19.3.2010 στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμος.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς συναντήσεως ὁ κ. Πετσάλνικος ἐνημέρωσε τὸν Ἀρχιεπίσκοπο γιὰ τὴν πρωτοβουλία πὸς ἀνέλαβε στὴ δημιουργία Λογαριασμοῦ Ἀπόσβεσης τοῦ δημοσίου χρέους τῆς χώρας μας. «Ἡ χώρα μας χρειάζεται τὴ στήριξη ὅλων μας» εἶπε ὁ κ. Πετσάλνικος. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐπεκρότησε τὴν πρωτοβουλία καὶ δήλωσε ὅτι ἡ Ἐκκλησία θὰ τὴν στηρίξει μὲ κάθε τρόπο, ἀναφέροντας χαρακτηριστικὰ πὸς «πρέπει νὰ συνταχθοῦμε σύσσωμοι».

Ἱερὰ Μητρόπολις Ναυπάκτου

«Ἡ Φιλανθρωπία κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες»

Τὸ Σάββατο 30 Ἰανουαρίου, ἐορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, τῶν Προστατῶν τῆς Παιδείας μας, πραγματοποιήθηκε ἡ καθιερωμένη ἐορταστικὴ ἐκδήλωση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως γιὰ τοὺς Ἐκπαιδευτικούς Λειτουργοὺς τῆς Ἐπαρχίας. Τὴν προηγούμενη ἡμέρα εἶχε τελεσθῆ θεία Λειτουργία γιὰ τοὺς μαθητὰς τῶν Σχολείων, κατὰ τὴν ὁποία ὁμίλησαν ἐκπρόσωποι τῶν Ἐκπαιδευτικῶν γιὰ τὸ πρόσωπο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Τὸ Σάββατο τὸ ἀπόγευμα στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως πραγματοποιήθηκε ἡ ὁμιλία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Ἱεροθέου πρὸς τοὺς Ἐκπαιδευτικούς μὲ θέμα: «Ἡ φιλανθρωπία κατὰ τοὺς Τρεῖς Ἱεράρχες». Ὁ Σεβασμιώτατος διάρθρωσε τὴν ὁμιλία του σὲ δύο ἐνότιες: Στὴν πρώτη μίλησε γιὰ τὸ φιλανθρωπικὸ ἔργο τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν, ἀναφερόμενος ξεχωριστὰ στὴν διαχρονικὴ καὶ οἰκουμενικὴ διδασκαλία καὶ τὴν δράση κάθε Ἱεράρχη, καὶ στὴ δευτέρῃ μίλησε γιὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴ φιλανθρωπία στὶς

ήμερες μας, άναφερόμενος τόσο στο σπουδαίο φιλανθρωπικό έργο της Έκκλησίας της Ελλάδος πού μερικοί θέλουν να τó άγνοούν, όσο και στην φιλανθρωπία πού ενεργεί άθόρυβα ή Ίερά Μητρόπολή μας. Άκολούθησε συζήτηση με τούς έκπαιδευτικούς πού έθεσαν άρκετές έρωτήσεις και προβληματισμούς, στις όποιες άπάντησε ό Σεβασμιώτατος, και δεξίωση πού έτοίμασαν και προσέφεραν οί Κυρίες τών Συνδέσμων Άγάπης.

Ίερά Μητρόπολις Γλυφάδας

*Πνευματική Σύναξη
για τούς Έκπαιδευτικούς*

Στις 8.2.2010 ή Ίερά Μητρόπολις Γλυφάδας οργάνωσε Πνευματική Σύναξη για τούς Έκπαιδευτικούς με την ευκαιρία τού προσηγθέντος έορτασμού τών Τριών Ίεραρχών. Η Σύναξη έλαβε χώραν σέ Συνεδριακό Κέντρο της περιοχής και είχε ως θέμα: «Ποιοί είναι οί στόχοι της παιδείας σήμερα;». Στην άρχή της συνάξεως ό Σεβ. Μητροπολίτης Γλυφάδας κ. Παύλος έτέλεσε ειδική Άκολουθία και έξέφρασε όρισμένες εισαγωγικές άποψεις. Κύριος όμιλητής ήταν ό κ. Άθανάσιος Παπαθανασίου, Δρ Θεολογίας και πτ. Νομικής, έκπαιδευτικός. Άκολούθησε διάλογος με τή συμμετοχή πολλών εκ τών παρευρεθέντων εκπαιδευτικών και μαθητών. Ο Σεβασμιώτατος παρέθεσε δείπνο πρós όλους τους παρισταμένους και στο τέλος της εκδηλώσεως όλοι οί εκπαιδευτικοί και οί μαθητές έλαβαν από τó χέρι του ένα μικρό Σταυρό ως ευλογία.

Ίερά Μητρόπολις Μονεμβασίας και Σπάρτης

*Βιβλίο για τó κοινωνικό έργο
της Μητροπόλεως*

Με την ευκαιρία της συμπληρώσεως 30 έτών Έπισκοπικής Ποιμαντορίας τού Σεβ. Μητροπολίτου κ. Εύσταθίου ή Ίερά Μητρόπολις Μονεμβασίας και Σπάρτης έξέδωσε τó βιβλίο με τίτλο «Ο Θεός, ό Άνθρωπος, ό Συνάνθρωπος». Περιλαμβάνει τις όμιλίες πού έξεφώνησε ό Σεβ. κ. Εύστάθιος κατά τή θεμελίωση και τά έγκαίνια τών φιλανθρωπικών Ίδρυμάτων της Μητροπόλεως

καθώς και πολλές σχετικές φωτογραφίες. Ο Σεβασμιώτατος έχει συστήσει δώδεκα ευαγή Ίδρυματα στη Σπάρτη, στους Μολάους, στη Νεάπολη και σέ άλλα σημεία της Μητροπολιτικής περιφέρειάς του. Στόν πρόλογο τού βιβλίου γράφει μεταξú άλλων τά έξης:

«... Δέν είναι δυνατόν να ευτυχούμε μόνοι. Ο ποιητής μας έπαναφέρει στην τάξη με τόν έμπνευσμένο στίχο τού «άλλοίμονον σ' όποιον γελά, οί άλλοι σάν θρηνούνε»... Η προσφορά της άγάπης δέν ώφελει μόνον αυτόν πού τήν δέχεται, αλλά και αυτόν πού τήν προσφέρει. ...Είδες τόν άδελφό σου, είδες τόν Θεό σου».

Ίερά Μητρόπολις Χαλκίδος

*Μνημόσυνο τού Μητροπολίτου
πρώην Χαλκίδος κυρού Χρυσοστόμου*

Με τή συμμετοχή πλήθους Ίεραρχών, κληρικών και πιστών έτελέσθη στις 6.3.2010 στη Χαλκίδα τó τεσσαρακονθήμερο Μνημόσυνο τού μακαριστού Μητροπολίτου πρώην Χαλκίδος κυρού Χρυσοστόμου Α' (Βέργη). Στη Θεία Λειτουργία και στο Μνημόσυνο προεξήρχε ό Σεβ. Μητροπολίτης Καρυστίας και Σκύρου κ. Σεραφείμ. Τόν Θείο Λόγο κήρυξε ό Γενικός Άρχιερατικός Επίτροπος της Ί. Μητροπόλεως Χαλκίδος Πανος. Άρχιμ. Φιλόθεος Θεοχάρης, ένψ ό Σεβ. Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος ευχαρίστησε τούς Άρχιερείς και τούς πιστούς για τή συμμετοχή τους. Σέ όλους προσεφέρθη τó τελευταίο τεύχος τού περιοδικού ΜΥΡΟΒΛΗΤΗΣ τού Μητροπολιτικού Ί. Ναού Άγίου Δημητρίου Χαλκίδος, τó όποίο είναι άφιερωμένο έξ όλοκλήρου στόν άοίδιμο Μητροπολίτη.

Ίερά Μητρόπολις Δημητριάδος και Άλμυρού

Θεία Λειτουργία στη Νοηματική Γλώσσα

Τήν Κυριακή 14 Μαρτίου τ.έ. στην Ίερά Μονή Άγίου Ίγνατίου τού Θεοφόρου Άνακασίας (πρώην Σχολή Κωφαλάων) έτελέσθη ή Θεία Λειτουργία με ταυτόχρονη άπόδοση στην Έλληνική Νοηματική Γλώσσα. Τόν ρόλο τού διερμηνέως ανέλαβε ό κ. Σταύρος Πατρινός, Θεολόγος.

Στόχος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Δημητριάδος εἶναι νὰ ἐπεκταθεῖ αὐτὴ ἢ πρωτοβουλία ὡς ἀπόρροια τῆς ποιμαντικῆς μέριμνας γιὰ μία ὁμάδα συνανθρώπων μας μὲ εἰδικὲς ἀνάγκες. Ἐπίσης σχεδιάζεται μαζί μὲ τὸν Σύλλογο Κωφῶν καὶ Βαρηκόων Ν. Μαγνησίας «Η ΑΡΓΩ» ἡ δημιουργία ψηφιακοῦ δίσκου, ὁ ὁποῖος θὰ περιέχει Ἱερὰς Ἀκολουθίες μὲ ἀπόδοση στὴν Ἑλληνικὴ Νοηματικὴ Γλῶσσα.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κερκύρας, Παξῶν καὶ Διαποντίων νήσων

*Λήξη μαθημάτων
τοῦ Φροντιστηρίου Στελεχῶν*

Τὴν 1.3.2010 πραγματοποιήθηκε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας ἡ δέκατη καὶ τελευταία συνάντηση τοῦ Φροντιστηρίου Στελεχῶν γιὰ τὸ Ἱεραποστολικὸ ἔτος 2009-2010. Ὁ Πανοσ. Ἀρχιμανδριτὴς Ἰουστίνος Κωνσταντῆς παρουσίασε τὸ θέμα: «Καύση τῶν νεκρῶν ἢ ταφή;». Στὴ συνέχεια ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. Θεμιστοκλῆς Μουρτζανὸς παρουσίασε ἕνα ὑποδειγματικὸ μάθημα σχετικὸ μὲ τὴν καύση τῶν νεκρῶν γιὰ παιδιὰ Γυμνασίου-Λυκείου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Κορίνθου

Ἐνθρόνιση Ἡγουμένου

Στὶς 13 Μαρτίου τ.ε. ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορίνθου κ. Διονύσιος ἐνεθρόνισε τὸν Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Πάντων Χαρᾶς στὸ Καλέτζι. Πρόκειται γιὰ τὸν κτίτορα τῆς Μονῆς Πανοσ. Ἀρχιμανδριτὴ Προκόπιο Μερτζῆ. Ὁ νέος Ἡγούμενος ἔχει ἐπίσης ἐργασθεῖ γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση καὶ ὀργάνωση τῆς Ἱερᾶς Γυναικείας Μονῆς Ἀγίου Ἀθανασίου Πουλίτσας. Κατὰ

τὴ διάρκεια τῆς Θείας Λειτουργίας ὁ Σεβασμιώτατος χειροτόνησε εἰς Διάκονο τὸν ἀδελφὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παντελεήμονα Λιλιόπουλο.

Θεολογικὰ καὶ Ἐπιστημονικὰ Χρονικὰ

*Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἀκαδημία
Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν τίμησε τὸν καθηγητὴ
Εὐάγγελο Θεοδώρου*

Ὁ Ὁμότιμος Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ πρῶτος Πρύτανης τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Εὐάγγελος Θεοδώρου, γνωστὸς γιὰ τὴ μακροχρόνιο προσφορά του στὰ περιοδικὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐξελέγη Ἐπίτιμος Συγκλητικὸς τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν. Ἡ Ἀκαδημία ἀνεγνώρισε τὴν πολυσχιδῆ θεολογικὴ, ἐπιστημονικὴ, συγγραφικὴ, διδακτικὴ καὶ κοινωνικὴ δραστηριότητα τοῦ κ. Θεοδώρου, ὁ ὁποῖος εἶναι τακτικὸ μέλος τῆς ἀπὸ τὸ 1993 καὶ ἐκπρόσωπος τῆς Ἀκαδημίας στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ 1994. Ἡ ἐπίσημη τελετὴ πραγματοποιήθηκε στὶς 6.3.2010 στὸ Salzburg τῆς Αὐστρίας, ὅπου ἐδρεύει ἡ Ἀκαδημία. Στὴ Μεγάλῃ αἴθουσα Τελετῶν τῆς Βιβλιοθήκης Max Gandolph ἐπεδόθησαν στὸν τιμῶμενο ἐπιστήμονα τὰ σχετικὰ ἐμβλήματα, ἡ Laudatio γραμμὴν στὰ λατινικὰ καὶ τὸ τιμητικὸ Δίπλωμα. Παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας τῆς Οὐγγαρίας καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς τοῦ Μαυροβουνίου, οἱ ὁποῖοι εἶναι ἐπίσημοι «Προστάτες» (Protektoren) τῆς Ἀκαδημίας. Ὁ κ. Εὐ. Θεοδώρου εἶχε ἤδη τιμηθεῖ ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἀκαδημία τὸ 2006 μὲ τὸν τίτλο τοῦ Ἐπίτιμου Πολίτη γιὰ τὶς μεγάλες ὑπηρεσίες του. Ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἀκαδημία Ἐπιστημῶν καὶ Τεχνῶν ἀριθμεῖ 1400 περίπου μέλη ἀπὸ διάφορες ἐπιστημονικὲς εἰδικότητες, ἐκ τῶν ὁποίων 130 εἶναι θεολόγοι.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

*Πατριαρχική καὶ Συνοδική Πρᾶξις
γιὰ τὴν Ἀγιοκατάταξη τῶν γονέων καὶ
ἀδελφῶν τοῦ Ἀγίου Γρηγορίου Παλαμᾶ*

Τοὺς ἐν τῷ μετὰ σώματος, βίῳ εὐσεβῶς καὶ ὁσίως πολιτευσαμένους, ζῶντας δὲ καὶ μετὰ τὴν ἐκεῖσε ἀπὸ τῶν ἐνθάδε ἀποδημίαν καὶ ἰσχυρὰν σχόντας τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, διατηρούντων διὰ τοῦτο δι' ἀδιακόπου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν παραδόσεως τὴν περὶ τῆς ὁσιότητος καὶ ἀγιότητος αὐτῶν ἱερὰν ἀνάμνησιν, μετὰ πάσης εὐλαβείας τιμᾶν καὶ γεραίρειν μετὰ τοῦ περιουσίου τοῦ Θεοῦ λαοῦ οἶδεν ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῇ χορείᾳ τῶν Ἀγίων αὐτοὺς συναριθμοῦσα καὶ τὴν τούτων ἐπικαλούμενη μεσιτείαν πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν ὑπὲρ ἀφέσεως ἁμαρτιῶν, ἰάσεως ἀσθενῶν, καὶ ἀπαξιαπλῶς ὠφελείας ψυχικῆς τοῦ χριστεπώνυμου πληρώματος. Ἐπειδὴ τοίνυν τοιοῦτοι τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν κατεδείχθησαν καὶ τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ, ἦτοι οἱ γονεῖς αὐτοῦ Κωνσταντῖος καὶ Καλλονή, καὶ οἱ κατὰ ἀδελφοὶ αὐτοῦ Θεοδόσιος, Μακάριος, Ἐπίχαρις καὶ Θεοδότη, τελευτήσαντες τὸν ἐπὶ γῆς βίον, μετὰ θάνατον δὲ ἰσχυρὰν σχόντες τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν, καθ' ἃ ἄρι ὑπέβαλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κύριος Ἰερώνυμος, ἀναφέρων μὲν ὅτι ὁ ἐπιτόπιος Ἰεράρχης Ἰερώτατος ἀδελφὸς Μητροπολίτης Βεροίας καὶ Ναούσης κύριος Παντελεήμων καὶ οἱ εὐσεβεῖς χριστιανοὶ τῆς κατ' αὐτὸν θεοσώστου ἐπαρχίας στοιχοῦντες τῇ συνεχεῖ καὶ ἀδιακόπτῳ παραδόσει ὡς Ἀγίους καὶ Ὅσιους αὐτοὺς τιμῶσι καὶ γεραίρουσι, πανδήμως τὴν μνήμην αὐτῶν κατ' ἔτος τῇ πρώτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἰδ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τελοῦντες καὶ κατ' αὐτὴν ἐν πίστει εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτῶν προστρέχοντες, αἰτούμενος δὲ ὅπως ἡ Ἐκκλησία προέλθῃ ἐπισημῶς εἰς τὴν ἐν τῷ Ἑορτολογίῳ

αὐτῆς ἔνταξιν αὐτῶν ὡς Ὅσιων καὶ Ἀγίων, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ὑπ' ὄψιν λαβόντες τὴν ἀδιάκοπον ζῶσαν μαρτυρίαν τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς Βεροίας καὶ Ναούσης περὶ τῆς ὁσιότητος καὶ ἀγιότητος τῶν εἰρημένων, καὶ τὴν ἀρχῆθεν ἀποδιδομένην αὐτοῖς ὡς Ἀγίοις τιμῆν, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει κατακολουθοῦντες, ὡς εὐλογον καὶ πρέπον τὸ αἴτημα τῆς Αὐτοῦ Μακαριότητος ἐκρίναμέν τε καὶ ἀπεδεξάμεθα. Διὸ καὶ θεοπίζομεν Συνοδικῶς καὶ ἐν Ἀγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως οἱ εἰρημένοι Ὅσιοι Κωνσταντῖος, Καλλονή, Θεοδόσιος, Μακάριος, Ἐπίχαρις καὶ Θεοδότη συναριθμῶνται τοῖς Ἀγίοις τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μέχρι τοῦδε οὕτω καὶ εἰς τὸ ἔξῃς εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα τιμώμενοι παρὰ τῶν πιστῶν καὶ ὕμνοις ἐγκωμίων γεραιρόμενοι κατ' ἔτος τῇ πρώτῃ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἰδ' τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, ἡμέραν τῆς πρὸς Κύριον ἐκδημίας τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Εἰς ἔνδειξιν δὲ τούτου καὶ βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παρούσα Πατριαρχικὴ ἡμῶν καὶ Συνοδικὴ Πρᾶξις, καταστροφθεῖσα μὲν καὶ ὑπογραφεῖσιν ἐν τῷδε τῷ τῷ Ἱεροῦ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, ἐν ἴσῳ δὲ καὶ ἀπαραλλάκτῳ ἀποσταλεῖσα τῷ Μακαριωτάτῳ Ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἰερωνύμῳ πρὸς διαβίβασιν τῷ Ἱερωτάτῳ Μητροπολίτῃ Βεροίας καὶ Ναούσης κυρίῳ Παντελεήμονι, πρὸς ἐπ' ἐκκλησίας ἀνάγνωσιν, καὶ κατάθεσιν καὶ ἀσφαλῆ τήρησιν ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς κατ' αὐτὸν Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ βθ'
κατὰ μῆνα Νοέμβριον (ιη')

Ἐπινεμήσεως Γ'

† Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος
ἀποφαίνεται

† ὁ Δέρκων Κωνσταντῖνος

† ὁ Πέργης Εὐάγγελος
 † ὁ Λύστρων Καλλίνικος
 † ὁ Αὐστρίας Μιχαὴλ
 † Ἀτλάντας Ἀλέξιος
 † ὁ Προικονήσου Ἰωσήφ
 † Ὁ Σεβαστείας Δημήτριος
 † ὁ Μυριοφύτου καὶ Περιστασίας Εἰρηναῖος
 † ὁ Μύρων Χρυσόστομος
 † Ὁ Γαλλίας Ἐμμανουὴλ
 † ὁ Γορτύνης καὶ Ἀρκαδίας Μακάριος
 † ὁ Νέας Ζηλανδίας Ἀμφιλόχιος

*Ἡ νέα σύνθεση τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου
 τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου*

Μὲ νέα σύνθεση θὰ συνεδριάζει ἀπὸ τὴν 1η Μαρτίου, καὶ γιὰ τοὺς ἐπόμενους 6 μῆνες, ἡ Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου. Πρόκειται γιὰ τὴν ἀνὰ ἑξάμηνο ἀνασυγκρότηση τῆς Πατριαρχικῆς Συνόδου, στὴν ὁποία θὰ συμμετέχουν, ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Βαρθολομαίου, οἱ Μητροπολίτες:

Γέρων Δέρκων κ. Κωνσταντῖνος
 Πέργης κ. Εὐάγγελος
 Λύστρων κ. Καλλίνικος
 Τυρολόης καὶ Σερεντίου κ. Παντελεήμων
 Μυριοφύτου καὶ Περιστασίας κ. Εἰρηναῖος
 Μύρων κ. Χρυσόστομος
 Μοσχονησίων κ. Ἀπόστολος
 Νητρῶιτ κ. Νικόλαος
 Μπουένος Ἄιρες κ. Ταράσιος
 Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καὶ Βιάνου
 κ. Ἀνδρέας
 Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλίας κ. Πολύκαρπος
 Κώου καὶ Νισύρου κ. Ναθαναὴλ

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

*Ὁ Μητροπολίτης Ζιμπάμπουε Γεώργιος
 ἐκπρόσωπος τοῦ Πατριάρχου στὴν Ἀθήνα*

Στὶς 10.3.2010 ὁ Μακαριώτατος Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κ. Θεόδωρος ἔκανε δεκτὴ τὴν παραίτηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἀξώ-

μης κ. Πέτρου ἀπὸ τὴ θέση τοῦ Ἐκπροσώπου τοῦ στὴν Ἀθήνα. Ὁ Μακαριώτατος ὄρισε τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Ζιμπάμπουε κ. Γεώργιο ὡς νέο ἐκπρόσωπό του στὴν Ἀθήνα καὶ Διευθυντὴ τοῦ ἐδῶ Γραφείου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας. Ὁ Σεβασμιώτατος κ. Γεώργιος εἶναι πτυχιούχος Θεολογίας, Νομικῆς καὶ Διοικήσεως Ἐπιχειρήσεων καὶ ἐξελέγη Μητροπολίτης τὸν Ὀκτώβριο 2004.

Ἐπίσης ὁ Πατριάρχης Θεόδωρος ὀνόμασε Ἐπίτιμο Γενικὸ Πατριαρχικὸ Ἐπίτροπο τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Λεοντοπόλεως κ. Διονύσιο, ὁ ὁποῖος θὰ συνεχίσει νὰ διευθύνει τὸ περιοδικὸ τοῦ Πατριαρχείου «Πάνταινος». Ἐξ ἄλλου μὲ ἀπόφασή του στὶς 4.3.2010 ὁ Μακαριώτατος κ. Θεόδωρος ἔκανε δεκτὴ τὴν παραίτηση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Κεντρώας Ἀφρικῆς κ. Ἰγνατίου. Ὁ Σεβ. κ. Ἰγνάτιος θὰ παραμείνει στὸ Κογκὸ καὶ θὰ διδάσκει στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ «Ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης», τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ὁ ἰδρυτής.

Ἐκκλησία Κύπρου

*Δυσαρέσκεια γιὰ πρόσφατη ἀπόφαση
 τοῦ ΕΔΑΔ*

Τὴ δυσαρέσκειά της γιὰ τὴν πρόσφατη ἀπόφαση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων, μὲ τὴν ὁποία ἀναγνωρίζεται ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποζημιώσεων τοῦ τουρκοκυπριακοῦ ψευδοκράτους, ἐκφράζει ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου μετὰ τὴν Ἑκτακτὴ Συνεδρία της στὶς 10.3.2010. Οἱ Κύπριοι Ἱεράρχες θεωροῦν τὴν ἐν λόγω ἀπόφαση ὡς ἀντίθετη μὲ τὸ Διεθνὲς Δίκαιο καὶ καλοῦν τὸν Ἑλληνικὸ Κυπριακὸ λαὸ νὰ μὴν προσφεύγει στὸ παράνομο αὐτὸ ὄργανο. Ἐπίσης μὲ σχετικὸ Ἀνακοινωθέν της ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου ἐκφράζει τὴ θλίψη της γιὰ δημοσίευμα τοῦ περιοδικοῦ «Ὁρθόδοξη Μαρτυρία», τὸ ὁποῖο κατηγορεῖ ἀσύστολα καὶ ἀβάσιμα Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διακηρύττει ὅτι σὲ θέματα πίστεως ὑπάρχει μία καὶ ἐνιαία γραμμὴ, ἡ γραμμὴ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία ἐκφράζεται ἀπὸ ὅλα τὰ Μέλη της.